

❦ فهرست آنچه از بیانات و مطالب در این نامه پاش آورده شد ❦

❦ صحیفه ❦

(۰۰۴) درستایش خدای و درود بر مهربان درگاه او تعالی *

(۰۰۴) سبب نگارش آن *

(۰۰۶) ❦ مقدمه ❦ در وصایای نامه نگار *

(۰۰۷) مجمل حال پروتستانی

(۰۰۸) ❦ میزان نخستین از میزان الموازینی ❦

بیان اطوار خداشناسی و آنچه متفرع بر آن است *

(۰۰۹) ❦ معیار اول ❦ بیان توصیف خدای بصفات کمال *

(۰۱۰) ❦ معیار دوم ❦ اشعار بتحریر انجیل و بطلان عقایدی

که منافی با توحید باری است *

(۰۱۱) ❦ معیار سیم ❦ بیان لزوم تناسب مدرک با مدرک -

وامتناع ادراک ذات باری تعالی *

(۰۱۴) ❦ معیار چهارم ❦ در شناختن خدای از جهت آیات

و علامات - و بیان علت ایجاد موجودات - و نشان دادن

مصنوع صانع را و بیان اطوار و احوال انسانی مبداء او معاد *

(۰۰۲۰) ❦ معیار پنجم ❦ در عدم جواز دخول چیزی بذات

خدای و خروج چیزی از آن و بیان مبداء اشیاء و بیان

مظهریت مخلوق اول مر صفات کمالیه صانع را *

(۰۲۴) ❦ تشبیل ربانی ❦ بیان چگونگی ظهور خدای تعالی

در آفریدگان *

(۰۲۶) ❦ معیار ششم ❦ در ترتیب مراتب وجود و بیان

واسطه کبری و بی مطلق مر عالم امکان را *

(۰۲۹) ﴿ معیار هفتم ﴾ سبب تقدم عبودیت نبی مطلق

بر نبوت او *

(۰۳۱) تفسیر جلد خدای و شهادت بو حنا بر آن نبی مطلق

در مکاشفات خویش و شناختن عیسویان حرمت ذات پاك

مسیح را *

(۰۳۳) ﴿ معیار هشتم ﴾ بیان پیدا شدن ظلمات و تاریکی

و مراتب آن و بیان بعثت انبیا و رسل و هدایان سبل *

(۰۳۵) ﴿ معیار نهم ﴾ بیان جهات تاسیس شرایع

در هر زمانی یا اقتضای آن زمان و کیفیت وقوع امتحانات خدای

در مخلوقات *

(۰۳۸) ﴿ معیار دهم ﴾ بیان نسبتها و اضافتها

که بخدای داده می شود مانند روح الله و ذات الله و بیت الله

و امثال آنها *

(۰۴۰) ﴿ میزان دومین از میزان الموازن ﴾

در پیدا کردن دین حقیقی و شناختن راه راست خدای از روی

بصیرت و انصاف *

(۰۴۰) ﴿ معیار اول ﴾ ملاحظه کردن حال بیدینی و تدین

در بیرون از هر دو حال *

(۰۴۵) ﴿ معیار دوم ﴾ مشاهده حال بیدینان با دلایل

خودشان از یکطرف و صاحبان ادیان مختلفه را از طرف دیگر *

(۰۴۶) ﴿ معیار سیم ﴾ قیاس حال پر وستانها و حق

دخول و عدم دخول آنها در دایره اهل ادیان *

(۰۴۸) ﴿ معیار چهارم ﴾ رجحان ترك بیدینی و قبول یکی

از مذاهب و شرایع بقول مطلق پیرهان عتسل و ذکر

دلیل دوم *

(۰۵۰) ﴿ معیار پنجم ﴾ اعتراف کردن پیدینان در مقام صفای طویت و بقای انصاف بر اینکه امر دین را مطلقا انکار نمی توان کرد *

(۰۵۱) ﴿ معیار ششم ﴾ لزوم وجود وسایط از انبیا و اولیا در میان خاکیان و صنایع مقدس و انتخاب سه گروه از میان اهل ادیان که صاحبان کتب نوشته هستند *

(۰۵۳) شروع مکالمات در میان مسلم با عیسوی در جمله " اطوار و مسائل مختلفه خورشان "

(۰۵۹) ﴿ معیار هفتم ﴾ مجلس دوم از مکالمات عیسوی با مسلم *

(۰۶۳) ﴿ معیار هشتم ﴾ مجلس سیم از مکالمات مسلم با عیسوی *

(۰۷۰) ﴿ معیار نهم ﴾ معنی عبودیت و ربوبیت و بیان مقام مسیح از صنایع مقدس و تحقیق معنی متکلم و کلمه الهیه او را بدو بیان اول مخاوق *

(۰۷۶) ﴿ معیار دهم ﴾ نمونه از کیفیت تحریف یافتن توریة و انجیل با دلائل واضح و بیان فقراتی که در تحریف آنها جای اشتباه نیست *

(۰۸۶) ﴿ میزان سیم از میزان الموازین ﴾

(۰۰۰) در سنجیدن "مختار پروتستانی که انکار تحریف کتب و نسخ شرایع مقدمه را کرده اند *

(۰۸۶) ﴿ معیار نخستین ﴾ در تحقیق "مختار میزان الحق پروتستانی که در اثبات صحت توریة و انجیل آورده است *

(۰۹۰) ﴿ معیار دوم ﴾ در بیان تحقیق "مختار کتب باستاند با نسخه های کتب عهد عتیق و جدید آورده اند *

(٩٢) ✽ معیار سیم ✽ نمونه از سخنن بالا یق که در حق

انبیاد توریة وغیره نوشته اند *

(٩٧) ✽ معیار چهارم ✽ در شرایط الهام حقیقی که صاحب

میزان الحق پروستانی آورده و موارد آن شرایط در حق

توریة و انجیل *

(٩٩) ✽ معیار پنجم ✽ سخن در وقوع و عدم وقوع

نسخ در کتب و شرایط مقدمه *

(١٠٥) ذکر بعضی از دلائلی که در کتب مقدمه در خصوص

بیئت خاتم انبیا است *

(١٠٩) ✽ معیار ششم ✽ اثبات وقوع نسخ در احکام

شریعت موسی بسبب آمدن عیسی بدلائلی که خود در مقام

عدم وقوع نسخ آورده اند *

(١١٢) ✽ معیار هفتم ✽ در بیان عهد ابدی بودن خسته است

بنص توریة و سبب ترك آن که عیسویان کرده اند و تحقیق

دلائلی که درین مطلب دارند *

(١١٧) ✽ معیار هشتم ✽ در بیان سخنانی که در رد

بر وقوع تحریف در کتب مقدمه آورد، اند *

(١٢٢) ✽ معیار نهم ✽ در تحقیق معنی انحصار نجات

و شفاعت که در عیسی علیه السلام می کنند *

(١٢٨) ✽ معیار دهم ✽ خلاصه مطالبی که در این میزان

گفته شد و رسانیدن سلسله سخن باینکه در میان سه گروه

از صاحبان کتب ثلاثه کار منحصراً بتحقیق در امر اسلام

خواهد بود *

(١٤٠) ✽ میزان چهارمین از میزان الموازین ✽

در بیان بشارات توریة و انجیل است در حق پیغمبر موعود *

- (۱۴۰) ❖ معیار نخستین ❖ در بیان کیفیت وقوع
انتخابات خداوندی است در حق هر قوم و هر کر و همی
در هر زمانی *
- (۱۴۶) ❖ معیار دوم ❖ در بیان دلالت واضح آيات گلب
موسى بحضرت خاتم الانبيا و عدم دلالت آنها بجناب عيسى
على نبينا و عليه السلام *
- (۱۵۲) ❖ معيار سيم ❖ در ذكربشارتهای وارده در حق
حضرت خاتم الانبيا و برخواستن آنجناب باشمير و حکم
جهاد از نص توريه و انجيل و حکمت حکم شمشير *
- (۱۶۲) ❖ معيار چهارم ❖ دلالت صريحه آيات زبورى
که در حق عيسى عليه السلام آورده است بر بعثت خاتم
الانبيا عليه وآله السلام *
- (۱۶۹) ❖ تفسير آيات مكاشفات يوحنا که صريح در حق پيغمبر
آخر الزمان است *
- (۱۷۲) ❖ معيار پنجم ❖ بشارت زبور از بعثت خاتم پيغمبران
باشمير *
- (۱۷۴) ❖ تفسير و اشارت در معنى عصای آهنين که در چند جای
از انجيل حاضر وارد شده است *
- (۱۷۶) ❖ معيار ششم ❖ بشارت از گلب اشعياء در حق
حضرت خاتم الانبيا عليه السلام و تدويل سخن بوقوع
تحريرى فسانى که در فقرات مذکور، کرده اند *
- (۱۸۲) ❖ معيار هفتم ❖ بيان معنى ملكوت آسمان که مسيح
عليه السلام در نمازها درخواست نزديكى آنرا از خدا
مى کرد *
- (۱۸۶) ❖ معيار هشتم ❖ بقيه بشارت انجيليه در ظهور
صاحب الملكوت که با چاق آهنين مبعوث گردیده و شريعت
محكمه در زمين گذاشت *

(۱۹۶) معنی (فارقلینا) که در انجیل حضرت مسیح بشارت

اورا داد *

(۲۰۱) معنی اتحاد و حل چیزی بر چیز دیگر و تقسیم این گونه

جلیات بر هشت قسم *

(۲۰۳) ﴿ معیار نهم ﴾ بشارت دیگر در حق حضرت نبی

مطلق علیه الصلوٰۃ والسلام از انجیل و بیانات دیگر که در ذیل

آن است *

(۲۰۶) ﴿ معیار دهم ﴾ معنی کلام یحیی علیه السلام

که گفت بعد از من کسی خواهد آمد که پیش از من است

تا آخر آن کلام و ابطال تأویلی که عیسویان در آفتاب کنند *

(۲۱۱) ﴿ پایان سخن ﴾ و ختم میزان چهارمین تناسبات

باری تعالی *

(۲۱۴) ﴿ میزان پنجمین از میزان الموازین ﴾

در اتمام بیانات در خصوص هجرات ووحی والهام آسمانی

و ستایش از قرآن و دیگر اطوار دین اسلام *

(۲۱۴) ﴿ معیار نخستین ﴾ سخن در صدور هجرات

از پیغمبر آخر الزمان و بیان آیات قرآنی که میزان الحقیق آنها را

آنها را دلیل مطالب خود دانست *

(۲۲۴) ﴿ معیار دوم ﴾ ترجمه فقرات رساله ﴿ حجة الباقه ﴾

در خصوص هجرات و جواب سایر مطالب شیخ نصرانی

که در اعتراض بر اسلام آورده است *

(۲۳۱) ﴿ معیار سیم ﴾ در شناختن پیغمبر راست گوی

و پیغمبر کاذب و میزان تصدیق و تکذیب ایشان *

(۲۳۴) ﴿ معیار چهارم ﴾ در بیان عظمت قرآن و جلالت

شان آن برهان الهی و بعضی از سخنان لطیف که در این مقام

آورده شد *

(۲۴۳) ❖ معیار پنجم ❖ سخن در آیت کریمه ❖ اقتربت الساعة

وانشق القمر ❖ و تحقیقات دیگر که در این مقام است *

(۲۴۸) ❖ کلمه توحید ❖ واجال بیاناتی که در آن کلمه طیه

تواند بود *

(۲۵۲) ❖ معیار ششم ❖ در وجود اخبار قبل از وقوع

در قرآن و بیان اعتراضاتی که در میزان الحق آورده اند *

(۲۵۸) ❖ معیار هفتم ❖ بیان اطوار بهشت و دوزخ

و مانند آن که مؤلف در فهمیدن آنها اشتباه کرد *

(۲۶۲) ❖ معیار هشتم ❖ بعضی از نسبت‌های نالایق که در توره

و غیر آن در حق انبیا و اولیا گفته اند *

(۲۸۶) ❖ معیار نهم ❖ بیان حال قرآن و معنی امی بودن

بهمراه آخر الزمان و باقی مطالب که در آن میان آورده شد *

(۲۹۵) ❖ معیار دهم ❖ بیان از بدایت حال انسانی و مراتب

نزول و صعود او در منازل و عوالم چند . و شرط وصول این

مخالف مکرم بمقصد اصلی *

MIZAN—UL—MAVAZIN
FI—AMRED—DIN

a

*Treatise of the controversy
Between
Islam and Protestants*

FOURTH
EDITION.

CONSTANTINOPLE
To The Imperial Imprimy
—1871—

﴿ میزان الموازين • فی امر الدین ﴾

﴿ اخلاص با خداى سرمایه نيك بختیها است ﴾

﴿ كلام ولی خدا على است ﴾

﴿ اثر خامه دانش نجفعلی ﴾

در اسلامبول
در مطبعه عامره طبع کرده شد
۱۳۸۸

﴿ هو العلی العالی ﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

خدای راستایش آوریم که ذوات جهان آینه جمال قدرت اوست .
 و ذرات امکان مرآة کمال آلهیت او . احدیتش را آرایش از شمار
 و تعداد نیست . صمدیتش را آرایش بصاحبه و اولادنی . مستغنی
 از مشییر است و وزیر . منزله از مانسب است و نظیر . نفس کلی
 از تولد روح ادراک ذاتش عقیم است . و عقل نخستین بمشاهده
 نجوم صفاتش مترجم بهانی سقیم . ناپیدایی که بنیاد جهان از پی
 پیدایی اوست . و با همه پیدایی پیدا و نهان سرگشته پیدای
 ناپیدایی او *

﴿ فبسمحان الله عما یصفون و سلام علی المرسلین ﴾
 خاصه بر پیغمبر رادی . که به بندگی افتخار آورد . و عبودیت را بر رسالت
 یش داشت . ﴿ اشهد ان محمدا عبده و رسوله ﴾ بهترین موجودی
 که نخستین عدد است . و صاحب ابد . خاتم رسل است . و هادی سبل .
 کل عقل است و عقل کل . سید کونین است و سرور عالمین . هلاک
 وجودین است و مالک دارین . کاشف الظلم . شفیع الامم . صلی
 الله علیه و آله و اصحابه و سلم *

﴿ اما بعد ﴾

جماعتی از اهل مذاهب مبتدعه که در زمرة عیسویانند . در اعتراض
 بر اسلام و اسلامیان تألیفاتی بتکلفات نگاشته . و بر نشر آنها همت

کاشته و پنداشته اند . که متاعی رنگین در بازار دین آورده اند .
 و اساسی متین در سرای آیین نهاده اند *

جمعی از برادران در جمعی سخن از گفته‌های آنکروه که در تألیف
 (میزان الحق) نام آورده اند در میان نهاده اظهار افسوس کردند .
 و ضرر بعضی از مند رجات آنرا در دلهای ضعیفای اهل دین محتمل
 دانستند . و از من بنده خواستند که رای یادآوری دلهای پاک .
 و آگاهی صاحبان ادراک . مختصری بنویسم . که سعادت‌مند را
 مزید بصیرت شود . و فتنه جو را اتمام حجت گردد *

در حالتیکه مرا اشغال و علائق بسیار فرا گرفته بود . و بعزت کمی
 آگاهی که داشتم . و خود را مرد مبارزت دزین میدانهای دانستم .
 و ناچار از پذیرفتن امر برادران شدم . که رد خواهش ایشانم
 ناگوار آمد . امثال کردم . و بدانچه توانستم اقتصار نمودم . و از
 شرح و بسط در سخن اعتذار خواستم . و بر الطاف خدا وندی
 اعتماد آوردم . و از ارواح مقدسه انبیا و اولیا استمداد جستیم *

* ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم *

این نامه را که برای سنجیدن هر گونه میزان صحیح و سقیم است .
 و نمودن راه راست و مستقیم . پیاری خدای در طی یک (مقدمه)
 و پنج (میزان) راستین قرار داده . و هر کدام از میزانها را برده
 معیار مرتب داشتم . و قبول و تصدیق سخنان مندرجه در آن را که
 جز از راستی و حقیقت شناسی . و غیر از راه خدا پرسشی نیست
 بانصاف صاف . و تمیز خالص بی اعتساف اهل ادراک . که
 از تعصب جاهلیت رهایی دارند و اگذاشتم . و خدای را وکیل امور
 دانسته . دست نیاز بدرگاه او تعالی آورده در خواست میکنم . که مرا
 و همکشان از طالبان راه راست الهی را از خطا و زلل . و لغزش در قول
 و در عمل وقایب کند . و کم شدگان را بصراط مستقیم خویش
 هدایت فرماید . انه علی کل شیء قدیر *

❖ مقدمه ❖

یاد آوری میکنم نگاه کنندگان این نامه را . که از روی راستی و درستی
مطالعه آن همت بکارند . و از آنچه طبایع و نفوس ایشان بر آن
مألوف و مأنوس است چشم پيوشند . که دوست داشتن هر چیزی
هر دراز دریافت عیبها کور و کر گرداند *

اخلاص را از شجرهٔ فرعون بیاموز که پادشاه بر آنها وعده داد
و ملاطفتها کرد . بل تلقها نمود و بعزت او سوگند نمودند . که
انا نحن الغالبون . همانا چون هجر موسی کلیم الهی را بر سحرهای خود
شان غالب دیدند . سجده آوردند . و ایمان کردند . و از هواهای
نفسانی مقهور نشده و از سلطان فرعون و تخویف او باکی نکرده
و گفتند (فاقض مانت قاض انما تقضى هذه الحیوة الدنيا)
زندگانی این جهان پست خواهد گذشت . بهر چه خواهی
در حق ماحکم کن *

طالب راه خدای از جدال و ختل اجتناب کند . و از مکبره و بی انصافی
دوری جوید * علم خداشناسی نور است که بزدلهای بندهکان راستکار
انداخته میشود . و توفیق با خدا او نداشت *

این نامه را که با هر و التماس برادران مینویسم . در غایت ایجاز
و اختصار خواهد بود . و بدین موجب کلمات و عبارات میزان پروتستانی را
کلمه بکلمه و حرفا بحرف نتوانم آورد . که بعلاوه مشاغل
و موانع که مرا هست . طبعاً اقبال بر آن ندارم که متعرض بر عبارات
آنها علی التفصیل شده در نقض و ابرام آنها پردازم . و کتاب کثیر
الحجمی بنویسم . زیرا که وقت خود و اخوان عزیزم را شریفترازان
میدانم . و بنا بر این با کمال اعتذار عرض میکنم . که درین اوراق
بذکر خلاصهٔ مطالب اکتفا خواهیم داشت . و بقدری که صاحبان
ادراک را که بفطرت پاک بشیئة انصاف انصاف دارند قانع توانم کرد
قانع خواهیم شد . و من کفر فان الله غنی العالمین *

در بیان هر مطلبی که محتاج باقامهٔ برهان است . راه استدلال را باید

فهمید . و هر مطلبی را از مناسب آن برهان باید آورد . و مایاری
 خدای بهر سه گونه دلیل از حکمت . و موعظت حسنه . و جمله دیگر
 برهان از مجادله بالی هی احسن . در طبق امر خدای بنیان بیانات
 خود را محکم خواهیم داشت . و بطور مغالطات و خلط بحث و تغییر
 در ترجمه و تفسیر پیش نیامده . سخنان زشت و سقیم را با آرایش
 دروغین زیاراسته . براهل علم تأسی خواهیم جست . و آداب سخن گوئی را
 مری خواهم داشت و مانند ملحدان و اهل تبلیس نخواهیم بود .
 که بشیوه زنان زناکار برای جلب شهوت جهال آلوده دامن خود را
 با آرایشهای دروغین زیارایند . و از درود ریچه جوئی مشتری شوند *
 صاحبان اطلاع را پوشیده نیست . که طایفه پروتستان قریب
 پانصد سال پیش ازین پیدا شدند (لوتر) و (کالون) نامان
 دورئیس در طریقه آنها گردیده در آیین متداوله میان عیسویان
 تصرفات کردند . بمخالف تمامی انجیلیان سخن گفتند و برای
 اساس طریقه خود شان از آداب و اطواری که نفوس و طبایع
 پسند تواند کرد آوردند عنوان از مواسات و برادری نهادند .
 رهبانیت را برداشتند . اعتراف بکناهان در نزد علمای مسیحیه را
 ممنوع داشتند احترامات معابد و کلیسیاها را امر زاید گفتند . دعا و نماز
 و روزه و پرهیز و جمله عبادات و تکالیف باز حجت و ریاضات جسمانی را
 رد نمودند . حکومت روحانیه را که باتریک و جاثلیق کنند بدعت
 دانستند . و در نشان دادن نان و شراب وجود یعنی گوشت و خون
 عیسی را آن دو گروه باهمدیگر اختلاف کردند . و در اینجا زیاده
 براین تفصیل از حالات و اطوار و گفتارهای آن گروه آوردن بکار نیاید *
 باعتقاد تمامی مسیحیان طایفه مزبوره در میان ملل عیسویه اهل
 بدعت هستند بعلت آنکه تصرفات در آداب و اطوار شریعت
 کردن بی آنکه وحی آسمانی برسد . و یا از جانب خدای اذن داده
 شود . در نزد هیچ صاحب دینی تجویز نخواهد شد . و الحاصل
 شروع بمطلب خود کنیم و جنگ آنها را بر آنها واکذاریم *
 چون ندیدند حقیقت ره افسانه زدند *

تأکید میکنم وصیت خود را در خصوص مطالعه این کتاب که
بشأن قدم در مقام انصاف باش . و امر دین را کار سهل و باز میچه
شمار . بکلی تعصب را از خود دور کن *

همه این بنی نوع از يك پدر و از يك مادر زاده ایم . و اختلاف وضع
زمان بر و ردهور و اعوام . هر کدامی را بسمتی از این کره خالک
انداخته . در عادات و اخلاق و لغات و آیین و اطوار . این بنی
نوع را مختلف گردانید . و بعلت حدوث اهل بدعت و کراهی در میان
صاحبان ادیان در هر قرنی از زمان و دوری مکان از مکان . و یکی
آگاهی در مردم . و قلت فهم و ادراک در زمانهای پیش . و نبودن
اسباب مر اودات . و غلبات سلطان نفس اماره بسوء . و تسویلات
هواهای نفسانی . و مطلوب بودن ریاسات و تسلطات مر طبایع را .
و باقتضای حکمتهای چندی که میبایست در امر دین
در دوره باطله اختلاف حاصل آید . اینهمه اختلافات عظیمه .
و حالات و خیمه . در میان فرزندان يك پدر و يك مادر افتاد .
و برادر را از برادر بکلی بینونت آورد . و بدین علت کار ادیان
و مذاهب بجایی رسید که می بینی . دین حقیقی و راه مطلوب خدایی
از میان برداشته شد . و در اطراف عالم بطورهای ناشایست منازعات
مذهبيه شایع گردید *

اکنون اگر از روی واقع بنای تفحص در امر دین است . برادر و ار
دامن همت را بر میان زن . ملاحظات عارضیه را از خود دور کن .
انس و عادات بر معتقادات خویش را ترك نمایی . دل خود را پاک
دار . که دو گونه محبت در يك دل نکند . معنی انصاف را
از خود جدا ساز . و در حضور شهادت خدای سخن را از روی
بصیرت بشنو . و حق و باطل را بمیزان راستین بسنج . و خدای را
ولی توفیق دیده . بمقصود حقیقی که خدا و راه خدا است پرس *

✽ میزان نخستین ✽

دربیان بعضی از اطوار خدا شناسی . و خدا پرستی . و آنچه مقرر

براین مطلب است . و این میزان برده معیار مشتمل است *

❖ معیار اول ❖

وجود صانع مطلق را اهل ادیان عالم بالاتفاق معتقدند . و در توصیف او بصفات کمال . و تزیینش از نقایص و از هر گونه تغیر و زوال . صاحبان ادراک و معرفت از اهل هر دینی اقرار کنند . بل هر صاحب شعوری اگر تأمل نماید . و صانع را بعین یقین شناسد . قطعا او را از نواقص امکانیه منزّه و معرا خواهد دانست . و بصفات کمالش موصوف خواهد شناخت *

در آغاز کتاب میزان پروتستانی گوید . خدای واحد و قدیم و مقدس و عادل و رحیم که ذاتش معرا از تغیر و مبرا از تبدیل است . و نیز گوید . خدا قدیم و مطلق و در ذات و صفات خود عاری و بری از تغیر و تبدیل است . و از کتب آسمانی نیز در جاهای بسیار از آن کتاب همین مضامین را که دلالت ظاهره بر اتصاف صانع بصفات حسنه . و منزّه او از نواقص دارد آورده است . این مطلب را داشته باش . که مفتاح بسیاری از امور دین خواهد بود *

پس از آنکه دانستی که عیسویان و مانند آنها یعنی گروه پروتستان . از روی منطق انجیلی که دارند . خدا را موصوف بصفات کمال . و منزّه از هر گونه تغیر و زوال . و معرا از نواقص گفتند . افسوس داریم . از اینکه نیز مسیح را پسر خدا داشتند . و پسر را در ذات پدر پنهان دانستند . و از آن ذات بسیطش تولید کردند . تغیر حالات در او را جایز دیدند . نقص امکانی را بر آنجا وارد ساختند * عجیب است که هم از انجیل آورده اند . که ذات پسر در ذات پال پدر مستجن و مستور بود . و شباهت و علاقه ازیله . که پسر را با پدر میباشد . مانند علاقه و رابطه ایست . که کلمه بفکر و فکر بروح انسان دارد . و از ازل از او ظهور یافته . و متولد گشته است .

لکن باز در ذات بآدر یکی است . یا آنکه نیز از انجیل از قول عیسی
گوید . که گفت من در پدرم و پدر در من است . و پس از این
تفصیل . از ذات الهی تعبیر بثلاث واحد کرده . از روح و نفس
ناطقه و بدن مثال آورده . و تمثیل دیگر از نور و آتش و مانند آن
گوید . و در تحقیق اقا نیم سه گانه که (اب و ابن و روح القدس) است
شرحها میدهد . و سخنها میگوید . و روح القدس را که یکی
از خدایان است . در قالب کبوتر بسوی خدای دیگر که پسر است
بمنطوق آغاز انجیل متی نازل میداند *

برادران هوشیار تنافی و اختلاف تمام درین دو مطلب را می بینند .
و می دانند که کار از دو قسم بیرون نیست . یا آنکه عیسی پسر خدا
و مستجن اند ذات خدا تواند بود . بعلم آنکه ذات الهی را تغیر
و تبدل چه در ازل و چه در قدم و چه در حدوث بهیچ طوری عارض
نتواند شد . و عیسی کلمه الله را چنانکه همین توریه و انجیل نیز
تصدیق میکنند . بجز بندگی و احتیاج و شرف نبوت و رسالت .
هیچ مناسبت و خصوصیت دیگر از جهت ذات و حقیقت . با خدای
نتواند بود . چنانکه بیان مطلب در جای خود خواهد آمد .
و یا خود کسانی که نام خود را از اهل توحید آورده . بت پرستان را
مردود دانستند . و بظاهر سخن خدای را بصفات کمال موصوف
و از تغیر و نقصان منزّهش گفتند . در دعوی خودشان گاذبند *

بت پرستی منحصر بستانش بر بت ظاهری نیست (انعبدون
ما تحتون) . استماع کننده از هر سخن کوی پرستش او را کرده است .
هرگاه سخن کوی از خدا گوید مستمع پرستش خدا را کرده است .
و اگر از شیطان گوید عبادت شیطان را بجای آورده است *

❖ معیار دوم ❖

معایب عقاید مذکور چنانکه علی الاجمال در زوایل بصیرت و هوشیاری

آشکار است درائشای بیانات نیز تفصیلی در آنخصوص خواهد آمد
 و بر صاحبان ادراک روشن خواهد شد . که اول انجیلی که
 در دست دارند محرف است و مجعول . و آنچه دلیل بر خلاف این
 پیاورند مردود است و غیر مقبول . کلام خدایی و وحی خدای
 در یک جای امر بتوحید . و در جای دیگر امر بکفر و شرک و الحاد
 نمیکند . و ثانیاً از آنیکونه عقاید در حق مسیح و تعدد ذات خدای
 و از آنطرف اظهار توحید و توصیف و تنزیه خدایی . پایه افهام
 و درجه دینداری آنها معلومست . که یا بعلت عدم فهم این همه
 تناقض و تنافی آشکار افهام آنها در نهایت اعوجاج و انجماد است .
 و یا خود در واقع اعتقاد بتوحید حقیقی ندارند و آنیکونه سخنان را
 از روی مصلحت جوئی خویش گویند .
 در هر زمان و در هر قومی . اضلال ملل و طوایف از راه خدای
 غالباً باینطور ها بوده است . که اشخاصی از میان آنها برخواسته
 بعنوان هدایت و تشیید امر آیین حق . سخنان مقرون بحق
 و صواب را آورده . و باطل را باحق ممزوج داشته . مقصود
 خودشانرا حاصل کرده اند . چنانکه عیسی علیه السلام مکرراً
 گفت که بعد از من مسیحان و تعلیم دهندگان دروغگوی خواهند
 آمد . و از اوصیای او گفتند . که آنچه در کتب مقدمه کرده اند
 در این نوشتهجات مانیز خواهند کرد . چنانکه بیان این سخن نیز
 از انجیل در جای خود خواهد آمد *

❖ معیار سیم ❖

موحیدین اهل ادیان صانع تعالی را جامع صفات کمال . و مستجمع
 جمیع صفات حسنه دانسته اند . و دلائل و پراھین از روی عقل
 دراک . و از بداهت اعتبار و ادراک . و از کتب و الهامات
 الهیه . و غیر آنها آورده اند . و کتب و تألیفات بسیار نیز

در این خصوص نوشته اند * زاید نیست مانیز آنچه در این مقام بکار
آید یاد آور شویم که اساس دین قویم توحید است و خدا شناسی
و معبود نکر دیدند انبیا و اولیا مگر برای راهنمایی مردم بمعرفت خدای
و توحید او سبحانه . پس کوش خود را باز کن . و هوش و ادراک
خود را در نزد من بعاریت بگذار . و آماده فهم این معانی باش *

❖ اول الدین معرفته ❖

هر مدبری را آلت ادراک از سنخ مدرک باید باشد که میان مدرک و مدرک
از وجود مناسبتی ناچار است . و چون خدا را از جهته ذات
بمخلوقات نسبت ارتباط و مقارنت و علاقه و مشابهت نتواند
بود . پس ذات الهی را احدی از مخلوقات او نمیتواند ادراک
و احاطه کند * و همچنانکه من و تو مخلوق هستیم . عقول
واقفانه و تمیزات و ادراکات مانیز مخلوقند . و هرگز جاری و واقع
نمیکردد بر ذات الهی آنچه اوجاری کرده است در مخلوقات خود .
پس آنچه ادراک کنی و بفهمی یقینا خدا نیست . و مخلوق است
مانند تو و مر دود است بسوی تو *

❖ لا تحیط به الا وهام ❖

وجود واجب را بجهات خلق و صفات مصنوع نتوانیم شناخت .
و ذات الهی را ادراک نمیتوان نمود بهیچ طوری از اطوار امکان
و اکوان . از قبیل عموم و خصوص . و اطلاق و تقیید . و بطور
کل و کلی بودن . و جزء و جزئی بودن . و شناخته نخواهد شد
بلفظ و معنی . و بکم و کیف . و برتبت و جهت . و بوضع
و اضافت . و بارتباط و نسبت . و در وقت و در مکان . و نه بودن
بر بالای چیزی . یا بودن چیزی در او . و نه از چیزی . و نه بیروز
یافتن از چیزی . و چیزی مشابه ذات او نیست . و چیزی مخالف
با آن نی . و تمامی اوصاف و جهات و صور و امثال و مانند آنها
از آنچه ممکن است فرض کردن آن یا تمیز و تعیین آن یا بهام آن همه
آنها غیر از ذات واجب تعالی است . و شناخته نخواهد شد هرگز

نه بائجه مذکور شد و نه بغیر آنها و نه بضد آنها . و مدرك نخواهد
 کردید ابدا بائجه در پنهان و در آشکاراست . و بطور کلیت
 هر آنچهی که در مخلوق ممکنست و در مصنوع تواند شد در خالق آن
 ممتمع است و نتواند شد *

❖ ندارد ممکن از واجب نمونه ❖ چگونه داندش آخر چگونه ❖
 چون ذات پاك الهی را منزله از جهات و صفات خلقیه دانستیم .
 و ازین تنزیه و تقدیس ناقص خود نیز که در خور افهام و ادراکات
 ما است منزلهش داشتیم . و آنچه را که از اسماء و صفات آورده شود
 محض تعبیر و تفهیم بجای آوردیم . و از قبیل توحید نماله فهمیدیم که
 خدا را صاحب دوشاخه میداند بعلم اینکه در اینای جنس خود آنرا
 صفت کمال می بیند . پس مانیز آنچه که در خود صفت کمال بینیم
 جناب احدیت را که جهات تعدد و کثرت در آنجا نتواند بود و ورود
 اسماء و وقوع الفاظ را بر آنحضرت جایز نتوانیم دید . باهمان
 اوصاف کمالیه امکانیه با اذن خاصی که تبوسط مقربان درگاه اوعا
 رسیده است او را میخوانیم . و کرنه مشتی خا کر با آن عالم پاك
 چه مناسبتی تواند بود . این است که انبیا و اولیا نیز در ان مقام بعجز
 خویش اعتراف کردند . مگر آنکه ایشان بجهت نزدیکی بر مبدء که ظهور
 کلی صانع تعالی است قیودات امکانیه را مسلوب از خود داشته .
 و حروف اسماء و صفات را در حقایق و ذوات خود شان بخط
 واضح و جلی از قلم صنع ازلی مکتوب یافته اند . و کتبهای تکوینیه
 الهیه شده اند . این است که ایشان در سلامت از جهل و نقصان و تغیر
 مانده اند . و مانند کتب تدوینیه محرف نشده اند *

❖ و سلام علی المرسلین ❖

چون راه وصول بر آن مقام لاهوت را مسدود دیدیم . و طلب
 و خواهش رسیدن بر آن ذات را مر دود یافتیم . پس ناچاریم
 از اینکه رجوع بعالم خود کنیم وحد خود را بدانیم . خود را بشناسیم
 تا شناسایی بشناسایی او رسانیم . چنانکه در انجیل میفرماید *

ای انسان خود را بشناس تا خدای خود را بشناسی . ظاهر تو برای فانی شدن است و باطن تو منم *

پس تدبیر و تفکر کنیم که ما کیستیم و چیستیم . و از کجاییم و برای چه هستیم . ما را مبدء کجا است و بازگشت تا بکجا است . و آیا از ما که آفریده شده صانع حکیمی هستیم چیزی مقصود بوده است . و کاری برای ما شایسته هست که بجای آوریم یا نه *

❖ معیار چهارم ❖

معلوم داشتیم که خدا را از جهة ذات ممکن نیست ادراک نمود . پس ناچاریم از اینکه از آیات و علامات او که در ذوات و حقایق آفاقی و انفسی است او را بشناسیم . و بتدریج که از آثار او دریابیم در خدایی او و اثبات صفات کالیه بر آن ذات پاک اقرار و اعتراف آوریم *

بسیاری الطاف آن هدایت کننده مهربان و براهنابی عقل مستبصر نبور و چون تفکر و تدبر کردیم در اطوار و آثار صنع خدای . و مطابق کردیم آنچه را که فهمیدیم بایسانات کسانی که در خداشناسی پیش از ما بوده اند و کوی سبقت در این میدان را رفته اند . و دانستیم بعلم یقینی که منتهی بعین یقین است که خدای صانع ما از کل جهات کامل است . یعنی تمامی صفات کالیه را بطور اکمل در مقام موصوفیت عنوان ذاتش موجود بدانیم . و بگوییم خدا قادر است مطلقا حکیم است مطلقا غنی است مطلقا عالم است مطلقا فیاض است مطلقا . و همچنین است تمامی صفات کالیه او . و بدهد عقل و دلائل حکمتی و تطبیق بالالهامات الهیه همچنانکه بصفات کمالش موصوف دانستیم . تمامی نقایص و اوصاف امکانیه را نیز از حضرت او تعالی مسلوب کرده از جمله آنها تنزیهش نمودیم و از این توحید و آنگونه توصیف و تنزیه نیز منزّهش داشتیم *

پس اکنون در آفرینش او تدبر کنیم . و تصور نماییم که آیا همچنان

کامل مطلق اگر اقدام بکاری کند از روی ملاحظه فائده و مقصودی میکنند . یا آنکه مانند اطفال و مجانین کارهای لغو و بازپچه از و سرزند *

می بینیم که هیچ خرد مند با ادراکی اقدام بکاری نمیکند مگر آنکه فائده و فایده برای آن ملحوظ داشته باشد . خصوصاً که خدای جهان را بصفات کالیه موصوف داشتیم و از نقایص مزهش دانستیم . و کدام نقص است بزرگتر از جهل بر نیکی و بدی و ترجیح بد بر خوب . که قطعاً کار با فایده کردن نیک است و کار لغو کردن بد . و خدای قادر کامل از همه جهات البته نیک را اختیار خواهد کرد و بدر امتروک خواهد داشت *

❖ انا امرون الناس بالبر وتنسون انفسکم ❖
فعلی هذا جهان خدای موجودات را برای غایت و نتیجه بسیار بزرگ آفریده باشد . پیرهان اینکه صانع چنان را مقصود بزرگ بود *
❖ کار هر کس بقدر همت او است ❖
اعتراف به بی نیازی صانع بر ما آشکار کرد که فوائد خلقت اشیاء بذات خدای عاید نتواند بود . که معنی بی نیازی مطلق و قدرت مطلقه جز این نیست . پس به بینیم که علت غائیة و ثمره ایجاد مخلوقات چیست و چگونه است . تا آنکه خود را و نتیجه ایجاد خود را بدانیم و مانند حیوانات و از کسانی نباشیم که بانعام خوانده شدند . و اولئك کالانعام بل هم اضل کشتند *

❖ هر کونکنند بصورت میل * در صورت آدمی دواب است ❖
واقفان در مقام جهل و تاریکی را که در خارج انسانیت حقیقه هستند سه مقام است . حیوانی است که شنیدی . و نباتی است که به خشب مستند مانند شدند . و جادیت که قلوب آنها را کالجبارة او اشده قسوة گفته اند *

❖ هر آدمی که مهر مهرت * در وی نکرست سنگ خارا است ❖
بعدا از تدبیر اطراف این مطلب که فائده ایجاد است بطور بداهت

فهمیدیم که اول تکلیف ما شناختن صانع است . و امثال برا و امرا و
واجتناب از نواهی او . و باز کشت مانیز بسوی او است . که خلقت
مایان طور نقصان و مقام دوری و حرمان نبوده باقتضای جود و کرم
و بقدرت تامه آن صانع کامل آفریده شده ایم . پس باید بدان مقام نخستین
که از آنجا آمده ایم و آنجا وطن اصلی ما است برسیم . که حب الوطن
من الایمان *

پس ثمره ایجاد و نجات خلقت . معرفت صانع است و دانستن او امر
و نواهی او . که بسبب امثال بر آنها و اجتناب از اینها خود را از این
مزل تاریکی رهایی داده بمقام قرب و موطن اصلی برسیم . که این
باز کشت همان معنی معاد است *

❖ الحسبتم انما خلقناکم عبثا و انکم الینا لارجعون ❖

اگر چه صاحبان معرفت و ادراک و ارباب فطرت پاک آگاهی بشایسته
از این مراتب و مطالب دارند . و شرح و بسط در این نامه در زبانشان
مکرر است . لکن برای یادآوری برادران روحانی زاید نیست سخنان
ربانی را که در این مقام مفید باشد بیاوریم *

❖ هوالمسک ما کررته یتضوع ❖

هست و هستی هستی هست کشته خود را مینماید . صنع و مصنوع
وجود صانع خویش را آشکار کنند . و در تمامی اشیاء این مطلب
بیداهت هویدا است بنایی را که بینی بانی آن را خواهی دید . نگارنی
را که بینی کاتب آنرا ادراک میکنی . که هیچ فعلی بی فاعل نتواند بود
و هیچ مصنوعی بی صانع نتواند شد و این معنی در همه اشیاء و جمله
افعال و صنایع و حرکات و سکونات جاری و پیدا است . و آن فاعل
ظاهر از فعل همچنانکه بعد از فعل است قبل از فعل است
و مع الفعل است . یعنی از اوجده نیست و ممکن هم نیست جدا بشود .
مگر آنکه آن مصنوع صرف عدم گردد . و عدم محض و فنانی
مطلق نیز در مخلوقات نخواهد شد *

پس جمله کاشان صفت صانعیت خدا است *

* عالم بصدای بلیغ گوید که من صفة الله ام *

* و آدم بصدای فصیح شنوید که من صفوة الله ام *

مع ذلك هیچ يك از افعال و صنایع که دلیل وجود صانع و فاعل هستند نه خود شان ذات صانع را توانند ادراک نمود و نه دیگر را بر مقام ذات او و ادراک حقیقت او توانند رسانید * بین کاتب را که میتواند نویسنده برای آن هست لکن نمی تواند بنماید که آن نویسنده در چه شکل و هیئت و کدام صفت است اطوار او چیست و او ضاع او کدام است و بمنز اسم کاتب نامی برای او نتواند گفت . پس شما سانی اوصاف خود را در خارج از حدود خود نخواهد بود *

﴿ بل نبجلی لها بها و بها امثع عنها ﴾

نهایت کار این است که اگر آن کاتب کسی است که در خارج او را میدانیم و خط او در میان ما معروف گردیده بمحض دیدن آن کاتب خارجی در آینه ادراک خود او منطبق شود . مانند آنکه کسی میرعماد یا حافظ عثمان را میداند که بدیدن خط آنها از خط صرف نظر کرده کاتب را تواند دید . و خواهد گفت حافظ عثمان را دیدم . یعنی بدلالات اثر او این معنی بالطافت بسیار واضح است *

این معنی را یعنی طور نمودن اثر مؤثر را در حروف به بینیم کاتب حرف (۱) را مستقیماً نوشت . این الف راستی و استقامت را در وجهی که تعلق بر آن دارد می نماید . و بالفعل بشهادت حالیه میگوید که آن حرکت دست که متعلق بر ایجاد من است مستقیم است . و ندان میکند مؤثر خود را باسم یا مستقیم . و اگر توحید کنند او را خواهد گفت که استقامت او منزه است از استقامتی که در من دیده شد . و خواهد دید که از آن استقامت چیزی بر مقام او که الف است حلول نکرده و چیزی از او خارج نکرده است *

اینجا است جای لغزش و مقام زلت اقدام که بسیاری از مدعیان خدا شناسی در اینجا خطا کرده اند . و از این صراط الهی که باریکتر از موی و برنده تر از شمشیر است نتوانسته اند بگذرند . پس هر اثری

مشابه صفت مؤثر است نه مشابه ذات مؤثر . و هیچ اثر از ذات مؤثر متولد نتواند شد و در آنجا مستبحن و از آنجا ظاهر و بارز نتواند کردید و این سخنان در نزد خدا شناسان و صاحبان فطرت سلیمه از بدیهیات است و بجز جاهل معاند کسی را جای اعتراض در آنها نتواند بود *

❖ عبدی اطعی اجعلك مثلی ❖

اطاعت کن تا مظهر اوصاف الهی شوی . مستقیم باش چنانکه در بدایت آفرینش مستقیم بودی . خدا را بشناس چنانکه خود را برای توشناسانیده است . و اسماء و صفات خود را در حقیقت تو بقلم نگوین نوشته . کتاب خود را بخوان و بکار خلقت خویش برس *

❖ اقرء کتابك کفی بنفسک الیوم علیک حسبنا ❖

❖ فانت الکتاب المین الذی * با حرفه یظهر المضمر ❖

خدایتعالی که جامع صفات کمالش دانستیم باقتضای ربوبیت و قدرت وجود خویش وجود انسانی را که آیت معرفت و صانعیت صانع بود جامع صفات کمال آفرید . و آنچه ممکن بود که متعلق ایجاد گردد در آن مخلوق مکرم خود موجود ساخت . و او را مرآه یعنی آلت رؤیت برای کالات ربوبیت خود گردانید *

در توبه نوشت که خدا فرمود انسان را بصورت خویش بیافرینم و او را مشابه و مانند خود سازم . تا آنکه بر ماهیان بحار و طیور هوا و حیوانات و تمامی زمین و جمله جنبندگان در روی زمین سلطنت و حکومت کند *

❖ خلق الله آدم علی صورته ❖

آن انسان را که حقیقت انسان است بمقامات نازله و مراتب سافله آورد . که او را چنانکه کامل بود مکمل و مکمل گرداند . و چنانکه خود را برا و شناسانیده بود مخلوقات خود را نیز بر او شناساند . و آن انسان باین مشاعر و مدارک عنصری مدرك نخواهد شد . مگر

بعد از تصفیه تمام و تحصیل مناسبت * و بطوریکه گفته شد هر مدبری را
بامدرک از وجود مناسبتی ناچار است . و این انسان ظاهری را با آن
مقام عالی بجز استعداد مظهریت و شایسته بودن بر اینکه آن صورت
الهی را قبول کند مناسبت دیگر نیست . و چنانکه شاعری در این مقام
اورد این انسان لباس و قالب حقیقت است *

❖ اینکه می بینی خلاف آدمند * نیستند آدم غلاف آدمند ❖
پس انسان جمادی و ترابی که در نهایت مقامات است حامل و مظهر
انسان حقیقی که با جلال معنی آن را فهمیدی تواند بود . و آن انسان
از منازل که آمد مأثور باز گشت بسوی وطن که بهشت حقیقی است
گردیده . و این جسد جسمانی را مانند خود کرده به تبعیت خود
به بهشت خواهد برد یعنی مظهر صفات الهیه اش خواهد داشت *
هرگاه آن انسان حقیقی در هنگام بروز و ظهور در این عالم تولد
جسمانی تغییر نداده است خلقت اولی راود رفطرت اصلیه باقی است
و در این دنیایز تغییرش نداد معاد او در این دنیا حاصل است و قیامت
او قائم گردیده که بموت اختیاری مرده است (من مات فقد قامت
قیامته) و هر کس بخواند قیامت را به بندد در وجود آن کامل
مطلق تواند دید . و اطوار رستخیز را از او آشکارا تواند فهمید *
❖ هر که گوید که قیامت ای صنم * خویش بنگاه قیامت نک منم ❖
این انسان بر حسب مراتب کمال و کاملیت او و مقامات مظهریتی که دارد
چون بشر را داعی و هادی و مبشر و منذر و یار آورنده از عوالم بالا
و نجات دهندگان جهانیان هستند . این است که ایشان را انبیا
و رسل و اوصیا و اولیا و نقبا و علما و مانند اینها گفته اند . و کسانی که
خلقت اولی را بتغییر آورده مغشوش داشته اند آنها را در این دار بلا
و محنت که منزل وقوع امتحانات و اختبارات و شمول فتنها است
بآداب و اطواری که در کتب آسمانی و بیانات صاحبان شرایع مقرر
و مبین است ترقی داده . و چنانکه از آنها خواسته اند با سبب سلب
عوارض و آلائشهای عوالم سفلیه آنها را بمقامات قرب الهی رسانند .

تا داخل بهشتی شوند که در آنجا چیزهایی هست که هیچ چشمی ندیده
و هیچ کوشی نشنیده و بر خاطر هیچ بشری خطور نکرده است *
نمیدانم اینها را که میگویم بکدامین کوش میشنوی . و بکدامین
دل میفهمی . اگر بچشم اعتراض و کوش عناد و دل بغضناک
می بینی و میشنوی بیاوه خود را زحمت نده و برتغند خود میفرای .
و بکار دیگر بپرداز . و اگر وصایای مرا در کار داری و مقصودت
فهمیدن است . امیدوارم که بتوفیق خدای و یاری روحانی
از انبیا و اولیا بهره یاب کردی *

هرگاه بخواهیم از مقامات نزول و صعود و کیفیات تکمیل انسانی
و وقوع انجانات و ترتیب نوامیس و شرایع از بد و عالم تا کنون
و پس از این را علی التفصیل در این نامه شرح و بسط دهیم .
از وضع کتاب که برای بیان مطلب مخصوصی است بکلی بیرون
رویم . علی هذا در اینجا بهمین قدر اکتفا کنیم . و در اشای
بیانات در اطراف مطلب بدانچه توانیم سخن گوئیم *
﴿ علی تحت القوافی فی مواقعها ﴾ و ما علی اذالم یفهم البقر *

﴿ معیار پنجم ﴾

ذات صانع را که بهمه جهات کامل دانستیم بحکم بدهات عقل
توانیم گفت که چیزی از آن ذات قدیم خارج شود . یا چیزی بر آن
واجب و داخل گردد . اگرچه این دخول و خروج بغیرا بطوار جسمانی
و یا بطور اعلا و اشرف باشد . بحدیکه در امکان اعلا تر و اشرف تر از آن
چیزی نباشد . بعلم اینکه (اولا) ولوج و خروج مطلقا از صفات
امکانست و گفته شد که آنچه در مخلوق ممکن است در خالق ممتنع است *
(ثانیا) مغایر صفت کمال است زیرا که بسبب از مر کب کاملتر است *
(ثالثا) تصور این مطلب در ذات الهی مستلزم احتیاج است . و قیام
مر کب با اجزا و قیام اجزا با مر کب بطور نیاز است . و گفته شد

که خدای غنی مطلق است *

(رابعاً) آن داخل و خارج شونده اگر عین ذات است پس تعددی نیست
و این سخن را مصداقی پیدا نتوانیم کرد . و اگر غیر ذات است
پس هرگاه مخلوق است و حادث . ذات خدا مدخل و مخرج مخلوق
تواند شد . و اگر قدیم است و خالق . خالق قدیمی که غیر خدا
باشد سراغ نداریم . و اگر بر فرض غلط و محال موجود باشد بذات
غیر خود نتواند داخل شود و یا خارج گردد . و در صورت غیرت
مناسبتی هم با هم نخواهند داشت . و گذشته از عدم دخول با هم
جنك و نزاع نیز خواهند کرد *

❖ لو كان فيهما آلهة الا الله لفسدتا ❖

خدای تعالی منزّه است از این توهمات باطله تعالی الله عما يقول
الظالمون علواً کبیراً *

(خامساً) این دخول و خروج مستلزم تغیر احوال و مشافی است
با آنچه مصنف میزان پروتستانی خود گفت که خدا منزّه از تغیر
و تبدل است . زیرا که بالبدیهه حال دخول چیزی بر آن ذات
غیر از حال عدم دخول است . و حال خروج چیزی از آن غیر
از حال عدم خروج است . و هر تغییری حادث است . پس آنچه
عیسویان یادیکران از این مقوله سخن گویند بالبدیهه از عالم خدا
شناسی و خدا پرستی دور خواهد بود *

چون سخن بدینجا کشید از سر آفرینش خدای و طور خلقت
موجودات آگاهی جویم *

واضح است که بعد از بیانات مذکوره ذات خدا ابرامبدء مخلوقات
نتوانیم دانست : پس باقی نماند برای مبدئیت اشیاء مکر فعل الهی
که آن فعل واحد و بسیط است لکن بوحده و بساطت امکانه .
و آن فعل امر خدا است و مشیت خدا است و محبت خدا است *

و چون تدبر کردیم بمستقیم ادراک و بعقل دراک و باتفاق جمله خدا
پرستان از اهل ادیان و ملل و بمطوق تمامی کتب آسمانی و دلالت

آیات آفاقی و انفسی . آفرینش آفریننده کمال را عزوجل اولین مخلوق دانستیم . که او واحد است و یکتا و اثر واحدیت و یکتایی صانع است زیرا که واحد را اثر جز واحد نیست و اثر مشابه صفت مؤثر است *

❖ قل کل یعمل علی شاکلته ❖

تصور کن کاتب را که خورده ترین اثرهای آفاقی است . که شخص کاتب یک حرکت دست یک الف بیشتر ننویسد . و گفتیم که جهان خدای موجودات را برای شناسایی خویش آفرید . پس آن مخلوق نخستین باید یکی و دارای جله صفات کالیه بطور اکلیت امکانیه بوده باشد . و از مساوی و نواقص منزّه و معرا باشد تا دلایل کمال صانع گردد *

اقتضای قدرت تامه و صفات کمال مطلقه صانع تعالی از علم و حکمت و غنا و کبریا و کرم وجود و فیاض او بجز این نیست . که آنچنان مخلوق محبوب خود را در کمال کمالیت کند و از نواقص عاری و بری دارد . که در غیر این گونه آفریدن صانع باید عاجز و یا جاهل و یا بیخیل و مانند اینها بوده باشد . یا آنکه همچنان مخلوق متعلق خواست الهی نتواند بشود . و چون هیچکدام از اینها نیست پس آن اشرف کائنات بطور مطلق کامل . و تمامی کالات مبدء فیاض را حائز و حامل است .

مع ذلک آن کامل بی مانند که ستوده از میان تمامی موجودات است و در مبدء فیاض ایستاده واسطه ایصال فیوضات بر مراتب نازله امکان و اکوان در همه اطوار و ادوار و جله اوطار و اکوار است . و پیغامات وجود و بقای کائنات و حکایت تمامی اسماء و صفات و انباء شرع وجودی و وجود شرعی در جله عوالم و مقامات . و بالجمله آنچه ممکن است در مراتب خلقیه ظاهر شود بواسطت آن اولین تعین است . وجود مقدس او را در حضرت ازل تعالی فقر محض و احتیاج صرف باید بدانیم . بعلمت اینکه جهت مخلوقیت او را وجودا هرگز فراموش نمیتوان کرد . و چون پای مصنوعیت بمیان آید

سراپای وجود مصنوع نیاز است و احتیاج بصانع . اگر چه نسبت به عالم
سفلیه و در مقام حکایت از صنایع همه غنا و ربوبیت است و فضل او بر سایرین
مانند فضل صانع است بر او . زیرا که او اول عدد است و واحد است
چنانکه صنایع احد است و فرقی در میان این دو تعبیر چنان است که احد
داخل در شمار نیست و واحد داخل در شمار است . و نسبت آن واحد
بر اعداد نسبت پدر است بر اولاد و مانند کلی است از برای افراد *

اگر چه تعبیرات مذکوره بجز در یک مقامی بیشتر جایز نیست . و آن
مخلوق اول را مقام تقدس هست که در آنجا اعداد و افراد را ذکر می
نست . نه بنی مرسل را در آنجا راهست و نه ملک مقرب را . جبرائیل
و میکائیل را در آنجا بار نیست . روح القدس را در آن مقام نامی *

اکنون ذهن مستقیم بآن دل هوشمند با درایی میخوانیم . که مطلب را
قدری روشتر کنیم . و دلهای آگاه را بانوار غیبیه منور سازیم *

این نامه را برای اكمال نعمت بر راست کاران و اتمام حجت بر منکران نوشتیم
و مر دسعادت تمند مطالعت در این سخنان را اگر از روی خدا جویی
و بطور بی غرضی کنی بغایت مفتم خواهد دانست . و پس از آنکه
متبصرانه از مقدمه تا خاتمه را فهمیدی یقینا مسارعیت بر انکار یک حرف
از آن را نخواهی نمود . و از خدا تعالی درخواست دارم که مرا بوجه
طالبان سعادت را از خطا و لغزش نگاه دارد . و الحاصل مخلوق
اول را بشناسیم تا آنکه صنایع ازل را شناخته باشیم *

حق بمثال شناخته شود نه بجدال . و اینگونه مطالب عالی در عالم
محسوسات جسمانی بجز از راه محسوسات نزدیک بفهم نشود . و آیات
و علامات خدا شناسی را صنایع مطلق مهر بان در آفاق و در انفس ما برای
مأموده است . لهذا مثالی در این مقام بیاوریم . و از آنجایی بمقصود
بریم و مثل را از جهت تشبیه مقرب دانیم و از جهات دیگر مبعده .
پس اگر گویند زید مانند شیر است از جهت شجاعیست نه از سایر
جهات و اوصاف و هیئات (ولله المثل الاعلی) *

﴿ تمثیل ربانی ﴾

ذات ظاہرہ خدا را مانند ظهور صورت انسان بفوتگرافی در مظهر ازلی
ثانوی کہ اول مخلوق است . تمامی ظهورات و اوصافی کہ در حین
مقابلہ و اشراق انطباق آن ممکن است تجلی بدانیم *
وجود آن مظهر را مانند آئینہ و جامی فرض کنیم کہ جلال کلی ازلی
در آن ظاہر است . و چون آن مقام مقام بساطت و وحدت است ظهور
و آئینہ و مظهر را یکی دیدہ اطوار کثرت را از آنجائی دانیم . و آنچه
در آنجا از تعبیرات کہ موہم کثرت است و تعدد بیاوریم برای تنگی میدان
الفاظ و بجهة تعبیر و تفہیم دانیم . پس صانع موصوف بصفات
کمالیہ بتام ظهور و کمال برو ز اشراقی در آن مظهر اولی ظاہر باشد .
بطوری کہ اگر کسی در مقام برداشتن پردہ های اشارات بر آن
مظہر از جہت ایت آن . و بعبارۃ اخری آن ظاہر را قطع نظر
از ملاحظات اطوار ظهور و مظہر نظر کردہ بہ بیند . خواہد گفت
صانع ازل را دیدم *

در خودمان بہ بینیم . زید در آئینہ بزک بدن نمایی خود را بیناید
بطوری کہ خود زید را غیر مرئی دانیم مکرار راہ اشراق و ظهور
در آئینہ کہ بدیدن عکس در آئینہ توانیم گفت زید را دیدیم *
زید را از این تجلی و اشراق در آئینہ تغییری در ذاتش حادث
نکردد . و زید من حیث الذات ربطی بہ آئینہ و ظهورندارد .
و بلا کیف ظاہر شود . و آن مظہر کہ آئینہ است تمامی اورا بقدریکہ
ممکن است در آئینہ نمودار شود حاکی و نمایندہ است *
مقام مظہر را بازید مقابل ملاحظہ و معلوم کردیم کہ در حضرت
زید بجز احتیاج محض و نیاز صرف مالک پرچیزی نیست . و هیچکجا
جہت غنا و بی نیازی اورا از زید نتوانیم دید . کہ در ہر آنی محتاج
بامداد و ابقای زید تجلی است . و اگر او خود را از مقابلہ باز گیرد
صورت ظاہرہ در مرآت معدوم گردد *

❖ اگر نازی کند از هم فرورزند قالبها ❖

عرض کردم که این بیانات و تمثیلات برای تقریب مطلب است بر افهام .
و کرنه سخن باریک است و جهان تاریک . و این بحر بی کران را در ظرف
الفاظ گنجاییدن نامتصور است چنانکه گفته اند *

❖ معانی هرگز اندر حرف ناید ❖ که بحر قازم اندر ظرف ناید ❖

❖ کر بریزی بحر را در کوزه ❖

❖ چند کجند قسمت یک روزه ❖

اگر صورت زید که در آینه است بگوید من در ذات زید بودم
و در آن پنهان بوده از آنجا آمده ام غلط گفته است . و اگر گوید او پدر
من است . و از آن متولد شده ام و با او یکی بودم یا هستم و از او منفصل شده
و بر او است پیوستم خطا کرده است . زیرا که مبده صورت مرآت
چنانکه دانستی ذات زید نتواند بود . بل تجلی کلی که فعل
او است مبده آن است . و اگر دقت کنیم تجلی کلی نیز ذاتا مبده نیست
. چه اگر هزار آینه در مقابل زید بگذاری و جهانی و شعبه فعلا از آن
کلی در هر کدام از مرایا ظاهر شود و چیزی از آن کلی نیز کم نکردد
و بسبب آن انعکاسات چنانکه در ذات زید تغییری حادث نیست در اشراق
کلی نیز تغییر و زیادت و نقصانی پیدا نشود پس صورت مرآت
شبی است و عکسی است منفصل از شبی که منفصل از صورت متصله
بزید مقابل است *

اگر در این تمثیل ربانی تدبیری کنیم بسیاری از مطالب تو حید و خدا
شناسی و دیگر مطالب دینیه بر ما روشن گردد *

عمران صابی که از متکلمین صابئه بود برای مباحثه در امور دین در زمان
خلافت مأمون الرشید به بغداد آمد . در انجمن خلیفه که انبوهی
از مردم بودند از ❖ رئیس اسلام ❖ که عالم ناس خطابش میکرد در ضمن
سؤالات خویش پرسید . که آیا خدای در خلق است یا خلق
در خدا است و باین عبارت گفت ❖ اهو فی الخلق ام الخلق فیه ❖
آنجناب فرمودند ❖ اخبرنی عن المرآة انت فیها ام هی فیک ❖ خبر ده مرا

از آینه که آیاتو در آن هستی یا اودرتواست . عمران از اراد جواب
 درماند . و پس از سؤالات و مجاوبات بسیار ایمان آورد و مسلم شد *
 چون این مطلب را از روی آگاهی دریافتی و آینه و عکس و ظهور بل
 ظاهر را یکی دیده و کائن اول و مخلوق نخستین را که وجود پاکش بسیط
 امکانی است شناختی . بدانکه آن عالم قدس که مقام خاص حبیب
 با محبوب و بزم انس الهی است . عالمی است بالاتر از مدارج عقول و افهام
 که در آنجهان ملک کنجد و نه نبی و نه روح و نه نفس و آن مقام را از اطوار
 ظهور و مظهریت و ظاهریتی که جسمانیان و روحانیان توانند فهمید
 تقدیس و تنزیه باید نمود . ومع ذلك آن مقام الهی را در همه جای
 آشکار و هویداینددید . ولی پرده ها را باید برداشت و یکانکی را یکانکی
 رساند *

﴿ مناجات ﴾

ای حبیب الهی که عالمین را رحمتی و برد و ستان خویش رؤف و رحیمی
 . پرده را از روی خویش بردار که یگانه و بیگانه جمال ازل را مشاهده
 کنند . و از شك و انکار بگذرند . لا والله آینه یگانه جمال ترا نماید *
 ﴿ پرده بردار که یگانه خود آن روی نه بیند ﴾
 ﴿ تو بزرگی و در آینه كوچك نمای ﴾

﴿ معیار ششم ﴾

بیداهت ادراک و ضرورت عقل دراک روشن شد . که صانع ازل
 و مخلوق اول و مقصود از آفرینش او عزوجل چیست و چگونه است .
 و کمال الهیت او را شایسته چه بود . و حد ممکن مخلوق تا جفا است *
 اکنون در اطوار مصنوعات و درجات مخلوقات نیک تأمل کنیم .
 و منشاء و اسباب این کثرات را دریابیم . و حدود خود را بشناسیم
 و تجاوز ازان را جایز ندانیم . تا رجعت الهی را مظهر شویم . و تکلیف
 و مأموریت خود را در کار بازگشت بسوی او بجای آوریم .
 و در چهار سیر که مقرر گردیده است بوطن اصلی رسمیم . و از مشقات

و کرتهای غربت باز رهیم . و بتأسی و تبعیت بر حیب خدای
محبوب خدا شویم . و مصداق حدیث قدس باشیم . که میفرماید *
﴿ فاذا احببته كنت سمعه الذی یسمع به ﴾
﴿ وبصره الذی یبصر به و بده الذی یبطش بها ﴾

صانع ازل بقدرت تامه و رحمت کامله و عامه خویش مخلوقات را
بر حسب درجات و طبقات کامل مطلق آفرید . یعنی فیض الهی
بر یک منوال در مراتب موجودات جاری شد *

مانند سیلی که از کوه آید و دروا دیها و بیابانها سیلان یابد و هر یک
از آن وادیها بد آنجه توانند از آن آب رادریانند که این اختلاف در کمی
و زیادی آبها در وادیها از قصور و بخل آب نیست بل بعلت اختلاف
قوایل در وادیها است که هر خلق رجن را تفاوتی نخواهی دید *
﴿ فسالت اودیة بقدرها ﴾

مخلوق نخستین که بحقیقت اولیه خدا را بجزا و صنع و مصنوعی نیست
و سرپای عالم فاحیث ان اعرف او است . جمال مطلق ازل است
و نور کلی حضرت لم یزل . و ظهور کامل و تام او عز و جل است
و مرآت نمایندۀ تمامی اطوار ظهورات و اسماء و صفات او است
بطور اتم و اکمل *

بدیهی است که اگر آن نور کلی را نیز نوری باشد و آن ظهور مطلق را
ظهوری باشد یقیناً دلیل بر کمال کاملیت صانع بیشتر بود . که هر قدر
ملك کامل باشد دلیل بر کمال مالك است . و همچنین است اگر آن نور
دویم را نیز نوری باشد و جمال ثانوی را نیز جمالی باشد . تا بحدی که عالم
کثرت را کنجایش نمایند می از آن تجلی شود . و آن وادیهای
طولانی را یارای تحمل و ظرفیت از آن سیلهای ربانی گردد .
مانند آینه های چند که هر کدامی را مقابل با آن یکی داریم یعنی دویمی را
با اولی و سیمی را با دویمی و چهار میرا با سیمی و همچنین تا بجایی
که مطلوب و مقدر است برسد *

تمامی آینه ها زید را می نمایند لکن وسایط را نیز خواهند نمود .

و چون مر ایا بیشتر شود کثرت بیشتر پدید آید *
 بسیار آینه بزرگی را در مقابل خویش بگذارد و عکس خود را در آن
 بنمای . آنگاه آینه دیگری را محاذی با آن آینه کن بطوریکه
 عکس ترا از آن آینه بنماید نه از مقابله تو با وی . پس به بین که در آینه
 دومی سچیز موجود گردد خود آینه و عکس آینه اولی و عکس تو .
 و در آینه سیمی که بمقابل دومی بیاوریم چهار چیز پیدا گردد .
 اینها که گفته میشود بر حسب ظاهر تمثیل است و برای اشارت بر نوع
 مطلب . و کر نه امر اشراقات الهیه بسیار عظیم است .
 و کثرتها که از تعدد مر ایا است بر حسب کلیات است . و اگر جهات اوضاع
 و قرانات و ارتباطات را با تمامی اقسام آنها ملاحظه کنیم بیرون از حد
 تناهی و احصا خواهد بود *

مثال آینه را در مرتب خلقت درست ملاحظه کن تا امر
 آفرینش را بفهمی *

هرگاه در مقابل آینه اولی که بجز یکی نیست (و ماصدر عن الواحد
 الا الواحد) را مصداق است آینه های چند بگذاریم . همه زید
 مقابل خارجی را بتوسط آن آینه که یکی است نمایند . و با این
 همه تعدد وجه زید را و جمال مقابل را هیچگونه تعدد حاصل نکردد *

﴿ و ما الوجه الا واحد غیرانه ﴾ * اذا انت عدت المراتب تعددا
 این گونه حکایت را که آینه های چند جدا جدا از یک آینه نمایش
 آورند حکایت (عرضیه) گویند بسکون راء یعنی وجود آنها را ترتب ذاتی
 بر همدیگر نیست و نسبت علیت و معلولیت با هم ندارند . و نسبت اینها را
 بمراة اولی که نسبت علیت و معلولیت و اثر و موثر است حکایت (طولیه)
 گویند . و حکایتی دیگر از قبیل حکایت پسر از پدر است و مانند نسبت
 قشر است بر لب و مثل این است که چراغ را از چراغی روشن کنی
 و آن گونه حکایت را (طول در عرض) گویند . و تمامی موجودات
 در خارج این سه گونه نسبت و حکایت نتوانند بود *

این نامه را کجایش بیان تفصیل این مقامات نیست و خارج از اساس

وضع این مختصر است . و اهل حق را در این مطالب تحقیقات عجیبه هست طالبان حقیقت مراجعت بایشان کنند *

چون ایجاد مخلوقات را خدا دوست داشت و شناساتیدن خود را خواست و اول مخلوق را آفرید . و آن اول مخلوق متعلق بحبت کلیه صانع گردید . و اطوار اسماء و صفات الهیه را مظهر شد . و همچنین که محبوب خدا بود محب خدا آمد . حبیبش گفتند که صیغه فعل یعنی فاعل و مفعول آید *

آن مخلوق نخستین که در مبدء اول از مصدر ازلی صادر است واسطه کلیه کبری و نبی مطلق الهی است . و هر آنچه از بدو خلقت تا نهایت امکان واقع گردد بواسطه او است *

نزاعی در تعیین شخص آن واسطه کبری و نبی مطلق خدا با همدیگر نکنیم . اگر مناسبت ادراک آن عالم پاک را پیدا کردیم و پرده جهل و کوری از چشم بصیرت ماها برداشته شد و او را خواهیم دانست . که اینگونه نزاع و مجادله از جهالت و نادانی خیزد . نام آن واسطه و مظهر کل را تو میخوانی عیسی بکذار و آن یکی موسی بکسازد و آن دیگری ابراهیم گوید و یکی دیگر آدم نامد *

﴿ لا تفرق بین احد من رسله ﴾

مثال اهل ادیان در شناختن آن واسطه کبری مثل کوران و فیل است . که هر کدامی معرفت ناقصه بیک عضوی از اعضای فیل بهم رسانیده اند . و چون خواهند سخن از فیل گویند و آنرا بشناسانند اوصاف پای و گوش یا گردن و خرطوم او را شمارند و چنان دانند که فیل را شناخته اند و فیل را شنا سانیسده اند

﴿ ذلك مبلغهم من العلم ﴾

﴿ معیار هفتم ﴾

پس از دانستن مراتب و مقامات در مخلوق اول و آگاهی از تعینات

ذاتیۀ او که نسبت اولادی را بر او دارند و فهمیدن اینکه ظهور آن تعینات بعد تمام و کامل باید باشد . ظهورات او را در مرتبۀ دویم اشراق در آینه های چند ملاحظه کردیم . که آن آینه هادر عالم اجسام انبیا و رسل و هادیان امم نامیده شدند *

تجلیات او در مرتبۀ دویم باختلاف قوایل و تفاوت مقابلات با آن مرآت الهیه در مظاهر و مریا ظاهر آمد و با قضای وضع حکمت الهیه و بجهت اتمام نعمت و رحمت بر جسمانیان . یکی از آن مظاهر را آیت وحدت خود ساخته بکلیت در آن ظاهر شد *

آینه های دیگر نیز در آنچه حکایت کردند درست کردند . و اسماء و صفات الهیه و جلال و جمال ازلی را از مرآت نخستین اخذ کرده و نمودند . ولی مدارک و افهام اهل آن زمانها که ایشان ظاهر شدند ناقص بودی و نتوانستند آنها را بشایستگی بشناسند *

در زمان ظهور عیسی که نسبت بزمان موسی افهام هر دم ترقی داشت بسبب دیدن یکی از حالات و اطوار ربانیت که حکایتی بود از مقسامات عالم اول او را بخدای خواندند *

❖ باده خالك الود تان مجنون كشد ❖ صافی اگر باشد ندانم چون كند ❖ این است که اگر پیغمبر آخر الزمان را کسی تصدیق كند حکمت این را خواهد دانست که چرا عبودیت خود را پیش انداخت و در نمازهای مفروضه مقرر داشت که اقرار بعبودیتش را پیش از رسالت او بیاورند که بالانهمه اطوار و آثار الهیه بندی او را فراموش نکنند *

❖ اشهدان محمد اعبدہ و رسوله ❖

والحاصل چون تعین اول و مخلوق نخستین که مظهر اولیت و آخریت و ظاهریت و باطنیت خدائیز بود خواست که بواحدیت بشریه در هیکل خاص جسمانی ظاهر شود . از میان تعینات خویش تعینی را که مودوع در صلب آدم گردیده بود اصطفا و اختیار کرده او را بذات خود اختصاص داد . و او را به ❖ مختار و مصطفی و صادق و امین ❖ و جلاله نامهای نیک خواند *

اگر ترا چشم بینا و دل آگاه همراه باشد شهادت خواهی داد بر این که آن واسطهٔ اولی را با شراق و تجلیات خود در تمامی مظاهر امکان و اکوان ظهورات غیر متناهیست . و در هر چه بنگری شواهد وجود و نمایندگان جلال و جلال و مرا یای اطوار کالات او را خواهی دید که نبی مطلق او است و صانعیت خدا بر تمامی ذرات بالذات تبلیغ کنند و نفر ستاده است او را مگر برای رحمت بر عالمین ﴿ و الحمد لله رب العالمین ﴾

﴿ تفسیر ﴾

این ﴿ حد ﴾ که مقام بساطت آن نبی مطلق است و در مقامات تفریع مشتقات به ﴿ احد و محمد و محمود و حمید و حامد ﴾ خوانده میشود ﴿ لله رب العالمین ﴾ که لام لله برای تملیک است و لام اختصاص است * چون مبده تمامی خداوندیهای امکانی یعنی ربوبیتهایی که در عوالم ظاهر گردیده است بجزا و نیست توانی گفت که آن خداوند حاکم کل ممالك امکان و اکوان است . و سلطان اقالیم دهر و زمان . و بجزا و در سر یرملاک ایجاد صاحب تاج و دیهیم و مالک گاه و افسری نیست ﴿ مافی الدیار سواء لابس مغفر ﴾ و هو الحمی و الحمی مع فلواتها ﴿ یوحنا و صی عیسی و ناصر عیسی در مکاشفات خود آن حاکم کل را دید و بر او شهادت داد و چنان گفت *

در آسمان سوار اسب سفیدی را دیدم که او را امین و صادق گفتندی . و حکومت با ستقامت میکرد و جنگ و یمنود چشمهای او مانند شعله آتش بودی . و در سرتاجهای بسیار داشت . و یک نام مکتوبی داشت که بجزا و کسی دیگر آنرا نمی دانست . او را لباس (جبه) خون آلودی بود که نام آن را کلام الهی میگفتند . و گروه آسمانیان بالباسهای سفید و بسیار لطیف سوار بر اسبهای سفید شده در پشت سرا و میرفتند . و برای زدن طوایف شمشیر برنده از دهان او بیرون آمده با عصای آهنین حکومت خواهد کرد . و تنکه قهر و غضب الهی را که بر همه چیز قادر است خود فشار

خواهد داد . و در جبه و پهلوی او نامی داشت بمعنی ملك الملوك
و رب الارباب *

تفسیر فقرات مزبوره یوحنا را در ضمن معیار چهارم از میزان چهارم
خواهیم آورد . و روشن خواهیم داشت که این آیات مکاشفات در نزد
انجیلیان محتاج بتفسیر است . و بجز خاتم انبیا دیگر مصداقی نیز
ن تواند داشت *

باید دانست که توحید الهی و شنا سایی اونه چنان است که بعقول ناقصه
فهمیده آید . و یا از کتب و اسفاری که هنوز حال آنها و حال ترجمه های
آنها که بتخیالات و اوهام کرده اند معلوم نشده و بتخواست خدای معلوم
خواهیم کرد باذهان نارسا استنباط کرده شود . و همینکه توحید
و اطوار خدا شناسی که اساس و بنیان است ناقص و معوج شد
واضح است که نبوت و مقامات و اطوار آن نیز ناقص و کج خواهد بود
و همچنین همه اطوار دین و آیین در طبق همان اعوجاج و نقصان
خواهد آمد *

در بالای بنیان مثلث خانه چهار گوشه را بناتوان کرد . درختی
که در روی زمین رویده و آنرا اصل و ریشه نیست آنرا قراری نتواند بود
و بجز از تباهی بار نخواهد داد *

❖ مثل کلمة خبیثة کشمجرة خبیثة اجثت ❖

❖ من فوق الارض مالها من قرار ❖

این است که عیسی را نشناخته و مقامات عالیّه و حکایات آنجناب را
که از اسماء حسنی وصفات کمال آلهیه داشت آگاهی نیجسته و مفاخر
و مزایایی که آن روح الله را است در عین عبودیت او نفهمیده او را
ابن الله گفتند و او را در ذات خدا گفتند و او را خدا گفتند . مواقع مدح
و قدح را ندانسته حرمت ذات او را رعایت نکردند *

❖ در پس پرده نهانستی و قومی بجهالت ❖

❖ حرمت ذات تو نشناخته گفتند خدایی ❖

این جاهلان چنان دانند که اخیاء اموات و ابراء که و ابرص و مانند اینها

کار بسیار بزرگ است . و هر کس چیزی از این امور را ظاهر کند خدا و یازده خدا است و نمیدانند که خدای قادر بر همه چیز آنگونه آثار را از يك عضو گاوینی اسرائیل ❖ که بر مرده زنند و زنده شود ❖ ظاهر تواند کرد *

اگر بخواهیم مقامات خاصان الهی را بیان کنیم و یا از عیسی سخن گوئیم این عیسی پرستان حیرت کشند . و دانند که ما خدا و عیسی را بهتر شناخته ایم و تابعان حقیقی او بجز از اسلامیان نیست *

❖ معیار هشتم ❖

بعضی از بیانات اطوار ظهور و تجلی کلی و دیگر ظهورات صانع را دانستی و مبدا نور و روشنایی را در عوالم خلقیه بطور اجمال فهمیدی * اکنون تدبیر پیدا شدن ظلمت و تاریکی باید نمود زیرا که وجود ظلمات و شرور و بدیها را می بینیم *

بدیهی است که ظلمت و تاریکی اصلا و بالذات مقصود و محبوب صانع مقدس نتواند بود . فقط مصالح حکمتی و اقتضای قدرت کامله صانع در اجرای تمامیت صنع خویش وجود ظلمت را بادی شد تا نور را ظهور بود که هر نوری بی ظل و عکس و سایه نخواهد بود * ❖ تعرف الاشیاء باضدادها ❖

بعبارت دیگر گوئیم جهة تعین مصنوع و انیت مخلوق که در زبان حکما ماهیتش گویند نسبت بجهة وجود که ظهور صانع است ظلمت نامیده میشود . و این ظلمت بر حسب مراتب و مقامات محبوب و یا مبعوض باشد . ولی محبوبیتش به تبعیت وجود و جهة نور است چنانکه در مراتب عالیه و در خاصان الهی بطوری مضمحل و معدوم گردد که از کثرت اضحلال و اعدام حکم خویش همرنگ نور و وجود شود و فرقی داده نمیشود مگر بفرض و اعتبار که همان جنبه مخلوقیت و امکان است *

* سیه رویی زمین در دو عالم * جدا هرگز نشد والله اعلم *
مع ذلک آن سیاهی را بالتبع نور الهی توانیم گفت زیرا که مظهر
ومابه الاستساک نور است . و چشمه حیوة جز در ظلمات پیدا
نشود *

* سیاهی کربدانی نور ذات است * بتاریکی درون آب حیات است *
اگر کره خالک نباشد روشنائی آفتاب تابناک ظاهر نگردد . چون
چراغی را در خانه یزری بگذارى روشنائی ندهد و شعاع آن بجهة
دوری دیوارهای خانه در هوای فضا منبسط و غیر مرئی شود .
و بالعکس اگر آنرا در طاقچه بگذاری و آن روشنائی را در آن جمع
کرده و ظاهر سازی نور چراغ بهتر مینماید *

* مثل نوره کشکوة فیها مصباح *
چون آیت ظلمت بر آفتاب نازل آید کثافت یعنی غلظت و استساک آن بیشتر
بود تا بجایی رسد که نور در آنجا ناپیدا شود . و بقدری باشد که
هستی آنرا نگاه دارد که در آنجا بعکس اولی نور را وجودا موجود
و حکما معدوم توانیم گفت بعلت اینکه خبرات و حسنات که خاصه بجهة
وجود است از آنجا ظاهر نتواند بود *

* (او کلمات فی بحر جلی) الی قوله تعالی (ظلمات بعضها فوق بعض) *
چون خدای صانع مختار است اثر و صنع او نیز مختار خواهد بود
که هر اثری مشابه صفت مؤثر خویش باشد . و این صفت اختیار
جز در ترکیب نور با ظلمت و اختلاط دو مبدء که یکی مبدء خیر است
و دیگری مبدء شر متصور نیست . لهذا صانع تعالی بحکمت
خویش در این عالم بشری و در حقیقت این انسان شای تمای آثار
مبدء نور و ظلمت را و دیعت نهاد و امر خود را با نهارسانید که آثار
ظلمت را از خود بردارند مظهر و مظهر انوار شوند *

صانع حکیم در مقابل نور و ظلمت را نیز سلطنت و دولت داد و اسباب تکمیل
انسان را با مختارات و اختبارات مقرر کرد *

پیغامبران باطنی در خلقت انسانی از عقل دراک قرار داد . ومع ذلک

بعثت دوری آنها از محالی انوار برای اکمال نعمت و اجرای آیین رأفت
خود از بنی نوع ایشان هادیان و راهنمایان فرستاد که در قرون
و اعصار ایشان را از عهود و شروط الهیه که در مراجعت بسوی
اوطان اولیه بایشان داشت یاد آور شوند و راه برداشتن ظلمات و رفع
حجابات انبیا را بایشان تعلیم کنند و ایشان را بحضارت قدس و عوالم
الفت و انس رسانند ایشان را مردم بهشت سازند *

تمامی آن راهنمایان خواه پیغمبران باطنی و خواه انبیا و رسل و اوصیاء
و اولیاء و علما و حکما نتوانند بود مگر از حاملان و مظاهر نبوت مطلقه
و ولایت مطلقه که صفت خاصه واسطه کبری و اولین مخلوق خدا
و ناموس اعظم الهی است *

✽ همه نواب او اند و عوالم ✽ بماضی در نبی و آینده عالم ✽
✽ تنش چون فص خاتم در میانه ✽ نهاده ختم بر کار زمانه ✽
این کره خالک زمین محشر است و اطوار و آثار درجات عالیه نورانیه
و درکات هالکه ظلماتیه در این کره تراب بتقدیر قدیر و هاب و دیعت
نهاده شد *

✽ و فی الارض قطع منجا و رات ✽
✽ رلر کست این آب شیرین و آب شور ✽ بر خلائق می رود تا نتخ صور ✽

✽ معیار نهم ✽

انسان محبوبترین اصناف مخلوقات است و مجبول با حسن تقویم و مکرم
بهر گونه تشریف و تکریم است . و آن ایت تفرید و تمجید و هیکل
خاص توحید الهی را از این عالم ادنا که نازلترین مقامات و عالم آرایش
و کد و رات است ساکنان ملاء اعلا هر زمانی بزبانی و هر آتی بلسانی
ندامیکند *

✽ که ای بلند نظر شاهبا ز سدره نشین ✽
✽ نشین تونه این کج محنت آباد است ✽

چون اختلاط نور و ظلمات و اعطای سلطنت و قدرت بر ظلمات را مانند نور دانستی . و علایق و آلائش این عالم را فهمیدی و بهشت انبیا و اولیا را دیدی و پی بر چگونگی علل و اسباب این کار بردی و مقتضیات جهل و نادانی و موجبات هرج و مرج را در این عالم پست تصور کردی . تصدیق خواهی نمود که برای تمهید اسباب عدالت و استقامت که از صفات الهیه است و انسان را خواسته اند که بدان استقامت و راستی موصوف آید . و بجهت ترتیب مقدمات ترقی و ازالۀ کدورات و رسیدن بمقام انوار و تجلیات در هر قرن و زمانی باختلاف ازمنه و تفاوت افهام عمومی ملل باید از جانب خدای مهربان بدستگیری و وسایط و رسل شریعتها و ناموسها گذاشته شود که مطیع و ماضی معلوم گردد و بسبب آن اطاعت که محض رضای الهی باشد بمقامات قرب نزدیک آید . و در ضمن آن شرایع ریاضات جسمانی نیز باشد زیرا که ترقی جسمانیان را با ریاضات جسمانیه تواند بود و بس * همچنانکه برای حواس باطنیه و قلب انسانی تکالیف باطنیه مقرر گردیده و اعمال روحانیه از آنها خواسته اند که ذاکر باشد و متوجه بخدای و رضای او باشد و آنها را از بدیها پاک کند اخلاق خود را نیک نماید حسود نباشد عنود نباشد علم و حلم تحصیل کند خاضع و خاشع شود متکبر و جاه طلب و حریص نباشد و مانند اینها از اطواری که معین گردیده است . همچنین است اعمال جسمانیه که این جسم را عبث و بیهوده نیا فریده اند و بعلت کثرت کدورتی که او را است و محتاج بتصفیه و تکمیل است اعمال مقرر از جنس خود از او خواهند خواست که هیچ موجودی در هیچ حالی بی تکلیف نتواند بود و اگر در اینجا سخن را بسط دهیم بطول انجامد و از اصل مطلب دور مانیم *

پس بسخنشان آتانی که محض بجهت غفلت از حقایق امور و بدبختی خودشان ظاهر اعمال و عبادات را لغو میدانند و احکام تمامی شرایع و نوامیس را باطل میکشند کوش نکن و آنها را در دائرۀ اهل ادیان

شمار اگر چه ظاهرا دعوی مسلمانان کنند یا مدعی عیسی پرستی
و یا خرستیانی باشند *

❖ نقطه دینت بنودم هان سهو مکن ❖

❖ ور نه چون تنگری از دایره بیرون باشی ❖

بزرگترین اسباب تکمیل و ترقی دادن بنی نوع انسانی ترتیب اطوار
امتحانات و اختبارات است . و در هر زمانی سنت الهیه بر اجرای
اقسام امتحان و تخصیص در بندگان بوده و بدین سبب انبیاء و هادیان
خود را بطورهای گوناگون باقتضای اهلها و زمانها مبعوث کرد
و احکام را تابع بر موضوعات داشت . و چون طبایع جهانیان
در این عالم ادنا بر مضامین مختلفه مبتلا آمد و شریعت برای اصلاح
آنها و دفع مرضها بود این است که شریعت را در اطوار مختلفه مقرر
کردند *

خدا قادر بود که آدم را از نور و نورانی بیافریند و ملائکه و ابلیس را راه
سختن باز نکند و او را از خاک ظلمانی و کثیف بیافریند مگر برای اجرای
سنت امتحان و اختباری که مقصود بود *

موسی کلیم خدای سی روز موعده باز گشت از طور سینا را معین کرد
و چهل روز کشید و از انطرف سامری برای بنی اسرائیل کوساله را
ساخت و خدا او را بصدا در آورد تا بنی اسرائیل مگر اهی جستند و آن همه
فتنها بر خواست و آن فتنه یعنی اجرای افتتان از خدا بود *

❖ ان هی الافتتنك ❖

خدا قادر بود یهودان را از اهانتها و ارتکاب با امر صلب و دار کشیدن
در حق عیسی و مانند آن باز دارد تا یهودان بهانه نجویند بر اینکه
اگر او از جانب خداست و تابعان او پسر خدایش مینامند چرا
در دست ما بدینگونه مغلوب و در مانده اش ساخت و آنها را از این کارها
باز نداشت مگر برای آنکه امتحانات خود را در آنها جاری سازد *

خدا قادر بود در بدو خلقت آدم یک هادی مطلق قرار بدهد
و او را در زمانهای طولانی باقی دارد و شریعت را بر یک طور

ويك منوال جاری کنند و اینهمه اختلافات در روی زمین پیدا نشود و اینهمه مخلوقی که خود آفریده بود هلاک نکردند و اینگونه اختلافات حادث نیاید و آنها را بسبب گمراهی که همه از تغییر اشخاص انبیا و اوضاع شرایع حاصل میشد با انواع عذابها و بلاها مورد قهر و غضب خود ننماید . و الحاصل در ترتیب ادیان و مذاهب و نظم عالم مقتدر بود که بطور واحد اساس نظم و امنیت را در روی زمین بگذارد و هیچ اسباب اختلاف و هلاکتی در این میان نباشد *

❖ ولو شاء لجعلكم امة واحدة ❖

مع ذلك نیتداخت این همه اختلافات را در میان بنی نوع انسانی مگر برای اجرای آیین امتحان و اختیار که تکمیل این بشر خاکی در غیر آن غیر ممکن بود و این مطلبی است بسیار بزرگ . و شرح آن را در اینجا کجایش نیست . و اگر شخص هوشمند بصیر بدرستی تدبیر نماید اطوار امتحانات خدای را در ارم ماضیه و قرون سالفه خواهد دید و حقیقت امر را خواهد دریافت و از جریان سنت الهیه در کار امتحان و اختیار آگاهی حاصل خواهد داشت *

❖ معیار دهم ❖

در معیار سیم گفته شد که خدای را از نسب و اضافات که صفات حدوث و امکان است منزّه و معرایا بد دانست پس نسبتها و اضافتها که بمحضرت اله در کتب منسوبه بوحی و الهام الهی و کلمات خدا و تعبیرات خدا شناسان وارد گردیده است منتهی الیه در همه آن اضافات عنوان ظهورات ازل است . بل عنوان کائن اول یعنی مخلوق نخستین و واسطه کبری است *

پس اینکه گوئیم کلام خدا و نور خدا خانه خدا یمن خدا ذات خدا نفس خدا روح خدا و مانند آنها . چنانکه گوئیم دست خدا جنب خدا چشم خدا روی خدا دهان خدا نزد خدا حضور خدا هیكل خدا

وامثال اینها که لایعد و لایحصى است تماماً برعنوان وارد است. و اکثر آنها از قبیل اضافه لامیه است مانند خانه خدا و هیکل خدا و ذات خدا و روح خدا و کلام خدا و آنچه بدانها مانند که بجهت ظهور اطوار شرافت در چیزهایی که منسوب بخدا تواند شد اختصاص بخداداده میشود. که خدای من حیث الظهور در همه جای هست و همه خانه ها و هیکلها جای خدا از جهت ظهور است و خانه معین و هیکل مخصوصی که منسوب بخدا میشود برای فهمانیدن شرافت و اختصاص آنها است. و همچنین روح و ذات و نفس که بمعنی بیت الله و هیکل الله و روح الله و ذات الله و نفس الله است. و مع هذا اینگونه نسبتها چنان است که هر کس هر چیزی را بخواد بخدا نسبت دهد بلکه اگر باذن خاص از جانب خدا و خاصان خدا رسیده باشد نسبت توانیم داد.*

و اگر کسی نسبت نالایق بخدای و نامناسب بمقام توحید و تقدیس او بانجناب بدهد یقیناً قبول نتوانیم کرد اگر چه آن نسبت دهنده مدعی مسیحی و یانغبری باشد و معجزات و خارق عادات بیرون از حد و حصر نیز بیاورد.*

✽ پایان سخن ✽

اگر انصاف را با هوشیاری تا آخرین میزان همراه خود آوردی و سخنان روحانی مرا که همه مطابق با الهامات غیبیه و تأییدات الهیه است بکوش مستقیم شنیدی و بادل باک فهمیدی بسیاری از امر دین و اطوار خداشناسی بر تو منکشف گردد.*

هرگاه مرا موافق و مشاغل نمیبود و وضع این نامه را مقتضی میدیدم در این مطالب توحید و مراتب خدا شناسی و اسرار شرایع و ادیان و حقایق معانی و بیان و دقائق مبادی اکوان و اعیان موجودات بیان میکردم بعضی از آن چیزهایی را که از مقربان درگاه الهی باین عبد قلیل البضاعه عنایت گردیده و در این مقام عجایب بیان را منمودم چنانکه روحانیتان تحسین و قدسیاتم آفرین میشوند.*

✽ والحمد لله علی ما هدانا ✽

﴿ هو ﴾

﴿ بسمه ذی القدس والجبروت ﴾

﴿ میزان دویمین از میزان الموازین ﴾

در پیداکردن دین حقیقی و شناختن راه راست خدای از روی
بصیرت و انصاف . و رسیدن بسایهٔ ایمان و اعتراف . و اساس
این قسطاس مستقیم . درده معیار ترتیب و تنظیم یافت *
* فنو بالقسطاس المستقیم *

﴿ معیار نخستین ﴾

کار را از سر گیریم تا گمراه نشویم . و عقل رجائی را پیشوای خود
کنیم تا راه بمقصد بریم *
اکنون خود را در خارج از همهٔ ادیان و مذاهب و تقلید براهل آنها
داریم . و خالص القواد از جملهٔ اغراض و امراض باشیم . و در کار
دین نیک تدبر کنیم تا از ورطهٔ حیرت رهایی جویم *
پس از آنکه وجود صانع کامل الصفات منزّه از نقایص را اذعان
کردیم و دانستیم که جهان را برای مقصود بزرگ برآورد به بینیم که
برای ما ندین یک دینی و رفتار در تحت قوانین یک آیینی لازم است یا نه *
اطوار بی نوع خود را در امر دین نیز بطور کلی برد گونه یافتیم *
گروهی را دیدیم که از پذیرفتن هر گونه دین و مذهبی خودشان را
معاف داشته از مطلق انبیا و اولیا و عموم شرایع و نوامیس و از جمله
کتب و صحف الهیه اعراض کرده اند *
این گروه را پس از آنکه بر حسب مقامات و مراتب باختلاف یافتیم کافهٔ آنها را

عنوانی جامع که بی دینی است مندرج دیدیم *
در تمامی اقطار زمین آن گروه را مجمعا و متفرقا موجود یافتیم *
و فهمیدیم که آن گروه بر حسب عدد از سایر طوایف دینداران
بیشترند * ولی نه بیک اسم خاص و رسم عام آنچنانکه در صاحبان
ادیان و مذاهب گفته شود *

بعضی از آن گروه بعثت دوری از مدنیت و بی خبری از اطوار ادیان
در خارج از دایره دین داری مانده اند *
برخی دیگر از آنطرف بل افراط عالم و عامدا عدم اعتزاف بر ادیان
و انکار انبیا و رسل و آنچه ایشان آورده اند از توحید و متفرعات آن
و از بودن روز جزا و ثواب و عقاب و جنة و نار و مانند آنها را طریقه
و معتقد خویش ساخته اند * مانند دهریه و زناده و ملحدان *
جمعی دیگر از آن گروه متفرقا در میان آحاد و افراد اصحاب مذاهب
و نحل آشکار او پنهان هستند * چه در میان اهل ادیان اشخاص
بی اعتقاد موجودند * همچنینکه در فرقه های عیسویه و طوایف
اسلام نیز از آن کسان بسیارند * و آن گروه اگر چه ظاهرا دعوی
تدین مینمایند و در نزد عموم ملت خود شانرا از معتقدان بآیین ملتی
که در میان آنها هستند منسلک میدارند ولی در حقیقت معتقد به هیچ
چیزی نیستند *

✽ اساس بی دینی ✽

اساس این کار چنان است * که خدای حکیم و علیم امر دین را
باینکه در نهایت وضوح و آشکاری کرده است پرده های بسیار نیز
بر چهره این شاهد ازل کشیده و از دیده ناعلم و دل پیکانه پنهانش
نموده است *

✽ بل طبع الله علیها بکفرهم ✽

باقضای حکمتهای بسیار و برای اجرای آیین امتحان و اختبار
که بزرگترین اسباب تکمیل نوع انسانی است و در همه قرون و اعصار
سنت الله بر آن جاری بوده و هست در امر دین حقیقت کار را چنان

مخفی داشته اند که از هزاران یکی بر آن سر الهی آگاهی حاصل
نکنند . و بدین سبب اطوار دین را مختلف ساخته اند . و از یکطرف
سلطان نفس اماره بسوء را صاحب اختیار با قدرت و اقتدار نمودند .
و طبایع و نفوس را در مقامات ادناسرکش و داعیه طلب داشتند .
چنانکه اگر بخواهیم علل و اسباب این کار را بشرح و بیان بیاوریم
و مقامات و اقطان در طبقات اعراض را بقدریکه فهمیده ایم
و از مأخذ علم آلهی بر ما عنایت شده است معین نماییم سخن بطول
انجامد و از مقصودی که در این نامه داریم باز مانیم *

✽ و لکن رأیت منهم مقاما ✽ شرحه فی الکلام بما یطول ✽
اگر بخواهی سرکشی طبیعت انسانی را بفهمی در طبقات مردم
و آحاد و افراد بشریه به بین که پستترین و بیچاره ترین آنها در عالم
خیال تنزل بمقام اطاعت خالصانه بزرگان خود نمیکند . و جمله
افراد بشر طبعاً مایل بر ریاست و حاکمیت و مطاعت هستند مگر کسانی
که عقل کامل و حکمت مستقیمه را مالک شده اند . و دیگران در زیر بار
اطاعت حقیقیه نمانده اند مگر از راه پیدا نکردن اسباب تردد و سرکشی
و ناچار ماندن از قبول اطاعت ظاهریه *

✽ نفس از درها است او کی مرده است ✽

✽ از غم بی آلتی افسرده است ✽

گروه مذکور یعنی ترك کنندگان دین و آیین بطور مطلق با دراک
و تمیزی که مشابه است با دراک و تمیز رجائی ملاحظه میکنند اطوار
ادیان مختلفه و اوضاع کتب سماویه و احوال انبیا و اولیا را .
و می بینند تفاوتهای بسیار در جمله آنها را و مشاهده میکنند فرقه ها
و اصحاب مذاهب را در هر دینی که باختلاف آداب و معتقدات با اینکه
ادعای همدینی را میکنند همدیگر را خارج از آن دین میگویند .
این یکی آن را بد و آن دیگری این یکی را غیر معتد می شمارد . و بسبب
این است که خدای ایشان یکی است و پیغمبر ایشان یکی است
و دین ایشان یکی است و کتاب ایشان یکی است *

❖ وهم يتلون الكتاب ❖

ملاحظه بکنید از يك توريه و موسی که اولاً خود يهود يهود تيهيت
آين موسی چها کرده اند وجه قدرها اختلافات درميان آنها واقع
گردیده است . پس از آن عیسی آمده و ميگویند گفته است برای محکم
کردن امر توريه و موسی آمده ام نه برای تغيير احکام گذشته
و تا آسمان هست حکم خدا و کلام خدا زایل نمیشود . مع ذلك همان
عیسی پرستان تمامی احکام توريه و تورا تبارا چنان تغير میدهند
که هیچ اثری از احکام توريه باقی نماند . کلیات ايمان و آداب
و عبادات را مانند روزه ها و نمازها و نذر ها و ختنه و طلاق و قربانیها
و عیدها و غیر آنها را بکلی تغير داده اند . بحدیکه روز آسودی را
که در ایام هفته در توريه روز سبت قرار داده وجه قدرها تأکید
در آن کرده است بروز یکشنبه مبدل کرده اند . که اگر درست
ملاحظه شود توان گفت که هیچ جهة اتحادی در میان يهود
و توريه با عیسویان و انجیل باقی نمانده است *

گذشته از این ملاحظه میکند بهانه جویان در ترك دين سخنان
فرقه ها و طوائف اهل ادیان را . و از یکطرف مشاهده میکنند رؤسا
و پیشوایان و علما و کشیشان و معلمان و روحانیان آنها را می بینند
اکثر آنها را که همه تابعان هواهای نفسانی و دوست دارند کان
جاه و ریاستند . و صاحبان کبر و حرص و نخوت . بند کان دنیا
و مایلان بر جمع کردن زخارف دنیا . و مرتکبان بر اموری که خودشان
مردم را از آنها منع میکنند . و تارکان اموری که مردم را بر آنها
مأمور میدارند *

❖ ناورده بصبح در طلب شامی چند ❖

❖ نهاده برون ز خویشن گاهی چند ❖

❖ در کسوت خاص آمده عای چند ❖

❖ بدنام کننده نکنونای چند ❖

❖ اذا فسد العالم فسد العالم ❖

والخاصل ملاحظه میکنند تا کان ادیان بافهام قاصره خودشان
اطوار معجزاتی را که از انبیا و اولیا میشوند . وی پسندارند
که اکثری از آن معجزات اموری است که خارج از صورت امکان است
و جمله دیگر از آنها کارهایی است که بحیثیتها توان آورد .
و چون مقصود و بنیان کار آنها بهانه جویی است بملاحظات
مذکوره و مانند آنها از پیدا کردن حقیقت کار خود شان را دوری
داده و از قبول داشتن مطلق دین و آیین اعراض نموده اند و امر و زرا
آسوده از مشقات تکالیف و زحمت اعمال و آداب شده اند *

❖ درهم یاکلوا و یتنعوا و یلههم الأمل فسوف یعلمون ❖

پس از آنکه عیسی و موسی و سایر انبیاء را تزلزل از بنی نوع خویش خوانند
چگونه توانند طبع سرکش بهانه جوی را زبون کنند .
و ایشان را پیشوا و رئیس و مطاع شمارند و خود شان را بنده
و مطیع و اتباع کنند *

راستی سخت دشوار است که باوجود کمالاتی که مرد در عالم خود
بیند زیر بار اطاعت و انقیاد بر یک کس از انبای جنس خود که
بیشتر از او آمده و سختی گفته و رفته است برود و او را بر خود آمر
و حاکم سازد *

❖ وانها الکبیره الاعلی الخاشعین ❖

بعضی از مؤلفین آن گروه در او رو پاوچه در جاهای دیگر در این
مطلب و ترویج طریقه بی دینی کتابها نوشته و مطابق بامدارك و افهام
خود شان سخنها گفته اند . هر کس طالب باشد مراجعت
باز آنها مینماید و مطاعن آنها را که بر کتب آسمانی و خاصان خدای
کرده اند میشود *

از بابا که مولود بوجود آمد ملک بر مریم دمید یعنی چه . پسر
خدا را مشتی یهود بداد کشیده استهزاها کردند و معدومش ساختند

چه معنی دارد . این مکر پسر آن خدا نیست که میگویند اقوام بسیاری را بجهة قبول نکردن سخن پیغمبران بطورهای بد بعد از بهای شدید هلاک میکرد چوب از درها شد چه چیز است . عصا را بستک خار زدند و آبها جاری گردید کدام است . از سنگ شتر بیرون آمد آتش کلانسان شد گارد کسوی پسر ابراهیم را نبرد مردگان پوسیده زنده شدند چه سخنان ابلهانه است ماه دوم شد و سنگ ریزه تسبیح گفت یا جسد سایه نداشت چه حرفهای بیجا است . و ازین گونه مقالات که در مقام سخنی و استهزا میگویند *

❖ الله یستهری بهم و یمدهم فی طغیانهم یعمهون ❖
بالجمله آن گروه سخنان بسیار در بیان معتقدات خودشان ورد بر اهل ادیان آورده اند که صاحبان اطلاع را حاجتی بذکر آنها نیست و در فهمیدن زمینه مطلب همینقدر کافی است *

❖ معیار دوم ❖

آن گروه را باقسام چند با دلائلی که دارند و اعتراضات لایحد و لایعد که بر جمله دینداران وارد میکنند از یکطرف مشاهده کردیم . و از طرف دیگر صاحبان ادیان و مذاهب را با طوار مختلفه و سخنانی که هر کدام در اثبات حقیقت خود می آورند دیدیم . و آنها را در انکار بر بی دینان و سخنان آنها متفق القول یافتیم . ولی اختلاف عظیم را در میان آنها نیز ملاحظه نمودیم بطوری که دو فرقه از آنها را پیدا نکردیم که همدیگر را تصدیق کنند و قول طرف مقابل را قبول نمایند *

❖ فهذه والله بلیة عمت و رزیه طمت ❖

حال مرد میباید که بیامردی هوش و ادراک کشتی خود را در این ورطه هلاک و ازین طوفان هولناک در شب تاریک ظلماتی بساحل نجات و لیمان حیات رساند *

❖ شب تاریک ویم موج و گردابی چنین هایل ❖
از یکسوی کروه نارگان دین است باطواری که شنیدی و میدانی
و از اینطرف طوایف دین دارانست چنانکه دیدی و میشناسی .
اکنون کار را با کدام میزان مستقیم و معیار راستین خواهی سنجید و دین
حقیقی و آیین حق را مسلم خواهی آورد و چگونه از زبان طعن
و تعرض طوایف و اقوام دیگر رهایی خواهی جست و میزان تو را چگونه
مصدق خواهند داشت *

❖ معیار سیم ❖

پروتستانها درین میان چه میگویند . آیا حق دارند در اینکه
بعد از گذشتن یک هزار و سیصد و اند سال از زمان عیسی در حالتیکه
امت او بچندین فرقه متفرق شده بودند و بجز یکی از آنها در نجات
نمیتوانستند بشوند خود را داخل عیسویان کرده تمامی فرقه های
دیگر را مردود دانسته آنها را پروتست نمایند . و ترك كنند
آیین جلّه آنها را و برخلاف همه عیسویان سخن گویند بی آنکه
ملکی بر آنها نازل شده خدا و یار و روح القدسی در آنها حلول کرده
باشد *

از ایشان میتوان پرسید که آیا کروه نجات یافته در فرقه های
عیسویان ناظهور آیین پروتستانی در میان آنها موجود بودند یا نه .
اگر بودند شما که آیین تازه و شریعت دیگر آورده اید چه میگویید
و واضحست که در این صورت شما در بطلان خواهید بود . و اگر
تا بانه صد سال پیش از این همه فرقه های عیسویان در گمراهی بودند
پس جلّه عیسویان در باطل میباشد بعلم اینکه هیچ قرن و زمانی
خالی از وجود يك مذهب حق و طایفه حقه نتواند بود *

تفصیل احوال رؤسا و مؤسسان پروتستانی را کاتولیکها و سایر
عیسویان مشروحاً نوشته و بطورهای بدو این کار و اصل اساس

اختراع طریقه مزبوره وحالات سابقه ولاحقه آنها را مبسوطا گفته اند و من ذکر آنگونه سخنان را در اینجا شایسته نمی دانم و دوست ندارم که از روی مختصمه نام کسی را بزشتی برم و بر صاحب میزان الحق نیز تاسی جویم

مردمان هوشمند با انصاف مبنای **کار** و مأخذ اقدام آنگونه اشخاص را بر احداث شریعت و آیین باندک تأملی خواهند دانست * نهایت این است که چون دانستند دعوی مسیحی و پیغمبری در این زمان از پیش نخواهد رفت عیسی و انجیل را عنوان کرده آیین دیگر آوردند و کردند آنچه را که در زمانهای پیش برادران آنها کرده بودند *

✽ لوظهر الباطل بصورة واحدة لم یخف علی ذی حجبی ✽
عجب است که آن **کار** و اعتراض آورده اند بر عیسویان خواندن دعاها را در هنگام تزویج دختران یا در وقت خال نمودن مردگان بیرهان اینکه در انجیل نصی در این باب وارد نسکر دید . و خود شان در اوقات مزبوره آیات غیر معین را از انجیل میخوانند باینکه در اینخصوص نیز نصی در انجیل ایشان وارد نیست . و ملتفت نیستند باینکه کاری نص و اذن صریح کردن چه از انجیل و چه از غیر انجیل یک حکم را دارد اگر غلط است هر دو عمل غلط است و اگر صحیح است اعتراض بر عیسویان نمیتوانند کرد . و مع ذلک کارهای دیگر بسیار در خارج از منطوق انجیل نیز در دست دارند که شرح و بسط در آنها دادن نیز زاید است *

اکنون را از این سخن بگذریم که ما را کاری بزرگتر در پیش است و در همچنان تاریکی که جهان را فرا گرفته است راه روشنایی را باید پیدا کنیم . در این پایان بی پایان آب را از سراب شناخته چاره تشنگی خود را یابیم . این وجود آلوده خود را از تعلق و تدنس برهانیم . بظواهر قدس رسم . روح قدس الهی را در قوالب جسمانیه ظاهر کنیم . عصای خدا شناسی را بدریای حیرانی زنیم . و از جنود فرعون نفس شریر خلاصی جویم .

از سنك خارۀ دل چشمه های حكمت و معرفت را جاری سازیم .
آتش فتنه های كراهی را بخت خدای گلستان كنیم . بتهای
تعصب جاهلیت را سرنكون آوریم . اصنام تقلید و هواپرستیا
بشكنیم . هر معبودی را بجز از خدای واحد باطل و تیه دانیم . خدا را
باشیم تا خدا ما را باشد او را دوست باشیم تا او ما را دوست دارد *

✽ من تقرب الی شیرا تقرب الیه ذرا ✽

✽ نی نی یجبهم تمام است یجبونه کدام است ✽

✽ من بی مایه كه باشم كه خریدار تو باشم ✽

✽ معیار چهارم ✽

مقدماتی كه در میزان نخستین در شناختن صنایع و اوصاف كالیه
و تزییحات او گفته شد و فوائد صنع و ایجاد كه مبین كرید
در تصدیق يك شق از دو مسلك تدین و بی دینی بقول مطلق ما را
كافی تواند بود *

راست است ترك مطلق تدین و آسودگی از كارهای زحمتی و فراغت
از مشقات تكالیف و استخلاص از قیودات اعمال و رهایی از تحمل
احمال امر و زاری است بسیار سهل و امریست بس آسان .
لكن هرگاه امر و زاری را فردایی باشد و ما را روز جزا و هنگام باز
خواستی دریابد یقینا كار مشكل خواهد بود و امر بغایت دشوار
خواهد شد زیرا كه در آنروز پیشیانی بكار نیاید و شاخ ندامت باز ندهد *

✽ آا اگر از پی امر و ز بود فردایی ✽

اگر بخواهیم لزوم تأسیس اساس شرایع و ادیان و ارسال رسل و انزال
كتب و مقررات این مطلب را بالا طرف درین نامه پیاوریم بطوری
كه هر صاحب انصافی حقیقت كار را برای العین به بیند و تصدیق نماید .
مقدمات بسیار و تمهیدات چندی را محتاج خواهد شد و مطلب را
شعبها پیدا خواهد كردید كه در هر شعبه سخنی مبسوط باید آورد .

علی هذا از پر داختن باین تفصیل صرف نظر کردیم و از نوع دلیل
موعظه برهانی آوردیم *

❖ موعظه حسنه ❖

جمعی در موسم حجی در اوائل سلطنت خلفای عباسیه چنانکه
اسلامیان را آیین است طواف خانه کعبه را میکردند عبدالکریم بن
ابی العوجاء خدمت ❖ سرور ششمین ❖ ازد وازده سروری
که در توریة بشارت تولد ایشان از نسل اسمعیل بآرامیم داده شد آمد
و تعرض کرد . که این کار مسلمانان چیست که سنگهای چند را بالای هم
کذاشته و راههای دور را بامشقهطی کرده بدور آن طواف
میکند . در جای دیگر مانند شتر هروله مینمایند و مرتکب بکارهای
بی ثمر و فائده میشوند آن سرور فرمودند *

ان کان الامر كما يقولون وليس كما تقولون فاتهم وهم سواء وان كان
كما يقولون وهو كما يقولون فقد نجوا وهلکم *

چون سائل از زنا دقه و بی دین بود و اعتقاد بروز جزا و وقوع ثواب
و عقاب نداشت چنان فرمودند که . هرگاه کار چنان باشد
که شما میگویید . یعنی اعمال را جزا و مکافاتی نیست . شما و اسلامیان
مساوی خواهید بود که شما بجهت ترك دین و انکار مسؤل نخواهید شد
و مسلمانان نیز مثاب و مأجور نخواهند گردید یعنی هر کسی زندگانی
خود را بخوی باخر میرساند و آخرتی نیز نیست که ثواب و عقابی
بر اعمال نیک و بد وارد آید

فقط هرگاه امر چنان باشد که آنها . یعنی مسلمانان میکنند
که دینی هست و تکلیفی هست و روز بازخواست و جزا و مکافاتی هست
حقادر آنحال ایشان نجات خواهند یافت و شما هلاک خواهید گردید *

معيار پنجم

اگر دلهای بی دینان را بشکافی و بحقیقت معتقد آنها برسی خواهی دید که بسیاری از آنها در سخنانی که دارند اطمینان دل حاصل نتوانند کرد . و هرگاه که باقتضای فطرت رجوع بخوابیدن کنند می بینند که امر دین را باستانی انکار نمیتوان نمود . و این همه اندیا و رسل و اطوار و اوضاع و عجزات و شرایع و توامیس ساختگی و معمولی نتواند بود . و اینجهان بی جهتی آفریده نتواند شد * آن گروه را بر بی دینی و انداشت مکرها و نیرنگهای نفسانی و تسویلات شیطان * پس زینت داد نفس اماره بسوء در نظرهای آنها نعمتهای دنیار و پسنندیده کرد آسودگی عاجل را و فراموش ساخت جزا و مکافات آجل را . و دلهای آنها را باین خانه زنکین بست و این اطفال خاک را فریب داد *

و به وجه خوش گفت آن حکیم کامکار *

که تو طفلی خانه پر نقش و نگار *

در الهی نامه گوید شرح این *

آن حکیم غیب و فخر العارفین *

کمره کنندگان در میان هر ملت و گروهی چنان بوده اند که دشمنی خود را در حق آنان پنهان کرده و در صورت دوستی و هوا خواهی داخل آنقوم شده اسباب تباهی و کمراهی را برای آنها مرتب داشته اند همچنینکه بعد از عیسی نیز باسم معلمی و رسم دعوت کردن بر راه مسیحی طریقه حقیقه عیسویه را از میان برداشتند . و بجز اشخاص معدودی در آن طریقه باقی نماندند . و چنان شد که عیسی و وصی پاک او شمعون گفتند که مسیحیان و معلمان دروغگوئی خواهند آمد و در سخنان مسیحی خواهند کرد آنچه را که متقدمین در کتب مقدمه کردند . و بیان اینسخن را در موقع خود خواهی شنید *

والخلاصه در امر دین با بصیرت و باهوش باش و اهل تبلیس و تدلیس از هر قومی و بهر نوعی را بشناس *

❖ معیار ششم ❖

قرار کار را در امر دین بعد از اقرار بوجود صانع و توصیف و تنزیه او تعالی و دانستن اینکه ما را برای کاری آفرید و ناموس و شریعتی جهان را لازم است . چنان یافتیم که در میان ادیان باید دینی را اختیار کنیم . که در هر حال بی دینی بکار مر د خرد مند نخواهد آمد . و بختیاری و سعادت مندی در د و جهان بجز در دین نخواهد بود *

ملاحظه کردیم در میان ادیان و بسیاری از آنها را در خارج خدا پرستی یافتیم . و دانستیم که خدای صانع جهان را برای ستایش اصنام و پرستش مخلوقات نیا فرید . و قباح و شباعت معتقدات شرک و الحاد آمیز آنها را دیده نتوانستیم خود را راضی بقبول کردن سخنان مشرکانه آنها سازیم *

چون صانع را در کمال کمال اعتراف کردیم دیدیم . که ما و امثال ما که بالایش کدورات این جهان آلوده ایم . و هر گونه خطا و نسیان از ما صادر میشود و هیچگونه مناسبت را بمقام قدس ربوبیت نداریم . و ناچاریم از اینکه در شناختن صانع و دانستن او امر و نواهی او و دریافتن تکالیف ظاهریه و باطنیه خودمان و در تعیین ناموسی که آن صانع مقدس را مطلوب است . کسانی را پیدا کنیم که جسدا از نوع بشرند و روحا طاهر و مطهر . اشخاصی باشند که شایسته راهنمایی بسوی صانع باشند هر چه کویند از او کویند و هر چه کنند بامر او کنند . و خدا را بشناسانند امانه بشن . بکویند خدا عالم است و هم عالم بودن خدا را در خودشان برای ما بنمایند . و بکویند خدا قادر است و قدرت او را بر ما بنمایند . بکویند خدا حکیم است و حکمت او را در افعال و اقوال خودشان بر ما آشکار کنند . بکویند خدا غفور است و بر ما بخشایند . و همچنین هر و صف کمالی را

که در توصیفات صانع میگویند نمونه آن را برای اثبات پیاورند تا آنکه مقصود خدای قادر بر همه چیز در شناساندن خویش بر مخلوقات بنحواً کل صورت گیرد . و نیز از مساوی عیوب و از معاصی و ذنوب مبرا و معرا باشند تا آنکه بتوانیم ایشان را در میان خود و صانع تعالی واسطه قرار دهیم و هر چه گویند از خدادانیم . اطاعت ایشان را اطاعت خدای شماریم مخالفت با ایشانرا مخالفت با خدای یمیم . و یقین آوریم که امر ایشان امر خدا است و نهی ایشان نهی خدا است . رضای ایشان رضای خدا است و غضب ایشان غضب خدا است دوستی ایشان دوستی خدا است و دشمنی با ایشان دشمنی با خدا است . و همچنین در تمامی آنچه از جانب خدای در جهان است ایشانرا مظهر دانیم که بی وساطت ایشان خدا را نشناسیم *

پس از این ملاحظات دیدیم که در قرنهای گذشته اشخاصی باین سمات و علامات آمده اند . و کتب آورده و آنهارا بالهامات الهیه منسوب داشته اند . و ناموس و آیین گذاشته اند . و از علم و حکمت و قدرت خدای و مانند این صفات کل بیاناتی قولا و فعلا کرده اند . و دانستیم که ایشان بقول مطلق فرستادگان از جانب خدا بوده اند و وسایط الهیه در میان جهان هستند *

ندبر کردیم در اطوار آینهها و آنچه از آن وسایط عمار سیده است (سه) ملت را در میان ملل پیدا کردیم . که اعتساباً بین آنها و بکتابهایی که در دست دارند توانیم کرد ولی دیدیم هر کدامی از آنها را بر ضد همدیگر و مخالف آن دو گروه آخر سخن میگویند و آنها را تابعان * موسی و عیسی و محمد * علیهم السلام یافتیم که شرح حالات و اطوار و معتقدات آن سه طایفه را باید بفهمیم و تکلیف خود را در قبول کردن آیین یکی از آن سه معین نمائیم و واسطه میان خود و صانع قدیم را شناخته و تسلیم بوی جویم *

چون این سه گروه را در موسی اختلافی نیست نهایت این است که عیسوی میگوید بعد از موسی مسیح آمد و گفت مرا واسطه خودتان

بخدای دانید . و اسلامیان گویند محمد پس از عیسی آمد و وساطت خود را بحضرت خدای بقول مطلق ظاهر داشت و اکنون او و اهل بیت و جانشینان او را وسایط الهیه بطور کلیت باید دانست *
چون موسی و کتاب او را علی الاجمال هر سه گروه قبول کردند و محل اتفاق برای این سه خصم منازع است اگر چه اسلامیان را در حق کتابی که بانجذاب منسوب است سخن هست . ولی بقدریکه تصدیق از آن کنند متفق علیه و میزان فصل و حسم نزاع تواند بود . و اگر بکلی نیز نزاع آنها را بر ندارد یک قدری از بنیان ~~کار~~ را محکم تواند کرد که اساس حقیقت در یکی از آن سه گروه فی الجمله معلوم گردد تا بعد از آن به ینیم بادلایل خارجی و براین دیگر کدام یک از آنها بر اثبات مدعا قادر خواهد شد *

❖ شخص بیکانه ❖

در این هنگام که آغاز تحقیق در احوال فرقه های سه گانه بود بر وستانی بمان آمد و کتابی را بیرون آورد و سخن از بطلان اسلام و حقیقت آیین عیسوی را در میان نهاد . ولی آیین عیسی را در خارج از جمله آیینهای متداوله در میان انجیلیان که میدانستیم بیان کرد

اگر چه عیسویان آنطائفه را قبول نداشتند و آنها را از اهل بدعت دانستند ولی چون اسلام را از بسیاری دشمن بای نیست و شمشیر برهان الهی را بتوانایی در دست دارد او را نیز در صف عیسویان نشاند و از راه توسع او را نیز عیسوی نامید . اگر چه در واقع ممکن است هیچکدام عیسوی حقیقی نباشند که این همه فرقه های مختلفه که سخن برخلاف یکدیگر گویند و همدیگر را مر دود دانند همه در راه حقیقی مسیحی نخواهند بود *

آنکه یکی از آن عیسویان تازه بوده که باین دری از ما سخن

از امر دین بمان آورده و آغاز بر مصاحبت و گفتگو کردند *
پس ساعتی کوش در صحبت آنها داریم که خالی از فائده نخواهد بود
و مقدمه بر مقصود مانیز تواند شد *

❖ عیسوی پروتستان از مسلم پرسید ❖
آیا شما عیسی مسیح کلمه الله و روح الله را قبول نکرده اید و قرآن و پیغمبر
شما در جاهای بسیار او را تصدیق و تجسید نکرده است و از آمدن
او خبر نداده است ؟ *

❖ مسلم ❖
تو مگر صحبت میزان الموازین را نشنیدی و ندانستی که اکنون سخن
در تعیین دین حق در میان سه گروه است و چون بوکالت فضولیه
از جانب عیسویان با من گفتگو آوردی و من را قبول کردم باری
بطرز محاوره و آداب مناظره سخن بگویی . هنوز دعوی شما
باموسایان حسم و فصل نشده بقرآن و پیغمبر ما و تصدیق و تکذیب
از ما سئو نمیتوانید جست . میدانی که میزان دو خصم منازع محل
اتفاق آنهاست و ما سه گروه اکنون را در موسی و توریة اتفاق
اجمالی داریم *

❖ عیسوی ❖
بسیار خوب از همان توریة و موسی آمدن عیسی و اطوار او و ابن الله
بودن او و دیگر مطالب خود مان را مبرهن میداریم و محتاج بتصدیق
قرآنی هم نیستیم *

❖ مسلم ❖
آفرین بر تو خیلی ممنون میشوم از شما که از عهده این سخن برآید
ولی هر چه میکوی از روی انصاف بگویی و هر چندی آری از روی
انصاف بیار *

❖ عیسوی ❖

۱۸۷۰

بچشم سخن ما این است که عیسی موعود در توریة در یک هزار و هشتصد
و هفتاد سال پیش از این باعلامات و آثاری که در کتب

عهد عتیق یعنی توریة و کتابهای دیگر انبیا نشان داده بودند
متولد شد و از او معجزات بسیار نیز بظهور آمد و جمعی از سعادتمندان
بانتخاب ایمان آوردند و این امر در کمال وضوح است *

﴿ مسلم ﴾

در توریة و مانسند آن چگونه خبر داده اند بطور صریح و آشکاری
علامات و آثار عیسی را نوشته اند و مع ذلك بنی اسرائیل و علمای
یهود او را انکار کردند ؟ *

﴿ عیسوی ﴾

آری کتب متقدمه در جاهای بسیار از عیسی خبر داد باوصف آن
انکارش کردند و ادیتها نمودند و بالاخره بدارش کشیدند *

﴿ مسلم ﴾

عجب است که با آنهمه آشکاری کار در عیسی و اخبار صریحه صحیحیه
از کتب سماویه و ظهور آنگونه معجزات و خوارق عادات او را انکار
کنند و گذشته از انکار در صدد آزار او برآیند راستی عقل در تصور
وقوع این امر قدری استعجاب میکند ! *

﴿ عیسوی ﴾

چرا عقل تصدیق نمیکند این کار در نهایت وضوح است و از اینگونه
وقوعات در دنیا بسیار شده است *

﴿ مسلم ﴾

بسیار خوب اکنون بکوبه پنجم در کتاب خبر عیسی را بطور صریح
و آشکار داده اند بطوریکه یهودان را هیچ راه تأویل و توجیهی
نباشد ؟ *

﴿ عیسوی ﴾

چه میگوی در صورتیکه بنای انکار و عناد شد هر گونه تأویل
و بهانه جویی را در الهامات الهیه میکنند و لکن عیسی در باب
پنجم یوحنا صریح گفته است که اگر موسی را باور میکردید هر آینه
مر باور می نمودید زیرا که او در حق من نوشت *

﴿ مسلم ﴾

تو می گفتی آیات بسیار در توریة و غیر آن بطور آشکاری در حق مسیح وارد است حال از قول عیسی در انجیلی که بعد از او نوشته اند و حال آن معلوم نشده است دلیل می گویی و ما شرط کردیم که بجز از توریة دلیل نکوی که هم اکنون را محل اتفاق ما است و هم یهود را جای حرف باقی نمی ماند *

﴿ عیسوی ﴾

راست است اما آن آیات را اکنون در نظر ندارم ولی در کتاب (میزان الحق) ما تفصیلی در این باب نوشته شده است و می توانید با بحث مراجعت نمایید فقط بنابود که شما عیسی و انجیل را بکلی انکار کنید شما که یهودی نیستید ! *

﴿ مسلم ﴾

اگر آیات شما از توریة و غیر آن در حق عیسی آنهایی است که میزان الحق شما نوشت اکثر آنها صریح در حق پیغمبر آخر الزمان است و هیچ ربطی بعیسی ندارد و تفصیل آنرا ﴿ میزان الموازن ﴾ نوشت اگر نخواهید رجوع بآن کنید و اینکه می گویی بنابر این نیست که شما عیسی و انجیل را انکار کنید حق دارید لکن آداب مناظره چنان نیست که شما آورده اید باینکه عیسی و انجیل شما را هرگز نمی توانیم قبول کرد و مع ذلك اسکا ت یهود نیز قرض بزرگ شما است *

﴿ عیسوی ﴾

بحث از آیات و اخبار کتب عهد عتیق را در اینجا نمی کنیم از میزان الموازن می توان فهمید که چگونه بیان آنها را می کند فقط معنی سخن آخری شما را نفهمیدم که می گویند عیسی و انجیل شما را قبول نداریم مگر عیسی و انجیل ما و شما یکی نیست ؟ *

﴿ مسلم ﴾

آشکار است که در میان عیسی و انجیل ما و عیسی و انجیل شما فرق بسیار است و از زمین تا آسمان با هم دیگر تفاوت دارند *

✽ عیسوی ✽

این سخن تازه می دارد ما تا حال نفهمیده بودیم که دو عیسی و دو انجیل بدنیسا آمده است ! *

✽ مسلم ✽

خیلی چیزها هست که خیلی آدمها نفهمیده اند اگر بخوایم تفصیل این مطلب را بشما بفهمانم این مجلس کفایت ندارد . همینقدر میگویم عیسی ما که عیسی واقعی و حقیقی است بنده خاضع و خاشع خدا و عبد مخلوق و مرزوق او است پیغمبری است از اولی العزم مبعوث شده بر بنی اسرائیل تنها . که در زمان معلوم متولد شد و دعوت کرد و بشارت داد بر بعثت خاتم پیغمبران و پس از آنکه از میان رفت بدلات انجیل موجود مسیحان و معلمان دروغگوی پیدا شدند و آیین او را تغییر دادند و سخنهای او را تحریف نمودند و بشارت‌های او را در حق پیغمبر ما پنهان کردند و اوصیای حقیق او بسبب غلبه جهل و نادانی که عالم را فرا گرفته بود پنهان شدند . اکنون اگر عیسی شما این است که ایمان آورده ایم و تصدیق کرده ایم و منکر او را کافر میدانیم . و اگر غیر این است و او پسر خدا و در ذات خدا است و تعین خدا است پس ما را معذور از ایمان آوردن به همچنان عیسی موهومی بدارید که ما با آن توحیدی که نمونه آثار در میزان نخستین ✽ از میزان الموازین ✽ توانی دید داخل در دایره شرك و الحاد نتوانیم بود . و جدا بودن انجیل مصدق ما با انجیل شما که بعد از عیسی نوشتند و نمیدانیم چگونه نوشتند و تحریفات در اوصول و ترجمه‌ها کردند از اینقرار که خدمت شما عرض کردم معلوم خواهد شد . دیگر نگویند چرا دو عیسی و دو انجیل میگوید *

میخواهی برای مزید بیان مثالی برای تو بیاورم اگر چه وقت تنگ است و راه من دور *

✽ عیسوی ✽

این کار بر همه چیز مقدم است صحبت را با خبر رسانیم . بگویند به بنیم

چه خواهید گفت *

✽ مسلم ✽

شخص بسیار خوش صورت و مستوی الخلقه ایستاده و چند آینه گذاشته ایم که او را بنماید بجهت اینکه شخص مزبور در جای ایستاده است که بی آینه او را نتوانیم دید . و آینه های مذکور به یک طور نیستند اولاً در بزرگی و کوچکی اختلاف دارند و ثانیاً یکی از آن آینه ها بزرگ و مستقیم است و صافی و روشن و بعضی دیگر باینکه بزرگ هم باشند کج و نامعوج ورنه کین است و بعضی کوچک است و باوصف کوچکی مستقیم هم نیست و از اعضای شخص خارج یک عضو را بنماید لکن با عوج و یارنگ شده بآثار یک بزرگ از اندازه خلقت و باین حال تمامی آن آینه ها مدعی هستند که چال شخص مقابل را بنماییم و آنطور است که ما می نمایم *

حال عیسی نبی کم و زیاد چنان است که یکی از صاحبان مذاهب عیسویه و اسلامیان او را مطابق با واقع و نفس الامر شناخته اند و باقی دیگر در شناختن و شناساندن او در غلط هستند و هر چه میگویند باطل است . پس نمیتوان گفت که عیسی ما و پوتستانها و عیسی کاتولیک و رومها و عیسی ارمنیها و لاتینها و عیسی یعقوبیهها و نسطوریان همه یکذات است . بعلمت اینکه عیسی در خارج بجز یکی نیست و اینها او را بطوار بسیار مختلف بیان میکنند *

✽ عیسوی ✽

دیگر در خصوص عیسی چه میگوید این سخن را قبول ندارید که موسی در حق عیسی نوشت و از آمدن او خبر داد ؟ *

✽ مسلم ✽

از قبول کردن ما این سخن را بشما چه فایده میرسد . اکنون ما میگوییم هما نظوری که شما گفتید موسی در خصوص عیسی نوشت عیسی در حق محمد نوشت هر گونه نوشته در آن خصوص بیساری مانیز بد آنگونه و صریحتر از آن را خواهیم آورد . و اگر موسی

در حق عیسی نوشت در حق عیسی ما نوشت نه در حق عیسی شما *

❖ عیسوی ❖

پس چه طور شد که بسیاری از عیسویان در زمان حضرت محمد که آن اخبار کتب سماویه را میدانستند او را قبول نکردند گاهی جنک با او کردند و گاهی که عاجز ماندند جز به و باج و فدیة دادند باینکه شنیده ایم که شما میگوید پیغمبر شما مجزات و خوارق عادات بسیار نیز آورد ؟ *

❖ مسلم ❖

این کارها ما بطور شد که شما میدانید و آنطور شد که میگوید یهودان اخبار صریحه کتب مقدسه را در حق عیسی میدانستند و مجزات و خارق عادات بی شمار نیز از او دیدند مع هذا انکار کردند و در صدد آزار او برآمدند *

❖ عیسوی ❖

پس صحبت ما با شما در يك مجلس تمام نشود چرا در این مطلب گفتگو خواهیم کرد . و خواهش دارم مجلسی دیگر برای تمام این سخن قرار دهید که هیچ چیز بهتر از این صحبتها که موجب بصیرت در امر دین است نخواهد بود

❖ مسلم ❖

اگر واقعا تعصب و تعذرا از میان بردارید و بادل پاك قدم بیدان محاوره بکنارید و سخنها را منصفانه بعبار آرید من منت از ملاقات شما دارم و در این مجلس که خواهیم کرد بعضی سوالات را از شما توأم آورد *

❖ معیار هفتم ❖

❖ در مجلس دوم عیسوی مسلم گوید ❖

شما گفتید که در این ملاقات بعضی چیزها از من سؤال نمایند اکنون بگویند که از چه مقوله خواهید پرسید تا من بقدریکه توانم در ایراد

جواب اقدام کنم *

✽ مسلم ✽

در خصوص عیسی میخواستیم بفهمیم که واقعاً چگونه دانسته اید
آیا پیغمبر بود یا خدا و پسر خدا است ؟ *

✽ عیسوی ✽

عیسی را پیغمبر نمی گوئیم عیسی خدا است و ظهور خدا است و تعین
خدا است و ابن الله است و ظاهر شدن خدای بصفه ابوت و بنوت
و روح القدس ✽ مانند ظاهر شدن بی صورت است در سه صورت *

✽ مسلم ✽

در توریة که میگوید الهامات الهیه است و خبر عیسی در آنجا
موجود است بعضی آیات در آن هست که دلالت بر آمدن پیغمبری
بعد از موسی دارد و صاحب میزان الحق شما آنها را بعسی تأویل
میکند پس بدین جهت عیسی را پیغمبر باید گفت و نسبتهایی را
که در حق او کفیند سخنانی است که معنی آنها را خودتان نمیتوانید
بیان کنید *

✽ عیسوی ✽

راست است در توریة بلکه در انجیل نیز بعضی آیات علی الظاهر دلالت
بر پیغمبری مسیح دارد لکن در انجیل بیان الوهیت و ابن الله بودن
او را آشکار ساخته است . همچنین که باز در میزان الحق مادر صفة
یکصد و هفتم این مطلب را مشروحاً میگوید *

✽ مسلم ✽

سخنهای شمار پریشان می بینم از پیغمبری عیسی تحقیق کردم تصدیق
نمودی و انگاه از الوهیت او سخن آوردی پیغمبر خدا نمی شود و خدا پیغمبر
نمیشود در جایی عیسی را پیغمبر فرستاده شده بر بنی اسرائیل تنهائی میگوید
همچنانکه در فصل پانزدهم انجیل متی نیز نوشته اند . و از یکطرف
نجات جهان و جهانیان را از گدشتگان و آیندگان بر او مخصوص
میدارید و بر او منحصر میکنید ! *

از یکطرف خدا را واحد و موصوف بصفات کمالیه و ممتزه از هر گونه نقص و تغیر حال میگوید . و از اینطرف او را ثالث ثالثه می نامید نسبت ابوت را بر او جاری می کنید و پسر از او تولید میدارید . در جای انکار نسخ در کتب عتیقه را آورده عیسی و انجیل را تابع و مؤکد توریة و شریعت و اقوال موسی می شمارید . و در انجیل هم می نویسید که یکطرف از شریعت به بقای زمین و آسمان برداشته نخواهد شد . و از این سوی يك حرف از شریعت موسی را معمول نمیدارید . که بعضی از این متناقضات را صاحب میزان الموازن برای نمونه می نویسد . و نیز شما پروتستانها که تازه تشریف آورده اید زیر همه آداب و قوانین انجیلیان و توراتیان زده اید و انجیل را عنوان کرده بدخواه خودتان آیین و آدابی مقرر میدارید . راستی سخنان شما را سخت پریشان و بسیار سست می بینم . و یکی از شما را تا کنون بر نخوردم که حل این اشکالات و اعتراضات را که بر شماها وارد است تواند کرد *

❖ عیسوی ❖

این سخنها خیلی طول و تفصیل دارد فهمیدن اینها بسیار مشکل است بلکه علمای ما در خصوص معنی تثلیث نوشته اند که این مطلب سری است از اسرار الهیه . و کسی را نمیرسد که در این مقام سخنی بگوید همچنانکه میزان الحق مادر صفحه صد و سیزدهم بیان این مطلب را کرد *

❖ مسلم ❖

در صحبت با شما مکرانصافی و بی غرضی را شرط محاوره نکردیم مرد عاقل هوشمند سخنی را که در مقابل مثل من کسی که بجز حقیقت کو بی و حقیقت جویی مقصودی ندارد میگوید با ملاحظه و تأمل بگوید بهتر است . بنابراین نیست که هر کس در مخالف توحید و خدا شناسی سخنان نالایق بحضرت احدیت بیاورد و بگوید این مطلب منتهی بذات خدا است و هیچ بشری را جایز نیست تعقیق در ذات خدا کند و گفتگو

در آن نماید . تحقیقات میزان الحق شما از این قشاست که هیچ
خردمندی قبول نتواند کرد . مکر و صیای ❖ سبل ❖ نام را
که از علمای شما است و اوقرآن را ترجمه کرده است نخوانده
که در آنجا بعیسویان میگوید (اولا) از جانب شما در حق مسلمانان جبر
واقع نشود (ثانیا) مطالبی را که مخالف عقل است با آنها ایمان نیاورد
زیرا که ایشان از ابلهان و احقان نیستند *

این یکی راهم البته میدانی که خردمند سخنی را نمیگوید که اگر مانند آن
سخن را در اعتراض بر او بیاورند بناچار اسکات و قانع شود . یعنی
چون سخن او را بعینه بر او وارد کردی از ایراد جواب درماند *

❖ عیسوی ❖

مقصود شما از این سخنان چیست که این همه سرزنش را در حق
من روا میدارید اعتراض شما بر عیسویان در این مطلب چیست و سخن
حسابی شما در این مقام کدام است ؟ *

❖ مسلم ❖

شما از اطوار ملل و ادیان قدوری آگاهی حاصل کرده اید و دین
زرتشتی را میدانید و البته کتابهای ایشان را که زند و پازند است دیده اید
که آن کتاب را از جانب خدا میدانند و خدا پرستی و توحید خدا را
مختصر بنمود شان میکنند و مع ذلک آتش را میپرستند و ما و شما
آنها را بت پرست گفته ایم . اکنون اگر آنها بشما بگویند که ظهور
خدای واحد در حقیقت ناریه سری است از اسرار ذاتیه خدای
و کسی را نمیرسد که در این مقام سخنی گوید زیرا که این امری است
مخصوص و منسوب با سرار ذات خدا و آدمی نتواند که ذات پاک
خدا را بفهمد و احاطه و تصرف در آن کند . شما را در جواب
زرتشتیان چه سخن خواهد بود ؟ *

و همچنین سخن سایر بت پرستان و دهریه و کسانیکه طبیعت را رب
میدانند که جمله آنها را جای ایراد بر شما از این مقوله سخنان هست .
پس واضح است که این مطلب شما چه در تثلیث و چه در ابوت

و بنوت وجهه در استجنان عیسی در ذات خدا و مانند اینها
مطلبی است مغایر با توحید و منافی با تقدیس و تنزیه و کبریای الهی .
و هیچ خرد مند موحدی مانند این سخنان ناشایست را در حق خدا
و خاصان خدا روا نخواهد دید و نخواهد پذیرفت . و هر کابی را
که آنگونه سخنان را بیاورد کلام و الهام الهی نتواند دانست *

﴿ عیسوی ﴾

راستی این بحث بسیار باریک است شما این بحث را در این مجلس
متروک بدارید اکنون اگر از سخنی دیگر در امور دینیه مناسب
میدانید بآهنگ دیگر صحبت میداریم *

﴿ مسلم ﴾

من زیاد خواهانم که با اهل علم صحبت بدارم لکن تباهی وقت را
نیز جایز نمیدانم و صحبتی که با انصاف نباشد بجز اضاعه وقت
حاصلی ندارد در این مطلب تذلیث بر خطا بودن شما آشکار است *

﴿ عیسوی ﴾

نسبت بی انصافی را بماندهید که ماهر کز این نسبت را درباره خودمان
قبول نمیکنیم و مقصودی بجز بیان حق و فهمیدن حقیقت مطلب
نداریم *

﴿ مسلم ﴾

بسیار خوب میگوید اما سخن تنها بکار نیاید هر کس این صفت نصفت را
ملکه نموده است و در همه مواد جاری میدارد مرد تمام است
و همه نجات با او است . بهر حال قدری هم با شما صحبت
توانم کرد لکن چون وقت نماز است شما چند دقیقه در اینجا آرام
بدارید تا خدمت شما برسم *

﴿ معیار هشتم ﴾

﴿ در مجلس سیم مسلم به عیسوی گفت ﴾

شما اعتراض بر اسلامیان آورده اید باینکه حضرت محمد علیه السلام اعتراف بکنایه کاری خود در حضرت الهی کرده است همچنانکه از قرآن نیز استنباط میشود و شخص نگاهکار چگونه شفاعت جهان را تواند کرد . و چون مسیح نگاهکار نیست نبات جهان را در او منحصر میداند *

﴿ عیسوی ﴾

چنین است و در ﴿ میزان الحق ﴾ مانیز بیان این مطلب شده است و همین مطلب دلیل خدایی عیسی است زیرا که بشرنا چار مصدر خطا و گناه تواند شد . و نجات دهندهٔ جهان همچنانکه در انجیل وارد است منحصر بعیسی است پس واضح است که او بشر نیست *

﴿ مسلم ﴾

دلایل میزان شمارا دیده و هیچ قوتی در آنها پیدانکرده ام زیرا که حال انجیل و تغییرها و تحریفات او را اصلاً و رَجَهٔ شمام میدانم و ما هم میدانیم و چنان میدانم که ﴿ میزان الموازن ﴾ مجعول بودن انجیل و تحریفات آن را بدرجۀ وضوح رسانیده باشد . و گذشته از این سخن لا اقل اکنون را مجهول الحال خواهد بود . خصوصاً که میزان کار در نزاع دو کس محل اتفاق ایشان است باز از توریة میتوانی دلیل بیسورید . علاوه براین از انجیل شمسایل داریم که عیسی نیز اعتراف بکنایه کاری میکند . و همین سخنان متناقض است که دلیل بر مجعولی انجیل تواند شد *

﴿ عیسوی ﴾

از بجای انجیل بر نگاهکاری مسیح دلیل دارید هیچ بخاطر نمی آید باینکه مکرراً انجیلیها و نامه ها و رساله های آنرا از اول تا آخر خوانده ام *

﴿ مسلم ﴾

مسیح همچنانکه روزه میگرفت مماس نیز میکرد چنانکه در انجیل در مواضع چند نیز آورده اند . در باب سیم لوقا میگوید هنگامیکه مردم غسل تعید میکرد فشد عیسی نیز چون تعید یافته و نماز کرد آسمان کشاده

شد . و در آغاز فصل یازدهم لوقا است که مسیح نماز کرد و شاگردان را نماز آموخت . و کویا تمامی عیسویان در نماز گذاردن عیسی علیه الصلوة والسلام سخن ندارند . لکن شمارا نمیدانم اگر چه میدانم نمازهای سایر عیسویان را امرزاید و محدث دانسته اید و اکتفا بر نماز مختصری که در انجیل است کرده اید . و چون در نزد ما و جمله عیسویان واضح است که عیسی نماز کرد و نماز همان است که در انجیل است و امر و زشما هم آنرا معتبر می دانید اکنون به بینیم نمازی که میکرد چگونه است *

کلمه الله عیسی در نماز چنین میگوید . ای پدر ما که در آسمانها هستی نام تو مقدس باد . ملکوت تو نازل باد . ملکوت تو چنانکه در آسمان است در زمین نیز چنان باد . روزی امر و زه ما را در امر وزده . گاهان ما را به بخشای چنانکه ما گاه کنده کان بر خود را می بخشاییم . ما را داخل اغوا و گمراهی نکن . تا آنکه ما را از شیر رهایی دهی . چون ملکوت و قدرت و عزت ابد اتر است . آمین *

✽ عیسوی ✽

راست است عیسی در چند جا نماز کرد لکن معلوم نیست دعای مزبور را خوانده باشد *

✽ مسلم ✽

این است که من در خصوص رعایت شیء افضاف تأکید دارم شما میگویید افضاف باماهست لکن اگر از افضاف بپرسم گوید نیست آنجناب چنانکه در فصل ششم متی نماز را بیان کرد و بتأکید امر باقامه آن نمود البته خود عامل بر آن بود و حاشا از عیسی که عالم غیر عامل باشد *

✽ عیسوی ✽

راست است از جناب مسیحی باقتضای بشریت و حکم نامسوتی که داشت بعضی چیزها ظاهر شده است . روزه گرفت و نماز کرد و گرسنه میشد سیر میکردید میخواهید بیدار میشد سجده بخدای مینمود و میجز می خواستند میگفت بجز علامت یونس بن متی که ذواتون پیغمبر است

مخبر می بر من داده نشد . و گاهی عاجز و درمانده میگردید هم چنانکه
یهودان انفسد آزارها در حق او کردند و همه تحمل کرد و قسدرت
خود را ظاهر ننمود . و ماندن این کارها که معین است از او دیده
و شنیده شده است . لکن امر آنجناب عجیب و عظیم و جنبه
ملکوتیت و الهیت او هویدا و غالب است . و فی الواقع کار مسیح
سری است از اسرار الهیه که هیچ کس نمیتواند بفهمد . اما کیفیت
دعای مذکور را باور بکن که من نمی دانم و تصدیق و تکذیب آنرا نمیکنم
و از روی انصاف این سخن را میگویم *

✽ مسلم ✽

چون شما این اسرار را نمیدانید و رفع این مناقضات را نمیتوانید بکنید
چرا مراجعت بمسلمانان نمی نمایید . که هم توحید و خدا شناسی را
برای شما بیان کنند بطوری که هرگز توحید بان شایستگی نشینده
باشید . و هم نبوت و بیانات اطوار آنرا و هم ربوبیت و تعظیری
عیسی را که بطور اختلاف در انجیل خود تان آورده اند و همچنین
تفسیر انجیل و سایر کتب کتب یعنی **بیل** را و تعیین صحیح و سقیم
از آنها را بیک قاعده کلیه . و هکذا جمله اطوار دین و حقیقت کار
و علل و اسباب این همه اختلافات را . که خدای جهان در روی
زمین باقتضای مقامات خلقیه انداخت . و مناقضات اعمال و اقوال
انبیا و اوایا و سر کلمه الله و سر کلیم الله و سر روح الله و سر ذات الله
و هر چه از معقول و منقول در امر دین و خدای پرستی تصور توان کرد .
جمله آنها را علمای دین مبین اسلام برای شما چنان گویند و مشروح
دارند و کشف کنند و شما را بشرط ایمان و تقوی از علم یقین بعین الیقین
و از آنجا یحقیق الیقین رسانند که مسیح و خدای مسیح از شما خشنود
شوند . دلهای شما از تنگی باز رهد . چشم شما بینا گردد .
کوش شما شنوا شود . مهر از دل شما برداشته شود . و مهر و محبت
حقیقه بر آن بگذاشته آید *

ای برادر من میفهمی چه میگویم . بجز شریعت اسلام شریعت الهیه را

نخواهی یافت زیرا که شرع تمامی بجز آن نیست کوش بسختنانی
که انس بر شنیدن آنها گرفته نکن بادل پاک تدبر نمای و انصاف بدو اگر
شکی و اشتباهی داری فهمیدن و تحقیق آنرا بتعند جایز مدار که عناد
و تعصب از شیطان است و هیچ شکی در امر دین با تعند زایل نکردد *

✽ میزان الموازن ✽ را از روی بصیرت مطالعت کن اگر اشتباهی
وارد کردی از اهل آن پیغمبر ضایعه بصدد رفع آن برآی . خود را
برای روز جزا آماده دار و بدان که در آن روز پشیمانی سود ندهد *

بالجمله اکنون از بقیه سؤالات که در میان داشتیم گفتگو کنیم و کیفیت
اقرار انبیا بر کاهکاری خود شانرا بمیزان الموازن محمول داریم . شما
یعنی پروتستانها گفته اید که حضرت محمد علیه الصلوٰه والسلام معجزات
نیاورد و در قرآن نیز نفی از وقوع معجزات وارد است احادیث هم
معتبر نیست . در اینصورت اگر مثل این سخن را یهودان بشما
گویند . که عیسی معجزات نیاورد و باوجود قول عیسی که بجز
علامت ذواتون بمن چیزی عطا نشد آنهم اگر چه وقوع ندارد اگر
باشد نیز دلیل بر معجزه آوردن عیسی نیست که علامتهای بسیار خدا
در همه وقت باقسام مختلفه ظاهر میکنند و عیسی بقول شما کشته شد و بعد
از سه روز از قبر بآسمان رفت از اینقرار پس در حیات خود هیچ معجزه
از او ظاهر نشده است و احادیث شما که عبارت از انجیلها و نامه ها است
معتبر نیستند . در اینصورت شما در جواب چه میگویید باینکه در قرآن
آیتی در نفی صدور معجزات پیغمبری نیست و شما از آیات نفهمیده دلیل می
آورید چنانکه میزان الموازن تحقیق آنرا در جواب میزان الحسق
کرده است اکنون خودتان در این مطلب چه میگویید *

✽ عیسوی ✽

شما مرا می خواهید بر رکاب بکشید . من میخواهم شما را هدایت براه
نجات کنم و راستکاری و حیات ابدی را بشما نشان دهم . حال شما را
باسلام دعوت میکنم . و پس از همه تفصیلات سخنان یهود را
کد لجاجت و عناد و جمود و بی ادراکی آنها آشکارا است در مقام

اعتراض بر عیسویان می آرید ! *
در قرآن خودتان نمیخوانید ﴿ لَجِدَنَّ الشَّاسَ هَدَاوَةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الْيَهُودُ ﴾ سخن آنگونه دشمنان متعبد رادر مقابل کسی
که از روی برادری سخن میگوید میتوان آورد راستی از شما بعید است
که از قول یهودی بر ما اعتراض بیاورید *

﴿ مسلم ﴾

آفرین بر تو یهودی نباشد هر کس میخواهد باشد میدانی
که اینگونه جوابها از مرد دخر دمنده شایسته نیست . بسخن باید نگاه کرد
نه بگوینده و جواب سخن را باید گفت نه بشیوه جاهلان اعتراض
بر شخص گوینده در خارج از مطلب آورد *

﴿ خوب سخن جوی چه جویی زمرد ﴾ نیکویی و فربهی ولاغری ﴿
﴿ انظر الى ما قال ولا تنظر الى من قال ﴾

﴿ عیسوی ﴾

مقصودم جواب نکفتن بر شما نیست فقط از قول یهودان سخن
آوردن را خوش ندارم خود شما هر چه میگوید بیاورید اگر جواب
آر اتوانستم خواهم گفت و اگر نتوانستم اعتراف میکنم و مدعی
این هم نیستم که من همه چیزی رادر دنیا میدانم و مانند این ادعا را
امثال ما نتوانند کرد

﴿ مسلم ﴾

بسیار خوب لکن شما گویا با همه بلندی خیال که در خود میگوید
نمیتوانید از تعصب و غضب شخصانه بگذرید . اکنون تصور کن
که این سخنها که بشما از زبان یهودان آورده شد از مسلمی میشنوی و این
یکی را نیز علاوه بر مقاله نمای که آيا شما میگوید هجرات پیغمبر شمارا بجز
زوجات و اصحاب او کسی دیگر روایت نکرده است ؟ *

﴿ عیسوی ﴾

آری مگر شمار مقام انصاف انکار این کار را توانید کرد مگر از روی
حقیقت غیر این را اعتقاد توانید نمود ؟ *

﴿ مسلم ﴾

گرفتیم که این مطلب چنان است که میگوئی فقط از شما میپرسم
که اگر یهودان و مخالفان با شما در حق مریم و کتفهای او در خصوص
پسر پالت خود . و همچنین در بکر بودن او و عصمتی که در او میدانید .
و خبرها و شهادت‌های حواریان یا خواص اصحاب او و مانند آنها را
در خصوص هجرات عیسی . بشما بگویند که همه اینها که شما میگویند
دروغ است و مخالف با قول صریح عیسی که گفت هیچ علامتی بر من
داده نشده است . و تمامی آنها را اشخاصی چند ساختند و بحیث
درد لهای عوام الناس جایگزین نمودند . حتی کار بقتل عیسی کشید و پس
از او آن کشته شدن و اهانت‌های منسوبه بر او را اسباب مظلومیت
او قرار داده و انکسار قلوب را وسیله کردند . و انجیلها و نامه‌ها
و رساله‌ها از رأی و خیالات خودشان نوشتند . و از این مقوله سخنان
که یهودان و غیرهم را تواند بود شما را در جواب ایشان سخن چیست ؟ *

﴿ عیسوی ﴾

راستی از شما درخواست میکنم که سخن یهودان را بکلی
دور بیندازید . عناد و نفهمی و لجاجت آنها آشکار است . و میدانید
کسی که بنای کار خود را بر تعصب گذاشت هیچ مطلبی را بر او حالی
نتوان کرد . و در اینجا بمذاق شما دو شعری از شاعر ماهر خسرو زاده
حکیم ناصر بخوانیم *

﴿ کوردل را که مغز تیره بود * هیچ حالی فهم نتوان کرد ﴾

﴿ دل کمر اه پالت توان ساخت * سفه‌ها را حکیم نتوان کرد ﴾

آنها همان کسان هستند که با وجود دانستن اخبار عیسی از توریه
و با وصف مشاهده آنها همه هجرات و خوارق عادات از آنجناب مقدس
انکار او را کردند و روز بروز بر انکار و لجاج خودشان افزودند
و بالاخره نیز میدانی که چها کردند *

﴿ مسلم ﴾

بدن میگوئی ولیکن بیشتر نیز بشما گفتم که هر دخر دمنده سخنی را نمیگوید

که اگر عینا آن سخن را در رد بر او بیاورند جواب مقرون بصواب نداشته باشد . حال مسلمانان بشما میگویند که عیسویان در قبول نکردن دین پیغمبر ما لجاج و عناد میورزند . و باینکه در کتب سماویه و بوسایط اوصیای حقیقی و ایمان آورند کان راستین عیسی و از راهبان و مقدسین عیسویه فهمیده و شنیده بودند . که آن پیغمبر عظیم الشان خواهد آمد . و با همه معجزات و کرامات و خوارق عادات او خاصه مانند قرآن مجزه ثابته و باقیه که هیچ عاقل با انصافی انکار معجز بودن آنرا نتواند کرد . و بعلاوه شمشیری که بحکم خدایی در بالای سر آنها بود . ایمان بآن جناب نیاوردند و با همه نخوت و غروری که داشتند عار جزیه دادن و خواری اعطای فدیة و دیگر حقارتها را بر خود هموار نمودند و تصدیق آن پیغمبر را بر خود هموار نکردند . و اکنون چگونه میشود که ایشان گذشته از اهل انصاف آنها را بر بار تکالیف اسلام برونند خصوصا که پروتستانها را رؤسای آنها بر ترک اعمال و ریاضات جسمانیة معتاد کردند و آنها را از اعمال بازداشتند . در جواب این سخنان که بر شما وارد است چه خواهید گفت ؟ اکنون اگر شما انصاف و تدین دارید و مقصود شما مطلب فہمی است . قدری از این مجاوبہ صرف نظر کنید و در کتاب **میزان الموازن** مطالعت نمایند بعدا اگر لازم شد باز صحبت خواهیم کرد . با هم دیگر ان شاء الله ملاقات میکنیم . شمارا بخند اسپردم . آدیو *

معیار نهم

دلایل حکمتی و براہین خداشناسی و قواعد توحید خدای واحد واحد و توصیف ذات پاکش بصفات کمال و تنزیہ وجود حق او از هر گونه تغیر و زوال و امتناع تطور واحد بسبط الحقیقة از جهة ذات در سه طور واستلزام استجنان و تولید و تجزیه

در آن ذات مقدس هر گونه تغیر و حدوث و نقصان را . باید اهدت عقل در آنکه
و ضرورت مستقیم ادراک . ما را راضی توانست کرد بر اینکه
❖ عیسی ❖ بن مریم علیهما السلام را . بندهٔ مخلوق و عبد مرزوق
خدا دانیم . که عبادت خدای را بجای آوردی . نماز میکردی
و روزه میداشتی و سجد و مناجات و زاری با خدای داشتی .
و در جاهای بسیار میگفتی که اعمال من از من نیست بل از خدا یست
که مرا مبعوث کرد . بل ابد آن نسبت پدری را بخدای نداد که خدا را پدر
گفتن هرگز روا نبود ❖ و آنچه از این گونه مقولات انجیل بیان آورده اند
از سهویاتی است که از تعبیرات دعوت کنندگان بعد از عیسی ناشی شد
و از ترجمه هایی است که تغیر دادند و اگر انجیل اصل را پیدا کنیم
خواهیم دانست که مخاطبان ذات خدای نیست ❖ و با همهٔ
عبودیت و خضوع و خشوع که آنحضرت را بود مظهر ربوبیت
خدا و آینهٔ جلال و جمال الهی بود و این معنی در جملهٔ خاصان خدای
و مقرران احدیت بر حسب درجات ایشان جاری و ظاهر است *

❖ العبودية جوهرهٔ کنهها الربوبية ❖

عیسی روح الله کلمهٔ خدا بود و هست و در نزد خدا بود و هست . ولی آن
کلمه خدا نبود و نیست و نتواند هم بشود . زیرا که ممکن نیست کلمه
نفس متکلم باشد . بل اگر حقیقت کار را بفهمیم ممکن نیست متکلم
نیز ذات زید باشد بعلم اینکه متکلم اسم فاعل تکلم است نه ذات فاعل
و اسم غیر از مسمی است بالبداهة *

❖ بشهادة كل صفة انها غير الموصوف ❖

❖ وشهادة كل موصوف انه غير الصفة ❖

تمامی مشتقات از اسماء و افعال از فعل صادر و بر آن متفرع است
و یا از مصدر که آن نیز فرع است از فعل . ملاحظه کن از قواعد
صرفیه که حقیقت کار بر تو روشن گردد . از فعل تو که نصرت است
یا نصرت در هنگام یاری کردن این فعل از تو صادر گردد و هیچ
مداخلیتی بذات و حقیقت تو ندارد و این فعل نصرت را لا من شیء

هست کردی و بوجود آوردی بعد از آنکه نبود . پس بهین که از آن فعل نصر اسم ناصر برای تو مشتق گردید و برای دیگری نام منصور گفته شد و بر آلت نصرت منصور صادق آمد . و هکذا تمامی افعال و اسماء را نسبت بذات فاعل بغیر اینگونه بنود . و خدای آیات علامات شناسایی خویش را در مخلوقات بر مخلوقات می نماید *

پس نسبت کلمه را بفعل متکلم توانی داد زیرا که فرعی است از فروع تکلم که آن تکلم نیز وصفی است از اوصاف متعدده زید که آن زید از جهة ذات متبارک از تنزل در مقام اوصاف است یعنی از جهة تنزل ذاتی و آن وصف نیست مگر صکر یک ظهوری از ظهورات زید من حیث الظهور . و این مطلب را در خود آشکارا توانی دید .

﴿ وفی انفسکم افلا تبصرون ﴾

﴿ خود را بشناس تا خدای را بشناسی ﴾

خدای را از آنگونه تکلم که در خود بینی تنزیه کن . خدای معرا از حدود و منزله از صفات کم و کیف است . و او را زمان و مکان و جهة و رتبت امکاتیه نیست . اثر صفت مؤثر را مانند است * ﴿ قل کل یعمل علی شاکلته ﴾

کلمه خدا را حدود و اعراض نیست . و کیف و کم و سایر حدود را در آن راه نی . و چون در مقام اسفل که عوالم جسمانیات است ظاهر گردد یعنی بظهور اشراق یکی از حروف آن کلمه را عیسی و دیگر یراموسی و حرفی را ابراهیم نامند و آن کلمه از یکی بیشتر نیست . و بر حسب ظهورات و تطورات در مقامات و مراتب او را اسماء و القاب پیدا گردد و کثرت حاصل کند . و بجهة جهل جاهلان آن کلمه را تکثیر کنند . تا آنکه نادانان را دانش آموزند و آن کلمه همان نقطه است که تمامی حروف ایجادیه از آن نقطه نوشته شد . و آن نقطه هر کبی است یعنی مدادی است که قلم صنع و ایجاد الهی از دوات رحمت کلمیه و فیض ابدی خود برداشته و نام آرا

نقطه علم نهاد . وجهان را بدان نوشت والی الابد مینویسد *

✽ العلم نقطة کثرها الجاهلون ✽

✽ علم ✽ دانستن خدای و شناسایی او و دانستن صنع و آثار و دانستن اسما

و صفات او و دانستن اطوار خلق و مخلوقات او همان ✽ نقطه ✽ است .

که جهل جاهلان و اقتضای مقامات آنها در عوالم امکان موجب

تکثیر آن نقطه شد . و از آن نقطه در سلسله های طولیه و عرضیه

کتابها نوشته شد و کله های بسیار پیدا کردید *

خدای توانا در ابتدای آفرینش بجز يك کله بیشتر چیزی نیافرید .

و آن کله چنان است که مهربان حضرت احدیت یعنی تعینات کلیه

آن کله بیانش فرمودند و بلفظی که فرمودند بیان کنیم *

ان الله خلق اسما باحروف غیر مصوت و بلفظ غیر منطوق .

و بالتشخیص غیر مجسد و بالتشبيه غیر موصوف و باللون غیر مصبوع

و بالبصر غیر محسوس بری عن الامکنه والحدود مبعده عن الاقطار .

محبوب عنه حس کل موهوم *

خدای تعالی اسمی را آفرید حقا . که آن اسم باحروف مصوت و قبول

صوت کننده نیست . و بلفظ بنطق نیساید . و بالتشخیص مجسد نیست .

و بالتشبيه موصوف نگردیده . و برنگی مصبوع و رنگین نشده است .

باچشم محسوس نیست . از مکانها و حدها بری است . و دور از جهه

اقطار . حس هر صاحب توهمی از او در حجاب است *

اینکه گفتیم در ابتدای آفرینش آن کله آفریده شد مقصود ابتدای

زمانی نیست که جهان را ابتدا ناپدید است . همچنانکه انتها

بی پایان است و در حکمت میرهن است که ✽ مالا آخر له لا اول له ✽

آنچه را که نهایت نیست بدایت نیز نتواند بود که منت خدای قدیم

دیروزی نیست و فیض الهی را آغاز و پایان تصور نتوان کرد .

و بالجمله اگر میخواهیم از کلمه خدای بی پایان و از کلمات تکوینیه

او تعالی که حروف طولیه آن کلمه ازلیه و آئینه های نماینده جمال

الهی هستند در اینجا سخن کویم از مطلب بازمانیم باینکه ما را کیت

سخنکوی در این میدان لثک است و زبان بیان کنک *

❖ قل لو كان البحر مداد الكلمات ربی ❖

❖ انفس البحر قبل ان تنفد كلمات ربی ❖

در اول انجیل یوحنا میگوید ❖ بود در ابتدا کلمه و آن کلمه در نزد خدا بود و آن کلمه خدا بود ❖ عبارت نیست که آنرا تحریف کنندگان از انجیلیان تغییر دادند . و این تغییر را دلیلی از خارج لازم نیست زیرا که نسبت کلمه را به تکلم کنیم . و تصور نمیتوان چیزی را که غیر از ذات خدا است هم در نزد خدا باشد و هم عین خدا باشد و هم غیر خدا باشد . و چنان میدانیم که عبارت آن کلمه خدا بود باضافه است یعنی در اصل انجیل . و واضح است که آن کلمه خدا بود . و یوحنا برای تاکید بعد از آن گفت و این یعنی کلمه خدا در نزد خدا بود . و افظ بود نیز در انجیل معنی هست است زیرا که آن کلمه همواره در نزد خدا بود و هست و خواهد بود . و نزد خدا که گفته شدند مکانی نیست زیرا که خدا در مکان نیست . و آن کلمه اولین مخلوق الهی است چنانکه در میزان نخستین گفته شد این است که یوحنا میگوید ❖ هر چیزی از آن کلمه آفریده شد و هیچ چیزی بی آن کلمه آفریده نشد و حیات در آن کلمه بود ❖ زیرا که آن کلمه خدای حی و قیوم بود و مظهر حیات و قیومیت الهیه بود ❖ و حیات نور انسان بود ❖ یعنی انسان اول که مخلوق نخستین خدا بود *

❖ اول ما خلق الله نور نبيك يا جابر ❖

❖ نور نیز در ظلمت درخشان شد و ظلمت نور را ادراك نکرد ❖ یعنی استکبار آورد و انکار نمود و بوییت و مظهریت و وساطت او را نپذیرفت و موجب سریان کسورتهای و شرارتهای نادانیها در مراتب امکانیه همین استکبار ظلمت گردید *

این ظلمت مخلوق است که باقتضای قدرت و حکمت خدای آفریده شد و صاحب دولت و سلطنت بزرگی گردید که خدای تعالی برای اجرای مصالح بسیار در مخلوقات خود و برای پیداد اشتن نور خود آنگونه

سلطنت راباو عطا فرمود . و این مطلب مفصلی است که در بیانات
علمای اسلام از اهل حکمت و توحید بیان کرده شده است . و اگر
اصل انجیل در دست بودی یا همین انجیل یوحنا بزبان یونانی قدیم لا اقل
بی تحریف حاضر بودی و عیسویان بطور انصاف و بی غرضی آرا می
خواندندی . واضح و آشکار میشد که چه گونه تحریف کرده اند
اصل و ترجمه آرا . باینکه اصل انجیل یونانی قدیم نیز ترجمه
از عبرانی تواند بود . و آن انجیل که بعیسی علیه السلام نازل گردید
بزبان عبرانی است . که هیچ پیغمبری مبعوث نکردید مگر بلسان
قوم خود و عیسی را لسان عبرانی بود * انجیلهای معروفه را از راه
مجاز انجیل گفته شود *

یوحنا در انجیل خود از اصل انجیل تبرکات پنج آیت را بطوریکه
ترجمه آنها را آوردیم ذکر کرد بعد از آن رابه بیان از حالات مسیح
مبپردازد . و برای اهل علم در این سخن برهان آوردن زاید است .
انجیل کتابی است آسمانی و مطالب او همه حکمنهای الهیه است
و بیانات توحید و اسرار خلقت و بند و اندرز و نصیحت و شریعت
و امثال و عبر و مانند آنها . نه اینکه روزنامه احوال جسمانی
از پیغمبری یا مکالمات و افعال و حرکات از کسی که کتاب مذکور
برای او در حیوة وی نازل گردید و خود معلم آن کتاب بودی و آن
کتاب مخاطبات خدا است بپیغمبر خود ندر و ابیات وصی آن پیغمبر
از اطوار و احوال آن پیغمبر حال آنکه جمله انجیلهای موجوده
از این قرار است که گفته شد . و در نزد شخص هوشمند نیز این
مطلب آشکار است . نهایت کار این است که در میان بیانات
احوال و اطوار عیسی علیه السلام ذکر کرده اند که عیسی بفلان
جای رفت و بر مردم چنان گفت یا چنان کرد و واضح است
که از سخنانی که مسیح میگفت يك حتى از انجیل بوده است ولی سخن
در این است که آیات آنها نیز در حالت اصلیه باقی مانده اند یا نه *
پس انجیلهای عیسویان فی المثل مانند احادیث اهل اسلام تواند بود

ولی نه عبارت اصل بلکه بترجمه . که اکثراً احوال مترجمین و رواات نیز غیر معلوم بوده بل از متن تعبیّرات واضح میشود که در صورت صحت ترجمه های حاضره غیر موثق بوده اند *

﴿ معیار دهم ﴾

اگر چه تحریف یافتن توریة و انجیل اصلاً و ترجمه مطلوبی است که شخص دانشمند با انصاف اقدام بر انکار آن نمی کند و در نزد اسلامیان نیز از ضروریات است . ولی چون صاحب میزان الحقیق این مطلب را عنوان کرده و بزعم خود ثابت نمود که کتب مزبوره را تحریف و تغییر راه نیافته . و پس از آن تمامی سخنان خود را بر این اساس متفرع کرده است . بنابر این در تحریف یافتن کتب مزبوره بیاناتی که در اینجا بکار آید چه در این معیار وجه در معیار های آینده ایراد خواهیم کرد *

گذشته از اینکه در اثبات اسناد کتب عهد عتیق و جدید عیسویان را سخن معتبر و مقبول نیست و اختلافات بسیار در تعیین مؤلفین اکثر آن کتابها . ملل و طوایف یهود و نصاری کرده اند بعضی را که یکفرقه قبول نموده اند فرقه دیگر آن را غیر معتبر دانسته اند * و بعضی دیگر بعکس آنها گفته اند . و نیز در حق مؤلفین و جمع کنندگان کتب عهد عتیق و جدید سخنانی آورده اند که هر کس بشنود بتبع خواهد دانست و اکنون من معذور از ذکر آن تفصیلات هستم و مرعوم را فائده از آن ملحوظ نیست . و هر گاه تنها امر ترجمه و غرضهایی را که در امر دین مردم را بوده است ملاحظه کنیم معلوم خواهد شد که چه بلاها بر سر کتب و صحیف آسمانی آورده اند . و کسانیکه از کار ترجمه آگاهی دارند میدانند که ممکن نیست ترجمه اصل مقصود را بجا هو بیان کنند و بسا چار تفسیر خواهد پذیرفت *

در اینجا کلام شیخ بزرگواری که از ارکان اهل حکمت ایمانیان
و صاحب زیاده بردویست مجلد تألیف است شاهد این
مطلب است که در کتاب ❖ شرح فوائد ❖ فرمود *

حکمت بطریق وحی برانبیا نازل شد و متقدمین حکما از ایشان
اخذ و تلقی کردند و چون متفرد شدند در اخذ کردن چنانکه مشائین
و رواقین را اتفاق افتاد ❖ یعنی در فهمیدن معانی حقیقه حکمت
خودشان را استقلال داده بصاحبان وحی مراجعت نکردند ❖
بسی چیزها از فهم خودشان درک نمودند که بقواعد وحی الهی
جاری نبود . خصوصاً متأخرین از حکما که بعلم مذکوره
و بیجهت اینکه مترجمان سخنان ایشان که در کتابهای ایشان بربان
یونانی بود در ترجمه بغلط افتادند و بسا شد که هر لفظی را جداگانه
ترجمه کردند و خطا نمودند زیرا که معنی در بعض الفاظ از مجموع
حاصل شد . چنانکه اگر لفظ ❖ قسم بخور ❖ را بخواهی
ترجمه کنی و بگویی قسم بمعنی عین است و بخور بمعنی کل معنی غلط
خواهد شد زیرا که مراد احلف بود و تو گفتی کل الیمن عین را
بخور که این ترجمه از فارسی بعربی باین حال افتاد (اتهی) *

به بینید حال توریة را در خصوص تاریخ خلقت که در میان ترجمه ها
چه قدر اختلافات پیدا کرده با آنکه عدد سال آنقدرها جای غلط
و اشتباه نیست و با اینکه این مطلب کار دین و مذهب نبود و غرضی
برای تحریف در آن متصور نخواهد شد مگر آنکه مأخذ این اختلاف را
همان معمول و محرف بودن کتب مذکوره بدانیم *

در نسخه های عبرانی و یونانی و سریانی توریة را اختلافات
چنان است که ذیلا نموده آید *

یهودان از خلقت آدم تا ظهور اسلام را ❖ ۴۳۸۲ ❖ سال
گفتند *

جعی از کاتولیک ❖ ۴۶۲۶ ❖ سال گفتند *

کروهرو میان ❖ ۶۱۴۱ ❖ سال گفتند *

و در نزد بعضی ✽ ۶۲۱۶ ✽ سال معین گردیده و غیر اینها نیز اقوال در این باب بسیار است *

از مشاهیر مورخین انگلیس ✽ چمبرس ✽ نام در تاریخ مختصر عمومی که آنرا در این زمان یعنی در سنه ۱۲۸۵ احمد حلمی افندی بزرگی ترجمه کرده نوشته است . که چون بعضی از ملتهای که توریة را از زبان عبرانی از زبانی بزبانی ترجمه کرده اند و در ترجمه های قدیمی آنها تاریخهای مختلف نوشته شده است علی هذا مدت خلقت آدم را تا زمان ولادت عیسی از روی این توریة که در دست است تعیین نمی توان کرد و اطلاعات درستی حاصل نمیتوان نمود *

و در بعضی از کتب تواریخ و غیره چنان نوشته اند که از خلقت آدم تا زمان طوفان نوح در نسخه عبرانی ✽ ۱۶۵۶ ✽ سال معین میشود *

در نسخه یونانیان ✽ ۲۲۶۲ ✽ سال است *

و در نسخه سامریان ✽ ۱۳۰۷ ✽ سال است *

در تعیین ولادت ابراهیم علیه السلام که چند سال بعد از طوفان است اختلاف نسخه ها چنان است *

که در نسخه عبرانی ✽ ۲۹۲ ✽ سال است *

و در نسخه یونانی ✽ ۱۰۷۲ ✽ سال است *

و در نسخه سامریان ✽ ۹۴۲ ✽ سال است *

والحاصل اگر بخواهیم از اینگونه اختلافها و دیگر دلائل وقوع تحریف را در کتب مزبوره یکان یکان پیماوریم کتاب بزرگی باید بنویسیم و مرد خردمند هوشیار را حاجتی بر تفصیل و تطویل مائست *

در ماخذ جمع و تألیف کتب عهد قدیم گذشته از اینکه اختلافات بسیار در میان طوایف اهل کتاب و تاریخ نویسان هست ✽ جائملز ✽ نام که از علمای کاتولیک است در کتاب خود که در سنه ✽ ۱۸۴۲ ✽

طبع شده است مینویسد که نسخه های توریة و سایر نسخه های کتب عهد عتیق در دست قشون بخت نصر پایمال شد بعد از آن هر چند بتوسط عزرا روایات صحیحه کتب مزبوره ظاهر شده بود ولی آن روایات نیز در حادثه انبوکس پامسال گردید . این مطلب را یکی از علمای اسلام بر من بیان کرد و کتاب مذکور را نشان داد *

از تحریف ترجمه های انجیل سخنن بیاوریم تا میزان پروتستانی را بفهمی و بدانی که برخلاف اعتقاد فرقه های اهل کتاب و اهل علم و مفسرین آنها ادعا کرده است که همه کتابهای عتیقه و جدید صحیح است و بهنجیح و جهی محرف نکریده است و مقصودش از این سخن آشکاراست . و کر نه خود اختلافات و سخنانی را که محققان مفسرین و علمای عیسویه در وقوع هر گونه فساد در کتب مذکوره گفته اند بهتر از من و شما میدانند *

﴿ هورن ﴾ نام مفسر انجیل چند آیات از انجیل و کتب توریة را محرف میداند چنانکه در جلد دوم از تفسیر خود نوشته است . و در اینجا فقط بکفره را برای نمونه بیاوریم تا جواب میزان پروتستانی را که میگوید تحریف راجهتی نبود که اقدام بر آن کنند معلوم کنی *

در فصل یازدهم انجیل منسوب بمتی مینویسد که عیسی شروع بکفتار در حق یحیی کرد و میفرستاد سخن را بد آنجا که گفت . یحیی از پیغمبری نیز بزرگتر است زیرا که او همان است که در حق او نوشته شده است ﴿ یعنی در کتاب ملاخیا ﴾ که ﴿ اینک من رسول خود را در پیشرو تو خواهم فرستاد تا راه را ترتیب کند ﴾ حقا بشما میگویم که در میان زادگان از زنان بزرگتر از یحیی تعمیمد کننده ظاهر نکر دید اما در ماکوت آسمانها کوچکترین ایشان از او بزرگترند تا آنکه کوید اگر او را قبول کنید آن همان ایلیا است که خواهد آمد * در نسخه عبرانی این کلماتی که عیسی از کتاب ملاخیا نقل کرده است و اثبات اخبار او را کرده است چنان است که ﴿ اینک من رسول خود را میفرستم تا راه مرا راست کند ﴾

✽ هورن ✽ مذکور در اینجا می نویسد که در نسخه قدیمه کاهی تشریف
اتفاق افتاده است

هوشیار باش و بفهم که علت این تشریف چیست که چون در توریه
اخبار یحیی وارد بود و مسیح تصدیق یحیی را کرد و او را تمجید نمود
بطوری که اگر لفظ را تأویل نکنیم رتبت یحیی از مسیح بالاتر خواهد
بود زیرا که گفت در میان زادگان از زنان از او بزرگتر کسی ظاهر نشد
و عیسی نیز در جنو زاد گانست و از آنطرف میخواهند عیسی را
بخدای منسوب دارند . این است که عبارت توریه را محرفا بعیسی
نسبت میدهند و چنان میفهمانند که یحیی بان جلالت شان برای راست
کردن راه عیسی که خدا است آمده و بعثت او که مقامش از پیغمبری
بالاتر است تمهید مقدمه عیسی است . اگر چه این مطلب را اگر
تغییر نمی دادند و می نوشتند که یحیی گفت عیسی از من بزرگتر است
و پیغمبر صاحب عزم است هیچ عیبی نداشت لکن سخن در موضع
تشریف و در علل و اسباب آن است *

عبارت مذکوره را که در کتاب ملاخیا است و در انجیل متی از قول عیسی
باستشهاد آورد در بعضی از نسخه های قدیمه عبرانیه بخوبی است که گفته
شد یعنی لفظ ✽ در پیش و تو ✽ نیست و در ترجمه دیگر از توریه
و کتب عهد عتیق و جدید که از جانب جمعیت انگلیزی
در سنه ✽ ۱۸۲۷ ✽ در پاریس بترکی طبع شده همان عبارت را
در اول باب ✽ ۳ ✽ ملاخیا که در صفحه ✽ ۹۸۳ ✽ است چنین
آورده است *

✽ اینک من رسول خود را خواهم فرستاد و در حضور من راه را راست کند ✽
این ترجمه نیز مخالف با عبارت آن انجیل است که با کتاب مذکور
در یکجا ترجمه و طبع کرده اند *

پس تفاوت آشکار متی با کتاب مذکور حال انجیل را بر ما بیان
تواند کرد که چگونه تشریف میدهند و عبارت مغایر با اصل آن را بعیسی
منسوب میدارند *

واضح است بعد از آنکه عیسی میگوید در میان زارگان از زنان
برز کتر از یحیی کسی ظاهر نشد و خود از او نعمید میگرد و میخواهند
او را خدا و پسر خدا گویند تحریف ندهند چه کنند *

این است که در جاهای دیگر از انجیلها یحیی نسبت میدهند که در حق
عیسی گفت بعد از من خواهد آمد آنکسی که پیش از من آفریده شد
ولکن در اینکه جمله این سخنها را دستکاری کرده اند حرفی نیست *
اگر تعصب از میان برداشته شود معلوم است که این عبارت یحیی
در حق بشارت از پیغمبر آخر الزمان که نخستین مخلوق خداست وارد
شده است و نمیتوانند بعضی تاویل کنند زیرا که بقول آنها عیسی
آفریده نشده است بل آفریننده است و اگر بشریت او را گویند آنهم
که قطع نظر از ملکوتی او جسمی بود از اغذیه و از عناصر چهارگانه
که طفل بود و باغذیه بزرگ شد و با اعتقاد مسیحیان مصلوب و مقتول
گردید و بقوت و تبعیت ملکوتی آن جسم پاک از قبر برخاسته
و بت زنده گردید . که تفصیل این مطلب را در ضمن بشارات از انجیل
خواهیم آورد *

والحاصل از همین یک فقره که جزئی تحریفی است از تحریفات آنها
حقیقت حال بر ت روشن خواهد شد *

ولی این نکته را هم داشته باش که عیسی از آمدن ایلیا خبر داد .
و چنان گفت که اگر ایمان بیاورید یحیی همان ایلیا است که خواهد آمد
و چون در ترجمه این کلام نیز یقینی حاصل نداریم اینقدر توانیم
در معنی آن گفت که کارهای او از ایلیایی است که خواهد آمد .
و اینگونه حملات را در جای دیگر بیان خواهیم کرد *

چون آخر میزان دوم این نامه است بسخن از ❖ ایلیا ❖
در خانه کلام مشام ادراک برادران روحانی را عطر ناک کنم *

❖ لیکن خنامه مسکافی ذلک فلیتنافس المتنافسون ❖
در میزان چهارم از انجیل یوحنا نیز استنباط خواهیم کرد که در زمان
عیسی علیه السلام بنی اسرائیل منتظر برسد کس بودند که عیسی بودی

و ایلیا و یغمبری عظیم الشان که معلوم و معهود در میان خود شان بوده است و از این عبارت که عیسی گفت ﴿ یحیی همان ایلیا است که خواهد آمد! اگر بفهمید ﴾ معلوم است که اوفی الحقیقه ایلیا نبود اگر چه من حیث المظهریه ایلیا بود . چنانکه در مثالهای توحید آوردیم و از دلائل دیگر نیز مبرهن است که ایلیا بی بوده است که عیسی بشارت بر او میداد و بنی اسرائیل منتظر او بودند *

در انجیل آورده اند که عیسی علیه السلام را وقتی که بدار کشیدند بقدر سه ساعت روی زمین تارک شد و در آخرین هنگام عیسی با آواز بلندند اگر د که ﴿ الیا الیا لما صبحتی ﴾ که این سخن بزبان عبرانی است و در متی چنین ترجمه کرد که ﴿ اللهم جبراهم اترك نمودی ﴾ کسانی که در آنجا ایستاده بودند چون این سخن را شنیدند بعضی گفتند این ایلیا را ندا میکند . تا آنکه میگوید دیگران گفتند باشد تا به بنیم آیا ایلیا برای استخلاص اومی آید . و عیسی باردیگر ندا کرده روح را تسلیم نمود *

از این سخن بنی اسرائیل نیز پیدا است که ایلای علی الشان در میان ایشان معروف بوده است که درماندگان را اغاثت میکردی و یاری نممودی و این همان ایلیا است که فرمود *

﴿ كنت مع الانبياء سرا و مع محمد جهر ﴾

در این میزان بر صاحبان بصیرت و ادراک رجحان اختیار کردن دینی از میان ادیان نشئه و کتب سه گانه و چگونگی حال کتابهایی که مأخذ مذاهب مختلفه یهودان و عیسویان است فی الجمله آشکار گردید و تمام بیان در طی سه میزان دیگر گفته آید *

اگر منصفانه به بنیم مؤلف میزان پروتستانی سخنان خود را بمغالطات آورد و من بالطبع از سخن گفتن با مرد غیر منصف سخت رنجانم که هیچ چیزی در طبع انسانی چنان مؤثر نتواند بود که بداند کسی حقیقت مطالب را میداند و مع ذلک در هنگام محاصره میخواست بغلط اندازی سخن گوید . فرض میماند که در میان

طوائف یهود و نصاری و در میان افراد علما و مفسرین در خصوص توریة یعنی تمامی کتب عهد عتیق در حق انجیل چه قدرها اختلافات هست و میداند که کلا او بعضاً از آنها را جعی از خود اهل کتاب غیر معتبر دانسته اند و گاهیها نوشته اند . و مع هذا مینویسد که توریة و انجیل هرگز تغیر نیافته است و سهل است اگر کسی بگوید اخبار عیسی را یهودان از توریة برداشته اند غلط گفته است *

عجب است از مؤلف مذکور که در صفحه ✽ ۴۵ ✽ کتابش بعد از ذکر آنگونه سخنانی که خود را عقیدت منصفانه بر غیر آنها تواند بود استدلال میکند بر عدم تحریف توریة باینکه ✽ دیگر آنکه خدا بیهودان تأکید امر و حکم فرموده بود که هیچ چیزی بکتب خود شان اضافت و کم ننمایند چنانکه در آیه سی و دوم از فصل دوازدهم کتاب موسی مسطور است پس بموجب این حکم یهودان بمرتبه متوجه نگاه داشت کتب عهد عتیق شده اند که تمامی کلمات و حروفات هریک از کتب عهد عتیق را شمرده حفظ کرده اند که مبادیک کلمه و حرفی افراط و تفریط گردد ✽ *

کاش که مؤلف حاضر بودی و این سخن را بمشافت بمیان آوردی و من یکان یکان اختلافات و زیادتها و نقصانهای نسخهای کتب عهد عتیق را برای اومی شمردم . و سخن خود را که در حق مغالطه او کفتم بروی مبرهن میداشتم . چنانکه نمونه آن را آنفا پیاری خدای در خصوص تاریخ و غیره آوردم . و آنهمه ثفاوتها برای اثبات مطلب یقیناً کافی است *

از خدای در خواست می کنم که مرا اوجله حق جویان را از صفات بی انصافی و حق نشناسی نگاهداری فرماید نمیدانم تأکید خدا در محافظت کلمات توریة بیشتر بود و یاد را ایمان آوردن بمسیح که موسی بانهها وعده و بشارت او را داد . و عجب است که آن گروه توریة را حرف بحرف و کلمه بکلمه حفظ کردند و مخالفت امر خدا و کلیم را نمودند . ولی مانند عیسی کلمه الله

ناطقه را انکار آوردند و تمرد از امر الهی جستند *
 راستی عجب دلیلی برای عدم تحریف توریة و مانند آن پیدا کرده اند
 که چون خدا به یهودیها امر کرده بود که دقت و مراقبت
 در حفظ و عدم تغیر آن کتب کنند پس ممکن نیست که آنها مخالفت
 امر خدا را کرده باشند *

﴿ والسلام علی هل السلام ﴾

﴿ بسمه مالک الملك والملکوت ﴾

﴿ میزان سمین از میزان الموازین ﴾

این میزان برای سنجیدن سخنان میزان پروتستانی است که در خصوص انکار تحریفات در کتب آسمانی آنها وعدم وقوع نسخ و تغییر احکام در شرایع انبیاء عظام علیهم السلام ومائند آن آورده اند *
* واین میزان نیز مشتمل برده معیار است *

﴿ معیار نخستین ﴾

سخنان مؤلف را در خصوص اثبات صحت توریة وانجیل موجود ومائند آنها وعدم وقوع تحریف ونسخ در آنها را در کتاب میزان الحق او از صفحه چهاردهم تا صفحه پنجاه ودویم توانیم دید واز متن عبارات او پایه سخنان او را توانیم فهمید *
در آنجا آیاتی چند از قرآن بر صحت توریة وانجیل آورد که هیچ صاحب ادراکی در مقام استدلال با خصمی خود را راضی نتواند کرد بر اینکه آنگونه دلیلی را که هرگز کواه بر مدعای او نیست در کتابی بیاورد که آن کتاب بدست هوشیارترین ملتها در امر دین خواهد رسید *

برای یادآوری برادران لفظ آیات قرآن مجید را ﴿ که مؤلف در اثبات صحت کتب سماویة موجوده آورد و بعضی از آیات را نیز تماماً درج نکرد ﴾ در اینجا ذکر کنیم وحکم دلالت آنها بر مطلب صاحب کتاب حواله باهل ادراک وانصاف داریم *

﴿ آیت نخستین از سوره الشوری ﴾

وما تفرقوا الا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم ولولا كلمة سبقت من ربك
الى اجل مسمى لفضى بينهم وان الذين اورثوا الكتاب من بعدهم لفي شك
منه مريب * فلذلك فادع واستقم كما امرت ولا تتبع اھواھم
وقل آمنت بما انزل الله من كتاب وامرت لاعدل بینکم الله ربنا
وربکم لنا اعمالنا ولكم اعمالکم لا حجة بیننا و بینکم الله یجمع بیننا
والیہ المصیر *

﴿ آیت دومین از سوره عنکبوت ﴾

ولا تجادلوا اھل الکتاب الا بالیٰھی احسن الا الذین ظلموا منهم
وقولوا آمنا بالذی انزل الینا واتزل الیکم والھنا والھکم واحد ونحن لہ
مسلمون *

﴿ آیت سیمین از سوره مائدہ ﴾

الیوم احل لکم الطیبات وطعام الذین اتوا الکتاب حل لکم
وطعامکم حل لھم *

حاصل وجہ استدلال مر مؤلف را از آیات مزبورہ بر مطلب خود
چنان است . کہ مقصود از اھل کتاب در قرآن مجید یہود
ونصاری است کتابھایی کہ بر آئھانازل کردید بشھادت قرآن بجز
توریه وانجیل نیست کہ میفرماید ﴿ انزل التوریه والانجیل من قبل ھدی
للناس ﴾ پس معلوم است کہ ہمین توریه وانجیل کہ در نزد یہودان
وعیسویان است کلام خدا و وحی الھی است و تحریف و تغیر نیز در
آئھا واقع نشدہ است . و چون در این انجیل جملہ سخنان و معتقدات
ما موافق تفاسیر و تأویلات ماموجود است لھذا انجیایان در راہ صواب
ھستند . و آنچه اسلامیان از روی بہتان و افتراء در محرف بودن
بالعیاذ باللہ در مجعولیت توریه یا انجیل سخن کفہ اند باطل است
و دعوائی است کہ دلیلی بر آن ندارند *

سخنی است رنگین و استدلالی است شیرین . ہر گاہ عیسویان و نیز
بدینکونہ براھین پروتستوکرده اند در محکمہ عدالت الھیہ ھمہ حق

بجانب ایشان خواهد بود . تاز و داست آیین پروتستانی را بپذیرند
که فردا در آن دیوان در محضر عیسی علیه السلام مورد بازخواست
نشوند و در میان ملت‌ها رسوائی کردند . آفرین برادران شما
آفرین بر سخندانی شما و الحاصل کویا مؤلف را در مورد
سخنکویی اشتباه شده است *

میتوان گفت که دور نیست صاحب کتاب عمدا سهوی کرده است
و عدم دلالت آیات قرآنی را بر مطب خود بخوبی میدانسته است لکن
چون هدایت مسلمانان بچاره گمراه بصراط مستقیم پروتستانی
امر بسیار لازمی است که داخل کله های پروتستانی
شوند و علی التدریج اسباب یکی بودن که در جهان فراهم آید این است
که استدلالی از قرآن باید آورد خواه دلالت حقیقیه بر مطلب
داشته باشد و خواه نداشته باشد . همیتقدر عوام آنها بشوند
که قرآن نیز توریة و انجیل را تصدیق کرد بعد ازان اسباب کار برای
اتمام شرایط راهنمایی فراهم تواند آمد *

ای مؤلف که نام تو را مقصود ندارم کتب مقدسه از خدا است
والهام خدا است و کلام خدا است چه مدخلیت و کدام مناسبت رابو
وانجیل محرف تو و انجیل مغیر تو تواند داشت . اگر از قرآن
میخوانی چرا آیات تحریف را نمی بینی ؟ انزل التوریه والانجیل من قبل
هدی للناس . پیش از این توریة و انجیل برای هدایت مردم نازل
کرد بدلیلن کدامین انجیل و توریة است که بدانگونه نزول آن را
بتوانیم شناخت *

✽ افئوسون ببعض الکتاب وتکفرون ببعض ✽
انصاف از تو میخواهم که آیا مرد آگاه با ادراک تواند گفت که این توریة
و انجیل حاضر کلام خدا و وحی خدا است . اگر انصاف دهی
و از عیسی و خدای عیسی شرم آوری خواهی گفتی ؟
مگر خود نمیدانی که بسر نسخه های توریة چها آمد و در دست قشون
بخت نصر پامال شد بعد ازان عز را بعضی از آنها را و روایت نقل

خود را روایت کرد آنها نیز در حادثهٔ ایتوکس تبه شد . مکر مأخذ انجیلهای چهار گانه و یا بلاهایی را که مترجمین و اهل تأویل بسر آنها آور دند نمیدانید . مکر تحجیمات متعددهٔ آنها را ندانستید *

مکر معنی وحی و الهام الهی را در نیافتید . انجیل اگر بعیسی نازل شد عبرانی است و آنچه در آن انجیل است تعلیم است و بشارت که ✽ انکلیون ✽ را معنی چنان است و مقصود تعلیم جاهلان است و بشارت دادن بر نزدیکی زمان ظهور پیغمبریکه در توریة حاضر نیز اخبار او موجود است . این انجیل شما که همه حکایت عیسی علیه السلام و بعضی از اعمال و کارهای او است تا زمانی که باعتقاد شما مصلوب گردید *

مکر نمیدانید که روایات صحیحهٔ حواریان در انجیل مانند احادیث اسلامیان تواند بودند ولی نه کلام و الهام خاص خدای . مکر نمیدانید که حواریان ملهم بودند ولی نه بالهام تأسیسی و آنچه از ایشان بانصال سند بدست ما رسیده است صحیح است لکن نه بعنوان انجیل نازل شده . بر عیسی چنانکه این سخن در حق اصحاب و ایمان آورندگان بر پیغمبر مانیز جاریست . مکر نمیدانید که انجیل متی را او خود بعبرانی نوشت و به بعضی از یهود که ایمان بعیسی آوردند داد و از آن انجیل اکنون خبری در میان نیست و صاحب ترجمهٔ یونانی آن را تاکنون معلوم نکرده اند که کیست و حال او چیست ! *

مکر نمیدانید که این انجیلها را مأخذی صحیح در دست ندارید و چه قدر اختلافات در روایت اصل آنها و در تعیین ترجمان و اختلاف اهل ترجمه های آنها در میان فرقه ها و طوایف عیسویها هست * از احوال و اقوال فرقه های عیسویه و اختلافات آنها در خصوص حواریان و مؤلفان اناجیل و سخنان ایشان در وقوع تحریفات و ظهور اختلاف عبارات در توریة و انجیل که از سی هزار تا یکصد و پنجاه هزار اختلاف عبارت را در آنها و ترجمه های آنها اعتقاد کرده اند مکر آگاه نیستی ؟ *

فرقه ایون را که در قرن اول میلاد عیسی انکار پولوس را کردند
مکر نشنیده که اورا نسبت بارتداد دادند و همان انجیل متی را معتبر
دانستند و از کتب عهد عتیق تنها توریة را مسلم داشتند و همان متی را
نیز بغیر انجیلی که در دست شماست روایت کردند که گذشته از اختلافات
دیگر باب اول و دوم انجیل شما در نسخه آنها موجود نیست *

مکر از فرقه مارسیون که در نزد عیسویان از فرقه های مبتدعه معدود
شدند و آنها نیز جمله فرقه های دیگر را در باطل دانستند آگاهی
نداری که بجز انجیل لوقا و رساله از پولوس را که صحیح انکاشند
و جمله کتب عهد عتیق و جدید را انکار کرده محرف دانستند و مع هذا
انجیل لوقای آنها با انجیل لوقای شما مغایر است . مکر از تعداد انجیلها
که قریب بهشتاد انجیل علمای قدیمه عیسویه شمرده بودند و اکثر آنها
اکنون متروک است آگاه نیستی *

والحاصل اگر بخواهیم اختلاف اقوال فرقه های کونا کون را که همه
مدعی عیسوی بودن هستند علی التفصیل در این نامه بیاوریم سخن
بدرازی کشد . و هر کس طالب باشد بنحو آسان اطلاع وافی از جمله
فساد و تباهی در حال کتب و رسائل موجوده در دست یهود
و نصاری حاصل تواند کرد . و ما را در بیان زمینه مطلب برای هوشمندان
خدا شناس همیشه قدرها در این مقام کفایت تواند داشت *

❖ معیار دوم ❖

میزان پروتستانی در صفحه چهارم نوشت که به نسخه های کتب
مقدس که از ایام قدیمه مانده اند رجوع کنیم و چند نسخه از آنها را
تعداد کرد و گفت که نسخه های مزبوره بزبان یونانی که اصل زبان
انجیل است در کاغذ پوستین در چهار صد و پنجاه سال و پنجاه و صد
سال و سیصد سال بعد از عیسی نوشته شده در روما و انکارتره
و پترسبورغ موجود است و غیر از آنها آنچنان نسخه ها در دست مسیحیان

بسیار هستند . و پس از آن دعوی کرد مطابقت همه آنها را با کتب
که الآن در دست دارند *

این يك سخن مؤلف را در خصوص کتب مقدسه بمعيار بصيرت بعيار
آوردیم و دانستیم که سخنی است بغایت سقیم و مطلبی است در خارج
از محل نزاع *

❖ اولاً ❖ اینکه میگوید زبان یونانی اصل زبان انجیل است .
این سخن را بطلان محتاج برهان وینه نیست بعلت اینکه عیسی
علیه السلام را لغت عبرانی بود و انجیل آسمانی نیز بزبان او
و بنی اسرائیل که انجیل بر آنها مبعوث گردید خواهد بود . و انجیل
متی که او خود نوشت با اعتقاد بسیاری از عیسویان عبرانی بود .
و کاتولیکها انجیلهای یونانی را غیر معتبر دانسته ترجمه صحیحه را بزبان
لاتین گویند *

❖ ثانیاً ❖ اینکه مؤلف احوال سیصد ساله انجیلها را هیچ نکفت
و اصل نسخه ها را که متی و لوقا و مرقس و یوحنا نوشتند معلوم
نداشت که در کجا است و در کدام کلیسیا مانده اند . و دلیل و برهانی
در مطابق بودن آن انجیلهای قدیمه با نسخه های اصلیه نیاورد باینکه
خیلی لازمتر بود که این مطلب را ثابت کند تا آنکه قدیمی بودن آنها
بکار آید و نیز اثبات قدیمی بودن آنها نیز قرض دیگر اوست *

❖ ثالثاً ❖ با وجود مسیحان و دعوت کنندگان دروغ کوی
و تحریف کنندگان که بعد از عیسی بودند بطوریکه انجیل خود ناطق بر این
مطلب است آیا دیگر میتوان گفت که انجیلها در حالت اصلیه باقی ماندند
و حال آنکه اقل سیصد سال فاصله مابین عیسی و يك نسخه
بزبان یونانی است که میگویند در فلان کلیسیا موجود است و حقیقت
حال در آن نیز نامعلوم است *

❖ رابعاً ❖ مطابق بودن این انجیلها را مؤلف ادعا کرد حال آنکه
این دعوی خود برهان بر کذب و بطلان آنست . کی و چه وقت
و در کجا این انجیلهای کهنه را که نشان میدهد در محضر محمد بن

از اهل ملل مختلفه مقابله کردند و دانستند که هیچ اختلافی در میان خود آنها و آنها را باین انجیلها که بلغتها و السنه مختلفه ترجمه کرده اند پیدا نیست . باینکه همین انجیلهای حاضره نیز چه قدرها اختلاف باهمدیگر دارند پس شك نیست که هیچ خرد مندی این سخن را نتواند پذیرفت *

در نزد مردم هوشیار حال توریة و انجیل واضح و آشکار است و اگر بخواهیم تحریفات و اختلافات غیر محدوده آنها را بیکان یکان بشماریم گذشته از اینکه اصل و مأخذ آن کتب معلوم نیست . و متن عبارات آنها دلیل بر مجعول و غیر معتبر بودن آنها است کتب بسیار بزرگی جدا گانه باید بنویسیم *

اکنون قدری از حال توریة و سخنان نالایق او را که نسبت بانبیا آورده و خود ساختگی خود را آشکار کرد در اینجا برای نمونه بیاوریم . اگر چه بیانات گذشته در اثبات مطلب قویا کافی است . و در این باب معیاری جدا گانه بخوانیم *

❖ معیارسیم ❖

❖ در فصل نوزدهم سفر تکوین مخلوقات از توریة است ❖
 دختر بزرگ ❖ یعنی دختر لوط علیه السلام ❖ بدختر کوچک گفت پدر ما پیر شده است و در شهر نیز مری نیست که بعبادت همه جای ما جامع شود بیا پدر خود را شراب بنوشانیم و با او بنخوابیم و از او اولاد بیاوریم . آنشب را شراب بوی نوشانیدند و دختر بزرگ نزد او رفته با او خوابید و او نفهمید چه کرد و ندانسته با دختر خوابید . فردای آنروز دختر بزرگ بگوچك گفت اینك من شب دوشین با پدرم خوابیدم امشب را نیز شراب بوی نوشانیم و تو باوی بنخواب و از پدرمان اولاد بیاوریم . آنشب را نیز شراب به پدرشان نوشانیدند و دختر کوچک برخاسته با او خوابید او هم نفهمید که خوابید و ندانست چه کرد .

وهر دود دختر لوط از پدر خودشان بارور شدند بزرگی پسری آورد و نام
اورا مواب گذاشت و پدر موابان اکنون او است . **کوچکی**
نیز پسری زایید نام آنرا بن عی گذاشت کنون پدر عیانیان
او است انتهی *

درسفر صموئیل ثانی از توریة است **که** سفر ملوک ثانی نیز نامیده
میشود و خلاصه از فصل یازدهم سفر مذکور مینویسم *
داود علیه السلام را از پشت بام چشم بیک زن بسیار خوش صورتی
افتاد و فرستاد و از او جویاشد گفتند زن اوریا است کس فرستاد
و اورا آورد و با او خوابید و زن بارور شد و شوهر اورا خواسته .
تا آنکه میکوید نامه نوشته بدست اوریا داد و بتر دیواب فرستاد
و در آن نامه نوشته بود اوریا را هنگام جنگ بسیار شدید پیش
بینداز تا آنکه کشته شود و چنان کرد و اوریا در جنگ کشته شد *
درسفر ملوک ثالث که ملوک اول نیز نامیده میشود نیز در فصل
یازدهم است **که** هم بطور خلاصه در اینجا بیاوریم که سخن
پر دراز نکشد *

سلیمان علیه السلام غیر از دختر فرعون زنهای چند را دوست داشت .
از موابان و عمونیان و ادومیان و صیدونیان و حبشیان . از کسانی که خدای
بنی اسرائیل گفته بود که با آنها از دواج نکند زیرا که دلهای شمارا
مایل بخدایان خودشان کنند . سلیمان بعلت محبت با آنها که هزار زن
از خاصه و متعه و کنیز از آنها داشت در حالت پیری دل اورا مایل
بخدایان بیکانه کردند و دل او که با خدا پاک نبود . برخلاف دل
پدرش داود شد و پیرو خدا یان صیدونیان گردید *
بعد از این سخنان نالایق بسیار در حق سلیمان علیه السلام آورده است
که شرح آنها را زاید میدانم که بالاخره تصریح بارتداد آنجناب
کرده است *

به بنید حال توریة را که میکویند کلام الهی است و وحی و الهام
خدا است . از بجای توریة بیاورم که بوی الهامی را بی شائبه

تغییرتوانی از آن استشمام کنی *

از ضایقهای خدا خبرندارید که در چند جا خدا مهمانها میکند
زردانیهای آید صعود و نزول نمایند و بچشم ایشان مرئی میشود
پیغمبرهای خود را فریب میدهد العیاذ بالله تعالی من هذه الالهات *

افسوس بر چنان میزان الحقی باد که با همه این احوال میگوید يك كلفه و يك
حرف در توریة و انجیل تغییر و تبدیل و زیادت و نقصان واقع نشد .
و دلیل محکمی که در این مقام دارد این است که خدا به بنی اسرائیل
وعیسی در انجیل بتأکید تمام امر کرد که آن کتابها را حفظ و نگاه داری
کنند و زیادت و کم نمایند . حال آنکه همان امر خدا و مسیح با آنها
دلیل بر وقوع تغییرات در کتب است *

بر همان دیگر نیز از قرآن آورد که خدا توریة و انجیل را نازل
کرده است . پس از اینفرار بنده کتابی تألیف کنم و نام آنرا انجیل و یا توریة
بگذارم و بگویم خدا این کتاب را در قرآن خبر داد زیرا که نام آن انجیل است *

و الحاصل اگر بچشم انصاف و دل بی آرایش بستم بنکری حقیقت
حال را خواهی دید . و تصدیق مرا خواهی کرد . و اگر
انصاف نکنی و ستم بر خود بیآوری حرجی بر من نیست و جرمی
بر من نخواهد بود *

اینکه شهادت قرآن را در حق توریة و انجیل خوانندی البته آیات
تحریف را نیز خوانده و دانسته . از تو انصاف میخواهم که آیا این
قرآن در بدو اسلام این سخنان را در ملاء یهود و نصاری و بمواجهت
از علما و بزرگان آنها بطور طعن و تعرض نیاورد . و آیا آنها اهل
لسان نبودند ❖ اولاً ❖ از قرآن نمی شنیدند که بدروغ گویان لعنت
میکند و خود بدروغ نسبت تحریف و تغییر را به یهود و نصاری
میدهد ❖ ثانیاً ❖ این دو سخن متناقض را از او نمی دیدند که در یکی
تصدیق کتب مقدسه موجود را میکند و در جای دیگر آنها را
محرف می شمارد آیا بزرگان یهود و نصاری با همه کبر و شوقی که در نهاد
اعراب بود و از بی بهانه برای الزام قرآن و صاحب آن نیز بودند کثک

بودند که بگویند ای محمد چرا بد روغ و افترا نسبت تحریف را بکتب مقدسه میدهی و چرا سخنان متناقض میگویی با آنکه خود در قرآن گفتی *

❖ فنجعل لعنة الله على الكاذبين ❖

چه آسانتر از این بودی که این سخن را بگویند و مانند نصاری نجران نشوند که در مقام محاصره و مباحله بودند و پس از آنکه ایمان آوردن را عار دانستند ذلت و خواری جزیه و فدا را بر خود گرفتند *

اگر گویم از ترس شمشیر اسلام نتوانستند بمواجهه و آشکارا این سخن را بگویند ❖ با آنکه آن مقام جای شمشیر و مقاتله نبود بل هنگام مجادله با سخن و نفرین و مباحله بود و هنوز اسلام راقهر و غلبه باند رجه نبود کفار شمشیرها کشیده اطراف پیغمبر را گرفته و هر گونه اعتراض را با آنحضرت میکردند ❖ پس چرا در خفا و پنهانی این سخنان خود را بزبانها نینداختند و فریاد نکردند که دروغ پیغمبر در اطراف جهان منتشر و شایع شود و شکی در این نیست که اگر سخنی از اینقبوله بمیان میاوردند مشهور و معروف میشد و همه کس می شنیدند و همچنانکه بسیاری از محاورات و محادلات علماء و بزرگان نصاری و یهود و سایر ملل و ادیان با پیغمبر و جانشینان آنحضرت در کتب تواریخ ثبت و ضبط گردید *

حتی در دولفظی از قرآن اعتراض آوردند که لفظ استهزاء و بکار عربی و فصیح نیست و آنحضرت شهادت پیرمریدی از عرب که او را بمجلس خواستند و مکررا او را امر بقعود و قیام فرمودند آن شیخ گفت استهزائی و انا شیخ بکار و پس اعتراض کنندگان شرمسار شدند و این سخن در جهان منتشر گردید *

مکر آیاتی را که تودرتصدیق گاهها از قرآن آوردی نمی شنیدند و نمی فهمیدند که میفرماید اعراض از حق نکردند و اختلاف و تفرقه از راه خدای نجستند مگر بعد از آنکه دانستند راه خدای را ❖ و جمحد و ابها و استیقتها انفسهم ❖ و فرمود دیگر حجتی میان ما و شما باقی نماند

و حجت بر شما تمام شد و حق از باطل تمیز یافت بطلان شما و انکار
و عناد شما آشکارا گردید . حال حکم ما و شما با خدا است و او بهترین
حکم کننده کا نست . یعنی در روز جزا اقامت حجت و ایقاعی رسم
دعوت خود را در آنحضرت پسان کنم و عناد و بلایج شما را هویدا
نمایم و خدای حکم کند *

❖ و هو خیر الفاصلین ❖

باوصف اینهمه تعرضات در اتمام حجج و اظهار بیانات و نسبت تعدد
و انکار بر آنها بعد از علم و آگاهی از حقیقت پیغمبر . عجب است
که هیچ نکفتند و با آنهمه نخوت و غرور بر روی زر کواری خودشان
نیساوردند که یا محمدی ما بعد از علم بر حقیقت دین تو و ظهور حجج
و بیانات از تو انکار و عناد کردیم . چرا بر ما چنان نسبت ناشایست را
میدهی . و بجهت این سکوت عار جزیه و مذلت مقهوریت را
بر خود گرفتند *

اکنون اگر تو نیز عناد جاهلیت را که در آن زمان شایع بوده است
و در این زمان لباس دیگر پوشیده است از خود دور کنی . خواهی
دانست که این انجیل و توریة کلام خدا و وحی الهی نتواند بود .
اهل زمان حضرت ختمی مآب علیه الصلوة والسلام که اهل لسان
بودند و بی مأخذ بودن کتبها و وقوع هر گونه تباهی و تحریف را
در آنها و بشارات ظهور آنحضرت را که بواسطه اوصیای حقّه
عیسی با آنها رسیده بود بجهت نزدیکی زمان آنها بعیسی بسیار
خوب میدانستند و مجال برد آنگونه اعتراضات قرآنی پیدا نکردند
و همان سکوت ایشان از اعتراض و نحواستن برهان از او محکم دلیلی است
بر آگاهی آنها از حقیقت کار و حقیقت طرف مقابل *

بالجمله قرآن شهادت بر صحت این انجیل و توریة نیساوردهاست
که محرف بودن آنها را بجهت چند آشکارا داشت *

اما اینکه قرآن و قرآنیان نصاری و یهود را اهل کذب گفتند واضح است
که این نسبت از راه توسع در کلام است که در اضافت ادنا مناسبتی

کافی تواند بود و از اینگونه استعمالات در نزد اهل هر لسانی شایع است *
عیسی را آیین حقیقی بجز از یکی نبود و اینهمه فرقه های کونا کون
که هر کدامی تنها خود را عیسوی حقیقی و دیگران را در کراهی دانند
بجمله یکی خودشان را عیسوی نامند *

پروتستان دیر وزی بجز خود در دنیا عیسوی حقیقی نمی شناسد .
کاتولیک پروتستان را اهل بدعت می شمارد . ارمنی لاتین را بد
میدانند . یعقوبی ملکاوی را غیر معتمد می انگارد . نستوری
رومی را مردود می پندارد . ومع ذلك در اصطلاح از جمله آنها
تعبیر بعیسوی آورند . با آنکه اگر عیسی را خبری از آنها باشد
تنها از یک فرقه خواهد بود . که هر گاه بچشم خدایی بنکریم
آنها در خارج از فرقه های مذکور است . و اگر قدری از روی
تحقیق بنکریم بجز اسلامیان عیسوی حقیقی را پیدا نتوانیم کرد *

معیار چهارم *

میزان الحق پروتستانی در تشخیص الهام حقیقی شرایطی آورده
در ذیل آن بطلان کتبهای بت پرستان را متفرع بر شرایط مذکوره
میدارد و زاید نیست که عبارات او را در اینجا بیاوریم *

در صفحه یازدهم از میزان الحق مزبور است *

پس در این صورت اگر کسی کتب مذاهب بت پرستان را بنا بر شروط
مذکوره ملاحظه نموده تشخیص دهد او را بخوبی معلوم خواهد
شد که امکان ندارد که اطوار عبادت ایشان و کلام کتب آنها
از الهام حقیقی صادر گشته باشد . که تقاضای روح آدمی را
که بافتن حقیقت و بی تقصیری و پایی و خوش حالی حقیقی است
هرگز رفع نمیتواند کرد . بلکه در خصوص ذات و صفات خدا
و اراده او تعالی که در خصوص انسان است از آنها کجانیهای نالایق
و ناقص صادر میشود . بمرتبه که آدمی را به بت پرستی دلالت

میکشد *

در اینجا سخن بجزان الحق بگویم که این اعتراضات بر بت پرستان و کتابهای آنها که آوردی بر تو و آیین و کتاب تو نیز وارد تواند شد . مگر انجیل شما تقاضای روح انسانی را که یافتن حقیقت الهیه و بی تقصیری حقیقی و پای ظاهر و باطن است رفع تواند کرد . مگر در خصوص ذات و صفات خدا و اراده و امری که خدا را در تکمیل انسان است از آن کانهایی نالایق و ناقص صادر نمی شود . بمرتب که آدمی را به شرک و تعدد خدای واحد من جمیع الجهات و عروض اعراض بر او و مانند این عقاید فاسده دلالت میکند ؟ *

* مگر نشیدی که نباید تکلم بسخنی کنی ؟ *

* که همان سخن بعینه بر خود شما بر گردد *

مؤلف مذکور سخنان خود را میسراند بد آنجایی که میگوید شخص طالب حقیقت * امامی دانیم کدام حقیقت را مقصود دارد * باید تفحص کند که آیا قرآن کلام الهی است و یا انجیل یا آنکه هر دو کلام خدا است و چون بسیاری از مطالب قرآن و انجیل موافق با هم دیگر نیستند پس هر دو کلام الهی نتواند بود و تنهایی از این دو کتاب را باید کلام خدا دانیم و بس *

پس از این مقدمات شروع بر اثبات صحت انجیل و توریة و عدم وقوع تحریف و منسوخ نشدن آنها کرده و در نظر خویش از عهده این امر تمتع الایات برآمده بنیان آیین پر و تستانی را از همچنان انجیلی که از حال اونی الجمله آگاهی جستی استوار میکنند *

* تنبیه * با وجود بیانات گذشته در خصوص توریة و انجیل و بر مقتضای اذعان او که یا انجیل باید کلام خدا باشد و یا قرآن و آشکار شدن حال انجیل که هرگز کلام خدا نتواند بود ما را باقی نخواهد بود مگر قبول کردن قرآن و اقرار بر اینکه اکنون بجز از قرآن کلام حقیقی الهی درست نیست و اگر بعضی از آیات او را من و شما نفهمیم

در خارج از محل نزاع است زیرا که کلام خدا را از روی تحقیق مخاطبان حقیقی بآن کلام میدانند و بس و بر من و شما از آن نور قدیم و سر عظیم که مخاطبات حبیب با محبوب است بجز پرتوی نخواهد رسید * کیفیت وقوع و عدم وقوع تحریف را در توریة و انجیل بقدر کفایت اکتونی دانستی . و مزید آگاهی از آن را نیز در طی بیانات * میزان الموازین * پیدا خواهی داشت . پس عنان کیت قلم را بمیدان بیان در وقوع نسخ در کتب معطوف داریم و متخنان میزان الحق را به عبار تحقیق بیاوریم *

این بیان را در طی معیار های آینده نیک و کوش ادراک خود را باز کن *

معیار پنجم

در فصل دوم کتاب میزان الحق از باب دوم در اثبات عدم وقوع نسخ در کتب آسمانی کوششها میکند و دقائق سخن را از عالم ادراک خود میاورد که مرد بصیر تمدهو شیار در تپاهی آن سخنان محتاج به برهائی از خارج نتواند بود *

عجب این است که از قول اسلامیان در آغاز سخن منسوخ کردن زبور توریة را آورد . معلوم است که خیلی آگاه از عقاید اهل توحید بوده است و معنی نسخ را نیز بخوبی فهمیده بوده است . راستی حیف است بیانات اهل توحید در مقابل اینگونه سخنان آورده شود ولی چه چاره که من مکلف هستم و مأمور . و المأمور معذور * ای برادر نخست بدان که کتاب را نسخ نمی کند و باطل نمی سازد بل مقصود از نسخ شریعتی بشریعت دیگر این است که احکام شریعت سابقه که در حق قومی مقرر بود بعلت اختلاف و تغییر موضوعات برداشته شده احکامی دیگر باقتضای موضوع لاحق گذاشته میشود . و آنهم چنان نیست که شریعت نخستین بکلی

برداشته شود بل جزئی تغییر را نیز نسخ توانیم گفت *
اگر بخواهی اعتقاد اسلامیان را در خصوص شریعت و نسخ
از آدم تا خاتم بدائی برای تو باختصار بیاورم . و اگر در ثانی مناسبتی
پیدا کردم سر و حکمت اختلاف شرایع و عدد معین آنها را نیز برای
تو توانم آورد *

در میزان نخستین ازین نامه دانستی که خدا را احکامی برای معلوم داشتن
مطیع و عاصی و برای نظم نوع بشر و برای تعیین خدمت جسم
و جسمانیان و برای سایر حکمتها و مصالح دیگر در هر زمانی
لازم است *

در روزیکه پدر ما آفریده شد شریعت و ناموسی از جانب خدای
برای او و اولاد او مقرر گردید و صحف آسمانی که بحف آدمش کویم
بر آن جناب نازل آمد *

تا زمان نوح صاحب السفینه شریعت آدم بود و بعد از بعثت آنحضرت
شریعت تجدید شد و وحی تأسیسی بر او نازل گردید . و آن تجدید
و تأسیس نیز بموجب صحف آسمانی بود که صحف نوح نامیده میشود *
تا زمان ابراهیم علیه و علی آباء السلام شریعت نوح معمول بود
و بشریعت ابراهیم شریعت نوح تغییر یافت یعنی نسخ شد و بر آن
حضرت نیز صحف سماویه نازل گردید *

شریعت ابراهیمی پس از بعثت موسی علیه السلام تغییر پذیرفت و این
شریعت چهارمین شد *

شریعت موسی بعد از بعثت عیسی علیه السلام صورت نسخ گرفت
و تغییر در احکام سابقه ظاهر گردید . و مولود شریعتی که در زمان
ابوالبشر علیه السلام بمنزله نطفه از جنین بود جان گرفت و روح بر آن
جنین داخل شد . مژده تولد مولود را فالو حلال داد و کتاب او ❖ انکیون ❖
یعنی تعلیم و بشارت بود . این است که مسیح روح ملقب گشت *
و چون در اثنای پنجگانه موضوعات تغییر یافت احکام الهیه تغییر پذیرفت
بعثت اینک احکام تابع بر موضوعات است جنین در شکم مادر از فاضل

خون حیض غذا میخورد و پس از تولد شیر میخورد و چون بزرگ شد خطاب ﴿ احل لکم الطبیات ﴾ باو میرسد *

این جهان که انسان کبیر است در طبق انسان صغیر که افراد بشر است پنج مرتبه راطی کرد چنانکه مولود صغیر را تا مقام جان گرفتن در شکم مادر پنج ککونه تغییر کلی است که اهل حکمت این معنی را دانند . نخست ﴿ نطفه است ﴾ دوم ﴿ علقه ﴾ سیم ﴿ مضغه ﴾ چهارم ﴿ عظام ﴾ پنجم ﴿ اکثساء لحم ﴾ که مقام ولوج روح است این است که زمان موسی علیه السلام یعنی اهل آن زمان بسیار مشابَهت بعظامت داشتند و سخت دیر فهم و لجوج بودند *

تا زمان ولادت مولود رسید یعنی عبد خدای صانع تولد یافت و توسط عبد حقیقی الهی ﴿ که پدر جسمانی او نیز ﴾ عبد الله ﴿ بود و مادر او ایمان بتوحید و اسماء و صفات الهیه آورده از جمله مساوی و معایب ﴿ آمده ﴾ بود شریعت ششمین که ناسخ شرایع نجسه متقدمه است مقرر آمد و کاملترین شریعتها شد بعلم اینکه در طبق مولود تام الخلقه بود *

﴿ ثم انشأناه خلقا آخر فتبارك الله احسن الخالقین ﴾

چون آن مولود را تغییر کلی نخواهد بود و هر چه بزرگتر شود همان انسان است این است که شریعت ششمین تغییر نخواهد یافت ﴿ حلال محمد حلال الی یوم القیمه و حرام الی یوم القیمه ﴾ *

نمیدانم این سخنان را بکدام ککوش میشنوی و بکدام دل میفهمی اگر ککوش شتوا و دل آگاه را همراه داری خوشا بحال تو و اگر خدای نشواسته با ککوش معاند دل بغضناک هستی پس برای اصلاح خویش طیبی حاذق از توفیق الهی بخواه *

اکنون را از این مطلب بگذریم و نسخ شرایع را بفهمیم . پس مقصود از نسخ بطلان کتب صحیحه سماویه نیست . و تغییر بیانات در خصوص اسماء و صفات و مطالب توحید جاری نتواند بود .

و همچنین آنچه مسلمی عقول سلیمه است از امر بحسن اخلاق
و نیکوئی آداب و خوبی معاشرت با انسانی جنس و رعایت حقوق
و ترك عقوق . و همچنین کلیات احکام که در صحف ابراهیم و توریة
و انجیل نیز مصرح است هرگز تغییر نخواهد یافت . مانند ممنوع
بودن یمن کاذب و زنا و لواط و قتل نفس بغير قصاص و سرقت
و شهادت زور و خیانت بر عرض و مال همسایگان و تزویج زن پدر
و تزویج مادر و دختر مادر و تزویج دختر و تزویج خواهر و تزویج خاله
و عمه و جمع بین الاخین و مانند آنها . چنانکه در شریعت مقدسه
اسلام نیز مقرر است و همچنین است امر خسته و طلاق و تعدد از واج
و مطلق نماز و روزه و غسل که بعضی از اینها را عیسویان بی امر خدای
تغییر دادند و مع ذلك گفتند شریعت بدوام آسمان و زمین باقی
خواهد بود و نسخ هم واقع نشده است *
بالجمله کلیات شریعت را تغییر حادث نخواهد بود نهایت
امر این است که بیانات الهیه بر حسب مقامات اهل هر زمانی
باقتضای افهام و مدارک آنها اختلافی حاصل کند *
❖ سخنها چون بوفق منزل افتاد ❖ در افهام خلایق مشکل افتاد ❖
به بنیم میزان پر و تستانی چه میگوید و وقوع نسخ را از توریة بسبب
آمدن عیسی چگونه برمی دارد . اگر معنی نسخی را که اسلامیان
میگویند خواسته است انکار کند زهی اشتباه است . و در صورتیکه
هیچ اثری را از شریعت موسی در عیسویان باقی نگذاشته اند و همه را
تغییر داده اند و نسخ بمعنی تغییر در احکام است دیگر این دعوی
اصلا جایز خواهد بود و برهانی در رد آن لازم نیاید *
عجب داریم که میگوید خلاف و اختلاف در مضامین و احکام
وارد در کتب مقدسه واقع نیست بلکه انجیل کتفهای توریة را
محکم میکند زیرا که اصل بنیان توریة است و عیسی گفت من برای ابطال
شریعت موسی نیامده ام بل برای محکم کردن آن آمدم *
نخست از این سخن عیسی چیزی بفهمیم و علی العمی انکذریم .

اگر بصیرت و انصاف آوریم از این کلام وضوحا توانیم دانست که عیسی علیه السلام اقرار به تبعیت کلیم خدا کرد و او را و شریعت او را بنیان قرار داد . و بنا بر این انجیل هرگاه از خدایی آنجناب بگذریم در مرتبه نبوت از این سخن پیدا میگرد که مقام کله با کلیم فرقی خواهد داشت و صاحب بنیان عظیمتر از صاحب فروعات خواهد بود مانند این است که توخانه محکم اساسی را بسازی و بدست رسام و نقاش یا نجار و مانند آنها بدهی که در آن رسمها و زینتها و در و پنجره و مبیل و پرده و امثال آنها ترتیب دهند *

ولی از سخن آن سخن الهی استنباط کردیم که او نیز مانند موسی پیغمبری است مبعوث شده و کار او محکم کردن شریعت الهیه است همچنین که خود فرمود من مبعوث نشده ام مگر بر کشندگان خطاه اسر ایل *

و الحاصل صاحب کتاب در مطابق بودن انجیل با توریة و محکم کردن عیسی شریعت موسی را سخنانی چند برای نمونه آورده است که در اینجا بطور خلاصه ذکر خواهیم کرد و از همان سخنان او بطلان مدعای او را آشکار خواهیم داشت *

میکوید در توریة نهی از قتل شده است و انجیل گفت که بد کوی در حق برادر دینی مانند قتل است . در کتب عهد عتیق از زنا کردن نهی نمودند و انجیل از نگاه کردن بشهوت ممنوع داشت تا آنکه بحکم طلاق میرسد و میگوید که توریة طلاق دادن را تجویز کرد لکن مسیح بجهت توضیح معنی عظیم نکاح این اذن را برداشت و منحصر بحال وقوع زنا از زن یا شوهر نمود *

انجا آغاز اعتراف خود صاحب کتاب بروقوع نسخ در توریة است اگر چه انجیل و عیسی از این حکم خبری ندارند و اگر گفته اند بمعنی مکروهیت طلاق در نزد خدای گفته اند نه از روی حرمت و مطلق ممنوعیت چنانکه پیغمبر ماعلیه السلام فرمودند *

❖ انقض الاشیاء عندی الطلاق ❖

د در نزد خردمندان نیز پوشیده نیست که مأذونیت مطلقه در امر طلاق چه قدرها فواید و محسنات را در معاشرت مردان با زنان دارد . و ممنوعیت آن چگونه مفسد و معایب را لازم گرفته است *
گذشته از اینها اگر عیسی برخلاف حکم توریة همچنان حکمی را آورد همان معنی نسخ است که انکار آنرا داشتی خواه از راه تو ضیح معنی عظیم نکاح باشد و خواه از روی اخفای معنی حقیر نکاح . با آنکه این مطلب بوجهی موجب تغییر در احکام نتواند بود زیرا که معنی عظیم نکاح انحصار بر زمان عیسی نخواهد داشت کسی که معنی نکاح را عظیم کرد موسی را نیز او فرستاد و میتوانست آنوقت نیز تو ضیح این معنی را نماید اگر این امر لازمی بود . و گرنه عیسی را از این مطلب بری خواهیم دانست *

صاحب کتاب در فصل دوم از باب اول گوید . اینکه عبادت ظاهری توریة بعبادت باطنی و روحانی مبدل خواهد شد مطلب تازه نبوده زیرا که در کتب عهد عتیق آمده است که بعوض عبادات ظاهری عبادات روحانی مقرر خواهد شد *
هرگاه این سخن را از انجیل و توریة قبول کنیم برهانی دیگر بر وقوع نسخ در شریعت خواهد بود *

شاهد بر مطلب صاحب کتاب در تبدیل عبادت ظاهری بعبادت روحانی از فصل سی و یکم کتاب ارمیا است که در ترجمه آن نسبت شوهری بخدای تعالی داده اند و محل شاهد چنان است که خدا میفرماید عهدی که پس از آن روزها با خاندان اسرائیل خواهم بست این است که شریعت خود را بدرون آنها خواهم انداخت و آنرا بر دلهای ایشان خواهم نکاشت *

صاحب کتاب از این عبارات چنان میفهمد که اعمال ظاهریه بکلی متروک خواهد گردید واضح است که معنی شریعت را نفهمیده است و ندانسته است که تکالیف جسمانیه بدوام اجسام دائمی خواهد بود . و معهدنا فراموش کرده است سخنی را که خود در کتابش از کتب مقدسه

نقل کرد که آسمان وزمین زایل میشوند و حکم خدا زایل نمیکردد ،
و غافل شده است از اینکه هیچ صاحب دینی اعمال ظاهریه را ترك
نکرده است . و گذشته از اینها آیات ارمیا را درست خوانده است
که پیش از این آیات عنوان سخن از نقض عهد الهی بوده است و مقصود
خدا از این کلمات بآن قرینه روشن گردد . که فرمود زمانی
خواهد آمد که شریعت را در دل ایشان محکم کنم و عهد مرا نشکنند
و همچنین که بارکان عمل نمایند از صمیم فؤاد نیز اعتقاد آورند *
بعد از ذکر آیات ارمیا بآیت ششم از فصل چهل و دوم کتاب اشعیا
استشهاد جست ولیک بشارت تنها اکتفا کرد و آیات را ذکر ننمود
و همچنین شواهد دیگر را که بعد از آن آورد در هیچکدام بذکر آیات
نپرداخت و علت عدم ذکر آنها را بزودی خواهی دانست .
که ﴿اولا﴾ آن آیات بهیچ وجه دلالت بر مطلب او ندارد
﴿ثانیا﴾ در پس و پیش آیات مزبوره شواهد بعثت و بشارت
پیغمبر آخر الزمان موجود است که از ذکر آنها صرفه بحال
خویش ندانسته صرف نظر از ذکر آنها کرد . و ما همه ترجمه هارا
از روی ترجمه های خود شان در اینجا خواهیم آورد اگر چه
در اصل کتبها واضحترا از این بوده است که اینها در ترجمه
آورده اند *

﴿ از فصل چهل و دوم کتاب اشعیا است ﴾

اینک عبد من که او را دست گیرم و او بر کزیده من است و از او راضی
هستم روح خود را بروی فرستم که حکم بر طوایف را جاری کند . نه
آواز بلند کند و نه در کوچه ها فریاد نماید منی مرضوضی را نشکند
چراغ روشنی را خاموش نکند حکم از روی حق پی آورد تا هنگام
کذاشتن حکم در روی زمین دلتک نشده خسته نکرد در جزیره ها منتظر
شریعت او باشند . چنین فرمود آن خدای پروردگار که آسمانها را
آفرید و آنها را بسط داد الی آخره *
آیت ششم از کتاب و باب مزبور را که در تبدیل عبادت ظاهری

روحانی شاهد آورد بخوانیم *

من که خدا هستم ترا برستی خوانم و دست ترا کبیرم و ترا حفظ کنم
و ترا برای عهد و روشنایی طوایف میدهم * تا چشمهای نابینارا بینا کنی
و اسیران را از زندان و ظلمت نشینان را از تاریکی رهایی دهی .
پروردگار منم و نام من رب است عزت خود را به بیکانه و حد خود را
بر پشته نخواهم داد *

آیات کتاب اشعیاء آن است که شنیدی و دلالت داشتند ششمین آیت را
بر مصلحتی صاحب کتاب چنانست که فهمیدی *

اکنون ای مؤلفی که خود را هدایت کننده میخوانی و هنوز خود
محتاج بر راهنمایی دیگری هستی بیا و با من همراهی کن و تعصب و عناد را
از خود دور نمای و معنی آیاتی را که خود ترجمه کرده اید از توریة
بانصاف و هو شیاری دریاب *

﴿ انصاف بد، تادرا انصاف تو باز است ﴾

آیات مذکوره در مقام ذم بت پرستان است و وعده بعثت پیغمبر
عظیم الشانی که او عبد خدا است نه خود خدا و نه زاده خدا است .
و او برگزیده و مصطفی است و امر ترضی است که خدا از او راضی است .
روح الامین بجانب وی فرستاده شود که شریعت خدای را
در طوایف اتم جاری کند . آن عبد خاضع خدای بقر و مسکنت
افتخار آرد بدست خود فی مرضوضی را نشکند که او رحمت بر عالمین است .
حکم و شریعت بیاورد و بر طوایف عالم احکام الهیه را صادر کند .
در گذاشتن شریعت در روی زمین اذیتها نکند و دلشک نشود .
و او عبد برگزیده و مختار و مصطفی باشد و خدا او را صادق خواند
و او را دست گیرد و او را حفظ کند . و او را برای عهد خود و روشنایی
در طوایف عالم ظاهر کند . تا آنکه نابینایان را بینا کند و جهان را
از تاریکی جهل و نادانی و ظلمات شرک و الحساد و بت پرستی رهایی
دهد . خدای پروردگار عزت و حد خود را باو عطا فرماید و او را
﴿ عزیز و محمد و احد و حید و محمود و حامد نامد ﴾ که عزت و حد خدای

به بیکانه و بتهانرسد . آن عبد حقیقی الهی بتهارا سر نگون کند
بت پرستان را درزمایک جهان را غالب باشند مخدول و منکوب
سازد حکم الهی را باستقامت در روی زمین گذارد جزیره هامنتظر
شریعت او باشند *

آیات مز بوره را عیسویان بمسیح تاویل نتوانند کرد زیرا که صاحب
شریعت نبودن عیسی را در انجیل تصریح کردند و باندك اعتراضی
کد با انجیل وارد کردید در انجیل نسبت دلتکی را باو دادند با آنکه اشعیا
گفت در گذاشتن حکم الهی در روی زمین دلتک نشود *

❖ در فصل هفدهم انجیل من آورده اند ❖ عیسی نیز جواب داد کدای
اولا دبی ایمان و نادان تکی با شما باشم تکی تحمل از شما ها کنم *

عیسی در ابطال دین بت پرستی و ترویج آیین خدا شناسی و بیان
اطوار توحید حقیقی نکرد آرا کاری را که مصداق آیات اشعیا گردد *

منتظر بودن بشریعت او را از جزیره ها میشنوی که در امریکا بایشکه
بمحوه ملت عیسویان است چگونه شریعت مقدسه او ظاهر کردید .

و انبوهی از مسلمانان در اطراف آنجا پیدا شدند و اکنون در آنجا
موجود هستند . و نیز آثار شریعت او بطورهای دیگر در میان

عیسویان ساری شد و بی دعوت کننده ظاهری بواسطه عقل سلیم
که نبی باطنی و شعبه ایست از آن عقل کل آثار حقیقت شریعت

منتظره در جزائر در میان جمعی ظاهر آمد و حکم خسته و طلاق و تعدد
از دواج و مانند آنها در آنجا آشکار کردید . و تمه آیات و بیانات

فصل مذکور اشعیا در طی بشارات در معیار ششم از میزان چهارم
گفته شود * صاحب کتاب در تبدیل شریعت جسمانیه بروحانیه اشارت

دیگر بفصل صد و دهم زبور کرد و آیات را ذکر نمود *

❖ اینک آیات زبور است ❖

خدا قسم خورد و نادم نخواهد شد با یین ملک زاذق الی الابد امام
هستی خدای تو که در عین تست در روز غضب پادشاهان و ملکان را

خواهد کشت بواسطه لشکری که دینونت برامتها خواهند کرد

وزمین را پر خواهند نمود و بسیاری از بزرگان روی زمین را خواهند زد *
 مؤلف شرح و بیان آیات زبور را بنامه هفتم پولوس که عبرانیان
 نوشته است محول میدارد . و سقامت ترجمه نامه مذکور را از متن
 عبارت زبور باسانی توانیم دانست که خواسته است پیشوایی با این
 ملک زادق را که ملک سالم و در زمان ابراهیم علیه السلام بود عیسی
 تاویل کند و از آن عدم تأسیس عیسی یا شریعت جسمانیه را برساند .
 حال آنکه در آیات مزبوره تصریح بر لشکر کشی و دنیوت آن لشکر
 در روی زمین و برانداختن آنها رؤسا و بزرگان طوایف را اشکارا
 آورده است *

آیات هجدهم و نوزدهم کتب موسی یعنی توریة مثنی را برای اثبات عدم
 تغییر شریعت و مبدل شدن جسمانی بروحانی آورد که آیات مزبوره
 نیز گذشته از عدم دلالت بر مدهای او شاهد بر یعت پیغمبر صاحب
 شریعت مانند موسی است و اینک ذیلا آورده میشود *

﴿ آیات فصل هجدهم توریة مزبور است ﴾

خدای بمن فرمود که سخنان تو معقول است از برای آنها از میان
 برادران ایشان پیغمبری مانند تو برانگیزانم و سخنان خود را بر دهان
 او نهادم و آنچه را که بازگویم بایشان گوید و هر کس سخنان مرا که او
 از زبان من گوید قبول نکند از او بازخواست کنم *

﴿ و ما یطق عن الهوی ان هو الا وحی یوحی ﴾

واضح است که عیسی از بنی اسرائیل بودند از برادران بنی اسرائیل
 که عبارت از نسل اسماعیل علیه السلام هستند و عیسی مانند موسی
 پیغمبر نبود یا خدا بود و یا آنکه پیغمبر صاحب شریعت تأسیسی با اعتقاد
 عیسویان نبود و مع ذلك از یکسای این آیات عدم نسخ در کتب
 آسمانی یا تبدیل عبادت جسمانیه بروحانیه استنباط کرده میشود *

نمیدانم صاحب میزان الحق بکدام ملاحظه این فقرات را برای
 اثبات مطلبی آورد که اگر آن مطلب بدرجۀ ثبوت برسد موجب
 بطلان دعوی او خواهد بود که کتب نسخ در کتب و شرایع واقع

نفسیده است و خود وقوع تبدیل در اعمال و عبادات را که همان معنی نسخ است میخواهد اثبات کند *

❖ معیار ششم ❖

از برای منسوخ شدن توریة یعنی احکام شریعت موسی بعلت آمدن عیسی علیهما السلام دلیلی از خارج لازم نداریم و همان دلائل صاحب کتب که در انکار نسخ آورد برای ما کافی خواهد بود و در آن ضمن پایه ادراک او نیز آشکارا خواهد شد بعلت اینکه همان انکار او و براهین رد بر نسخ را که آورد اقرار و اثبات در وقوع نسخ است *

❖ کردش انکار بحدی که باقرار کشید ❖

از جمله دلائل منسوخ شدن توریة با انجیل را میگوید که قربانی در زمان موسی بود و چون عیسی قربان شد دیگر لزومی برای آن قربانیها نماند * در توریة امر بغسل و تطهیر بدن شده بود اما چون این حکم برای این بود که بدانند يك شست و شوی باطنی هست و بعد از نزول انجیل بی آن شست و شوی ظاهر مر دم آن معنی را دریافتند این است که حکم غسل برداشته شد و لزومی برای آن نماند *

اورشلیم محل عبادت و قربانگاه یهودان بود و خدا همچنان وانمود میکرد که در آنجا ساکن است ولیکن برای نمونه این بود که باید دل آدمی منزل خدا باشد اما بعد از آنکه انجیل بسبب ایمان بمسیح دل انسان را همچنان مکان مقدس می سازد دیگر عبادتخانه سنی یعنی هیكلی لازم نبود *

در توریة روزهای عید مقرر گشته بود که احدی در آن روزها مشغول کاری نشود بجز از کارهای دین و این عیدها نمونه عیدهای قلبی بودند که عبارت از تقرب بخدا است و استحکام رابطه دوستی باطنی بخدا بعد از آنکه انجیل نیز مقصودش اینها باشد و تابعان خود را بآن درجه تقرب و دوستی خدا برساند دیگر آن عیدها لازم نیست *

ادله و پراهن صاحب کتب از این قرار است که نوشت و از انجیلها
و نامه ها و رساله ها نیز شواهد بسیار آورد و با اعتقاد خود ثابت
کرد که انجیل توریة راسخ نمود *

در عدم دلالت فقرات مزبوره بر مدعای او و بالعکس شهادت همان
فقرات بر مدعای اسلامیان یعنی وقوع نسخ تفصیل و پستی را
لازم نداریم هر کسی را که ادراکی هست آشکارا می بیند که خود
اعتراف بظهور نسخ را در آیین موسی بسبب آمدن مسیح بطور وضوح
آورده است *

در مطالب مذکوره صاحب کتب سخنان دیگر داریم که اشارت
به بعضی از آنها را زاید نمی دانم *

در خصوص بطلان غسل طهارت باطنی را قرار داد . پس سبب
غسل تعمید که در میان عیسویان معمول است چه خواهد بود و علت
اینکه عیسی علیه السلام از یحیی تعمید گرفت چه چیز است ؟ *

عبادتخانه سنی را بسبب منزل کردن خدا در دلهای اهل ایمان باطل
کرد پس علت ترتیب کلیسیاها و معبد ها برای چیست ؟ *

انجیل را تقدیس کننده دلهای ایمان آورند کان بعیسی قرار داد
و خدا را در آن مکان مقدس نشاند لکن معین نکرد که کدامین فرقه
ایمان حقیقی آورده اند . و نگفت که آیا همه آن فرقه را قلوب مقدسه
هست یا آنکه بعضی از آنها را هست و بعضی دیگر را نیست . و مع هذا
آنها را که مقدس القواد هستند آیا همه را درجه پایی برك
منوال است یا آنکه تفاوت در تقدس دارند . و در این صورت آیا
خدا در همه آنها یک اندازه منزل کرده است و یا آنکه بر حسب پایی
آنها ظاهر خواهد شد . و نیز معین نکرد که آیا این هیكله های
قلوب مانند همان هیكل سنی که خدا بودن خود را در آنها
و انمود میگرد عباد تکا ضعفا و عوام عیسویان توانستند بود و خدای
تعالی در آنها نیز بودن خود را و انمود میکنند یا نه . و نیز بیان
نکرد که فرق میان هیكل سنی و هیكل دل چه چیز است اگر ظاهر

قلب است که آن نیز از عناصر و از سنگ جسد است و یا آنکه از دل انسانی
چیز دیگر مقصودش بوده است ؟ *

عیسدها را بسبب قربان شدن عیسی باطل کرد لکن سبب باطل
نشدن یکشنبه را نکفت و علت تغییر سبت را یعنی شنبه را یک شنبه
بیان نمود . اگر عیدهای قلبی کافی بود عیسویان چرا عیدهای
دیگر قرار دادند و برخلاف توریته که میگفتی تغییر نخواهد یافت
وعیسی برای محکم کردن آن آمد رفتار آوردند ؟ *

از این سخن بگذریم که در این نامه مبنای کار را باختصار گذاشتیم .
ولیک از صاحب میزان سوالاتی دیگر داریم که جهات و اسباب تبدیل
اعمال جسمانی را بروحانی در این چند مطلب گفتی پس علل و معانی
اقسام نذرها و آداب مفصله* آنها را که در شریعت موسی بود و شما
ترک کردید چرا ذکر نمودی ؟ *

صومها و روزه های عهد موسی را چرا برداشتید اگر صوم باطل
شد چرا عیسی روزه گرفت و امر بروزه داشتن کرد و اگر نشد اطوار
وضع و کیفیت صوم را چرا تغییر دادید ؟ *

از آنها گذشته این پرهیز را در جای روزه از کجا آوردید عمل عیسی را
تحریف کردید شما نیستید که میگفتید تحریف در اقوال مسیح واقع نشد
آیا کسی که اعمال چنانی را تغییر بدهد بر تغییر سخن قادر تواند بود ؟ *

نمازهای متقدمین را چه کردید که همه آنها را باطل کرده نمازهای
کونا کون آوردید هرگاه ایمان بانجیل مطلق نماز را باطل کرد حال
آنکه عیسی خود نماز میکرد و امت را مأمور بنماز میداشت پس این
نمازهای عیسویان چیست و اگر نکرد علت تغییر نمازهای مقرر
در توریته چه بود ؟ *

اگر از اینگونه اختلافات آیین عیسویان و توریثیان بشماریم بسیار
خواهد بود و مغایرت آیین آنها با یهودان مطلب واضحی است و برای
اثبات اینکه نسخ یعنی تغییر حکم در میان شریعت عیسی و موسی
واقع است تنهایی که تغییر کافی تواند بود حال آنکه در این مقام سراپا

تغییرات را می بینی *

اکنون معنی کلام عیسی را که گفت من برای ابطال شریعت موسی نیامده ام بلکه برای محکم کردن آن آمدم از آقای صاحب میزان باید پرسید و معنی زایل نشدن یک حرف از شریعت را بدوام آسمان و زمین که انجیل خبر از آن داد از او باید تحقیق کرد *

❖ معیار هفتم ❖

از جمله دلائل صاحب کتاب بر انکار وقوع نسخ در شریعت موسی کیفیت ختیه است که میگوید ختیه در توریة از برای طایفه بنی اسرائیل مقرر گشته بود قطع نظر از اینکه علامت ظاهری بود برای عهدی که در میان خدا و آن طایفه بود نیز نمونه بود از قطع نمودن خواهش نفسانی . و حال بسبب ایمان آوردن بانجیل قطع خواهشهای نفسانی بعمل می آید ❖ مؤلف سخن را میکشاند بانجیا بیکه میگوید ❖ در اینصورت ختیه ظاهری لازم نیست از آثروی که حال در قلب بطور روحانی بعمل می آید . و برهان این مطلب را محول بنامه رومیان و قولوسیان چنانکه بیان خواهیم کرد میدارد *

افسوس داریم از اینکه با همه این بیانات خود میگوید انجیل کتب عهد عتیق را باطل نکرد *

چون سخن بدینجا رسید نامناسب نیست امر ختیه را و منسوخ بودن و نبودن آنرا در اینجا بفهمیم اگر چه بیان این مطلب در جای دیگر نیز ممکن بودی *

اینکه عهد ختیه را تنهابه بنی اسرائیل نسبت داد یا از روی سهو و اشتباه است و یا بلا حظه دیگر ان شاء الله سهو است پس بکوش هوشیاری استماع و فهمیدن این مطلب را آماده باش *

عهد ختیه نه در یکجای و دو جای از توریة است بل در جاهای

بسیار عموماً و خصوصاً وارد و تأکیدات در این باب صادر گردیده است *
عیسی علیه السلام که میگویند بسبب آمدن او و ایمان بانبیاء او حکم
خته ظاهری باطل شد بلا تنساق مختون بود با آنکه اگر بای دل
از شهوات موجب بطلان حکم خسته بودی در پایی دل عیسی
اسلامیان و انجیلیان منقند و از آن طرف خود میگویند که آنجناب
خدا بود و پسر خدا بود *

عناد بیهودان را در خارج بگذاریم و تصور کنیم که همچنان عهد
ابدی خدا که با ابراهیم و نسل ابراهیم علیه السلام بسته شد و مانسد
عیسی مسیح کسی آن عهد را از جانب خدای بر خود گرفت آیامیتواند
بسختن بی بنیاد باطل گردد ؟ *

برهانی که عیسویان را در ابطال این حکم مؤکد دائمی و تحریف کلمه الله
عیسی است دو عبارت غیر کافی بر اثبات مدعا از نامه ها است که * اولاً *
مأخذ آن نامه ها معلوم نیست * ثانیاً * در تحریف اصل و ترجمه
آنها سخننها هست * ثالثاً * خود آن عبارات دلالت بر ترك
خته ندارد سهل است که شاهد بر لزوم خسته است *

راستی کارهای عجیب و حیرت گردنی ازین طایفه می بینیم . و الحاصل
نست مأخذ و جوب خسته را از توریة پیاوریم که اساس کار را دانسته
باشیم *

* در فصل هفدهم از سفر تکوین مخلوقات از توریة است *
پس از آنکه خدای بابر ام نمودار شد در حالتیکه نود و نه سال داشت بوی
گفت منم آن خدایی که بر همه چیز قادر است در حضور من سالک و کامل
باش عهدهی میان من و تو خواهم بست و ترابه بسیاری تکثیر خواهم کرد .
آنکه ابرام سجد کرد و خدا با او بسختن درآمد و فرمود هما ناعهد
من با تو این است که تو پدر چندین امتها خواهی گردید و پس از این
نست ابرام نشده ابراهیم باشد که ترا پدر امتهای بسیار کردم و ترابه
بسیاری زیاد خواهم کرد و امتها از تو پیدا شوند * سرورها * از تو
ظاهر گردند . و در میان تو و من و نیز با فرزندان تو که بعد از تو آیند

عهده می‌گذارد که عهده ابدی باشد و خدای تو و فرزندان تو که پس از تو آیند بوده . ترا و نسل آینده بعد از ترا و ارث دیار غربت خواهیم کرد و پروردگار ایشان خواهیم بود *

❖ عهد خسته که ذیل کلمات مزبوره توریه است ❖

آنکه مرا ابراهیم را فرمود عهد مرا تو و فرزندان تو که پس از تو آیند نگاه دارید و آن عهده که باید تو و نسلهای آینده بعد از تو نگاه دارند این است . که هر ذکوری از شما ها خسته شوند غلغه خود را از گوشت خسته کنند تا آنکه علامت عهد من باشما باشد و اولاد ذکور شما نسلا بعد نسل هشت روزه خسته نمایند خواه از نسل تو در خانه تو تواند کند یا از بیگانه زر خرید شما باشند . آنها بی که در خانه شما بوجود آیند یا بقیمت اتیاع شوند البته بخون بشوند که عهد من در گوشت شما میثاق ابدی گردد . ذکور غیر مخنون که پوست غلغه را خسته نکنند و عهد مرا باطل سازد از قوم خویش منقرض و بتر باد *

اکنون برهان مؤلف را در ابطال حکم ابدی و میثاق دائمی که خدای بر باطل کننده آن نفرین کرد از نامه رومیان و قولوسیان بشنویم *
آیت ❖ ۲۸ ❖ و ❖ ۲۹ ❖ از نامه رومیان را شاهد بر مصلحتی خود میسازد ولی آیت ❖ ۲۵ ❖ همان فصل را نیز بیاوریم که حال باطل کننده کان عهد الهی را واضحتر بینیم *

❖ آیت ۲۵ ❖ هر گاه شریعت را حفظ کنی ختان فایده میدهد اما اگر از شریعت تجاوز کنی ختان تو بغلغه مبدل گردد *
این آیت صریح در لزوم ختان است بعلت اینکه میگوید ختان فایده میدهد ذهابت سخن این است که شرطی برای صحت وفایده آن مقرر داشت که مقصود جمع کردن حکم ظاهر با باطن است که هیچکدام بتهایی سود ندهد و این همان معنی است که در دین اسلام مقرر است چنانکه فرموده اند

❖ لا ایمان ظاهرا الا باطن ❖ و لا ایمان باطنا الا بظاهر ❖

آیت ❖ ۲۸ ❖ و ❖ ۲۹ ❖ زیرا که یهودی ظاهری یهودی

نیست و خسته که در کوشش شده است خسته نیست اما یهودی آن است
که در باطن یهودی است و خسته آن است که در کتاب نیست
و در معنی با قلب است و مدح اینگونه آدمی از جانب انسان نیست
از جانب خدا است *

به بینید این آیات را که صریح میگوید ظاهر را با باطن مطابق کنید
و قناعت بر یهودی بودن در ظاهر و اختان ظاهری ننمایید دل‌های
خودتان را از شهوات بازدارید زیرا که خسته حقیقی چنان است .
چنانکه در آیت پیش گفت که اگر شریعت را حفظ کنی ختان فائده
میدهد و گرنه مانند این است که خسته نکرده باشی . که روح
در اعمال ظاهریه اعمال باطنیه است و جسد بی روح زنده نیست
چنانکه روح بی جسد قائم تواند بود و هر کدام بی آن یکی ناقص
و بتر است . و هر کس عهد ابدی خدای را باطل کند از نسل
ابراهم و از برکت و مبارک بودن که خدا بسبب این عهد ابدی
با ابراهیم و ذریت ابراهیم عطا فرمود بی بهره و بتر باد *

دلیل دوم صاحب کتاب بر ابطال حکم خسته فقره یازدهم از فصل
دوم پولوس نامه است که بقولوسیان نوشته است و آن آیت
چنان است که ذیلا آورديم *

برای اینکه بسبب ختان مسیح جسد کاهان کوشی را از خود دور
کردید بختانی که در او بادست نشده بود مختون شدید *
به بیند پایه سخن اینهارا با چه سخنی چگونه عهد خدایی را میخواهند
باطل کنند عیسی را خوب محکم کننده شریعت موسی دانستند
و آنگونه عهد ابدی را که در خود عیسی جاری بود محض از روی
عناد و وجود با طوار یهودی حکم الهی و امر عیسی یا تصریح
در انجیل‌هایی که خودشان قبول دارند میخواهند بدو عبارت ناقصه
از نامه‌هایی که میگویند از معلمان و مقدسان است و سندان نامه را وضحت
ترجه آن را نیز معلوم نکرده اند سهل است که آن عبارات دلالت
بر عکس مدعای آنها تواند داشت باطل کنند و تباه سازند *

میتوانم گفت که بعد از ترقی افهام و مدارك و فهمیدن مردم محسنات و فوائد خسته را ودانستی اینکه رؤسای مذاهب آنها بعد از عیسی این کار را بی مأخذ و غلط کرده اند البته اسلامیان را تصدیق خواهند نمود همچنانکه مسیو ﴿ شارل میزمر ﴾ کتابی بزبان فرانسوی در سده ﴿ ۱۸۷۰ ﴾ بنام سواره قونستانینو پل نوشت و در آن محسنات و فوائد اکثری از آداب و آیین اسلامیت را درج کرد و این کتاب را چاپ کرده و منتشر داشت *

﴿ والفضل ما شهدت به الضراء ﴾

حاصل کلام سخن در وقوع و عدم وقوع نسخ بود بحمد الله که صاحب کتاب بی زحمت بر ما خود دلائل آنرا آورد اگر چه در صورت انکار آورد علی ذلک زیاده بر این در این مطلب بحث نکنیم که مطلب آشکار است فقط در امر خسته که تمسک بنامه هاشد سخنی در خصوص نگارنده نامه هاداریم که گاهی از روی افکار و رأی خودشان بی آنکه مأذونیت از عیسی داشته باشند باعتراف خودشان سخن گفته اند و زاید نیست که در اینجا آنگونه اعتراف را برای نمونه بیاوریم *

﴿ در فصل هفتم نامه پولوس در فقره ﴿ ۲۵ ﴾ گوید ﴾ اکنون در خصوص باکره ها امری ندارم ولیکن مانند کسی که از خدای عنایت حقانی بودن را دریابد رای خود را میگویم . اکنون گمان میکنم که برای این تنگی و مضایقه حاضره این خوب است یعنی اینگونه بودن برای آدمی خوب است که چون بزنی تزویج شدی طالب تفریق نباش و چون تفریق شدی طالب آن مباش *

نکته دیگر در اینجا برای عیسویان حقیقت جوی بگویم که این حکم منع از طلاق را پولوس مقدس باینکه از رأی خود گفت باز حکم ابدی و دائمی نکرد . بل محتمل است که از اقتضاءات زمانهای آینده آگاهی داشته و این حکم را موقتی آورد و سبب آن را مضایقه حالیه کرد و گفت اکنون را باید اینطور کرد و هم اعتراف نمود که امری

بر من نرسیده است ولی من اینگونه مستحسن داشتم *

❖ معیار هشتم ❖

صاحب کتاب فصل سیم باب دوم از کتاب خود را در خصوص عدم وقوع تحریف در کتب منسوبه بوحی والهام نگاشت و بذکر دلائل این مدعا پرداخت سهل است که از قرآن عظیم الشان آیاتی آورد و سخن را بد آنجا رسانید که گویا اسلامیان را در عدم تحریف توریة و انجیل تا زمان ظهور اسلام سخنی نبوده است و این نسبت تحریف را در بعد از آن گفتند و آنوقت که انجیل و توریة منتشر بودند تحریف ممکن نبود پس سخن در تحریف غیر مقبول است *

اما آیات قرآنی را که در استدلال بر مدعای خود آورد که از این آیات استنباط میشود تا زمان ظهور اسلام کتب مقدسه تحریف نیافتند بعلم اینکه در آن آیات وارد است که بکتاب مسیحیان و یهودان رجوع کنید پس معلوم است که آن کتب صحیح بوده اند . اینگونه استدلال از آیات مزبوره یا از روی بی اطلاعی و تفهیمیدن آیات قرآنی است یا آنکه بآیین معهود عمدا سهو کرد امید داریم که از روی بی اطلاعی بوده است *

پس در صفحه ❖ ۳۴ ❖ و ❖ ۳۵ ❖ آن کتاب هر دو قسم از آیات را بتدبر و انصاف بخوان و جواب مؤلف را از کتاب خود او بگوی *

اهل ذکر را باهل کتاب معنی کرد و آیت را آورد که ❖ فاسئلوا اهل الذکر ان کتم لا تعلمون ❖ ولی ❖ اولاً ❖ غفلت از مثل این آیت کرد که میفرماید ❖ فاسئلوا اهل الذکر ان کتم لا تعلمون بالبینات و از بر ❖ ❖ تأیید ❖ ملتفت نشد بر اینکه اگر مقصود از اهل ذکر اهل کتاب بودی بهمان عبارت اهل کتاب آوردن بهتر بود زیرا که این عبارت باعث میل کردن اهل کتاب بر دین اسلام میشد ❖ ثالثاً ❖ هرگاه

قبول کنیم که مقصود اهل کتاب است از عبارت اهل ذکر که در مقابل اهل نسیان است استنباط میشود که این سؤال از کسانی تواند بود که بشارت های عیسی و اوصیای حقیقه عیسی را که بواسطه اهل ایمان رسیده بود فراموش نکرده باشند مانند عبدالله سلام و اصحاب او و امثال ایشان و دقائق کلام الهی را در اینگونه بیانات توان دیدنه در ضیافتها و مهمانیها و نسبت های نالایق براندا و اولیا علیهم السلام *

این آیات را نیز مؤلف اعتراض آورده و میگوید اگر قبول کنیم تحریف کتب مقدسه را از این آیات معلوم است که سخن در وقوع تحریف پس از ظهور اسلام است اکنون آیات را در اینجا بنویسیم

❖ دو آیت از سورة البقره است ❖

❖ یابنی اسرائیل لاتلبسواالحق بالباطل وتکتبواالحق واتم تعلمون ❖
❖ افقطمعون ان يؤمنوا لکم وقد کان فریق منهم یسمعون کلام الله ثم یحرفونه من بعد ما عقلوه وهم یعلمون ❖

❖ آیت سیم از سورة البینه است ❖

لم یکن الذین کفروا من اهل الکتاب والمشرکین منفکین حتی تأتیهم البینه رسول من الله یتلو صحفا مطهرة فیها کتب قیمه وما تفرق الذین اتوا الکتاب الا من بعد ما جاتهم البینه *

در عدم دلالت آیات مزبوره بر مطلب صاحب کتاب محتاج بشرح و بسطی نیستیم و مطلب آشکار است در آیت اولی مؤلف صدر آیت را بتحریف آورد لفظ یابنی اسرائیل در آیت کریمه نیست و از یک آیت پیشتر آن را برداشته در آنجا گذاشت آنهم ان شاء الله از روی سهواست *

از هیچکدام از آیات فوق عدم تحریف در توریه و انجیل تا زمان ظهور اسلام مفهوم نتواند شد فقط در نزد اسلامیان این معنی مسلم است که در نزد اهل علم از یهود و نصاری آثار و اوصاف و علامات و سمات حضرت ختمی مآب علیه السلام چه از روی بقیه کتبهای خودشان و چه از بیانات شفاهیه اوصیا و اوصیای اوصیا و صالحان عیسویان

مشهور و معلوم بوده است بنحویکه هرگز مجال انکار آنحضرت را نداشتند مگر بعناد و پرده کشی بر آنچه داشتند همچنانکه یهودان در انکار بر مسیح با وجود دانستن اخبار او و شناختن او کردند *

﴿ قل ما كنت بدعا من الرسل ﴾

در ﴿ آیت نخستین ﴾ آنها را از تبلیس کردن حق بیاطل و کتمان حق بعد از علم نهی فرمود *

در ﴿ آیت دوم ﴾ بیان حال لجلاج و تحریف یهودان است که ﴿ اولاً ﴾ هفتاد کس که همراه کلیم خدای بطور رفتند و توریة را آورد طایفه از آنها یهودان گفتند که این احکام را خدا بموسی نازل کرد لکن فرمود هر کدام را که میتوانید و می خواهید بعمل بیاورید و هر چه را نتوانید ترک کنید ﴿ ثانیاً ﴾ يك فرقه از یهودان از زمان موسی تا زمان اسلام در کار تحریف بهر قسمی که میتوانند دروغ نمی کردند این است که خدا فرمود همچنان ملتی باشکال ایمان آورند آیا طمع میکنید که بشما ایمان بیاورند و حال آنکه يك فرقه منتخب شده از آنها آنگونه تبلیس کردند و حق را دانسته کتمان نمودند . که همیشه آنچنان فرقه در میان آنها بوده اند *

در ﴿ آیت سیم ﴾ میفرماید اهل کُلب و مشرکان میدانستند که پیغمبر موعودی بعلامات و آثار معلومه خواهد آمد و تا آن پیغمبر نیامده بود اذعان داشتند تا آنکه آنحضرت ظاهر شد آغاز بر انکار کردند و میبایست هم بکنند که از ریاست و بزرگی و جاه گذشتن سخت دشوار است همچنانکه یهودان در حق عیسی کردند

صاحب کُلب سبب تحریف و وقت تحریف و کیفیت تحریف را از اسلامیان سوال کرد . سبب تحریف همان تسلط شریر یعنی شیطان و نفس اماره بسوء و ظلمت عالم خاکی و غلبه هواها و خواهشهای نفسانی بر بنی آدم است که اسباب و علل این مطلب را در این نامه مشروحاً نتوانیم آورد و علی الاجمال همین وضع جهان و اختلافات ائم و ملل و برداشته

شدن عظم و اعتبار در امر دین از میان مردم و بالخصوص نمونه‌هایی که در لجاجت و انکار حق در هر زمانی از کتب تواریخ و سیر فهمیده و درجه نادانی و جهالت اقوام گذشته که میدانی و انقلابات کونا کون که بجهت لشکر کشیها از جانب سلاطین و پادشاهان و ظهور هرگونه فساد ظاهری و باطنی در میان اقوام و رؤسای آنها و سایر جهات که باندک تبع توانی دانست و بعلت اجرای آیین امتحان و اختیار که سنة الله از آدم تا خاتم بر آن جاری است و وقوع تحریفات و تغییرات در کتب آسمانی بوقوع پیوست همچنانکه اکنون یک نسخه اصلیه که از قلم صاحب کتاب جاری باشد از این کتب عهد عتیق و جدید و نامه‌ها و رساله‌های حواریان نیز در دست نداریم تا باصل توریة و انجیل و غیره چه برسد * اگر انصاف کنی این مطلب در غایت وضوح است و اما وقت و کیفیت آن پس بجهت دانستن اسباب و مقتضیات تحریف محتاج به تعیین وقت و کیفیت آن نیستیم زیرا که در هر وقتی بهر قسمی که ممکن بود یا آنکه حادثه اتفاق افتاد تحریف دادند و تباه کردند *

نه اینکه تنها اخبار پیغمبر آخر الزمان علیه الصلوة والسلام را محرف داشتند بل در تمامی فقرات تحریف واقع شد از توحید خدای و بیان اسماء و صفات الهیه و در اطوار شرایع و مقامات انبیا و اولیا حتی در تواریخ و حکایات چنانکه متن کتب شاهد بر این مطلب است و بعضی از نمونه‌های سخنان ناشایست را که هرگز کلام الهی را با آن مضامین نتوانیم شناخت برای تو آوردم و بعد از این نیز در اشای بیانات بمناسبت خواهی شنید *

سخن دیگر در ترجمه‌ها است که بعضی از اختلاف تاریخی را از توریة در نسخه‌های عبرانی و یونانی و رومی و غیر آنها دانستی حال آنکه تاریخ مطلبی نیست که فائده و ضرری از آن حاصل گردد *

نمیدانم بعد از همه بیاناتی که در این نامه آورده شد اهل بصیرت و انصاف را سخنی در وقوع تحریفات در کتب عهد عتیق و جدید

اصلاً و ترجیحاً باقی ماند یا آنکه از این مطلب بگذریم *
گویا برادر پروتستانی را بعزت انسی که بسختن خود دارد و دل او را
بجست این انجیل و توریة برای اجرای مقصود خود پر کرده و هنوز سخن
باقی است ولی من قادر بر تقلیب قلوب و تحویل احوال نیستم و این
امر را برخدای توانا واکذاریم و هدایت گمراهان را بتوفیق او تعالی
محول دانیم *

❖ والسلام علی من اتبع الهدی ❖

اینکه مؤلف گفت اسلامیان بایستی معین نمایند که جاهای تحریف شده
در توریة و انجیل و مانند آنها کدامست اکنون ما از او توانیم پرسید
که مواضع تحریف نشده در آن کتب کدام است . بلی هرگاه اصل
کتب بوجود نسخہ های اصلیه و اتصال سند و تصدیق پیغمبری
آنها را ثابت میبود میتوانستیم زحمت کشیده یکی یکی تحریفات را
زمانا و کما و کیفا معین نماییم . لکن جمله آن کتب اگر برای ما مجهول الحال
نیز باشند در آنصورت تکلیف مادر تصدیق و تکذیب معین و محدود
باشد یا آنکه حال کتب بر ما غیر مستور است . و در صورت مجهول الحال
بودن ❖ اولاً ❖ آنچه در بیانات خداشناسی و اسماء و صفات
الهیة موافق توحید حقیقی و تقدیس و تنزیه واقعی است توانیم گفت
که از کتب مقدسه اخذ شده است *

❖ ثانیاً ❖ در خصوص اطوار و صفات انبیا و اولیا آنچه را
که بیان مقامات عالیہ آن مقربان حضرت معبود تعالی است نیز
ما خود از کتب آسمانی توانیم دانست و آنچه را در این دو مطلب
بر خلاف آنچه گفته شد در آنها پیدا کنیم الحاقی و محرف خواهیم
انکاشت *

و همچنین در سایر آنچه متعلق بامر دین است هر چه لایق شان خدایی
و موافق با جماعیات اهل کتب و اسلامیان است جمله آنها را از کتب
آسمانی ما خود توانیم شمرد *
و آنچه دأر بامر دین و آیین نیست از قبیل حکایت و تواریخ از آنها

نیز آنچه متضمن نسبت نالایقی بخدا و مقربان خدا نیست قول کنیم
و غیر آن را مردود و محمول دانیم چنانکه بعضی از نمونه های مطالب
مذکوره را سابقا آوردیم و لاحقا خواهیم آورد مانند مستی
و زنا کردن لوط علیه السلام با دختران خود و مانند ارتداء و عبادت اصنام
سایمان علیه السلام با غوای زنهای او و امثال اینها بنحویکه در نهایات
میزان آخرین نیز خواهی شنید . پس ای مؤلف هر گاه جویای راه
حقیقت هستی بی غرضانه در حال کتب نظر کن و تکلیف خود را بدان
که فردا در محضر عیسی و جله^{*} انبیایاتو محاکمه کنیم و شرمناک
شوی و هوا خواهان تواز تو تبری جویند و کسی شفاعت ترا نکند
زیرا که حجت را دیدی و سخنان خود را شنیدی *

معیار پنجم

در معیار چهارم از میزان نخستین گفته شد که صانع تعالی با اقتضای الهیت
و ربوبیت در طبق قدرت و علم وجود خواش و وجود انسانی را برای آیت
شناسایی خویش مکمل مطلق آفرید و او را آینه^{*} جلال
و جمال و مظهر صفات قدس و اوصاف کمالیه خرد ساخت و آن
انسان را در عالم اول معرا از نواقص و عیوب کرد و منزله از معاصی
و ذنوب داشت *

صاحب کتاب در اثبات انحصار نجات و شفاعت بر عیسی علیه السلام
سخنان پریشان آورد اگر چه معنی پیغمبری و مبعوث بودن
آنجناب را بر بنی اسرائیل از نص انجیل انکار نمیتوان کرد و رفع
پریشان کوئی در حق آنجناب را خواهد نمود . لکن چون میزان الحق
بنی آدم را در کاهکاری دانست و جله^{*} بشر را غیر معصوم ساخت
و یک شفاعت کشنده^{*} عمومی که نجات جهان را مالک باشد از غیر
نوع بشر لازم شمرد . و بنا بر این مقدمات جناب مسیحی را زاده^{*} خدا
و در مرتبه الوهیت گشت . لهذا تحقیق این مطلب را برای یادآوری

برادران روحانی زاید نشمرده نخست از پایی انسان در مفتوح این معیار
آغاز بسخن کردیم *

در پایی وعصمت وجود انسانی و کامل بودن در بدایت خلقت
صاحب کتاب باما موافقت کرد چنانکه در صفحه ❖ ۷۰ ❖ کتابش
بعد از ذکر آیات بسیار از توریة و انجیل در این خصوص و درباره آفریده
شدن انسان بصورت خدای برای آنکه بر طیور و حیوانات بریه و بحریه
و جمله جهنمندگان در روی زمین و در روی زمین حکمرانی کند میگوید *

پس از این آیات استنباط کلی حاصل میشود که آدمی از ید قدرت
خالق خود پاك و نيك و بی گنا، بوجود در آمده است و شباهت خود را
که خدای تعالی در وقت خلقت آدمی باو مرحمت فرموده بود تاویل
معنی آن شیهه باین طریق است که انسان در آن وقت از گنا، و مرگ
و ناپایی قلب و از خواهشها و هوسهای بدواز ضعیف روح و جسم
آزاد و بری بوده است و خدا را در کمال کاملیت شناخته و دوست داشته
و خوشحالی خود را محض در رضای او داشته است چنانکه محض
خدای خود را میشناخت و محض او را دوست میداشت و محض
او را طالب بود و پس و در اینحال که آدمی خدای خود را چنین شناخته
و دوست داشته و در او بخت یافته و روحش از قدرت و معرفت
و پایی مملو گردیده بود که کویا نقش صفات الهی کشته فادر
بود که بر تمامی مخلوقات عالم ریاست و حکومت نماید اتمهی *

از بحث توحید و فوائد ایجاد و بالخصوص از این همراهی که صاحب
کتاب در بیان سخن باما کرد و موافقتی که باما نمود و از کتب متقدمین
و متأخرین دلائل آورد کامل بودن و پایی و عصمت مطلق انسان
در بدایت ایجاد و استعداد او بر تدبیر و تصرف در مخلوقات که دون
از رتبه او هستند بطور بداهت معلوم گردید *

اکنون باعتبار صاحب کتاب که جمله انسانها را ناپاك و گمراه و بدکار
میگوید و یکدو عبارت نارسا از نامه ها که مخصوص اهل روم
که مخاطب با آن نامه میتوانستند شد و مانند آنها را آورده استدلال

بربطلان مقصود الهی از آفرینش انسانی که مکررترین آفریده
های اواست میکند نظر باید کرد *

﴿ در فصل دهم مر قس ﴾ از قول عیسی گوید حقا بشما میگویم که هر کس
مانند معصوم ﴿ یعنی صبی بی گنا ﴾ ملکوت خدا را قبول نکند داخل
بدرون ملکوت نخواهد شد ﴿ پس گاه کاران بنص عیسی از ملکوت
بیرون باشند عبارت توریة را که خود شاهد بر مطلب نخستین آورد نباید
فراوش کرد باشد که خدا فرمود انسان را بصورت خویش میافرینم
تا آنکه سلطنت در روی زمین و حیوانات آب و خاکی و هوا نماید یعنی
مقصود من از این گونه آفرینش این است و این آفرینش چنان عظیم
از آفرینش قادر مہمین هرگز باطل نشود و بنامہ های مجهول احوال
و المال منسوخ نگردد *

اگر مطلب این است که خدا برای پیدا کردن صفات و اسماء و اوصاف
شناسایی خویش انسان را آفرید پس ازان باعتقاد صاحب کتاب
چنانکه در صفحه ﴿ ۷۲ ﴾ گوید شیطان که مخلوق از ظلمت بود
پیدا شد و اراده و مقصود خدا را کلیا برهم زد و انبیا و اولیا را گمراه
نمود حتی عیسی مسیح الله را بازیمه خود کرد و او را بالای بام برد و گفت
اگر تو پسر خدا هستی خود را از اینجا بزر انداز و از اینجا او را بالای
کوه بلندی برد و همه عزت و ممالک جهان سال
روی نمود و گفت اگر بر من سجده آوردی جملة اینها را بتو دهم
و از اینگونه کارهای ناشایست بخدایی خدا و صفات کمالیہ او تعالی
پس هر گاه چنان است آنچه خداوند نیز شایسته خدایی نتواند بود
و تعالی عن ذلک علوا کبیرا *

الحاصل انسانی که خدای توانا او را بصورت خویش آفرید و جمیع
کالات ظاہریہ و باطنیہ اش ساخت و او را بیای و قدس مطہر تقدیس
و تقبید کرد و ہیکل توحید و آیت تفریدش داشت چنانکه در میزان
نخستین از این کتاب مستطاب اشارت بر آن شد باید فهمید کہ علت
حدوث آلودگی و ناپاکی در او چیست و سبب مجبوری او بمجبوبات ظلمات

و کد ورتها کدام است *

حکما و دانشمندان را در میدان بیان این مطلب تکاور سخن لنگ است و مجال ادراک تنگ مگر آنکه از وحی آسمانی دریابند و بیان این مطلب را بالا طرف کسانی توانند کرد که خلقت اولی را تغییر نداده اند و در طبق مقصود خدای توانا باین عالم ادنای بشریت آمده و شاهد بر خلقت آسمان و زمین و آفرینش موجودات شدند و راسخ در علوم الهیه گردیدند و ایشان وحی و کلام ناطق و تکوینی خدای هستند و تحریف و نسخ در آنها جاری نتواند بود و هر چه گویند مطابق وحی است بل عین وحی است *

دیگر از عهده بیان اینگونه مطلبی که سر مبداء و معاد اشیاء و کاشف اسرار و اطوار مذاهب و ادیانست کسانی توانند برآمد که علم را از مأخذ آن اخذ کرده و متعلم از وحی الهی یعنی کتاب تکوینی تحریف نشده خدای تعالی باشند . و بجز از این گونه عالم و متعلم از آن عالم که مظهر عالمیت خداست دیگر مردم سراین مطلب بزرگ را نتوانند گفت *

میفرمایند ان الناس ثلثة عالم ربانی و متعلم علی سبیل نجاه و همج رعاع اتباع کل ناعق یملون مع کل ریح لم یستضیوا بنور العلم ولم یلجؤا الی رکن وثیق *

رمزی از این سر عظیم را در نخستین میزان از این نامه شنیدید و با وجود کمی آگاهی که مرا است و علایق و عوایق زمانم احاطه کرد و وضع نامه را نیز بر اختصار گذاشتم از آوردن تعلیقاتی که از عالمان ربانی بقدر خود فهمیده ام از شرح و بسط دادن در این مطلب اعتذار میکنم و همینقدر را میگویم که بیان اینگونه اسرار در نزد علمای اسلام پیدا تواند شد و هر کس طالب باشد پیدا تواند کرد *

❖ آب کم جوشنکی آور بدست * تا بجوشد آبت از بالا و پست ❖
بر سر سخن رویم که مقصود از دست زود مؤلف نجات را بمسیح منحصر کرد و دلائل نارسا از انجیل و نامها که حال آنها و ترجمه های آنها

و اختلافات در آنهارا اجمالا دانستی وارد ساخت *

چون در این نامه اساس استدلال ما از سخنان خود صاحب کتاب است
لهذا گذشته از متطوق انجیل حاضر که مسیح بطور انحصار گفت
من فرستاده نشده ام مگر بر کشدگان خانه اسرائیل و همچنین پیغمبری را
فرد خردمند نجات دهنده جهان بل نجات دهنده انبیا و رسل
تواند گفت *

از این مؤلف عبارتی دیده شد که از صفحه هفتادم از کتابش اکنون
آوردیم که در مقام بیانات اطوار انسانی در آغاز ایجاد گفت
که ❖ انسان در آن وقت از کما و مرک و ناپاکی قلب و از خواهشها
و هوسهای بد و از ضعف روح و جسم آزاد و بری بوده ❖
پس از او می‌رسیم که از این بیانات تو و بیاناتی که در ذیل این سخن
در ظهور ناپاکی و گنجی و معاصی در تمامی انسانها آوردی آشکار
میشود که العیاذ بالله تعالی این گونه ناپاکی و اعوجاجها که در وقت
اول انسان را نبود در مسیح علیه السلام نیز جاری شده باشد بعلم
اینکه کفّی در آن وقت مرک و ضعف روح و جسم نبود و باعتبار
خود و انجیل حاضر عیسی را ضعف جسم و مرک عارض شد
و چون اینها عارض شد بقاعده بیان خودت نگاه و ناپاکی قلب
و خواهشها و هوسها و مانع اینها نیز طاری بر آنجانب خواهد بود
پس فرق میان او و سایر انسانها چه خواهد شد و چگونه او را خدا
پسر خود خواهد دانست و چگونه جهان و جهانیان را بل اولیا
و انبیا را نجات تواند داد *

آفرین بر شما خوب مسیح ستایی کردید چه می‌گویی ای مؤلف
ای هدایت کننده مسلمانان براهی که هنوز خود در آن راه گمراهی *

ای خردمندان چگونه توانید گفت که خلقت خدای حکیم توانا
و مقصود او تعالی از آفرینش باطل شد و خاصان و مقربان او
و انبیا و اولیا و دوستان او ناپاک شدند و کاهکار آمدند با آنکه هدایت
جهان در دست ایشان است و نمونه تقدس و صفات کماله خدای

وجود پاك ايشان است *

در كتب لفظيه و حر و فيه بحافظت خداى تمسك جستى و وقوع
تصريف و نسخ را از آنها بكلى انكار كردى انبيا و اوليا كه خدا را
كتابهاى تكوينيه هستند و مقصود خدا از آفرينش جهان وجود پاك
ايشان است كه ايشان صفوة الله هستند چگونه وقوع تحريف
و تغيير و عروض كند و رات و ظلماتها را در ايشان روا داشتى راستى
اگر تعقل كنى از حضور ايشانست شرم آيد و از اين نسبتهاى ناشايست
در حق ايشان در كبرى *

اى مؤلف اينكه مسيح نماز ميكند و دو استغفار ميكرد و يا بغمبر ما طلب
مغفرت مينمود و همچنين از انبيا و اوليا يا در حق ايشان سخنانى كه موهم
گاهكارى است ظاهر ميشود نه چنان است كه امثال ما ناقصان مي فهمند
گاهكارى ايشان بيان تعلق بعالم اجسام و رفتار بمقتضيات جهان
خاى و معاشرت با ناقصانست كه باقتضاي منزل بايستى بشورند
و بياشامند و تحمل از ناملايمات اين جهان كنند و استغفار ايشان
تعبير از اشتياق بحضار قدس و مقامات انس و خلوت با محبوب و رسيدن
بمطلوب است *

ايشان عليهم السلام را برترى از عالم بشريت است كه اين مقام نسبت
بعوالم علويه كه ايشانرا منازل حقيقيه است بمنزله معاصي تواند بود
و حكمت خداى براى هدايت و ارشاد آدميان و رهايى دادن ايشان
از تاريكى و رسانيدن ايشان بدرجات كمال براين جارى شد كه ايشان
عليهم السلام پايه نقصان گيرند يعنى بعالم بشرى آيند و لباس آنها را
پوشند و از جنس ايشان باشند و بزبان ايشان سخن كنند و مانند پدرى
كه طفل را زبان آموزد قى قى پايى كويند تا آنها را سخن دانى
آموزد از حيوانيت برترى دهند ايشان را ناطق سازند و نه تنها
بزبان بلى وجود آنها را ناطق از قدرت و علم و حلم و ديكر
صفات الهيه سازند همچنانكه عيسى حواريان را كرد بغمبر ما سلمان
عجم را ناطق نمودند و نه تنها ناطق فرمود بل او را عرب كرد يعنى صفات

کالیة الهیه رامظهر ومظهر ساخت و از آنجا ترقی داد و او را داخل
بر زمرة اهل بیت نمود و در جله سرورهای که بشارت تولید
ایشان را از نسل اسمعیل خدای بابراهم داده بود بشمارش آورد
و او را مصداق آیت تطهیر کرد و خوارق عادات و کرامات بسیار
از دست آنجناب جاری داشت *

و اگر بخواهی تفصیل این مطلب و معنی نسبت نگارهای واستغفار
انبیا و اولیا را بفهمی ما را محتاج تمهید مقدمات چند و بیان مطالب
دیگر خواهی کرد با آنکه این بیان از موضوع مطلبی که ما را در می ناست
بیرون است *

❖ معیار دهم ❖

از بیاناتی که تا کنون از توحید صانع ازل و صفات کمال و تنزیهات
او عزوجل و از دلائل واضحه که در وقوع تحریفات بل مجعول
و یا مجهول الحال بودن کتب متداوله در دست طوایف عیسویان
شنیدنی و از براهین قویه که در بطلان معنی تثلیث و نسبت الوهیت
بمسیح یا غیر مسیح گفته شد جواب سخنان بنی اساس صاحب کتبا
که در این مطالب در باب اول و دویم از کتاب خود نوشت با آسانی
خواهی دانست اکنون در این معیار آخرین از سیم میزان این نامه
فهرست مانندی برای تسهیل بر افهام برادران روحانی مرتب
داریم *

دعوی اقرار قرآن بصحت و کلام خدا بودن انجیل و توریة باطل
شد *

عدم مطابقت مطالب توریة با انجیل آشکار گردید *

وقوع نسخ در توریة بسبب انجیل واضح آمد *

تشریف یافتن توریة و انجیل در هر زمانی بانحاء مختلفه سمع ثبوت
یافت *

علت و سبب تحریف کردن یهود و نصاری کتب آسمانی را گفته شد *
 بدایت حال انسان و راه پائی و تقدس ظاهر و باطن در انبیا و اولیا
 بدرجه وضوح رسید *
 عدم انحصار نجات بعینی علیه السلام و شمول معنی شفاعت بر جملة
 مقربان الهی معلوم شد *

❖ تنبیه ❖

اینها مطالبی است که میزان الحق پروتستانی عنوان کرده در آنها
 سخن گفته است و کرنه در این مختصر نامه باوجود همه پریشانی
 حواس و کربت واضطراب و قلت بضاعت که این عبد گرفتار
 بعلاقی و امراض را بود نمونه از مطالب عالیه و سخنان بسیار بلند
 از آنچه معنای الهیه از اثر تعلیمات عالمان و ربانیان داشتم بیاری
 خدای آوردم و خدای را گواه میطلبم که همه باانصاف نگاشتم و دوری
 از اعتساف خواستم و هم خداوند راست هر آنچه براستی گفته شود *
 ❖ کاین همه آوازه ازشه بود ❖ گرچه از حلقوم عبدالله بود ❖
 در این معیار از نخبه سخنان صاحب کتاب که در الوهیت عیسی گفت
 از صفحه ❖ ۱۱۴ ❖ او سخنی بیاوریم و مزید آگاهی از آگاهی
 او جویم و متن عبارت مذکوره او این است *

و بنا بر این مدعا که یسوع مسیح واسطه و شافع سلسله انسانی است
 او بخدا دعا ❖ یعنی نیاز ❖ و مناجات و شفاعت کرد، است
 و همه این گونه افعال که از مسیح صدور می یافت بنابر تقاضای
 بشریت او بود نه بنابر الوهیت و اگر در خصوص این مدعا سؤال نمایی
 که آیا چگونه ممکن است که الوهیت و بشریت بهم ملحق شود پس
 من هم از تو سؤال می نمایم که چگونه ممکن است که روح و جسم ملحق
 یکدیگر بوده باشند چنانکه در وجود انسانی تألیف یافته اند جواب
 این سؤالها این است که حکیم علی الاطلاق بهمه چیز قادر است
 و هر چیزی را که می نماید از روی حکمت خودش می باشد و بحث
 بحکمت خدا و ندی محض غرور و کم خردی است و از برای آدمی

همینقدر کافی است که بداند این مطلب در کلام خدا بوضوح پیوسته و ثابت گردیده است *

اهل اسلام یعنی موحدان و خداشناسان حقیق از ملاحظه الفاظ و عبارات مذکور^۱ صاحب کتاب مقتدر بر جرح و ابطال مدعای او توانند بود و محتاج باقامت ریهائی از خارج نشوهند شد مع ذلک برای مزید بیان و اشارت بعنوان جواب مبادرت بسخن کنیم * این مطلب را در معیار هفتم از میزان دوم در جواب سخن پروتستانی بمسلم که میگفت امر تثلیث سر نیست از اسرار الهیه و کسی را نمیرسد که در انقیام گفتگو کنند بنحو اجل بیان کردیم . و چون در این خصوص اصراری دارند مانیز ناچار از افزودن بر بیان خویش خواهیم بود *

❖ ليهلاك من هلك عن بينة ويحيى من حي عن بينة ❖

چون اهل تثلیث کلمات مسیح را در کتابهای خودشان گواه بر عبودیت و خضوع او و بیان توحید خدا وفقی اله دیگر یافتند چنانکه جله^۲ انبیا را عادت بر این متوال جاری بود و از آنطرف نیز میخوانند که به تبعیت و در غم یهود که عزیر را پسر خدا گفتند مسیح را پسر خدا گویند و عبارتی دیگر بر آن بیفزایند و بگویند عیسی خدا است و خدا عیسی است و خدا ثالث شده است ناچار شدند از اینکه آن جناب را در وجهه قرار دهند آیات خضوع و خشوع و عبودیت انجیل را اجل بر بشریت او کنند و آیات مجهوله الحال دیگر را که بسیاری از آنها نیز گذشته از امر تحریف دلالتی بر مدعای ایشان ندارد بجنبه الوهیت عیسی مجهول دارند چنانکه از مطالعه^۳ بیانات صاحب کتاب این معنی ظاهر است *

نخست معنی قدرت خدای را بر همه چیز بفهمیم پس از آن حکمت او را که نمیتوان از آن پرسید بدانیم تا آنکه گفتههای این مؤلف دانسته شود *

خدای توانا قادر بر همه چیز هست ولی همه چیزی قابل تعلق قدرت خدای نتواند بود *

این عالم اجسام که تمامی این جهان محسوسات است در میان پوست

نخعی یا جوی نتواند کبچید *

خدای را اول مخلوقی بجز آنکه در آغاز آفرینش اینجهان آفرید نتواند بود و هر چه آفریده شود در اینجهان است و در بعد از نخستین مخلوق اینجهان خواهد بود *

وجود شریکی مر خدا را متعلق قدرت نتواند بود تکون خدایی دویم از قدرت خدا صادر نتواند شد زیرا که دویم متکون شده به قدرت خدای خدا نتواند شد *

دیگر واضعتر کنیم دیروز محدود و جهات دیروزی امروز نتواند گردید جسم محدود جسمیت غیر قابل ابعاد سه گانه که طول و عرض و عمق است نخواهد شد *

وامثال اینگونه نمونه ها که هرگز ممکن نیست متعلق قدرت شوند لایعد و لایحصی است پس معنی قدرت را باید فهمید . و قدرتی که در مقام تعبیر از ذات خدا آورده میشود همان ذات خدا است . و علم که گفته میشود همان ذات الهی است . و همچنین است تمامی صفات ذاتیه خدا که بی تعدد جهات همه تعبیری است از کمال وجود مقدس باری تعالی *

﴿ اسماؤه تعبیر و صفاته تفهیم ﴾

پس قدرت و علم و مانند آنها را که متعلق بموجودات خلقیه گوئیم ذات قدیم الهی نیست . که ذات ازل بر مخلوق وارد نشود و واقع نگردد و تعلق نکبرد . نمی بینی که علم خدا را از دانستن شریک نفی کنیم *

﴿ اَنْبِئُوْا لِلّٰهِ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمٰوٰتِ وَلَا فِي الْاَرْضِ ﴾

قدرت بر حلول در بشر نیز همین حکم را دارد اگر مبنای کار بر آنچنان حلول و اتحاد باشد پس خدا نیست و مانند یکی از مخلوقات است و در میزان نخستین دانستی که آنچه در مخلوق ممکن است در خالق آن متمتع باشد و آنچه در مخلوق متمتع در خالق تواند بود *

گذشته از اینها آنگونه حلول و اتحادی را که میگویند در عیسی شد آیا این کار نیک بود باید . یعنی حلول کردن در بشر امری است راجع و شایسته بتدائی ازل تعالی و یا آنکه این امری است مرجوح

و نالایق بمحضرت او . اگر قسم اول است پس میبایست خدا این کار را تنها در حق یک بشر نکنند بلکه سنت الله را بر این جاری سازد که در بشرهای بسیار حلول کند و با آنها متحد باشد بعلم اینکه کفایت این کار نیک است و خدا قادر بر همه چیز است و کار نیک را صانع قادر البته ترك نکند زیرا که بندگان را بسبب ترك نیکوکاری مسؤل و مؤاخذ میدارد *

﴿ انأمر ون الناس بالبر وتسنون افسكهم ﴾

حلول در بشر سهل است که در کترین مخلوقات خویش نیز برای اظهار قدرت و لطف خود میبایست حلول کنند *
و اگر این کار نیک و راجح نبود پس خدا را مژده از کار بدو زشت باید داشت خصوصا در حق خاصان خویش *

حیرت از کماترهای متناقضه اینها دارم از یکطرفی خود را موحد گفتند و از تغییر و تبدیل ذات خدا را مژده آوردند و از طرف دیگر اینگونه تغییرات و تبدیل در ذات او را جایز دانستند . نمیدانم چه میگویند خدا را حال حلول به بشریت عیسی غیر از حال عدم حلول است و حال پیش از اتحاد با او مغایر با حال بعد از اتحاد است . و تو خود در اول کتاب و جاهای دیگر از میزان الحق خود این عقیدت را باطل دانستی پس یکی از این دو مطلب را غلط گفتی . و چون بدلائل توحیدیه تغییر و تبدیل در ذات ازل تعالی نیست ناچاری از اینکه از دعوی حلول و اتحاد در ذات واحد الهی در گذری و بشر را جای حلول ذات خدای نکویی *

اما دلائل لفظیه که از انجیل و غیره آورد دلائلی است که هیچ خردمند صاحب ادراکی آنها را مأخذ حلول و اتحاد ازل تعالی با جسمانیات نتواند کرد *

هر گاه عباراتی است که میگویند از مسیح شنیده شد که گفت من در پدرم و پدر در من است و من و او یکی هستیم و معنی آنگونه سخنان را بر فرض صحت آنها دلیل خدایی مسیح دانسته ذات مقدس ازل را

با لایش حلول واتحاد منسوب داشته اند امثال آنگونه عبارات را در حق شما کردن و حواریان عیسی نیز نقل کرده اند و در انجیل خودشان نوشته اند *

اینک ✽ در فصل هفدهم انجیل یوحنا ✽ از قول مسیح آورد تا آنکه ای پدر همه یکی شوند و چنانکه تو در من هستی و من در تو ام ایشان ✽ یعنی ایمان آورندگان مسیح ✽ نیز یکی در ما شوند تا آنکه جهان بدانند که تو مرا فرستاده و عزتی را که بمن دادی با آنها دادم که یکی شوند چنانکه ما یکی هستیم من در آنها هستم و تو در من هستی تا آنکه جهان بدانند که تو مرا بعث کردی و چنانکه مرا دوست داشتی ایشان را دوست داشتی * نیز ✽ در آن فصل انجیل است ✽ که من کلام ترا با آنها دادم و جهان بشنیدند ایشان کرد زیرا مانند اینکه من از جهان نبودم ایشان نیز از جهان نبودند و هم ✽ در آن فصل است ✽ که ایشان از جهان نیستند همچنانکه من از جهان نیستم ایشان را بحق خود تقدیس فرمای کلام تو ✽ یعنی وعده تو در حق ایمان آورندگان ✽ حق است چنانکه تو مرا بجهان فرستادی من نیز ایشان را بجهان فرستادم *

✽ در فصل اول نامه نخستین یوحنا است ✽ آنچه را که دیدیم و شنیدیم بشما بیان میکنم که شما با ما متحد باشید و فی الحقیقه اتحاد ما با پدر و پسر او عیسی مسیح است ✽ نیز در آن فصل است ✽ اما اگر مانند او که در روشنا نیست دور و شتابی است رفتار کنیم با یکدیگر متحد هستیم * ✽ در فصل چهاردهم از انجیل یوحنا است ✽ باورندارید که من در پدرم و پدر در من است آنچه بشما میگویم از خودم نیست بل پدری که در من است ✽ و عبارت دیگر ✽ در من ساکن است بعمل آورد ✽ نیز در آن فصل است ✽ در آن روز بدانید که من در پدرم و شما در من هستید و من در شما هستم *

✽ در فصل ششم نامه افسوسیان است ✽ خدا و پدر همه یکی است که او بالای همه است و با همه است و در همه است ✽ و در فصل ششم نامه قورنتوسیان است ✽ شما هیکل خدا هستید *

از اینگونه عبارات که دلالت بر اتحاد و حلول ازل و ازل در حواریان و تلامذ عیسی بل در جله ایمان آورندگان بمسیح تواند داشت در جله انجیل لایعبد و لایحیی آورده اند پس اگر این فقرات را که برای نمونه آوردیم و مانند آنها را در حق عیسی علیه السلام یعنی الوهیت او و اتحاد و حلول خدا در آنجناب بدانیم پس همه خدا هستیم و خدا در ما است و ما در خدا و در مسیح شدیم و مسیح در ما شد و در خدا شد *

اکنون برادران! بیا کاهانم از رموز آن کلام حقیق الهی که در اصل و ترجمه آن تخریف نتواند بود بیشتر گفتیم که گذشته از دیگر گونه تخریفات و جعلیات که در کتب آسمانی کرده اند خطاهای بسیار در ترجمه ها شده است که بعلمت مقاصد باطله مترجمان ❖ و اول ❖ و بسبب ممکن نبودن بیان اصل مطلب با ترجمه ❖ ثانیاً ❖ در کار است و شاهد خطای ترجمه را نیز آوردیم و این یکی شاهد را نیز بر آن بیفزاییم که اگر در فارسی کسی حال کسی را از روی مودت و لطف جو یا شود با و گوید دماغ شما چاق است و چون تحت اللفظ بترجمه عربیه بیاوریم ❖ انفکم سمین ❖ میشود و چون این ترجمه ناتویه را به پهلوی در ثانی بعبارت دیگر بیاوریم میشود ❖ بینی شما فربه است ❖ که اصل مطلب بکلی از میان رفت و معنی غیر مر بوطی که مغایر مقصود صاحب سخن بود از ترجمه ها ظاهر آمد *

معنی تثلیث را از آنگونه سخنان که در حق عیسی و روح القدس یافتند مطلبی ساختند و خواستند این کلمه را که صریح در شرک و الحاد است تصحیح کنند و نتوانستند و برای اسکاكت نادانان گفتند که چون از وحی و کلام خدا و از انجیل حاضر است باید تعبد و گفت خدا ثالث ثلثه است و عیسی پسر خدا است *

پس بیان قرآن عظیم الشان را که وحی غیر محرف الهی و معجزه باقیه پیغمبر آخر الزمان است در مثل این بیان بفهمیم که آنها خدا را ثالث ثلثه گفتند و خدا خود را رابع ثلثه فرمود *

﴿ مایکون من نجوى نشة الاهورابعهم ﴾

راست است خدا با مخلوقات خود هست ولی نه آنچنانکه جاهلان میفهمند و معنی میکنند . پس اگر در انجیل کلماتی از این قبیل بوده معانی آنها در نزد اهل توحید آشکار و روشن است . و ذات ازل تعالی چنانکه در میزان نخستین و در جاهای دیگر اشارت بر آن شده به هیچ طوری از اطوار مناسب و علاقه ذاتیه با مخلوقات نخواهد داشت *

راست است در حق قربان خدای و ایمان آورندگان بخدای کلماتی در کتب سماویه وارد بوده است که ظاهر آنها را اهل ظاهر بمعنی حلول و اتحاد تأویل میتوانستند کرد لکن اهل توحید معانی صحیحه آنها را توانند فهمید و بس . و در قرآن مجید نیز از آنگونه عبارات وارد گردید و اهل معرفت نظماً و نثراً این مطلب را گفتند *

﴿ ان الذين يبايعونك انما يبايعون الله يدالله فوق ايديهم ﴾

بیعت بر پیغمبر را بیعت برخدای گفت و دست پیغمبر را که در بیعت بر بالای دست بیعت کنندگان بود دست خدا نامید *

﴿ ومارميت اذ رميت ولكن الله رمى ﴾

اتحاد فعل را بخدای بیان فرمود که رمی را در حالتی که رمی کننده حقیق ظاهراً پیغمبر علیه الصلوٰة والسلام بود از او منفی داشته بخود منسوب نمود که رمی را تو نکردی بل خدا کرد این است که فرمودند *

﴿ من رآنى فقد رأى الحق ﴾

هر که مرا دید به تحقیق خدای را مشاهده کرد و مولانای رومی در کتاب مشنوی گوید *

﴿ کرتو خواهی هم نشینی با خدا * روشن تو در حضور اولیا ﴾

و الحاصل معنی تلیث و اتحاد خدا را با مسیح و دیگر مخلوقات اگر از عبارات مذکوره که از انجیل و نامه ها نمونه آنها را کفتم استنباط کرده اند آشکار است که دلالت بر مقصود آنها نخواهد داشت . و اگر از تعریات ابوتی و بنوتی و پسری و پدری که در انجیل و غیر آن

در حق مسیح گفته اند دلیل پیا و زند آن نیز هرگز دلالت بر مطاب
اهل تثلیث نتواند داشت . بعلمت اینکه همه انجیل و توراتیه بر
از عبارات مذکور و نسبتهای پدری و پسری در حق سایر مخلوقات
و انبیا و اولیا میباشد . و این تعبیرات یحیدی در آن کتب هست که محتاج
بذکر نمونه های آنها نیستیم و بعضی را در اثنای بیانات گذشته شنیدی
و در میان بنی اسرائیل این تعبیر شایع بوده است و یهودیها میگفتند
ما پسران خدا هستیم *

* در فصل ششم نامه قورنثوسیان است * خدای توانا بر همه چیز
میفروماید که من شما را پدر شوم و شما نیز مرا پسران و دختران باشید *
هرگاه آنگونه نسبتها و الوهیت بعیسی علیه السلام بواسطه معجزات
و احیاء اموات است که میگویند از آنجانب ظاهر شد واضح است
که این معنی را از معجزات که از جانب خدا بانبیا و اولیا از روی قدرت
کامله الهیه داده میشود استنباط نمیتوان کرد و هیچ صاحب عقلی
نمیتواند بگوید که هر کس مرده را زنده کرد و خود گفت این کار
از جانب خدا است آن کس خدا است *

اگر مسیح سه کس را زنده کرد حزقیال چندین هزار کس را زنده
نمود چنانکه در توراتیه یعنی در کتاب حزقیال در فصل سی
و هفتم است . و الیسع نیز احیاء میت کرد حتی از قبر او نیز این معجزه ظاهر
شد چنانکه در فصل چهارم و سیزدهم سفر الیسع از توراتیه است .
و آنگونه معجزات را که از عیسی روایت کرده اند در حق شاگردان
و حواریان مسیح نیز در انجیل حاضر آورده اند . دم کاو بنی اسرائیل را
بمرده زدند و زنده شد *

اگر چه بدلائل توخیدیه و بسداهت عقل خدا شناس نسبت
الوهیت و مانند آن را بمخلوقات دادن در بطلان و مخافت نه چنانست
که محتاج بشرح و بسط و اقامت براهین دیگر گردد . لیکن محض مزید
آگاهی از مآخذ عقائد فاسده ایشان مبادرت بذکر فقرات مذکور
کردیم *

اکنون مطلب صاحب کتب را که در خصوص حکمت خدا آورد
 بفهمیم و نمیدانم این سخن را فهمیده نوشت و یا آنکه از روی سخنانی
 که از عوام اهل اسلام شنید در کتب خود درج کرد *
 اینکه از حکمت خدا آکا، نمیتوان شد یا آنکه از حکمت الهیه
 نباید جستجو کرد از سخنان جاهلان است. و دانشمندان دانند که تکلیف
 ما بجز از فهمیدن اطوار حکمت و آثار ربوبیت خدای تعالی چیز دیگری نیست.
 خدای توانا انسان را در صورت خویش آفرید و او را بصورت
 صفات و اسماء خویش ساخت و مظهر جلال و جمال خویشش داشت.
 و قدرت و علم و حکمت خود را بوی عطا فرمود و منتهی بزرگوار و نهاد *
 ❖ ومن یؤتی الحکمة فقد اوتی خیرا کثیرا ❖
 ومع ذلك اینگونه اعتذار در اعتقاد به تثلیث یا خود حلول و اتحاد
 ازل سبحانه مرد خردمند را شایسته نتواند بود. و چنانکه گفتیم
 آتش پرستان و مانند آنها را راه اعتذار باینگونه سخنان بی بنیان باز
 شود. و در آن صورت ناچاریم از اینکه هر کس، اهل تثلیث را موحد دانیم
 بت پرستان را نیز آفرین گوئیم و موحدشان شناسیم. و چون بدلائل
 عقلیه و نقلیه خود را بر تمسین و تصدیق آن طایفه راضی نتوانیم
 کرد لهذا اهل تثلیث را نیز در بیرون شارع توحید خواهیم دانست
 و کتب آنها را کتب الهامی نتوانیم گفت و اعتماد بآنگونه اسفار
 و رسائل نتوانیم جست *

پس باقی نماند از برای ما مگر تفحص در امر دین اسلام و کلام الهی
 بودن قرآن و تفحص از اینکه آیا اخبار پیمبر آخر الزمان در بقیه این
 کتب آسمانی پیدا میشود یا نه. و آیا معجز و خارق عادت از آن پیمبر
 ظاهر گردید یا نه. اگر چه بعد از مطالعه صاحبان انصاف موازن
 و معیارهای سابقه این کتب مستطاب را محتاج بمرید بیانات در این
 نامه نبودیم ولی برای اكمال نعمت و اتمام حجت بر اهل ایمان و انکار
 بقیه بیانات در مطالب مذکوره را در طی دومیزان دیگر چنانکه
 در صدر نامه وعده کردیم بسیاری خدای و امداد اولیا در غایت ایجاز

واختصار خواهیم آورد و از خداوند یاری خواهیم جست *

❖ والسلام علی اهل السلام ❖

﴿ بِسْمِ اللَّهِ ذِي الْكِبَرِيَّاتِ وَالْعَظِيمِ ﴾

﴿ میزان چهارمین از میزان الموازین ﴾

در بیان بشارت توریة و انجیلست در حق پیغمبر موعود که منتظر در میان جله امم و قاطبه ملل بود که پس از همه تحریقات و تباهیها که در آن کتب سماویه کردند همین بقیه آنها بوضوح و آشکائی بهشت آن پیغمبر خدای را بنماید و در طی این تعلیم و بشارت بمناسبت مقسم بر بیان مطالب دیگر که ذکر آنها بر دلهای پاک روشنایی تواند بخشید اشارت خواهیم کرد و این میزان نیز درده معیار قرار گرفت *

﴿ معیار نخستین ﴾

آیین امتحان و اختیار که خدای را در حق هر قومی از اقوام و در باره هر گروهی از ملل جاری است اقتضا چنان کرد که عیسی مسیح کلمه الله را مانند آدم ابوالبشر علیهما السلام در بیرون از مقتضیات طبع و برخلاف ترتیب اسباب بر مسببات ظاهریه بیافریند و همچنین که پدر ماری و واسطه پدر و مادر جسمانی آفرید عیسی را نیز بی پدر جسمانی ساخت و او را مبعوث بر بنی اسرائیل فرمود و مأمور بر تعلیم و بشارت کرد یعنی انگیختن را بر وی فرستاد و روح القدس را مؤید و مدد او داشت و آنجناب آنچه را که مأمور بر آن بود از تبلیغ و ادای رسالت و بشارت بعمل آورد و حواریان که صاحبان ولایت و تصرف و تدبیر در جهان بودند از رکت انفس مسیحی تکمیل شدند

تا آنکه وقت رفتن عیسی از میان آن قوم رسید و هنگام اجرای آیین
 اختیار شد *

سر و حکمت امتحانات الهیه را که در هر قومی جاری بود و هست
 سابقا بنحو اجمال کفیم و کسائیکه جوایز مزید آگاهی از این
 حکمت‌های الهیه باشند مراجعت باهل آن کنند . و این عبد قلیل
 البضاعه در سال هفتم هجری در رساله مطالع الاشراق خود
 که در مسائل دینی عربی العبارة نگاشتم این مطلب را مشروح داشتم .
 و در کتب اسلامیة این سخن مشروحا مبین است . در این مختصر نامه
 تطویل و شرح و بسط را در این مطلب زاید می‌شمارم *

آیین اجرای امتحان در هر قومی بنحو کلیت چنانست . که پیغمبر یا ولی
 که داعیان پراخ خدا و هادیان و مبشران و انداز کنندگان هستند
 پس از ایفای رسم دعوت و بشارت خود از میان قوم بیرون روند و اینجهان را
 بدروغ کنند . تا آنکه ایمان آورندگان حقیقی ازدروغی که بهوایهای
 نفسانی و آرزوهای شخصانی و حب ریاسات از روی ریا ایمان
 آورده بودند تمیز یابند و مؤمنان امتحان شدگان که در آن حال ضیعت
 هادیان در میان فتنه و حادثه بثبات قدم مستقیم باشند در مدارج کمال
 برتری جویند . و این گونه امتحانات واقع نتواند شد مگر بقیاب رئیس
 و هادی آن قوم *

﴿ احسب الناس ان یترکوا ان یقولوا آمنا و هم لایفتنون ﴾
 پس از آنکه کلمه الله عیسی را موعد رفتن از میان امت رسید جلّه
 و صابای خود را مکررا و مؤکدا برای تلامذ و اصحاب خویش بیان کرد
 و از وقایع و فتنها که میبایستی بعد از او ظاهر گردد خبر داد و چنانکه
 در بقیه انجیل است و بزودی گفته خواهد شد بشارت پیغمبر آخر الزمان را
 بنحویکه آنجناب و کتاب نازل شده براو که تعلیم و بشارت بود
 میبایستی ظاهر کنند بعمل آوردند . و فرمودند که بعد از من مسیحان
 دروغگوی پیداشده سخنان مرا تغییر داده اختلاف عظیم در میان امت
 من خواهند انداخت . و کلیات آنها را بهفتاد و دو فرقه متفرق خواهند

ساخت که جمله آنهادر هلاکت است مگر یکفرقه که تابعان
شمعون الصفا هستند *

در ❖ فصل دوم ❖ از رساله ثانیه شمعون الصفا در حق معلمان
بعد از عیسی میگوید لکن در میان مردم پیغمبران دروغ کوی بودند
چنانکه در میان شما نیز معلمان دروغگوی خواهد آمد. خدایی را
که خریدار آنهاست نیز انکار کنند وعقائد باطله را که شایسته
لعنت باشد به پنهانی ادخال نمایند و بزودی برای خودشان هلاکت
آورند و جمعی تابع طریقه های مضرت آمیز آنها شوند و بسبب آنها
در خصوص راه حق بدگویا و اطاله لسان شود و از روی طمع بسختان
ساخته ❖ یعنی مجعول ❖ شماها را بجای متاع بگذارند یعنی
بیخرند و میفروشند و تجارت میکند و متاع تجارتی آنها شما
میشید *

در ❖ رساله مذکوره ❖ در فصل سیم است مهلت دادن خدای را وسیله
خلاص خود دانید. چنانکه برادر مهربان ما بولوس نیز از روی حکمتی
که باوداده شده بود بشما نوشته است. همچنانکه در جمله نوشتجات
او که در این مباحث نوشته است و در این مطالب مانیز چیزهایی هست
که فهمیدن آنها دشوار است. مردمان نادان بی ثبات همچنانکه در حق
کتابهای دیگر کردند اینها را نیز بطورهایی که داعی بر هلاکت
ایشان است تأویل کنند. اکنون شما ای دوستان این کارها را پیش
از وقت بدانید و حذر کنید که بسبب ضلالت بدکاران گمراهی نیافته
از منافع خود باز ننمایید *

در ❖ فصل دوم ❖ مکاشفات یوحنا است از دروغگویان تو رسولانی را
که میگفتند ما اهل رسالتیم و رسول نبودند و دروغگویانی آنها را
بانتخان دانستی آگاه شدم *

تحریر و دست کاری در انجیل و کتمان اناجیل یعنی تعلیمات
و بشارات مسیحی و تغییرات و بدعتها که در آیین او گذاشته شد
و اعمال و آداب آنجناب را که برای وقیاسات و تأویلات باطله برهم

زدند همچنانکه بعضی از نمونه های آن را پیشتر بیان کردیم و از صوم و خسته و غسل و طلاق و مانند اینها نمونه آوردیم جمله این امور در اندک زمانی بعد از رفع عیسی علیه السلام بعالم بالا در میان تابعان آنجناب واقع شد. تا آنکه کار بجایی رسید که حواریان او مقهور و محجوب شدند و دعوت کنندگان و معلمان دروغگوی همچنانکه مسیح خبر داده بود باسم مسیح و حواریان مسیح در اطراف و انکاف ظاهر شده و هر چه خواستند کردند *

❖ مهر در خسته چوپنهان شود * شیر به بازیگر میدان شود ❖ و چون بشارت عظمی که آن کلمه الله مأمور بر تبلیغ آن بود زده نزدیک بعثت فخر کائنات بودی علیه الصلوٰه والسلام که از بد و زمان آدم انتظار آن خلاصه آفرینش را داشتند و بعضی از معلمان را بجز از ابطال اساس دین الهی و ایراث فساد و تباهی در روی زمین مقصودی نبود و چنان بندها شستندی که وعده مسیحی در ظهور آن نور قدیم ازلی در همان زمان نزدیک انجام خواهد شد. و بدین موجب همه همت خود شان را در اخفا و ابطال آن بشارت عظمی مصروف کردند و مع ذلك بعثت کثرت شهرت و شایع بودن این بشارت نتوانستند آنرا بکلی بردارند و نور حق را خاموش کنند *

❖ والله مقم توره ولو کره المشرکون ❖

صاحب کتاب اگر بچشم بصیرت و انصاف بیند خود حقیقت کار را مطابق بیانات مذکوره تصدیق خواهد کرد و از اعتراض آوردن بر اسلامیان با آیت کریمه ❖ مبشرا برسول یأتی من بعدی اسمه احمد ❖ اعتذار خواهد جست *

ای مؤلف در فصل اول از باب سیم کتابت کفّی که در هیچ صفحه و سطر از انجیل مضمون آیت مزبوره که دلالت بر بشارت عیسی بر پیغمبر آخر الزمان داشته باشد یافت نمی شود. و در این ضمن سخنانی که دور از شیوه ادب و از شیوه دانش است پیمان آوردی. نخست جواب آن سئوئه سخنان را از ما نخواه. مگر جواب مطلب را و بیان سخنی را

که گفتی چون مسیح خبر داده بود که بعد از او پیغمبران دروغگوی خواهند آمد این است که صاحب قرآن این آیت را آورد که نگویند اونیز از آن دروغگویان است *

باینها همین عبارت پیغمبران را که از انجیل میگویند لفظاً و دلالتاً تغییر داده و تحریف کردی چنانکه عیسی و اوصیای او خبر داده اند و این خبر تاجیهان هست ثابت خواهد بود . تا آنکه دولت الهیه ظاهر گردد . معلمان دروغگوی همواره در میان عیسویان در هر زمانی بلباسی ظاهر توانند شد که تحریفات نقطه و ثا و یلیه مقصود خود شان را از پیش برند زیرا که همان علت و سبب که در این کار پیشینیان آنها را بود در اینها نیز بطریق اتم و اکمل خواهد بود *

مقصود عیسی را که در خصوص کمره کندگان بعد از خود خبر داد و مؤلف مابعدی که عبارتش آورد از فصل سی و نهم انجیل مرقس بفهمیم * عیسی علیه السلام که از خراب شدن بناهای بزرگ و مانند آنها در هنگامیکه از معبد بیرون آمد خبر میداد اصحاب از او پنهانی پرسیدند که این علامتهای ظاهر خواهد شد عیسی شروع بجواب کرد که حذر کنید شما را کسی کمره نکند زیرا که بسیاری بعنوان مسیحی میایند و بنام من کسان بسیاری را کمره کنند *

عبارتی را که صاحب کتاب بعیسی منسوب داشت که گفت بعد از من پیغمبران دروغگوی خواهند آمد همان است که نکارش یافت . و مؤلف آنرا تحریف کرد و پیدا شد که اسلامیان بر روایت و نقل او اعتماد کنند و اعتقاد آورند . و الحاصل معلمان و دعوت کنندگان دروغین بعد از مسیح ظاهر شدند و در ابطال دین خدا کوشیدند و چهره شاهد مقصود حقیقی را در پرده اخفا گذاشتند . و دوست ندارم که باسم و رسم آنها تصریح کنم ورنه تعصب جاهلانه طرف مقابل را بتحریر آرم . که این نامه بدست جاهل متعصب نیز تواند رسید . و اگر پیغمبران دروغگوی نیز بآن معلمان بگویم با اصطلاح خودشان خواهد بود *

✽ مبشر ابرسول یاتی من بعدی اسمه احمد ✽

ای صاحب کُتاب بعد از بیانات راستین که در وقوع تحریفات در کتب سماویه و ظهور معلمان و داعیان در و غکوی بعد از عیسی علیه السلام برداشته شدن انجیل حقیقی از میان عیسویان بیجهت حدوث اسباب و علل در ظاهر و باطن گفته شد اسلامیان را یا اعتراض خود در خصوص آیت کریمه که خبر از بشارت عیسی میدهد بلفظ نتوان انداخت باینکه اعتراض شما در این مطلب گذشته از حد فیات و تحریفات از جهات دیگر نیز مرد و داست *

❖ اولاً ❖ مقصود از آیت کریمه اشارت بر بشارت دادن عیسی از پیغمبر موعود در زبان جمله انبیا است چنانکه بزودی تفصیل این بشارت را در بقیه کتب سماویه خواهی شنید . و لازم نگرفته است که این بشارت را بلفظ قرآنی در انجیل پیدا کنیم حال آنکه در انجیل اصل بلفظه مکتوب است *

❖ ثانیاً ❖ مدلول آیت قرآنی آگاهی دادن از بشارت پیغمبر آخر الزمان است بلفظ عیسی علی نبینا وعلیه السلام نه مندرج بودن آن در انجیل حاضر شما بعبارت مخصوصه که فرمودند عیسی بشارت میداد با آمدن پیغمبری که نام بالساواحد است و نگفتند در انجیل باین عبارت نوشته شد که پیشتر رسول یائی من بعدی اسمه احد فرمود نه مکتوب با فی الانجیل بعثة نبی اسمه احد . و پس از آنکه وضع زمان بعثت عیسی علیه السلام و عناد و انکار ملت بنی اسرائیل و قوعات بعد از آن جناب و پنهان شدن اوصیای حقیقی و کلمات و بشارات او بخوبی که علی الاجمال گفته شد معلوم گردید اینگونه اعتراضات را که از امثال صاحب کتاب ظاهر میشود محل و واقعی نتواند بود *

حقیقت دینی اسلام با وجود معجزه و برهانی مانند قرآن و بیساناتی که اسلامیان را از روی حق و صواب در دست است و استواری قوانین شرع و ناموسی که از جانب آن مفسر پیغمبران تأسیس شده است حاجتی بذکر دلائل و شواهد دیگر از خارج نخواهد داشت مگر آنکه برای مزید بیان و تمام کردن حجت بر منکران يك جمله از آیات و فقرات انجیل

و توریة و سایر دلائل و براهین را چنانکه وعده کردیم در طی این اوراق
بیاری خدای خواهیم آورد *

اهل کتاب بشارت واره در این بقیة کتب آسمانی را که در حق
پیغمبر موعود و منتظر است بخوبی میدانند ولی بعزت زبون بودن دلهای
آلوده ایشان از سلطان چهل و عناد چنانکه عیسی خبر داد راه تأویل
و بهانه جویی را در کلمات الهیه پیدا کنند . و پس از علم و آگاهی
از حقایق امور انکار و جحود آورند . چنانکه یهودان در حق مسیح
و بشارت های واره در مسیح و در هجرات ظاهره از مسیح و در اعمال
و رفتار های مسیح کردند و همچنین که صاحب کتاب از روی بی شرمی به
تبعیت کفار عرب نسبت جنون و صرع العیاذ بالله بر آنچنان پیغمبر
عظیم الشان داد مسیح و یحیی را جنون منسوب داشتند *

افسوس بر آنگونه دینداری باد . ای صاحب تألیف در انجیل خودت
از یهودان و منکران نشنیدی که گفتند رئیس شیطانها با مسیح
همراه است و هر چه میکند بدستبازی او میکنند . و در حق
یحیی نیز مانند این سخن را نشنیدی و تبعیت بر یهودان را بر خود ننگ
ندانستی ؟ *

﴿ معیار دوم ﴾

آیات کتاب موسی را که آنرا توریة مشی گفته اند در معیار ششم از میزان
سیمین بمناسبت از سخن آوردیم . و معلوم کردیم که آیات مزبوره در حق
بشارت از پیغمبر موعود است و دلالتی بمسیح نتواند داشت ولی صاحب
کتاب در فصل اول از کتاب سیم گلبش خود کشیها در تأویل آیات
مزبوره میکند . و لفظ برادر را که در توریة گفت از برادران بنی اسرائیل
پیغمبری بصفات و علامات معلومه مبعوث کنیم می خواهد تأویل کند
که اهل ذوق و ادراک در جرح و تعدیل آنگونه تأویل که در لفظ برادران
کرده است محتاج به یسائی دیگر نیستند . و بالبدیهه برادر یکقوم

طایفه دیگری است که از یک پدر جدا شده اند چنانکه این معنی در حق نسل اسماعیل و اسحاق که از ابراهیم علی نبینا وعلیهم السلام متولد شدند و بنی اسرائیل با اسحاق و عرب با اسماعیل منسوب گردیدند واضحست .

این دو طایفه عظیمه برادرند و در کتاب موسی است که بکلیم خویش میفرماید خدای پروردگار تو از میان برادرانت پیغمبری را مانند تو مبعوث خواهد کرد و در آیت ❖ ۱۵ ❖ از کتاب مزبور از فصل هجدهم است که خدا فرمود ❖ از برای آنها پیغمبری را مانند تو از میان برادران ایشان مبعوث خواهم کرد ❖ و بیان دلالت این کلمات را بر پیغمبر موعود و راست نیامدن آنها در حق عیسی خصوصا بمعتقدات عیسویان که در آنجناب دارند در معیار مذکوره آوردیم *

در صفحه ❖ ۱۷۹ ❖ میزان الحقیق پر و تستائی که در بیان این آیات بسخن پرداخت میگوید . ثابا از آیات توریة آشکار و مثبت میگرد که پیغمبر وعده شده به بنی اسرائیل یعنی آن ذریه وعده شده بابراهیم که بسبب وی همه طوایف عالم برکت خواهند یافت از نسل اسحاق و یعقوب مبعوث خواهد شد نه اینکه از نسل اسماعیل . و آثانی در اینجا آورده است که هرگز دلالت بر مدهای او نتواند داشت ❖ خدا بابراهیم فرمود سخن ساره را در خصوص هاجر بشنو و آنها را بدیار غربت بفرست و از ساره باین سخن ناخستود مباش ذریت تو از نسل اسحاق نیز خوانده میشود ❖ خدا با اسحاق نیز وعده داد که از ذریت تو زمین برکت خواهد یافت هیچ تنافی و تناقض با وعده مخصوصه الهیه که در حق اسماعیل و ذریت او داشت ظاهر نتواند کرد . و اگر عیسی پرستان و مدعیان عیسی پرستی بانصاف و ادراک پیش آیند و کوش کنند مطلب بغایت روشن است ولیکن . حب الشیء یعنی ویصم *

چون اساس سخن را بقدر امکان براختصار گذاشتیم در میان این مطلب و وعده برکت روی زمین که بابراهیم و ذریت آنجناب داده شد از همین توریة بقدر کفایت اهل دانش و بصیرت خواهیم آورد . و خواهیم نمود که وعده مخصوصه خدای در نسل اسماعیل علیه السلام

چگونه بوده است و در همین بقیه توریة در تصریح بر مطلب اسلامیان
چه بگذاشته اند *

سخنی در میرون از مقام گفتگو بنظرم رسید در اینجا بیاوریم تا آنکه
مدعیان دینداری را اسباب ترك تعصب جاهلانه گردد و راه حقیق
الهی را پیدا کنند *

الهام و کلام الهی نه چنان است که هر صاحب سوادى که از خواندن
و نوشتن الفاظ و لغات آگاهی دارد از معانی لطیفه و نکایات و اشارات
دقیقه و اسرار و نکات غیر محدودۀ آن الهامات اطلاع تواند جست .
و پیشتر گفتیم که اثر مشابه صفت مؤثر است و میان مدرک و مدرک
وجه مناسبت لازم است *

کلام خدای مانند انسان است اگر کسی حقیقت انسان را فهمید و حی
و کلام الهی را نیز تواند فهمید خصوصاً که آن کلام تغییر نیافته و مکرر
نشده باشد . مانند مسیح علیه السلام که از او از روی آنچه در ظاهر
بعقول و افهام ناقصه و قاصره میفهمیدند سخن میگفتند و تا اکنون نیز
میگویند و مقام حقیقی او را احدی از امثال ماها نتواند فهمید . پس
کلام الهی را حواس الهیه میخواهد که بفهمد و باین کوش حیوانی
نمیتوانش بشنوی *

بدان که اولاد ابراهیم و اسماعیل و اسحق شدن گذشته از اینکه در عالم
جسمانیات و توالت و تناسل بشری امریست عظیم و سری است کریم
• و پاکی اعراق و اصالت نسب کاری است لازم الاعتسا •
نه چنان است که این مطلب را قانون کلی بر خود قرار دهیم .
یا آنکه خدای را مجبور بطوری غیر از طور معروف خود مان دانیم .
و گوئیم که زید باید از نسل عمر و باشد تا حکم فلانی در حق او جاری گردد
• که اینگونه ملاحظات در خدایی توانا جاری نتواند بود .
و کسی را در آنحضرت جای اعتراض نتواند شد • بعلمت اینکه بی
اطلاعی ما و امثال ما از اسرار و حقایق امور آشکار است *

❖ در فصل سیم انجیل متی است ❖ که در پیش خود تان نکویید

و تصور نکنید که پدر ما ابراهیم هست زیرا که من بشما میگویم خدا از این
 سنگها نیز برای ابراهیم اولاد حاصل تواند کرد *
 ✽ در انجیل لوقا است ✽ اکنون میوه ها را بثمر شایستگی بتوبه
 بیاورید خود بخود نکوید پدر ما ابراهیم هست زیرا که من بشما میگویم
 خدای از این سنگها نیز برای ابراهیم اولاد تواند آورد *
 ای مؤلف بنص توریة کسانی که عهد ابدی خدا را برداشتند از نسل ابراهیم
 منقرض و ابتر خواهند بود و ابراهیم و اولاد حقیق ابراهیم از باطل
 کنندگان عهد و میثاق خدای بیزارند . اگر محبت خدا را در دل دارید
 و از عصیان برا و ترسانه هستید در کار دین بصیرت جوید و حقیقت را
 یابید . و اگر بخيال باطل بگویید ما بلفظ عیسی و انجیل ایمان آوردیم و عیسی
 ما را نجات خواهد داد و ما را راهی خواهد بخشید حاشا که عیسی خرسندی
 از شما و از عقاید و اعمال شما داشته باشد یا آنکه شما را بشناسد و قبول کند .
 همین آیاتی را که میگوی در اختصاص برکت امتها بر نسل اسحق است
 آوردی و گفتی که دعوی محمدیان باطل است . آبادر ذیل عهد
 ابدی الهی که ابراهیم و نسل ابراهیم را مأثور بخشه داشت و باطل کننده
 آنرا ابتر خواند مذکور نساخت . مگر شمارا هیچ ربطی در لحن
 کلام نیست ؟ *

از آیات همان فصل هفدهم کتاب نخستین موسی برای تو بیاورم
 که وعده مخصوصه خدای را در حق نسل اسماعیل یکقدری بدانی *
 ✽ در معیار هفتم از میزان سیم ✽ عبارات توریة را شنیدی
 و وعده خدا را با ابراهیم در خصوص برکت یافتن جهان بذریع
 او و ظاهر شدن سرورها از نسل اودا نسبی . آغاز سخن را از آنجا بکبر
 و استواری امر میثاق ابدی را در خصوص خسته معلوم نمای و در ذیل
 آن بشارت الهیه را بذریع اسماعیل دریافته پایه پیمان مؤلف را
 در مخصوص کردن مبارک شدن زمین بذریع اسحق مشاهده کنی *
 ✽ در آیت هفدهم فصل مزبور از توریة است ✽ ابراهیم بخدای
 گفت همانا اسماعیل در حضرت تو زنده گانی نکاد . و این سخن

ابراهیم علیه السلام پس از ورود خطاب الهی درباره تولد اسحق شد . و از لحن کلام خصوصاً بقرینه لفظ همان یا همانا اسماعیل در حضرت نوزندگانی کاد روشن است که مقدمات بشارات و تولید سرورها از ابراهیم در میان او و خدای تعالی معهود بوده است . زیرا که آنجناب در جواب بشارت از اسحق این سخن را گفت و در جواب ابراهیم از تولد اسحق و ثبوت عهد و میثاق در او و در ذریه او خبر داده و فرمود ❖ و از برای اسماعیل نیز ترا پذیرفتم اینک او را مبارک خواهیم کرد و برکت خواهیم داد و او را عظیم خواهیم نمود و او را بغایت بسیار خواهیم ساخت ❖ دوازده سرور ❖ از او تولید خواهیم کرد و او را صاحب امت عظیمه خواهیم نمود ❖ و پس از این مکالمات شروع میکند به بیان جاری کردن ابراهیم علیه السلام عهد خسته را که میثاق ابدی بود و این همه بشارات در حق اسماعیل و اسحق در ذیل آن تعاهد واقع گردید . و ابراهیم نود و نه سال داشت که بدست خویش خود را خسته کرد و جله اولاد خود را در آنروز در طبق امر داعی که از جانب خدا صادر شد مخنون ساخت *

الحاصل سرورها ❖ و دوازده سرور ❖ که خدای تعالی در مقام منت ابراهیم در ضمن بشارات الهیه و وعده مبارک شدن زمین بذریه بر ابراهیم مخصوص بذکر فرمود همانا ❖ دوازده امام معصوم است ❖ که صاحبان ولایت کلیه کبری بودند و سروران در تمامی جهان و بجز از ایشان دوازده سرور دیگر که از ذریه اسماعیل باشند نتواند بود . و عظمت اسماعیل که خدا وعده داد در ایشان و بایشان تمام خواهد شد . و وعده الهیه در وجود مبارک ایشان انجام پذیرفت . و تمامی جهان را مودت ایشان فریضه ذمت شد . و اجر رسالت پیغمبر آخر الزمان علیه وعلیه السلام مودت ایشان گردید که مودت ایشان مودت پیغمبر است و مودت پیغمبر مودت خداست *

❖ قل لا اسئلكم علیه اجرا الا المودة فی القربی ❖

اکنون اگر اهل کتاب را نصف همراه باشد آیات مزبوره توریة را خصوصاً بشریة بشارت عظمی که در خصوص ذریت اسماعیل بودن امامان از نسل ابوبی تأویل وتوجیه صریحۃ الدلالة در حق پیغمبر موعود خواهند دید . و از تقلید جاهلانه بر برادران پروتستانی گذشته و برادران بنی اسرائیل را همان ذریت اسماعیل دانسته مبارک شدن زمین را در هر دو نسل از اولاد ابراهیم خواهند شناخت . و پیغمبر مانند موسی را بصفت معلومه که یکی بودن کلام الهی از زبان او است چنانکه سابقاً گفتیم بجز از آن مظهر کلام الهی که تمامی احکام و شرایع را بدرجه کمال رساند و خداشناسی را در جهان ثابت الاساس داشت نخواهند دانست *

آیاتی را که در اختصاص برکت یافتن زمین بذریت اسحق در تأویل عبارات توریة در صفحه ❖ ۱۸۹ ❖ کتاب میزان الحق پروتستانی آورد پس از مطالعه بیانات حقایقه که شنیدی بر فرض صحت آن آیاتی که از انجیل معلوم الحال است بخوبی خواهی دانست . که هرگز آن آیات دلالتی بر مدعای او ندارد و همه استدلالات صاحب کتاب مزبور در اینجا مانند دیگر سخنان او سقیم و غیر مستقیم است . که از جمله آنها سخنی است که از قول عیسی گفت که ❖ اگر موسی را قبول میکردید مرا نیز قبول مینمودید بعلم اینکه او در حق من نوشت ❖ و از این سخن میگوید که برکت موعوده در ذریت ابراهیم منحصر بعیسی است و پیغمبری که بموسی گفته شد خواهد آمد عیسی است . و در عدم دلالت آن سخن بر این مطلب صاحبان انصاف نیازمند تأمل نخواهند بود . نوشتن موسی در حق عیسی اگر انحصار باین آیات توریة داشت پس حق بجانب یهودان است که او را انکار از روی صواب کرده اند . پس عیسی را اقل پیغمبر گویند که مطابق باللفظ توریة باشد و جواب یکجمله از اعتراضات یهودان را بتوانند داد *

جای حیرت و افسوس این است که باین تفصیل سخنان بی اساس خود هیچ آزمی نکرده و میگوید . پس دعوی محمدیان

باطل شد و در آتمقام سخنان جاهلانه که شایسته احوال برادران
 او تواند بود مندرج ساخت . و چون دانشندان را ایراد آنگونه
 سخنان نشاید از جواب بر او گذشتیم *

❖ ولولا الشعر للعلماء یزری ❖ لکنک الیوم اشعر من لبید ❖

❖ معیار سیم ❖

کوش ادراک خود را باز کن عقائد موهومه را آنچه بر آن مألوف
 و مأنوسی . همه را از دل خود موقه دور نمای . مشاعر خود را
 برای فهمیدن سخنان راست من در نزد من بعاریت بگذار . و پس
 از نیل مقصود که رسیدن یمقام ادراک و فهم سخنان است در نظرگاه
 خدای با اختیار خویش راه پیمای *

از بشارات بقیه کتب آسمانی که در نسخه های موجوده در نزد طوایف
 ملل از اهل کتاب در حق پیغمبر آخر الزمان است در اینجا بیاوریم .
 و میران پروتستانی را میران راستین حقیقت شناسی بسنجیم . و پس
 از اقامت بینات و راهنمایی طالبان دین حقیقی ایشان را در قبول و انکار
 بر مکافات و جزا از جانب خدای محول داریم *

نخست از بشاراتی که در خصوص بعثت خاتم انبیا و قیام سرور کائنات
 علیه الصلوٰۃ والسلام در توریة و انجیل وارد است بطریق اجمال بیان
 کنیم . و در این معیار از لزوم برخواستن آن رحمت کلیه الهیه
 باشمشیر و مستقیم شدن دین خدای بسیف قاطع و حسام غالب که در دست
 یداللهی بود بسیاری خدای سخن گویم *

خدای جهان را چنانکه بصفات رحمت و رأفت و عطوفت موصوف
 دانیم صفات قهر و غضب و انتقام را نیز در آن حضرت اعتراف
 خواهیم داشت . و گذشته از دلائل ضروری که در این سخن عقلا
 وارد است کتب سماویه را بر تصدیق این مطلب کوه راستین
 خواهیم دانست *

آثار صفات قهر و غضب خدای در هر زمانی بطورهای کونا کون
 در حق اقوام و ملل بظهور آمد تاریخ شناسان جهان از تفصیل این

آگاهی بشایسته دارند *

❖ شمعون الصفا ❖ در انجیل یعنی در نامه دوم نوشت که لکن اینها طبعی ادراک بوده مانند حیواناتی که برای کشته شدن آفریده شده اند گرفتار شده بجهت فساد خود شان که ذم و قدح میکنند کارهایی را که بر آن جاهل هستند هلاک خواهند شد *

خدای قهار منتقم از کشته شدن شمشیرها بامر او و هلاک نمودن حیواناتی که برای کشته شدن هستند بآل نکند و در کتب سماویه شواهد این سخن بسیار است *

❖ در آیات فصل سی و دوم از توریة مثنی است ❖

انا هو الذی انا و لیس معی الهه غیرى من زنده کنم و بمیرانم و میزنم و میزنم کسی را از دست من رهایی نیست دست خود را بردارم و گویم که حی ابدی منم . اگر شمشیر برهنه خود را پیدا کنم و بازوی من بحکم برسد از دشمنان انتقام خواهم گرفت اعدای خود را مکافات خواهم داد بیکانهای خود را مست از خون کنم . شمشیر من گوشت خواهد خورد و از خون کشتهگان و اسیران و سرهای سروران دشمنان خواهد آشامید *

❖ در فصل بیست و ششم سفر لاویان از توریة است ❖ بردشمنان غالب خواهید شد و از شمشیرهای شما در پیشروی شما بیفتند و هیچ کس از شما صد کس را غالب شود و صد کس از شما ده هزار کس را مغلوب سازد تا دشمنان شما در پیش روی شما بیفتند ❖ در فصل دهم انجیل مثنی است ❖ بآن نیکند که من برای گذاشتن صلح در روی زمین آمدم بل برای فرستاده شدن شمشیر آمدم *

در میزان نخستین از این کتب مستطاب گفته شده که انسان حقیقی آنکه نتیجه ایجاد جهان است و مقصود بالذات صانع حکیم تعالی شانه غیر این انسان ترابی و جادی است و عظیم و اعتبار این قالب بشری بظهوریت و حاملیت آن نور اعظم است که هیكل اسماء و صفات خدایی است و کرنه این جسد خاکی را در صورت دوری از آن عالم

پای هیا و بی بها باید دانست *
 در این مقام تمثیلی از حدود شریعت اسلامت بیاوریم که از استواری
 شریعت الهیه نیز بیاد آوری *
 حکم الهی در حق کسی که دزدی کند و خیانت در مال مردم ورزد بریدن
 دودست او است که فرمودند ❖ فاقطعوا ايديهما ❖ و کمتر دزدی
 که بسبب آن حد شرعی جاری شود ربع دینار است که باصطلاح اسلامبول
 دوازده غروش و نیم است . و از آن طرف دیت قطع دودست از آدمی
 هزار دینار است که با نصد بیره این زمان خواهد بود . یکی از هو شیاران
 در این دو حکم تفکر کرد و تمحیر نمود تا آنکه مجبور بسؤال از اهل علم شد
 و رسید مهدی بحر العلوم نظماً نوشته استفسار از حکمت این کار کرد سید
 علیه الرحمه جواب او را نیز نظماً نوشت تا آنکه جواب باسؤال از هر جهتی
 مطابق آید *

❖ سؤال ❖

❖ ید بخمس ماین عسجد فذیت * ما بالها قطع فی ربع دینار ❖

❖ جواب ❖

❖ عز الامانة اغلاها وارخصها * ذل الخيانة فافهم حکمة الباری ❖
 دستی که با هزار طلا عوض کرده میشود چگونه در تلافی ربع دیناری
 بریده گردد . در جواب فرمودند که عزت امانت و ظاهر نشدن
 خیانت از آن آرا کرانبها داشت و او را ذلت خیانت و خواری دزدی
 ارزان نمود پس حکمت باری تعالی را بفهم *
 طوایف جهان در نظر الهی هرگز شان و عظمتی نتواند داشت
 مگر آنکه مبادی عالیه را حکایت کنند و روح انسانی را با خود
 همراه آورند *

❖ در فصل چهل از کتاب اشعیا است ❖ طوایف در نظرش لاشی *
 بل از لاشی کمتر و در نزد او ناچیز معدود شوند *
 سرپای این جهان بمنزله انسانی است که بنی آدم از جمله اعضای
 آن انسان است . و همچنانکه انسان جزو راسها و عظامها پیدا کردد

انسان جهانی را نیز امراض و اعراض پدید آید . که خدای حکیم انبیا و اولیا را در هر زمانی باقتضای آن زمان بمعالجات آنها کار داد . و چون علت شفا قلوس که یک عضوی از اعضا عارض شود طبیب حاذق در محافطت حیات انسان محتاج به بریدن عضو مذکور گردد و ناچار از قطع آن شود . تا آنکه آن انسان مکرم را از مرگ رهایی دهد و نکند ارد سرایت بجملة اعضا کرده هلاکش سازد *

سیرت جنك و نفرین و هلاك ساختن اقوام در انبیای عظام جاری بود . و چون اقوام را در اطوار انکار ثابت و را سخ می یافتند و می دیدند که از آیات و معجزات متنبه نشدند ناچار میشدند از اینکه بآنها نفرین آورند و بقتل و انتقام الهی آنها را مبتلا دارند که دیگر اقوام را موجب عبرت و اسباب هدایت گردد که منکران را بجزاز هلاك چاره در اصلاح نیست . و بسبب مردن دلهای ایشان حامل آثار الهیه نتوانند شد و مقصود الهی از ساختن آن قالب جسمانی بعمل نیاید . و یا آنکه بامر خدای شمشیری کشیدند و بر آنها می نهادند و جنك میکردند و شوکت باطل را می شکستند که دین الهی باعمال نشود و راه خدا شناسی از میان نرود . چنانکه موسی کلیم خدای باعالمه کرد . و جنك کردن موسی و پس از او جنك کردن یوشع بن نون معروفست و مشهور . و در توریة و در کتب تواریح مزبور است و مسطور *

❖ در کتاب ناحوم از توریة است ❖

خدای غیور و منتقم او است خدای منتقم و غضبناك است خدای از دشمنان خویش انتقام کشد غضب خود را بر دشمنان جاری کند خدای در غضب متأنی و در قوت عظیم و بزرگست *

❖ در فصل نهم کتاب اشعیا است ❖ جنك جنك آوران باهنگامه نزدیک شد لباسها خون آلود شوند پس از آن غذای آتش شمشیر بسوزند . زیرا که برای مامولودی بوجود آید و بر ما داده میشود

که سلطنت در عقب او است و نام او ❖ عجیب و ناصح و جبار
و ربّ الابدیه و سلام و سلطان ❖ است . از دیاد سلام و سلطنت
بر روی تخت و ملک او بلانهایت خواهد بود . غیرت خدای
آنها از کنون تا ابد الابد پایدار و برقرار خواهد داشت *

پس ای صاحب کتاب از شمشر خاتم پیغمبران که بامر خدای کشیده
شد هیچ استعجاب مکن . و از روی هوشیاری وضع زمان
برخواستن آن ناصح جبار را که از دیاد سلام و سلطنت بر بالای تختگاه
عدالت الهیه که مسند شریعت او است بلانهایت خواهد بود بدرستی
ملاحظه نمای . و غلبهٔ جهل و نادانی و تراکم ظلمات و کدورتها
و شیوع آیین بت پرستی و تضییع دین و شریعت خدایی و ظهور
بدعتها که در دین حق گذاشته شده بود همه را بالا طرف
تصور کن . و شریعت و بعثت آن خاتم پیغمبران را عمومی بدان
بطوریکه میبایست حکم او در اقطار جهان جاری گردد و جزیره‌ها
منتظر شریعت او شوند . پس آیا لازم نبود که آن ظالما را
بردارد و ابرهای تاریک را که بر روی خورشید دین الهی بودند به
برق شمشر قاطع مرتفع سازد . و بنیان بت پرستی را براندازد .
صیت توحید و خداشناسی را بلند آواز کند آیا لازم نبود بنحویکه
عیسی بشارت داد آن قالبها را مانند کوزه‌های کوزه کر بشکند
و کوزه‌ها بطرز نوینی بسازد . و باشمشر آهنین حکومت کند .
حکم ابدی را در جهان بگذارد . آیا لازم نبود که عضو شقاق لوسی را
بریده انسان شریعت را از هلاکت و تباهی محفوظ دارد ؟ *

ای صاحب کتاب منصفانه جواب بپار . در چنان حالی اگر آن
هادی مطلق سکوت میکردی و رسم دعوت را مانند دیگر پیغمبران
که جنس نکر دند مینهادی حال جهالت جهان و شیوع آیین
بت پرستی که در ششصد سال بعد از عیسی با تدریج رسید تا کنون
بکجای انجامید با آنکه این کار امری بود موعود و ارادهٔ بود از جانب
خدای مبرم چنانکه بزودی خواهی دانست *

راست است اگر آن هادی مطلق مبنای کار خود را تنها بشمشیر
 میکداشت و نبوت مطلقه خود را بشمشیر تنها جاری میکرد "خشنان
 اهل انکار را جای تصدیق توانستی بود . لکن پس از آنکه هجرات
 باهرات آورد و از جنس حروف و کلمات که در زبانها بهر گونه
 ترکیب و لغات تألیف میشد و در آنروز فصاحت کلام عرب را
 مایه مفخرت بود . سخنی از جانب خدای آورد که شامل بر جوامع
 کلم و حاوی احکام و اسرار و مبین اطوار کائنات و مکونات بود .
 و آن کلام را بنظمی مغایر نظم و نثر و ترتیبی بیرون از اسلوب کلمات
 آن قوم ظاهر کرد . و تحدی نمود و گفت این کلام خدا است
 و اگر شکی دارید یکسوره از مانند آن را بیارید . پس انکار
 کردند و بعادت پدران خویش در عناد اصرار نمودند . و اذیتها
 و آزارها را در حق او روا دیدند . بحدی که فرمود ﴿ ما اودی
 نبی مثل ما اودیت ﴾ و مع هذا بشیوه فقر و مسکنت زفتار نمود و فرمود
 ﴿ انا المسکین جالس المسکین . والفقر فخری و به افتخر ﴾ و بامر
 خدای فرمودند ﴿ ما کنت بدعائن الرسل ﴾ تا آنکه بت پرستان
 و مخالفان دین حقیقی و صاحبان هواهای نفسانی که بظاهر ایمان
 عموسی و عیسی داشتند شرم نکرده و انصاف ننموده اقرار نیاوردند
 و کار بجایی رسید که در وطن خویش و در میان آنقوم نتوانست
 اقامت کند و از آنجا هجرت فرمود در آنجا نیز آسوده نکذاشتند تا
 آنکه حکم الهی را وقت اجراء سید و کار منجر بجهاد و استعمال قوه
 جبریه شد . و بامر خدای غضبناک هلاک کننده فرعون و شداد .
 و از پای در آورنده قوم ثمود و عاد . شمشیر انتقام را بر آنها نهاد .
 و آیت قهاریت الهی را بر ایشان ظاهر کرد *

﴿ فلما آسفونا انتقمنا ﴾

* ﴿ لطف حق با تو مداراها کند ﴾

﴿ چونکه از حد بگذری رسوا کند ﴾

نه چنان است که بضرب شمشیر وطن بیکان و سنان هر کسی را

که بر او دست مییافت در قبول اسلام و ایمانش مجبور سازد که خود از جانب خدای میفرمود ❖ لا اکراه فی الدین ❖ بل بسیاری از آنها را در پند گرفتن دین و در دادن فدیة و جزیه مجبور میداشت *

چون آن هادی مطلق را از حکم شمشیر باقتضای زمان بعثت شکستن شوکت باطل و اعلاء کلمه حقّه مقصود بود و این مقصود در اندک زمانی بخواست خدای دست داد . و رشد و راستکاری از غی و کراهی تبیین گرفت . و لازم بود بر جهانیان معنی خضوع و انکسار را بنحواً اتمّ نیز بفهماند و آنها را آگاه سازد از مقصود حقیقی خود که مغایر بود با شمشیر کشی که مقصود بالنتیج و مطلوب بالعرض بودی . پس باقتضای حکمت الهیه ❖ سرور سیمین ❖ از دوازده سروری را که بشارت ایشانرا نسل اسماعیل بزبان توریة شنیدی و آن سرور سبط مکرم آن پیغمبر بود و در اصل انجیل شیرش نامیدند مأمور بشهادت و قبول هر گونه خضوع و خشوع فرمود و در حیات خود از قضیه های الهیه آن مصیبت عظمی خبر داد و قاتلان آنحضرت را باسم و رسم معین ساخت تا بر جهانیان آشکار شود که آن پیغمبر عظیم الخلق را مقصود ابقای سلطنت ظاهریه در نسل خود نیست . و نیز جمله آن ❖ دوازده سرور ❖ را موافق صیغه آسمانی مأمور بترك ریاست ظاهریه داشت حتی ❖ نخستین سرور ❖ را وصیت کرد بسکوت و نکشیدن سیف الله ذوالفقار که در انجیل نیز بعبارت شمشیر دوزبان از آن تعبیر آورده اند . و شهادت سبط مکرم خود را همچنانکه مودت ایشان را بر جهانیان لازم کرد اسباب انکسار قلوب داشت . و عنوان شفاعت کاهان تمامی امت مر حومه ساخت . لهذا آنحضرت باعلی درجه شهادت و تظلم شهید شد و هر مصیبت و المی را که هر فردی از افراد بشیدن آن متأثر و دلشکسته تواند شد بر خود گرفت چنانکه در کتب اسلامیة و توارخ و سیر تفصیل شهادت و مصائب وارده بر آن بزرگوار مشروح و مبسوط است *

چون سخن بانجبار سید از اخبار انجیل که در شهادت یافتن سبط خاتم

پیغمبران علیه واولاده المظلومین آلف النحیة والسلام وارد شده است
کلماتی چند بیاوریم اگر چه اصل و ترجمه های انجیل بعلت اضطرابی
که در آنهاست ما را از بیان تفسیر بطور مقصود باز خواهد داشت ولی
گفته اند ما لایدرک کله لایترک کله *

﴿ در باب ۱۲ مکاشفات یوحنا است ﴾

و در آسمان امر عظیمی مشاهده کردید یعنی زنی بود که آفتاب را پوشیده
و ماه در زیر پای او بود و در بالای سر خود تاجی داشت از دوازده
کوکب • آن زن حامله شده و بجهت وضع حمل الم ولادت را دیده
و فریاد میکرد • و امر غریبی در آسمان مشاهده شده و ناآزدرهای
بزرگ سرخ رنگی ظاهر شد که آتر اهفت سروده شاخ بود و بر سرهای
او هفت تاج بود دم آن آذرهایک ثلث از ستارگان آسمان را فرو
روفته بر زمین ریخت • و آن آذرهایک در پیشروی آن زنی که وضع حمل
میکرد ایستاده بود تا آنکه بمحض تولید او را فرو بردن میخواست آن زن
برای آن کسی که باعصای آهنین بر طوایف حکم خواهد کرد پسری
آورد و آن پسر بسوی خدا و بتخت الهی انداخته شد *

تفسیر این کلمات انجیل یعنی مکاشفات یوحنا را اگر بتفصیل در اینجا بیاوریم
ما را از اصل مقصود در این نامه باز دارد و لازم آید که مقدمات چند را
که در تفسیر اینگونه کلمات برزگان بکار آید تمهید کنیم و این عسبدی
بضاعت را گذشته از ملاحظاتی دیگر فراغت حاصل نیست که از عوارض
دنویه سخت پریشانم مگر آنکه بخواناجال اشارتی بر اهل بشارت
توانیم گفت *

﴿ خورشید و ماه ﴾ اشارت بر نبوت مطلقه و ولایت مطلقه است
• آن زن مادر سبط پیغمبر آخر الزمان و قره العین رسالت و زوج او
حضرت مرتضوی است که ﴿ نخستین سرور ﴾ از دوازده سرور
مبشر در غوریه است • آن بهترین زنان جهان که صاحبه ولایت کلیه
کبری بود لباس از نبوت مطلقه داشت زیرا که در مطلع شمس نبوت بود
و ذوالقرنین اهل آنجا را آنچنان دید که خدا فرمود ﴿ لم نجعل لهم

من دونه‌ها ستر ❖ بجز از آفتاب آنهارا پوشای نبود ❖ و نیز آن زن در روزی که نصاری نجران بماهلت برخواستند در تحت ردای پیغمبری درآمد تا ظاهر نمونه از باطن گردد ❖ و گروه نصاری علایم موعوده را در حضرت پیغمبری و اهل بیت پاک اودیدند و کار خود را مقرر بجزیه دادن و اعطای فدا داشتند *

آن زن علی ایها و بعلمها و اولادها و علیها السلام ماه ولایت رادری پای داشت و حرکت و سکون و رفتارش بر روی ولایت الهیه بود ❖ و نیز حدود ولایت کلیه که در سرورهای وعده داده شده با براهیم ظاهر شد از عقب اواز اولادش بعد از او بود *

بجهت وضع حل الم دیده فریاد کرد ❖ زیرا که آماده بودن از درهای سرخ را برای مضرت رسانیدن بر آن مولود میدید و مهیا بودن رئیس خون ریزی بناحق را بر شهید کردن او و اولاد و اصحاب او مشاهده میکرد *

❖ و وصیتا الانسان بوالدیه احسانا جلته امه کرها و وضعته کرها ❖ آن انسان حقیقی را که پیغمبر را انسان عین و عین انسان بود خدای وصیت فرموده بود که در حق والدین خود احسان کند ❖ و برای اتمام هدایت جهان و نهادن حکم انکسار و خضوع در دلهای مؤمنان و شفاعت کردن کاهکاران در راه خدای از جان و مال و عیال و فرزندان و اصحاب و از هر چیزی که داشت گذشته و هر گونه مصیبت و الم را قبول کند ❖ و بجهت این وصیت که احسان بودن نام آن مولود را ❖ حسین ❖ نهاد و در حدیث قدس فرمود ❖ و منی الاحسان شققت اسم حسین من اسمی ❖ و چون آن احسان منسوب بامر خدا و رضای خدا و در راه خدا شد برای فهمانیدن معنی اتحاد فرمودند و منی الاحسان و مطابق آمد به ❖ لکن الله رمی ❖ و خون مبارك او ثار الله شد *

آن زن رادری بالای سراز ❖ دوازده کوکب ❖ تاجی بود که دوازده سرور موعود با اینکه یازده از اولاد او بودند و زمانا مقام ایشان

متاخر و در زیر پای بودی شرفا در بالای سر او بودند و مانند تاجها
شرف و جلال او بودند *

و امر غریبی در آسمان دیده شد که از درهای بزرگ سرخ رنگ و هفت
سر بود که ده شاخ و هفت تاج داشت . و این از درها رئیس شرور
و مبدء ظلمات است و چنانکه در میزان نخستین دانستی او را قدرت
و سلطنت در مقابل مبدء انوار بتقدیر و حکمت خدای داده شد .
که او را هفت سر در مراتب هفتگانه انسانی عطا کردند .
از مقام عقل تا جسم آن رئیس ظلمات را رؤس و وجوه پیدا شد و بر آن
سرها تاجها که علامت تسلطات او است مقرر گردید . فقط در مقام
فواد که بالاتر از مقام عقل است و آیت خدای در وجود انسانی است آن
رئیس ظلمات را راه نیست و آن مقام مخصوص عباد حقیقی خدا است
این است که بهشت را هشت در است و دورخ را هفت در *

❖ ان عبادی لیس لك علیهم سلطان ❖

ده شاخ آن رئیس شرور شعبهای ضلالت او است که در ده قبضه
که طینت انسانی را از آن منحصر کردند ظاهر گردید و در اصطلاح
اهل حقیقت آنرا بیضات عشر که در طبقه آسمان و یک زمین است
تعبیر کنند و اگر بخواهیم در اینجا تفصیل بیانات را بیاوریم میدان
سخن بسیاری خدای وسیع است ولیک عذر آنرا از برادران
روحانی خواستیم *

دم آن رئیس ظلمات که تعبیر از مظاهر شرور و ابادی فتنه‌های او است
نجوم آسمانی را که تعبیر از انبیا و اولیا است بر زمین فرو ریخت
و ایشان را از مقام برتری پایین آورد . ولی همه ایشان را نتوانستی
بکلی مهوور کند زیرا که مقام ایشان بسی بلند است ❖ والحق
یعلو ولا یعلی علیه ❖ والعاقبة للمتقین ❖ *

آن رئیس شرور میدانست که مولودی برای حاکم حق که با شمشیر حکم
و شریعت خدای را در زمین خواهد نهاد متولد خواهد شد .
و اگر او سلطنت مو روئی ظاهر را نیز مانند باطن بدست گیرد

و در مسند حکومت آن حاکم مطلق باظهار دین حق و تشیید مبانی
خدا پرستی پر داذ آن رئیس شرور مخدول و منکوب خواهد گردید .
لهذا همه همت خود را مصروف بر این داشت و مهیا شد که آن
مولود پاک را فرو برد و او را از این جهان بردارد که خلایق در ارکان
هدایت جهان آورد و ظلمات و کدورات خود را تا روز موعود
و معلوم در جهان جاری سازد *

آن مولود پاك بوجود آمد و بسوی تخت خدا و بسوی خدا انداخته
شد و جبرائیل بحضرت الهش برد و در آغوش قرب خدایی در عرش
رحمائی او را جای داد . و خدا او را بعد از شهادت نیز بسوی
عرش برد و ظاهر او را در زمین داشت تا آنکه هر که او را زیارت کند
خدا را زیارت کرده باشد *

﴿ من زار الحسین بکر بلا یوم عرفة فکانما زار الله فی عرشه ﴾
این است تفسیر کلمات یوحنا که با جمال آوردیم . اگر انجیلیان
بهتر از این تفسیر توانند کرد بیایند و بگویند . کاش کتب آسمانی را
از میان بر نمی داشتند و تحریف و تغیر در آنها را جایز نمی دیدند و تبعیت
بر رئیس شرور نمی کردند و اختلاف را در دین الهی نمی انداختند .
تا آنکه بیانات آسمانی و مطالب و معانی را که ارواح را مایه سرور
و نعم بود و دلها را مورت نورانیت و روشنائی از هر زبان و بهر لغتی
بگویند و بشنوند و انس گیرند و هم دیگر را دانش آموزند و معرفت
افزایند و تعارف و رزند و تنا کر نیاورند *

﴿ وجعلناکم شعوباً و قبائل لتعارفوا ﴾

اکنون از بشارات کتب آسمانی در خصوص بعثت خاتم النبیین
بیاوریم و نخست از آیات و کلماتی که قیام او و قوام شریعت او را بشمیر
آگاهی میدهند ذکر کنیم *

﴿ معیار چهارم ﴾

صاحب کتب آیاتی را که ذیلا از زبور در حق بشارت پیغمبر موعود خواهی شنید ❖ در صفحه صد و هشتادم ❖ کتبش آورده و از نامه عبرانیان آیات دیگر در تفسیر آنها ذکر میکنند و میگوید بدلات آن نامه که از مفرعات انجیل ایشان است واضح میشود که آیات زبور دلالت بر بشارت محمدی ندارد *

آیات زبور را تمامی از روی ترجمه های خودشان در اینجا بیاوریم و تصدیق آنرا حواله بآیه ادراک و انصاف کنیم تا بدانند که آیات مزبوره بشارت بر پیغمبر آخر الزمان است و بدلات بمسیح تواند داشت و معلوم کنند که نامه عبرانیان درست گفت یا نامه اعمانیان *
و اگر می دانستند که نویسنده آن نامه چه بلاها بسرانجیل آورد و بنام عیسی چه قدر مردم را از مطلب دور کرد و نام خود را نیز مقدس خواند هرگز نامی از نامه او نمیبردند و بسخن او تمسک نمی جستند *

❖ آیات مزبور چهل و پنجم زبور است ❖

دل من سخن نیک بر آورد . کارهای خود را بر ملک عرضه کنم . زبان من قلم دیرما هری است . نیکوتر از اولاد بنی آدم شدی لطافت بر لهای تو ریخت بدین موجب خدای ترا بدوام دهر مبارک داشت . ای توانا شمشیر خود را بر روی ران خویش بیاویز که عزت و شهرت تو از آن است . در شهرت خویش کامیاب باش برای حق عدالت و راستکاری سوار شو . دست راست تو کارهای عجیب و هیبتناکت بیاموزد . پیکانهای توای توانا تیز است در دلهای دشمنان ملک نشیند . اقوام مقهور تو شوند گرسی توای خدای ابد الا باداست . عصای مملکت عصای عدالت تست . نیکی را دوست داشتی و بدی را دشمن گرفتی و بدی بموجب ای خدا خدایت به برتری از شریکانت بروغن شادکامی مسوح داشت هر صافی و عود و سلیخه از جامه های تست . از منازل شرفناک تو عاجی است که را شاد کام کند دختران پادشاهان در میان زنان مکررات تست ملکه آرایش یافته

بجامه زرین در خدمت تو بایستد . ای دختر بشنو و نگاه کن و بکوش
خود استماع کن قوم خویش و خانه پدر خود را فراموش نمای حسن
نورا ملک خواهان شود . زیرا که او پرورش دهنده خدای تست
و توار سجد آوری . دختران صور برای پیشکشها بیاورند .
توانگران از طوایف بیدار تو حسرت برند همه بزرگهای دختر ملک
از درون از جامه زردوز است دختران با کره از پی جامهای زردوز
رفیقان آنها برای ملک بیاورند و بر خدمت تو تقدیم کنند .
و با بهجت و سرور ابلاغ دارند و بسرای ملک داخل شوند .
اولاد تو بجای پدران تو باشند و ایشان را بر تمامی زمین سروری
دهم بقرون و اعصار نام ترایاد کنم و امتها بدوام دهور و اعصار
برای تو اعتراف بیاورند . تمام شد زبور چهل و پنجم داود
علیه السلام *

شهادت دادن این آیات از زبور بر بشارت پیغمبر و وراثت اولاد طاهرين
او در زمین در نزد هوشمندان آگاه آشکار است و از جمله جاهایی است
که در آیت قرآنی اشارت بر آن فرموده اند *

﴿ ولقد كتبنا فی الزبور من بعد الذکر ﴾

﴿ ان الارض یرثها عبادى الصالحون ﴾

بعد از ذکر پیغمبر و اوصاف و اطوار آنحضرت چنان نوشته که وارثان
و مالکان زمین بنده کان صالح خدا است که ایشان را بر تمامی زمین
سروری باشد و وعده خدای یابراهیم در حق ذریت اسمعیل
انجام یابد *

صاحب کتاب آیات مذکوره زبور را بتأویلات بعیده میخواند
بمسح تفسیر کند و دلالت آنرا بر پیغمبر صاحب السیف و لطافة الکلام
انکار نماید و حال آنکه کثرینی او را کی در شهادت تمامی آیات مزبوره
بر حضرت پیغمبر کفایت کند *

بنا بر بیان بعضی از محققین پولوس دعوت کنندگان کاذب بود
که مسیح را رای اجرای ریاست خود بخدایی خواند و باقتضای مقصود

خود بدعتها در آیین خدا کذا رد. در ضمن نامه که به برانیان نوشت
و خواست دلیلی برای ایشان از توریة یساورد. این است
که دو آیت از همین فصل زبور یعنی مزور چهل و پنجم را آورده
و استدلال بر مدعای خود کرده. و این مؤلف بچاره به تبعیت او سخندانی نمود.
فقرات نامه پولوس که مؤلف میزان پروتستانی تمسک بآن میشود
چنان است *

لکن به پسر میگوید که کرسی تو ای خدا ابدی و از لیست عصای
ملکوت تو عصای عدالت است صلاح را دوست داشتی بدینوجب
خدای یعنی خدای تو ترا پروغن بهجت مسح کرد و ترا از رفیقان
تو برتری داد *

در اینجا يك لفظ مسیح که مطابق با ترجمه لقبی از عیسی تواند بود پیدا کرد
و دست آور ساخت پس از اینقرار در هیچ جایی عبارت مسیح نیاورند
حال آنکه در توریة امثال این تعبیر در حق انبیا بسیار و اصطلاح توریة
بر این جاری است. و مسح پروغن بهجت بمعنی شاد کام و مسرور
داشتن است. اگر راست میگویند آیات زبور را چرا در نامها بتنامی
نیاورند چرا علی التفصیل تفسیر نکردند. و نیز همین دو آیت را بچه
قرینت بر عیسی تأویل میکنند گویا بقرینة لفظ ❖ ای خدا ❖
است که عیسی را خدا نامیده اند و بکس دیگر دلالت نکند *

اهل ادراك از متن عبارت حاضرہ زبور دانند که خدا تعبیر از غیر
ازل تعالی است چنانکه در ذیل آن گفت خدا یعنی خدای تو واضح است
کسی که او را خدایی باشد در واقع بنده خداست و در اینصورت
بهر معنی که در عیسی گویند این تعبیر در حضرت پیغمبری بطریق
اولی تواند بود ❖ نخستین سرور ❖ از دوازده سرور موعود اعتراف
بعبودیت آن پیغمبر توانا کرد باینکه طوایف بسیاری بخدایی آن
بزرگوار اعتقاد کردند و در حق او فرموده اند ❖ ذات علی مسح
بذات الله ❖ همین دو آیت زبور را تما مگادر حق عیسی نتوانند بیان
کنند. چه فائده که در وقت تنگنایی مبادرت بشکارش این نامه کردم

ای بیچاره چشمی باز کن همین دو آیت را که آوردی به بین که پولوس چگونه تحریف نمود . و چنانکه شمعون پطرس در حق معلمان دروغگوی گفته بود تحریف را به پنهانی داخل کرد ❖ عصای ملکوت تو ❖ که در ترجمه کفیم در نسخه صحیح زبور بلفظ عصای استقامت تو و در بعضی از ترجمه های پروتستانها عصای مملکت آورده شده است *

و علت همه این تحریفات این است که در آیات مذکوره خطاب بخداوند شریعت دائمی کرده است . و میگوید کرسی توای خدا ابدی و ازلی است عصای استقامت یا عصای مملکت عصای عدالت تست . و در اول آیات چنان گفت که شمشیرت را ای توانا بر بالای ران بیاویز برای حق و عدالت و استقامت سوار شو . و این معانی بجز در پیغمبر آخر الزمان صادق نتواند بود عیسی را نه سیف بود و نه آنچنان سوار شد که عدل و داد و استقامت را در زمین بگذارد و نه اورا کرسی و عصای عدالتی که عبارت از شریعت مؤسسه دائمه باشد کسی اعتقاد کرده یاد عوی نموده است . این است که پولوس این کار را بعالم ملکوت انداخت که يك قدری از بنیان تأویل تأسیس کرده شود تا آنکه پروتستانها آمده در ترفیع آن بنیان بی اساس سخن گویند *

و الحاصل سخن در آیات زبور است که هفده آیت است و بتامی ذکر حضرت پیغمبر و اطوار و اوصاف ایشان و اشارت بزوجات ایشان و اولاد و زوجات اولاد اطهار آنحضرت است *

سروری روی زمین را بایشان علیه وعلیه السلام مسلم داشت و چون دلالات واضح آیات بر آنحضرت در نزد هوشمند با انصاف محتاج بشرح و بسط نیست و بر منکران تعصب جوی سودی ندهد لهذا اختصار در سخن را بهتر دیدیم *

زبور چنین می سراید و سخنان خود را بحضرت ملاک الملوك موجودات عرضه میدارد ❖ نیکوترین اولاد بنی آدم شدی . و بهترین

مخاوف کشتی لطافت و فصاحت و اعجاز بر لبهای مبارکت آمیخت .
 و سخن خدای بلطافت از آن لبهای نازنین ظاهر شد . و بدین سبب
 چنانکه بر ابراهیم وعده داده شده بود بدو امر شریعت و سلطنت ذریت خود
 که دوازده سرور از نسل اسماعیل بودند ابد الدهر مبارک شدی و برکت
 یافتی ای قوی و توانا بر همه چیز شمشیر خود را بر بالای ران خویش بعدادت
 عربی بیاویز و بگوی آنانی بالسیف . که عزت تو و دین تو و شهرت
 نام مبارک تو و رسیدن شریعت تو بجزا بر بقعه ساریت سیف الهی
 تواند بود . برای گذاردن حق عدالت و راستکاری سوار شو .
 دست راست تو که ❖ ابن عم ❖ تست و مظهر العجائب است
 کارهایی بر تو بنماید که بسیار عجیب و در انظار دشمنان هیبتناک است .
 یکه نهای توای توانا سخت تیز است که تیراندازی از پدرت اسماعیل
 برای چنان وقتی یاد کارت شد که بر دلهای دشمنان ملک نشینند
 اقوام مقهور تو شوند . کرسی توای خداوند شریعت ابد الا با است .
 و شریعت تو که ناموس استقامت جهان است ابد الدهر بوده عصا
 و عماد در مملکت ایجاد عصای عدالت تست که بواسطه شریعت غرای
 مستقیمه ات در جهان نهادی *

❖ و بالعدل قامت السموات والارض ❖

نیکی را دوست داشتی و بدی را دشمن گرفتی . و بدین جهات
 که عرض کردم خدای یعنی تو را از سایر پیغمبران که در پیغمبری
 با تو سهیم و شریک هستند برتری داد و ترا اشرف انبیاء و مرسلین کرد .
 و ملک وجودین و مالک دارینت نمود . و بدین سبب ترا با بتهاج دائمی
 مسرور داشت *

نمیدانم صاحب کتب در این آیات چه میگوید و دل او چگونه کواهی
 میدهد یا خود تصدیق میکند که آیات مزبوره در حق عیسی است
 و در حق آن اشرف پیغمبران نیست ؟ *

آیت آخر را که در نامه عبرانیان آورده بود نپرسیدیم که چگونه عیسی
 تأویل کردند مقصود از شریکان اگر شرارت در نبوت است که عیسی

پیغمبر نبود اگر در خدایی است خدارانیز بجز دوشریک که یکی ذات اب و یکی روح القدس است شریک دیگر اعتقاد نکرده اند . مگر آنکه بگویند از این دوشریک او را برتری داده شد لکن آنوقت خدا یعنی خدای تو ترا برتری بر خدا داد عبارت بسیار مشکلی میشود که ماها نمیتوانیم فهمیدی بلکه دیگری بفهمد *

عجب است از مؤلف ما که میگوید بقراین آیات آخری از این زبور مقصود از آن آیات حضرت پیغمبر علیه السلام نتواند بود بل عیسی مقصود است *

بسیار خوب تا انجای آیات که اشارت کردیم دلالتی بر مسیح از آنها ظاهر نتواند شد و تماماً صریح در حضرت ختمی مآب علیه الصلوة والسلام است و تمة آیات نیز دلالت بر داخل شدن زنان پادشاهان و رؤسای اقوام و بزرگان بخانه پیغمبری دارد چه در زمان خویش و چه در زمان اهل بیت و اولاد طاهرینش و چه در حالت غلبات و فتوحات بمجبوریت و چه در هر حال دیگر برضا و میولات که از باب آگاهی از تاریخ و اخبار علی التفصیل دانستند . شهر باتو دختر یزدجرد پادشاه ایران در خانه حضرت حسن علیه التَّحِیَّة و التَّسْلِیَّة بود و نیز مادر چند سرور برزکوار از پادشاه زادگان است *

عیسی علی نبینا و آله و علیه السلام زن نبرد و اولاد از او نبود و هدایا برای او نمیرفت و تمامی این اخبار زبور را بطور وافی در بیان اوصاف و اطوار حضرت خاتمی علیه السلام توانیم دانست و بیس . و پادشاه بودن ابناء و اولاد اطهار آنحضرت در ظاهر و باطن واضح است . و در اینجا سخنان بسیار لطیف دارم که در هر کله از کلمات زبور برای برا درآتم بطوری توانم شرح و بیان آورد که حیرت عقول و مدارک گردد ولیک بهمین قدرها در این مقام کفایت کنیم که بسی از سخنها را همه وقتی و بهر کسی نباید گفت . ومع هذا وصیت میکنم ترا بتدبر و تأمل در هسان فقرات زبور که ترا موجب مزید آگاهی کردد *

❖ تفسیر الهامی ❖

عجبتراينكه صاحب كتاب در ذيل آيات مزبورهُ زبور از مكاشفات
والهامات يوحنا آياتي در اثبات مدعای خود آورد كه همان
الهامات يوحنا بر همان جداگانه بر بعثت نبی موعود است و بوجهی
دالات بر مسیح ندارد تاچه رسد باثبات مدعای مؤلف كه می خواهد
آيات زبور با آن آشكاری را تأویل بمسیح كند دام خوبی برای خود
درست كرد خانه خود را بدست خویش خراب ساخت *

❖ يخربون بيوتهم بايدهم وايدی المؤمنین ❖

در معيار هفتم از ميزان اول نیز وعده بيان آيات مكاشفات يوحنا را
كرديم وليك نقل عبارات يوحنا را در اینجا نیز بياوريم و اين فقرات
در فصل نوزدهم مكاشفات است *

آسمان را كشوده ديدم و انگاه اسب سفيد را ديدم كه سوار بر آن را
امين و صادق ميكفتند برای حق استقامت جنگ ميكند . چشمان
او مانند شعلهء نار بود . و بر سر افسرهای بسيار داشت و او را
نامی بود كه بجز او کسی ديگر نمیتوانستی آنرا بخواند . وجبه خون
آلودی پوشيده بود كه نام آنرا كلام الهی ميكفتند . و جماعتهای
آسمان بر بالای اسبهای سفيد با جامه های سفيد و لطيف پرندی
در پشت سر او ميرفتند و برای زدن طوايف شمشير قاطعی از دهانش
بيرون می آمد . باعصای آهنين حكومت خواهد كرد . و معصره
شراب قهر و غضب خدای قادر بر همه چیز را خود فشار میدهد .
و بر لباس و ران خود نامی دارد بمعنی ملك الملوك و رب الارباب *

نخست از تحريف صاحب كتاب بنیهء بنقدي برای تو بگويم كه ميزان
كار آنها را نيك بشناسی *

این ترجمه را كه در اینجا از مكاشفات يوحنا آورديم از روی دو
ترجمه از خود پروتستانها است كه یکی را بترکی در سنه ۱۸۲۷ ❖

در پاریس از جانب جمعیت انگلیسی چاپ کرده و میگوید برای انتشار کتب مقدسه در اطراف واکف انگلستان و سایر ربع مسکون طبع کرده شد. و دیگری را نیز بتری در سنه ❖ ۱۸۵۷ ❖ در لندن از جانب جمعیت آنجا چاپ کرده و میگوید که این کتاب باطلاع فلان و فلان تصحیح شده و در انگلستان و سایر ممالک ربع مسکون منتشر گردید. اکنون مقابله کنیم این ترجمه را با عباراتی که در صفحه ❖ ۱۸۱ ❖ میزان الحق خودشان آورده اند *

گذشته از سایر تحریفات عبارت آخری را که معصره شراب قهر و غضب الهی را تا آخر باشد در میزان الحق خود چنین نوشت:

که میخانه قهر و سخط خدای قادر مطلق را پامال میسازد که معنی عبارت پختن می آید که خدای قادر بر همه چیز را دیگر صفت قهر و سخطی باقی نخواهد ماند که مخلوق از مخلوقات تصرف در ذات و صفات قدیم تعالی کرده آن دو صفت را پامال و معدوم سازد.

و مع هذا آن خدا قادر بر همه چیز است حال آنکه در ترجمه های ترکی بجای میخانه در یکی باصق است و بجای پامال میکند چنینه جکدر.

و در دیگری بعوض میخانه معصره است که آلت عصر و فشار دادن انگور و شراب مقصود است و بجای پامال میکند گفته است باصا جقدر.

و معنی عبارت موافق این دو ترجمه بکلی مغایر و منافی با ترجمه منقوله در میزان است که مقصود ظاهر کردن آثار سخط و غضب الهی است بقرینه لفظ خدای قادر بر همه چیز خصوصاً بقرینه سوق کلام که گفت برای زدن طوایف شمشیر برنده از دهان او بیرون آمده باعصای آهنین یعنی تکیه گاه آهنین و حربه آهنین که همان شمشیر بیرون آمده از حکم و امر او است حکومت خواهد کرد.

و معصره قهر و غضب خدای قادر مطلق را خود معصور کرده آثار سخط الهی را در جهان ظاهر کرده انشایهای زیانکار و اهل خسران را هلاک خواهد نمود و این عصر در یکی از تفاسیر همان است که در قرآن مجید آرا یاد فرموده و بآن

قسم خورد *

❖ والعصران الانسان لفي خسر ❖

و چون در قواعد عربیه مصدر بمعنی فاعل نیز آید بدلاله انجیل
مقصود از عصر خود حضرت پیغمبری نیز تواند بود که عصر
کننده شراب سخط الهی برای دشمنان دین بود *

بالجمله حیرت از این دارم که از بجای مکاشفات استدلال بر مدعای
خود کرد . اگر از لفظ کلام الهی و عبارت جامه خون آلود است
زهی بی اطلاعی است پس سایر کلمات را که هیچ مناسبت بمسیح
ندارد چه خواهد کرد . میخانه را درست کرد شمشیر بر نه یاشمشیر
دوسر را که در نسخه اصل انجیل است با عصای آهنین و حکم و حکومت
با آن را چه میکند . آن سوار را جامه کلام الهی است که گفت
آرا پوشیده بود پس سوار غیر از آن کلام است و آن کلام جبهه آن
سوار و حافظ او از حرد برد و زینت و شرف او است . آن جبهه
که کلام خدا و معجزه باقیه و دائمه آن سوار است بخونریزها
دربار او ماند و کر نه آن جامه را نمیتوانست با خود دارد . و آن کلام
همچنانکه در مقام الفاظ معجز و زینت و مروج دین و شریعت و بیان
کننده احکام خدای بود . در مقام انسانی نیز آن سوار ازل را
کلام ناطق الهی در بر بود که معجز تکوینی او بود و رواج دهنده
دین او بود و مظهر عجایب و یمین او بود که عدد نام مبارک آن کلام
خدا با عدد یمین مطابق بود *

❖ فسلام لك من اصحاب اليمين ❖

آن کلام ناطق الهی بدست شقی ترین مخلوقات در حال سجود و مقام
مناجات با معبود از ضربت آن ملعون ازل و ابد خون آلود شد *

نام مبارک آن سوار امین و صادق بود که پیش از ظهور بعثت ظاهری
او در عالم اجسام در میان مردم بصدق و امانت معروف و باین دو نام
و لقب ملقب بود *

در جامه و بهلوی آن سوار که برای حق انصاف و استقامت سوار شد

نامی نوشته شده بود یعنی ملك الملوك ورب الارباب . ربوبیت
و سلطنت عمومی آن سلطان جهان که بنص قرآن بر تمامی موجودات
هیمنت و ربوبیت داشت . و آن ربوبیت کنه عبودیت مطلقه
آنحضرت بود در آن جامه که کلام لفظی و تدوینی بود لفظاً
مکتوب شد . و آثار بعثت و اوصاف و کمالات آنحضرت را بیان فرمودند
و بر طالبین نذیر و هادی نامیده آمد و در جامه که کلام تکوینی خدا بود
فعلاً و کونا ربوبیت او ظاهر آمد . و جلله اوصاف و ولایت مطلقه
اورا آن کلام ناطق الهی مظهر گردید *

﴿ هو صنع الآله و الخلق طراً ﴾ صنع من کادان یکون الهه *

بیان ربوبیت مطلقه امکانیه و سلطنت عمومیه آن حبيب مطلق خدای
را بنحو اجمال در معیار هفتم از میزان نخستین و در سایر بیانات خویش
در این کتاب مستطاب آوردیم . اگر مزید آگاهی را بنخواهی مراجعت
بکتاب و مؤلفات از اهل تحقیق و علمای دین اسلام نمای *

﴿ و الحمد لله رب العالمین ﴾

کاش مر از بان گویایی میشد و ترا کوش شنوایی و مدح آن حمد الهی را
که رب جهان و تربیت کننده پیدا و نهان است بزبان دیگر
در اینجایی که تمام *

﴿ غیر این منطق لبی بکشادمی ﴾ در مدحش داد معنی داد می *

نی نی غلط گفتیم و خطا آوردیم این التراب و رب الارباب . کلمات خدای
به بیانات جهان و جهانیان محدود نشود و مدایح آن مدح اعظم
و نور اقدم به چنان امکان و اکوان معدود و دگر دارد *

﴿ قل لو کان البحر مداد الکلمات ربی لنفد البحر قبل ان تنفد کلمات ربی ﴾

﴿ معیار پنجم ﴾

﴿ در زبور صد و چهل و نهم ﴾ بشارت بعثت خاتم پیغمبران
و برخواستن آنحضرت را با شمشیر خبر داد و چنان گفت که . خدای را

بتسبیح نوین تسبیح گوید او را در مجمع پاگان تسبیح کند .
اسرائیل با فریفته خویش فرخناك شود و بنی صیهون بملك خود
شادمان گردد . نام او را بدف و طبل و مزمار تسبیح کنند و ترتیل
نمایند . زیرا که خدای از قوم خود خشنود است تواضع کنند کان را
با استخلاص شرف و عزت دهد . پاگان بعزت ابتهاج آورند
و در خوابگاه خودشان شاد کام شوند . تکبیرهای خدای بردهان
ایشانست و تیغ دوسر در دست آنهاست . تا آنکه از امتها انتقام
گیرند و آنها را ادب آموزند . ملوك آنها را مقید کنند بزرگان آنها را
مغلول سازند . تا آنکه حکم مکتوب را در حق آنها جاری نمایند . این
بزرگی مر جله پاگان را خواهد بود *

این بشارت در حق سلیمان بن داود نتواند بود که بعقیدت اهل کتاب
خدای از او خشنود نشد بل در نهایت زندگانی دل او از نان او مایل
بغیر خدا کردند . و بعضی بن مریم نیز تأویل آن آیات جایز نخواهد
شد . همانا خاتم پیغمبران و ایمان آورند کان با آنحضرت بودند
که تکبیر میکردند و شمیر دوسر یعنی ذوالفقار در دست ایشان
بود و بامر خدای از دشمنان دین انتقام کشیدند . و جهاز را بشریعت
محکمه و ناموس دائمی ادب آموختند . سرها و سرورهارا در قید
مقهوریت گذاشتند . بزرگان را بزننجیر بیچارگی و خول مغلول داشتند .
و حکم مکتوب خدای را در حق ایشان جاری کردند .
و این بزرگی مر جله پاگان را از جانشینان آنحضرت بوده
و خواهد بود *

❖ تعلیم و بشارت ❖

تحریف دادن اهل کتاب بقیه کتب آسمانی را اصلا و ترجمه بیشتر بیان
کرده ایم . و پس از توضوح دلالات و اشارات در همین بقیه که غفلت
کرده و گذاشته اند در تعیین جاهای تحریف و تغییر رجوعی نداریم

که همان محل شاهد در میان مطلب و اثبات مدعا کفایت کند .
و این سخن را بکلیت در خاطر خویش نگاهدار و منتظر بشارت
از انکیون باش *

❖ در فصل دوم ❖ از مکاشفات یوحنا است که از قول عیسی
گفته میشود *

لیکن اکنون آنچه را که شما دارید تا آمدن من استوار بدارید .
آن کسی که غالب شود و جله اعمال مرانگاه دارد حکومت بر طوایف
رابوی دهم . مانند آنکه من از پدرم دریافتم او نیز با چاق آهنین
بر آنها حکم آورد . و آنان مانند کوزه های کوزه کر خورد خورد
بشکنند . و ستاره صبح رابوی دهم . کسانی که کوش دارند بشنوند
که روح بجماعت چه گفت *

آن سلطان ام که غالب علی الاطلاق است پس از مسیح امر نبوت
و حکم شریعت او بشمشیر آشکار شود . و بشمشیر بر طوایف حکم کند
و امتها را بشکند و آنها را مانند کوزه های کوزه کر خورد خورد کند
و همچنین که عیسی از جانب خدای اخذ میکرد حکومت الهی از عیسی
گذشته بوی رسد و عیسی را و او آکذارد . و او اعمال عیسی را
تصدیق کند و حفظ نماید . بر خلاف آنچه معلمان دروغ کوی تباه
کرده باشند . ستاره صبح که علامت شمس ازل و ظهور کلی الهی است
و یک طلوعی از آن بعثت بشارتی که از عیسی ظاهر شد در نزد عیسی
بود بروی مسلم گردد . و آن ستاره بکلیت در آن حاکم مطلق ظاهر
آید . که آن ستاره همان نور نبوت مطلقه او بود و از او بود که بشوئات
و اطوار در انبیاء و ابرار بود و ابرار او بود . چون صاحب کوکب
بامو کب جسمانی هویدا شد آن امانت بمالك کل آن اعادت شود
و امثال امر الهی بعمل آید که میفرماید *

❖ ان الله يأمرکم ان تؤدوا الامانات الی اهلها ❖

در انجیل در جاهای چند عبارت حکومت بعضای آهنین عبارات مخالفه
موجود است و مادرانای بیانات گاهی بلفظه و گاهی بتکیه کاه و گاهی
بجریه و گاهی بشمشیر از آن تعبیر کنیم و جمله اینها صحیح است .
و یکی از القاب حضرت نبوی علیه الصلوٰۃ والسلام در انجیل همان
﴿ صاحب الهراوة ﴾ است بکسر هاء و این لفظ که بمعنی صاحب
عصای ضخیمه و چاقست تعبیر و کایت از قهاری و غلبه است و مانند
این تعبیر را در لسان فارسی نیز موجود داریم که می گوئیم فلانکس
صاحب چاق است یعنی زور مند و توانا است و غالب و قاهر است .
پس عبارت باچاق آهنین حکومت کند تعبیر و کایت از هیئت
و استیلائی حضرت نبوی است که بسبب شمشیر و امر جهاد
در شریعت او است و ما برای تفنن در تعبیر عبارات کونا کون
در تفسیرها آورده ایم *

اهل تاریخ نوشته اند که سطح نام کاهن معروف از نام آنحضرت
بصاحب الهراوة تعبیر کرد . در هنگامیکه در شب ولادت باسعادت
نبویه ایوان کسری شکست والی الآن در حوالی بغداد در محل
مداین بهممان حال باقی است . و آتشکده فارس خوااموش شد
بعد از آنکه هزار سال بود می سوخت . و دریاچه ساوه خشکید .
و مؤبدان در عهد انوشیروان که آنروز پادشاه ایران و بزرگترین
سلاطین جهان بود در خواب دیدند که شتران سرکش اسبهای
عربان را میکشند و نهر دجله منقطع شد و در شهرها پراکنده گردید
انوشیروان از ظهور این امور سخت بترسید و عبدالمسیح را بنزد سطح
کاهن فرستاد که از سر و حکمت این کارها آگاهی گیرد . عبدالسلام
بشام آمده سطح را در حال سکران موت یافت و از او سؤال کرد
سطح چنان گفت ﴿ اذا كثرت السلاوة و ظهر صاحب الهراوة
و غاضت بحيرة ساوة و خمدت نار فارس فليست بابل للفرس مقاما
ولا الشام لسطح مناما يملك منهم ملوك و ملكان على عدد الشرافات
و كلاً هوات آت ﴾ و عدد شرافات که كشكرهاى ايوان كسرى

بود و در لیلۃ الیلاد نبویه شهیدم کردید چهارده بود . که تا زمان
خلافت خلیفه سیم بهمان عدد ملاک و ملکه در آنجا سلطنت کردند
و یزدجرد آخر آنها بود که در زمان خلافت حضرت عثمان هلاک
شد و تفصیل این وقوعات در کتب تواریخ مسطور است *

﴿ معیار ششم ﴾

از بشارت‌های توزیة بعثت حضرت نبوی را از اول فصل چهل
و دوم از کتاب اشعیا در طی معیار پنجم از میزان سیم نوشتیم . اکنون
بشارت دیگر از آن فصل را چنانکه در آنجا وعده کردیم در این
مقام پیوریم *

﴿ از آیات نهم فصل ۴۲ ﴾ اشعیا است *

اینک کارهای نخستین بوقوع پیوست . از حادثات آینده نیز شمارا
آگاه کنم و بیش از آنکه بشود بشما بشنوام . ای سوار شوندگان
بدریاها و ساکنان ویرکنندگان جزیره‌ها خدای را بیک تسبیح نوین
تسبیح آورید . جد او را از نهائات زمین بگوید صحراها و شهرها
که در آنها است آواز را بلند کنند . دهکده‌های مسکونه قیدار
و ساکنان کوهستانها از رؤس جبال کلباتک زنند . خدایا تمجید
کنند و حمد او را بجزیره‌ها رسانند . پروردگار مانند جباری
بیرون آید . مثل مرد بهادر غیرت را بیدار کند نهیب زند و صیحه
کند بر دشمنان غالب آید . زمان بسیاری سکوت کردم و صبر نموده
و هیچ نکفتم . دیگر مانند زن زاینده فریاد کنم . هم ویران
سازم و هم فرو برم . کوهستان و صحراها را خراب نمایم نباتات
انهارا بخشکانم . نهرها را جزیره‌ها کنم دریاچه‌ها را خشک
کردانم . نابینایان را براهی که نمی‌دانند راهما شوم و در شارعهایی
که آگاهی ندارند آنها را براه برم . تاریکی را برای ایشان
روشنایی کنم . و کجیها را بر راستی مبدل سازم . اینهارا در حق

ایشان خواهیم کرد و برایشان نخواهم گرفت ❁ و مأخوذ شان نخواهم داشت ❁ تاباز کشت کشند . کسانی که بر اشکال تراشیده اعتماد و رزند هزیمت و پریشانی تمام خواهند یافت *

بر دانایان اسرار آگاهی و نجات یافتگان از تاریکی جهل واضح و روشن است . که تسبیح نوین و حمد الهی از همه اطراف روی زمین عبارت از ظهور شریعت تازه عمومی محمدی است . که نهایات زمین و اهل صحرا و شهرها و ساکنان جزیره ها و راکبان بدریاها را حکم آن شریعت غرا و ناموس پاك الهی جاری است . و همه جهان مخاطب بآن شریعت تابنا کنند و مأمور بتسبیح خدای بآن تسبیح جدید و حمد رسا و شایان بخدایی او *

دهکده های مسکونه قیدار را که مخصوص بذکر فرمود صریح تعبیری است لطیف از اینکه حامل آن شریعت الهیه از نسل قیدار ابن اسمعیل و ظهور او از عرب و در عرب خواهد بود . کلبانت از رؤس جبال و تمجید خدای روشن عبارتی است در ظهور تسبیح و تلبیه و تمجید در اطوار آیین آن پیغمبر پاك که بر بالای کوهستان و جبال در مکه و بطحا به نکام ادای فریضه و آداب حج بجای آورند *

از اطراف جهان از دریاها و صحراها گذرند و بر آن مکان مقدس رسند . و بامر خدای و خداوند ناموس اعظم امتثال کنند و سخن خدا را که میفرماید ❁ و اذن فی الناس بالحق بأنقوا رجلا و علی کل ضامر یا تین من کل فج عمیق ❁ از جان و دل بشنوند و شریعت بردل های ایشان نکاشته آید چنانکه در کتب ارمیا نوشته شد *

جد و ستایش خدا را بجزیره ها یا در سانسند در اوقات نمازهای پنجگانه چهار اُتکیب و توحید و تمجید خدا را بجای آورند در بلند یها و پستیها نام خدا را آشکار کنند . پروردگار را مظهر جباری بیرون آمده غیرت را بیدار کرد و حکم چهار در آورده . تا آنکه ویرانیها در جهان پدید آید و خرابیها ظاهر شود . قالبهای انسانی که مانده نباتات صحراها هستند خشک شده و نابذید کردند . رای آنکه

هدایت خدا در جهان ظاهر آید و شوارع شریعت الهیه واضح شود *

خدای صبور توانا پس از آنکه در زمانهای طولانی نارا سنیهای جهان را بسکون گذراند و صبر کند . بهنگام رسیدن ایام قهاریت برای اظهار دین خدا شناسی و یگانه پرستی و ابطال اطوار یگانه پرستی و بت ستایی و شناساندن تباهی عقاید شرک و تثلیث آوازی فوق العاده بر آورد . و نهیب زند و صیحه کند تا آنکه به بهادری بردشمنان غالب و قاهر گردد و تاریکیها را باین غلبات بروشنایی تبدیل سازد بکیهها را راست و اعوجاجها را مستقیم فرماید . کسانیکه بر شکلهای تراشیده اعتماد آورند و بر صورتهای مخلوقات که خدایی آنها را خود جعل میکنند ستایش نمایند منهرم و پریشان شوند *

میزان الحق در صفحه ۱۸۳ * خواست این آیات را بتأویلات و دلائلی که از انجیل معلوم الحال دارد بمسیح علیه السلام تأویل کند و اهل ادراک را در بطلان دعوی او و بطلان دلائل انجیل او همان متن آیات اشعیای برهان قاطع است و محتاج به بیانات دیگر نیست . عیسی کدام جباریت الهیه را ظاهر کرد . کی مانند مرد بهادر بیرون آمده غیرت را به جهان آورد و نعره زد و بردشمنان غالب گشت . طوایف عرب که مساکن اولاد قیدار بود در کجا با او تسبیح جدید و شریعت تازه برپا کردند . عجب است که آیات دیگر از باب (۶۰) اشعیاء در تقویت سخن خویش آورد که آنها دیگر صریحتر در دلالت بشارت مذکوره اشعیایی بر پیغمبر آخر الزمان است . و همان آیات را بعبادت مألوفه خویش در ترجمه تغییر داد و مع هذا اصل مطلب نیز از آن ترجمه تحریف شده آشکارا شد *

* همانا آیات باب (۶۰) اشعیاء است *

انبوهی شتران و جهازهای مدیان و عیفا را احاطه کنند . همه ساکنان سبازند تو آمده طلا و عطرها را آورده تسبیح خدا را ظاهر سازند .

همه کوسفندان قیدار بر تو گرد آیند . قوچهای نیایوت ترا خدمت کنند . از روی شوق بر منذج من بر آیند عزت خانه خود را عزیز گردانم *

این است برهان مؤلف که میثنوی . و مرا از اینگونه استدلالات اوسخت عجب آید . که اینگونه استدلالها را صاحبان ادراک مستقیم در کجایی که برای هدایت یا اضلال ملتی مانند اسلام می نویسند هرگز مندرج نتوانند کرد . و بدست خود شان خود را رسوا نتوانند نمود . و دلیل محکم دیگر بر طرف مقابل در خلاف قول خود شان نشان نتوانند داد

میران الحق عبارتتهای مذکوره را تغییر داد سهل است که فقره جازه های مدیان و عیقات را احاطه کند را چنین آورد که ❖ کلیسای مسیحی ❖ را مستور خواهند کرد حال آنکه خود بخوبی میدانند که پر و سنانها معتقد بکلیسای ظاهری مسیحی نیستند و حکم معبد های ظاهری را برداشته اند و بمعبد های مغویه اعتقاد میکنند و در اینصورت میبایست کلیسایهای مغویه مسیحیه یا جماعت عیسویه را بگوید و جمعیت پروتستانی را قصد کند و آنهم راست نیاید که جماعت جماعت را احاطه کند بی معنی خواهد بود *

والحاصل همین فقرات ثانویه از اشعیا مؤکد و مبین آیات اولیه است . شتران و جازه های مذکوره قبائل عرب است و کوسفندان قیدار صریح تعبیر از این معنی است . قوچهای نیایوت رؤسای اقوام است که بانواع خدمت در حضرت پیغمبری ایستاده اند از روی شوق بر کوه منار آیند و خانه خدا و عزت کعبه و بطحارا پیفزایند الی آخره * صاحب کتاب در صفحه (۱۸۳) اعتراف بابحصار بعثت عیسی علیه السلام بر بنی اسرائیل در طبق مدلول انجیل چنانکه پیشتر اشارت بر آن شده نمود . و گفت که دهکده مسکونه قیدار در آیات مذکوره اشعیا طوایف عرب است و مع ذلك چنانکه شمعون الصفا گفته بود تبعیت بر معلمان و اهل تأویل کرده آیات باب (۶۰) اشعیا را

قرینه دلالت آیات مزبوره در فصل (۴۲) کتاب اشعیا بهیسی کرد . و بحمد الله که آیات مزبوره در مد نظر ما است و سبک عبارات و کلامها و لحن مقال را ارباب زکاوت و فطانت باسانی دانند و آمدن عیسی در روز آخر که در انجیل نیز گفته شده است هیچ ربطی بمضامین آیات مذکوره در هر سه فصل کتاب اشعیا ندارد . و شیوع دین مسیحی در دنیا بعد از دانستن مقدمات مطلب و منحصر داشتن خود آنجناب بعثت خود را به بنی اسرائیل از سخنانی است که بجز از جاهلان بی سعادت فریب بآن نوزد *

شیوع دین مسیحی را نکفت کدام است و مقصود از آن را معلوم نکرد . با آنکه اولا مسیح صاحب دین جدا گانه نبود برای تأکید و تأیید شریعت موسویه آمد چنانکه خود شان از انجیل گفتند . ثایا اکر مقصود شایع شدن طریقه مستحده پروتستانی در روی زمین است آنهم که باتفاق جله اهل ادیان و بتصدیق فرقه های عیسویان خارج از عیسویت و دین عیسی است . و بر مؤلف است که این مدعای خود را مبرهن سازد و این موضوع را معلوم کند تا بر سیم بشیوع دین مسیحی در جهان و ایمان آوردن طوایف عرب و مساکن قیدار بآیین پروتستانی *

زهی بی انصافی است که آیات واضحه الدلالات بر پیغمبر عظیم الشان را بدانگونه تصورات باطله و تخیلات بی اساس بنخواهند ابطال کنند و معانی دیگر دهند از اینقرار یهودان مردمان بادرایت و با انصافی بوده اند *

صاحب کتاب جله سخنان خود را بر یک منوال آورده و بطور بی ادبی و بی انصافی تعییرات ناشایست از اسلامیان آورد . و این بنده را شایسته بخزاین نیست که از جواب بر سخنان پریشان او چشم پوشم . و در خارج از مطلب حقیقی سخن نگویم *

در صفحه (۱۸۵) به آیت هفتم فصل بیست و یکم اشعیا اشارت کرده و میگوید . علمای متحدیه از جهة بی اطلاعی از کتب مقدسه

آیت مذکوره را بحضرت محمد نسبت داده اند حال آنکه از آیات قبل و بعد معلوم میشود که آن آیات ربطی بحضرت محمد و مسیح ندارد . بلکه پسان خرابی شهر بابل است و آن در سواریکه یکی را کب چهار و دیگری را کب جل بود و آیت اشعیا دلالت بر آن داشت ایلغار سپاه کیخسرو بود که بر بابل حمله آوردند و تسخیر نمودند

عبارات کتاب اشعیا را چنان پریشان آورد که اصل مطلب از میان رفت و پس از آن بخیال خود معنی نمود . و دو سوار را بابلشکر کیخسرو معنی کرد و اسلامیان را به بخیری از کتب آسمانی منسوب داشت

آیت کتاب اشعیا چنان است که دو سوار را که یکی را کب چهار و دیگری را کب جل بود دید . و این مشاهده را اشعیا بعالم روئیا نسبت داده . خراب شدن شهر بابل را بدست عساکر پادشاه ایران که مداین یعنی فارس . و سمت شرقی ایران و عیلام یعنی آذربایجان و طرف غربی را مالک بود خبر میدهد . تا آنکه در آیت نهم میگوید آن دو سوار آمدند و نداننده گفتند افتاد بابل افتاد و بتهای خداهای آنها شکسته شده بر زمین آمدند *

اسلامیان دو سوار را بر حضرت نبوی و جناب مسیحی تفسیر کردند که در عالم مکاشفه بر اشعیا ظاهر شدند . و دو یست سال تقریباً بخراب شدن بابل مانده بود که او را آگاه از خرابی آنجا و سرنشگون شدن بتها داشتند *

در نزد اهل حقیقت که روح معانی را از الفاظ دریابند واضح است که مقصود از خراب شدن بابل و شکسته شدن بتها و اصنام و آلهه مصنوعی در روئای اشعیا بی تعبیر از تمهید مقدمات انکسار شوکت آیین بت پرستی است که در آثار و شهر بابل مرکز بت پرستی بود . اگر چه بدست پادشاهان ظاهری باشد که خدا دین خود را بهر قسمی تأیید فرماید . و تعبیر را کب الحمار از عیسی عبارتست که انکار آنرا بجز غیر منصف کنند و را کب الجمل بجز از حضرت پیغمبر نتواند بود که آن دو بزرگوار برای برداشته شدن آیین بت پرستی بودند و اشعیا را

از ظهور يك مقدمه نزديك آن امر آگاه داشتند *
پس از فهمیدن اين مطلب و مراجعت بترجمه هاي كه خود شان
در كتاب اشعيا كرده اند . سخنران ترجمه هاي مخرفه مؤلف را
كه در صفحه مذكوره نوشت بنظر دقت نگاه كنيد . تا آنكه پايه
بيان او آشكار شود و بي اطلاعي او و اطلاع كامل علمای اسلام
از كتب مقدسه و تحريفات واقعه در آنها و از تأويلات باطله مأولين
كالشمس في وسط النهار پديدار و آشكار گردد *

﴿ معيار هفتم ﴾

انجيليان برخلاف بشارت و اوامر صادره از جانب مسيحي بعثت غلبه
جهل و ناداني در آزمان و سبب بسياري كدورات در آن اهل همتها
بر تغيير بشارت هاي مسيح بر ظهور امر پيغمبر آخر الزمان گماشتند .
و جمله آن بشارتها را اصلاً و ترجمه از ميان برداشتند . ولي چون
حجت خدا بهمه جايي بايد برسد و مخلوق ناتوان امر حق و مقصود
الهي را بكلي باطل نتواند كرد * والله غالب على امره *
اين است كه با همه دست كاريها كه در انجيل كردند و تحريفها
كه اصلاً و ترجمه و تفسيراً و تأويلات نمودند . شواهد بسيار در بقيه
انجيل حاضر باقي ماند . و اگر چه در ترجمه ها از ترس اسلاميان
بملاحظه اينكه حجت بر آنها نشود نياوردند باز آياتي چند كه بجزئي
تأمل دلالت آنها بر بشارت پيغمبري ظاهر است در همين ترجمه ها
مندرج كرديد . چنانكه بعضي از آنها را شنيدى و يك جمله
ديكر را بزودى در اين نامه خواهى ديد . و اين مطلب برهان قوى
بر آشكاري امر دين اسلام است *

﴿ يريدون ان يطقوا نورا لله يافواهم والله متم نوره ﴾

﴿ ولو كره المشركون ﴾

عيسى عليه السلام نمازي را كه تعليم كرد و ما از انجيل در معيار هشتم

از میزان دوم ترجمه آنرا آوردیم شاهد است بر اینکه عیسی همچنانکه بشارت میداد بر ظهور شریعت حقه و بطلان امر بت پرستی و شکستن شوکت جهالت و بیگانه پرستی که بسبب شمیر اسلام میبایستی بشود این مطلب را جزء نماز خود کرد . و امت را نیز امر نمود که همه اوقات از خدای درخواست کنند که آن ظهور ملکوت خدا چنانکه در آسمان است در زمین هم چنان گردد . و مقصود مسیح علیه السلام نه تنهادر خواست قوی و لفظی بود بل تمامی امت را امر کرد که وصایا و بشارات و تعلیمات آنجذاب را حفظ کنند و توبه نمایند . و منتظر بر ظهور ملکوت سموات که آثار توحید و خدا شناسی و هویدا شدن اطوار اسماء و صفات الهیه در بنی آدم بطور اکل بود بشوند . و معافیت بصاحب آن ملکوت خدا بسبب ایمان و اطاعت خود شان کنند و مقدمات آن ظهور ملکوتی را روز بروز محکم دارند *

در آغاز سخن ❖ در فصل سیم انجیل متی است ❖ که یحیی علیه السلام مردم اندرز میکرد و میگفت توبه کنید که ملکوت آسمانها نزدیک است *

❖ در فصل چهارم متی است ❖ که عیسی از آئروز آغاز به نصیحت دادن نمود و گفت توبه نمایید که ملکوت سموات نزدیک است *

چون بعثت عیسی علیه السلام را بر کشد کان خانه اسرائیل میدانی این است که در ❖ باب دهم ❖ انجیل متی دوازده کس حواریان خود را مأمور بدعوت فرمود و چنان دستور العمل داد که بسوی کوسفندان کم شده خانه اسرائیل بروید و چون بآنهار رسیدید پند بدهید و بگویید ملکوت آسمانها نزدیک است *

❖ در فصل نهم انجیل لوقا است ❖ که عیسی حواریان را جمع کرده و ایشانرا قادر و توانا بر جمله شیطانها نمود و بر دفع امراض مأذون داشت و آنها را برای دعوت و ندا بملکوت الهی و شفا دادن

ناخوشیها فرستاد *

❖ در فصل دهم انجیل لوقا است ❖ که بآنها بگویند ملکوت آسمانها بر شماها نزدیک شده است و نیز ❖ در آیت یازدهم است ❖ ولی به تحقیق بدانید که ملکوت سموات نزدیک بر شما شده است . و مانند این عبارات در همین انجیل حاضر که ترجمه های آنها را بهر زبانی چاپ کرده اند موجود است *

اکنون مقصود از این بشارت یحیی و عیسی و دوازده نفر حواریان یا هفتاد کس که میگویند از جانب مسیح مأمور بدعوت شدند چه بود . هرگاه مقصود آمدن عیسی بود در بشارت یحیی موجه میشود . لکن بشارت خود عیسی و بشارت دادن تلامذ آئحضرت برای هوشندان با آشکاری میفهماند که ملکوت کلیه الهیه را بشارت میدادند . یعنی عیسی ظهور امر عظیمی را مرده میداد و از آمدن بزرگواری که حامل ومظهر ملکوت کلیه الهیه است جهان را آکا، میساخت . و ملکوت خداوندی وعزت وساطنت آسمانی در زمان عیسی و پس از آن ظاهر نشد مگر بظهور پیغمبر آخر الزمان علیه الصلوة والسلام . که بسبب آن بنیان کفروت پرستی از روی زمین برانداخته شد . و اساس جهل ونادانی منهدم کردید . توحید حقیقی صانع ازل در جهان ظاهر آمد . مدح و حمد خدای متعال بشایستگی آغاز بانشار در ارکان زمین نهاد . مدارك ومشاعر تغییر یافت . شریعت محکم الاساسی که حاوی بر تمامی احکام وحدود الهیه بود مقرر شد . والحاصل ملکوتی که مسیح وتلامذ آنجناب جهانیان را مبشر با آن میداشتند بجز از ظهور امر خاتم انبیا چیز دیگر نتواند بود . و هرچه تأویلات دیگر در این بشارت پیاورند از روی بی انصافی باشد . این است که عیسی قبول نکردن آنگونه امتان وصایای او را و پنهان کردن ایشان بشارتهای انجنابرا دانست و چنانکه در انجیل متی در ❖ فصل ۲۱ ❖ گفته اند بایشان فرمود . بدین جهت است بشما میگویم که ملکوت

الهی از شما بر داشته شده بامتی داده خواهد شد که میوه های آن
باغ را بثمر بیاورند یعنی میوه آن را یانع ورسیده نمایند *
مسبح علیه السلام برای ملکوت الهیه مثلها آورده و بحواریان
فرمود . بجز شماها دیگران سر و حقیقت آنرا نمیفهمند .
و در ظاهر سخنی میشوند و گاهی بحبه و زرع و کاشت و بزرگ
شدن آن تشبیه آورد . و گاهی بیانی تمثیل از آن گفت *
❖ در قرآن در سورة الفتح در وصف مؤمنان میفرماید ❖

❖ ذلك مثلهم في التوراة ومثلهم في الانجيل كزرع اخرج شطأه ❖
❖ فآزره فاستغلظ فاستوى على سوقه يعجب الزراع ليغيظ بهم الكفار ❖

حضرت نبوی صاحب الملکوت علیه الصلوة والسلام نیز
در اشارت بآن ملکوت میفرماید . منم ریشه آن درخت الهی .
و سرور نخستین از دوازده سرور مبشر بآبراهیم ساقه آن
درخت است . و امامان و سروران دیگر شاخهای آن درختند .
و تابعان و پیروان ما برکها و ورقهای آن درخت هستند . و علوم
مائمه آن شجره الهیه است *

اما معنی لفظ ملکوت که بجز در حضرت ختمی مآب و شریعت و دین
او مصداقی بطور اتم نداشت این است . که ملکوت صیغه فعلوت
از ملک است و او را بر ملک افزوده شده است و بمعنی عزت و سلطان
و مملکت است و ملکوت بالاتراز ملک است . و گفته اند که ملکوت بعد از
جبروت است و جبروت بعد از لاهوت است *

پس عزت و سلطان خدای بموجب بشارت مسیح و انکیلون و بشارت
حواریان و اصحاب عیسی علیه السلام و باستجاب دعای ایشان
که در نمازها میکردند در زمین ظاهر شد چنانکه در آسمان بودی .
لکن چه فائده که معلمان و ماولان راه عیسی را تغییر دادند و اوامر
او را مهمل گذاشتند و نکذاشتند چنانکه مقصود الهی بود ملکوت

سموات در روی زمین آنچنان ظاهر گردد *

نمیدانم در روز جزا جواب مسیح را چه خواهند گفت و از این همه ظلمات و کدورات که بسبب مخفی داشتن آنها بشارت عیسی را و بیرون رفتن آنها از طریق حقیقه که عیسی با آنها امر کرد در روی زمین باقی ماند و شایع شد چگونه عذر خواهند آورد . و از عهد و بال گمراه شدن هزاران هزار بندگان خدا در هر قرن و زمانی بجهت قسم تواند برآمد . تمامی اوزار بر عهد معلمان هواپرست و ریاست طلب و جاه جوی خدای شناس است که در هر قرن و زمانی همه فتنها از آن گونه رؤسا و متبعان هواپرست در روی زمین برپا شد . و عوام ضعیفاء که از عقل و ادراک دور بودند به سخنان آنها فریب یافتند و فردا در محضر الهی عذری پیدا نتوانند کرد و خواهند گفت *

❖ ربنا انا اطعنا سادتنا و کبرائنا فاضلونا السبیل *

الایه

❖ معیار هشتم ❖

از بشارت انکلیون در حق ظهور صاحب الملکوت که بجماعی آهنین سلطنت الهیه را در زمین ظاهر داشت آیاتی است که در انجیل یوحنا باقی است . و اکنون پس از دستکاری در ترجمه ها نیز اسلامیان را حجت باهره در الزام خصم است . و آیات مزبوره در ❖ فصل چهاردهم یوحنا ❖ است که ذیلاً ثبت میکنیم و تفاسیر آنها را از روی حق و راستی بیان می نمایم *

مسیح علیه السلام در هنگام نزدیکی رفتن خویش از این عالم گفت * اگر مرا دوست میدارید وصیتهای مرا حفظ کنید . و من از پدر درخواست میکنم که پاره قلب را دیگر بسوی شما فرستد که دائماً در میان شما باشد . روح حق را که جهان نتواند پذیرفت زیرا که او را نتواند درک نمود و نتواند دید . ولی شما آنرا در صورتی

توانید دید که در نزد شما قائم باشد و در میان شما باشد . من شما را بلا عقب
نمیگذارم من نیز بشما خواهم آمد بعد از چندی از زمان . دیگر جهان
مرا نه بیند لکن شما که بزندگی من زنده باشید مرا می بینید آنکاه میدانید
که من در پدرم و شما در من هستید و من در شما هستم . دوست دارنده
من کسی است که وصیتهای مرا اخذ کند و حفظ نماید . و کسی که مرا
دوست دارد محبوب خدا شود و من نیز او را دوست دارم و خود را
بر او آشکار کنم . یهودا امانه اسخر یوطی بوی گفت که از ظاهر
کردن خودت بر ما و ظاهر نشدن بر جهان چه میخواهی بگوئی .
عیسی جواب داد و بوی گفت که اگر کسی مرا دوست دارد کلمات
مرا حفظ کند و پدرم او را دوست بدارد مانیز بسوی او آمده در وی
تمکن یابیم . آنانی که مرا دوست ندارند سخنان مرا حفظ نخواهند
کرد . و سخنی که میشنوید از من نیست بل از پدری است که مرا
مبعوث کرد . من در حالتیکه در میان شما بودم اینها را بشما گفتم
اما یار قلیط ❖ یعنی روح القدس ❖ که او را پدر بسمه
من خواهد فرستاد همه چیز را او بشما خواهد آموخت . و جمله
آنچه را بشما گفته ام بخاطر شما خواهد آورد . و من سلام را بشما
وامی گذارم . و سلام خودم را بشما میدهم . امانه چنان سلامی
که جهان میدهند . دلهای شما با اضطراب نیفتند و ترسناک نشوید .
شنیدید که من بشما چگونه گفتم من میروم و نیز بسوی شما خواهم
آمد . اگر شما مرا دوست میداشتید از اینکه گفتم بسوی پدر میروم
شاد کام میشدید بعزت اینکه پدرم از من بزرگ است . اکنون من
پیش از آنکه واقع گردد بشما بیان کردم تا آنکه در هنگام واقع شدن
ایمان بیاورید . من بعد از این بشما سخن زیادی نخواهم گفت زیرا
که سلطان این جهان خواهد آمد . و از آنچه او را هست چیزی
در من نیست . ولیکن جهان بداند که من پدر را دوست میدارم و آنگونه
که پدر بر من امر کرده بود آنچنان کردم ❖ یعنی امر خدای را در تبلیغ
این بشارت بجای آوردم ❖

❖ در آخر فصل (۱۵) یوحنا است ❖ لکن پارقلیطی که بشما از جانب پدر فرستاده میشود یعنی در زمانی که روح حق از پدر صدور یابد برای من شهادت خواهد داد شما نیز شهادت بدهید زیرا که شما از نخست بامن هستید *

❖ در فصل (۱۶) یوحنا است ❖ لاجرم بجهت اینکه من این سخنان را بشما گفتم قساوت دلهای شما را پر کرد . لکن من بشما راستی میگویم و برای شما اینک است که من بروم بعلت اینکه اگر بروم پارقلیط برای شما خواهد آمد . ولیک چون من بروم او بر شما فرستاده شود و در زمانی که او یاید جهان را بجهت معصیت و عدالت و حکم الزام نماید . اما گاه بعلت اینکه بر من ایمان نیاور دند . و اما عدالت بموجب اینکه من بسوی پدر میروم و شما دیگر مرا نخواهید دید . و اما حکم بجهت اینکه سلطان این جهان مدان ❖ و محقر ❖ شده است . سخنهای گفتنی بشما بسیار دارم لکن شما اکنون تحمل آنرا نتوانید داشت ولی هنگام آمدن آن روح حق او شما را بر همه چیز ارشاد کند و شما از آینده ها خبر دهید و او مرا تعجبید کند . زیرا که اواز آنکه از آن منست اخذ کرده شما خواهد آموخت *

❖ نیز در فصل مزبور ❖ بعد از آنکه سخنان مسیح را در خصوص غیاب خود و ظهور خود بعد از چندی از زمان شنیدند به همه افتاده معنی آن سخنان را از همدیگر میپرسیدند مسیح گفت *

حقا و حقیقه بشما میگویم که شما ناله و فریاد میکنید اما جهان مسرور خواهد شد . شما متالم میشوید ولی غم شما بشارتی مبدل خواهد گردید . زن در هنگام وضع حمل در دناك شود که ساعت آن رسیده است فقط بمحض تولد مولود چون انسان بجهان آمده است از مسرت درد را فراموش کند . اکنون شما نیز غمناك میشوید اما من نیز شمارا خواهم دید و دلهای شما مسرور خواهد شد و آن سرور شما را کسی از شما دور نتواند کرد *

تمام شد آیاتی که از انجیل یوحنا میبایستی آورده شود و بدین تفصیل عبارات

آن را آوردم که رشته سخن مربوط کرد و از هم نکسند و منکران روح حق نکوشند که پس و پیش آیات شاهد بر مطلب دیگر است . و چون این مطلب در میان علمای اسلام و عیسویان محل اعتنا گردیده انجیلیان نیز در تأویل و تفسیر کلمات مزبور قیل و قالها بمان آورده اند .
لهذا تفسیر آیات مذکوره را بطور استقامت در اینجا خواهم آورد
❖ تاسیه روی شود هر که در او غش باشد ❖

تعصب و لجاج را از خود دور کن و با چشم بینا و کوش شنوا و دل آگاه آماده بر فهمیدن انجیل باش . و بدان که هر کس این وصایای آخری مسیحی را حفظ نکرد دشمن مسیح و دشمن خدای مسیح است . اکنون از آغاز آیات انجیل را که نوشته شد یکی یکی بنظر آورده معانی آنها را بفهم *

در سخن اول گفت دوست دارنده من کسی است که وصیتهای مرا حفظ کند که عبارت از بشارتی است که همواره میگفت و در تالی این سخن نیز بطور وضوح میگوید *

من از پدر در خواست میکنم که ❖ پار قلیط ❖ را دیگر بسوی شما فرستد که دائماً در میان شما باشد این درخواست همان مسئلتی است که عیسی و تابعان او در نمازها از خدای میکردند که ملکوت تو در زمین چنان باد که در آن آسمانست و آن روح حق که فرمود جهان آنرا قبول نتواند کرد زیرا که او را نتوانند دید مطلق ارواح الهیه مقصود است یعنی ارواحی که هدایت جهان با آنها تواند شد . مانند روح من امر الله و روح القدس و روح الامین جبرائیل و روح علی ملائکه الحجب و روح خدایی که از اثر آن در مریم علیها السلام ظاهر گردید و فرمودند ❖ و فنحننا فیها من روحنا ❖ و روح الله عیسی و روح نخستین مخلوق خدا و همچنین ارواح انبیای عظام . که عیسی پسان هادی و نجات دهنده جهان را میکرد و گفت روح حق را این عالم اجسام برای رفع حوائج هدایت و نجات از خودشان نتوانند دید که از او تحصیل حوائج دین و اطوار خدا شناسی را نمایند . و لازم است بنحویکه سنة الله بر آن

جاری بود و هست هدایت کننده بشر از نوع بشر باشد *

❖ وللبسنا علیهم ما یلبسون ❖

بعد از آن گفت اورا می بینید بعلمت اینکه در نزد شما و در میان شما باشد .
اما اگر آن روح حق در نزد شما و در عالم جسم و جسد در میان شما نباشد
چگونه اورا توانید دید پس باید از نسخ بشر پار قلیط بسوی شما بیاید .
و من شما را بلا عقب نمی گذارم یعنی پار قلیط از عقب من می آید من نیز
بشما خواهم آمد . یعنی اگر چه آنکه میاید غیر از من است لکن
چون در یک مقامی از مقامات من و او یکی هستیم مانند این است که من
خود نیز آمده ام که اتحاد اشراقی و فعلی و وصفی با او داریم *

❖ متحد جانهای شیران خداست ❖

در اینجا سخنان باریک و لطیف دارم لکن وقت آن نیست . متن انجیل چهارا
بفهمیم ❖ ولا تؤثوا السفهاء اموالکم ❖ دیگر جهان مرا نبیند لکن
شما که بحیات من زنده باشید مرا می بینید و انگاه میفهمید معنی اتحاد
مرا باید که مرا مبشر خود فرستاده بود و اتحاد مرا با شما که حیوة
معنویة که مظهریت اسماء و اطوار خدایی است و بسبب من در شما ظاهر
گردیده است شما را با عالم اتحاد با من تواند رسانید . زیرا که حفظ کنندگان
و صیای من از من گرفته اند و با من گفته اند و در من گفته اند و در راه
من شده اند . و مانند آینه ها که زید مقابل را نمایند بشارت مرا نموده
و بهدایت و حیوة من هدایت یافته بحیوة دائمیه رسیده اند *

یهودا که غیر اسخر یوطی است از این سخنان مسیح چنان فهمید که آنجناب
این سخنان را بموجب مدلولات ظاهریه گفتند . که دیگران مرا نمی
بینند لکن شما مرا می بینید این است که مسیح چنان معنی کرد که دوست
من دوست شخصائی من نیست که این قالب جسدی مرا میخواهید به بینید .
و آنرا نتوانید دید . زیرا که آن جسد نیز روحانی خواهد شد . بلکه
دوست دارنده من کسی است که کلمات مرا یعنی بشارتهایی را که من داده
ام حفظ کند و من در وی متمکن شوم . و سخنانی را که بشما میگویم از من
نیست بل از خدایی است که مرا مبعوث کرد و من در میان شما بودم مأمورا

آنسخنان را بشما کفتم . لکن ❖ فارقلیط ❖ که او را خدا بهمان
نامی که من نامیدم و سمات و علامات که بیان کردم خواهد فرستاد .
همه چیز را از علوم اولین و آخرین و علوم کائنات و مکونات و علوم
ملکوت و ملک و ناسوت و علوم جبروت و لاهوت و علومی که تاکنون
بیان آن از هیچ کدام از انبیاء و مرسلین نشده است جمله آن
چیزها را فارقلیط بشما خواهد آموخت . زیرا که مدینه علمی بجز
پارقلیط موعود نیست *

❖ فان من جودك الدنيا وضررتها ❖ و من علومك علم اللوح والقلم ❖
آن پارقلیط بخوایر شما خواهد آورد آنچه را که من بشما گفته ام
زیرا که او عالم است بر آنچه من بشما گفته ام و دانایا که هست از آنچه
جمله انبیاء بر امتان خودشان گفته اند . و شاهد است بر خلقت
آسمان و زمین زیرا که او نخستین موجود در عالم امکان است و تمامی
عوالم بواسطه او آفریده شده اند . و در روز محشر که انبیاء و رسل
شهادت در حق امتهای خویش دهند آن مالک ملک و ملکوت
شهادت بر جمله انبیاء و تبلیغ و ادای رسالت ایشان و جمله معاملات
انبیاء امتان خودشان بیاورد *

❖ فكيف اذا جئنا من كل امة بشهيد وجئناك على هؤلاء شهيدا ❖
مسیح پس از ادای تبلیغ بشارت خود در خصوص پارقلیط گفت . سلام
بر خدمت آنحضرت را بشما و اگذار میکنم که ید آید بتوسط اوصیای
و اوصیای اوصیای من سلام مرا بر آنحضرت برسانید . چنانکه در این
خصوص از راهبان و مقدسان عیسویان روایات بسیار نقل شده است
و در کتب اسلام و توارنخ و سیر مسطور است . که خدمت آنحضرت
رسیده و ایمان آوردند و سلام مسیح علیه السلام را بر آنحضرت تبلیغ
کردند . و یکی از جمله اوصیای اوصیای مسلمان فارسی بود که از اصحاب
بکار آن پارقلیط موعود گردید *

و سلامی که من بشما برای تبلیغ بآنحضرت در نزد شما و دیعت نهادم و شمارا
بسلامت از عیبها و معاصی و تغیرات خواندم نه از آن سلامهاست که اهل

جهان یکدیگر دهند بعلت اینکه آن بارقلیط ومن باهم عالمی دیگر دارند
که خارج از این جهان ظلمانی است ومن تا ظهور امر * سرور
دوازدهم * از اولادا و حامل یکر کن اعظم از شریعت او هشتم و هر چه
فیض و امداد در عالم آفرینش و ایجاد پیدا کرد از او بمن رسیده
و از من بنقب و نجبا و بسایر خلق از آنجا میرسد و هنگامیکه آن قائم
از اولاد طاهرین او ظاهر آید من از آسمان بسوی شما آیم و وزارت
و رتق و فتق امور جهان و جهانیان یا امر او بمن باشد *

دلهای شما مضطرب و ترسناک نشود من باز بسوی شما خواهم آمد . اگر
شما مرا دوست میداشتید از رفتن من خرسند میشدید بعلت اینکه خدای
من یا آن بارقلیط که مرا پدر حقیقی است از من بزرگتر است . و رفتن
من مقدمه آمدن او است اگر من نروم او نخواهد آمد . زیرا که از جانب
خود در عالم اجسام مرا حاکم و هادی کرد . ومن از او هشتم و خود
او هشتم او در من است و من در او هشتم . و بیا بودن من در عالم جسمانی
جهان را دو پیغمبر صاحب دعوت مستقلة نتواند بود و من اگر زمان او را
دریابم بعنوان نبوت دعوت نتوانم کرد زیرا که او خاتم پیغمبران است و غیر
از او بعد از او پیغمبری نخواهد بود *

این بشارت هارا بشما ادم و قبل الوقوع بشما کفتم بجهت اینکه
در هنگام واقع شدن ایمان بیاورید . و من بعد از این بشما گفتگوی
زیادی نمیکنم و زیاده بر آنچه کفتم نمیگویم . زیرا که * سلطان
این جهان * و صاحب ملکوت زمین و آسمان و رب العزة و السلطان
خواهد آمد . و از آنچه او را در مقام تفرد و اصالت هست از جهت
ذات چیزی در من نیست ~~اگر~~ چه من مظهری هستم از مظاهر
کلیه او و ظهورات او تمامابا من هست . ولی مظهر را در مقام
ذات ظاهر جای نیست و آینه را از ذات زید نصیبی نی . و بجهت
ظهور امر او و اشکاری جلالت شان متبارک اولاد من نبود که سخن
زیاد در حق او بگویم . زیرا که او محتاج بتعریف من نیست
و چراغ را نزد که روشنایی آفتاب را نمایندگی کند . لکن برای این

کنیم که بدائید وظیفه خود را در حق آن پدر ادا کردیم و محبت
 او را ورزیدیم و شرط محبت را که امتثال بر امر او است بجای آوردیم *
 پار قلیطی که از جانب آن پدر است و رب النوع انبیا است و حقایق
 انبیا از قطرات نور پاله او است و تجسم او در این جهان ظهور کلی او است
 . و همچنین که فاتح است خاتم و مهین بر کل است . در زمانی
 که ظاهر شود و روح الاثین جبرائیل از آن مقام اعلی صادر و بآن جسم
 پاله وحی الهی را بیاورد بر من شهادت دهد . و مرا قبول کند
 و بپذیرد . زیرا که من آینه جمال و جلال او بودم و او را بر اوستی
 و درستی نمودم . شما نیز بایمان آوردن بر آن نور پاله و شهادت
 دادن من بر آن اریکه پیرای عالم لولاله شهادت بدهید . و بدائید
 که من شهادت خود را در حق او ادا کردم زیرا که از روز نخست شما
 بامن بودید و همه بشارتها و شهادتهای مرا درباره او شنیدید *
 متأثر از رفتن من از میان شما نشوید که رفتن من برای شما سودمند است
 . و اگر من زوم او یعنی پار قلیط بسوی شما با بشریت مخصوصه
 خود نیاید باید من بروم و زمانی چند شده نبها بشود . و خباثت
 و ملعنت معلمان در و غوکوی بعد از من آشکار شود و در امتحانات و فتنها
 بیفتند و جهالت و ظلمت جهان را احاطه کند . تا آنکه آن پار قلیط
 بسوی شما فرستاده گردد و چون بیاید جهان را الزام و تو بیخ و غلبه
 کند . و الزام او بجهت کاه و مخالفت شما یعنی مدعیان عیسی پرستی است
 که از امر من و بشارت من تخلف خواهند کرد . و کاهکار خواهید
 بود و نیز الزام بعدالت و استقامت کند زیرا که من بسوی پدر میروم و شما
 مرا نخواهید دید . و مع ذلك برخلاف رضا و امر من تخلف
 از اطاعت پار قلیط کنید و میگویید ما مسیح را میشناسیم و بس . حال
 آنکه حکم دعوت من باطل شد و من از اینجهان رفتم و کسی مرا نتواند دید
 مگر بحفظ وصیت من و انتظار و قبول آن کسی که بر او شهادت دادم .
 و شما اوز او خلیفه های او و سرورهای موعود از نسل او را و حواریان
 او را خواهید دید و بدین جهات که ظاهرا دعوی ایمان بر من نمایند

وفي الحقيقة انكار مرا کرده ايد ووصايای مرا مسترول داشته ايد .
بعدالت وحکم شما را الزام ومغلوب سازد و بر شما توبیخها وعارها
بگذارد *

سخنهای بسیار دارم که بشما گفتنی است لیکن آرا حامل نتوانید شد .
و اگر بگویم یا تحمل نیشوید و یا آنکه حل و نقل آن بآن زمان سعادت
واهل آن زمان برای شما مقدور نکرده . زیرا که جهل و نادانی جهان را
فرا گیرد و اوصیای من مخفی و پنهان شوند و مقهور و مظلوم و مقنول
گردند . معلمان و مأولان جهان را کراه کنند و آن سخنان
من از میان برداشته شود *

باوجود آمدن پاد قلیط و آمدن روح القدس و روح الامین از جانب
خدای بسوی او لازم نیست که با اینحال آن سخنان را بشما بیان کنم زیرا
که او بهترین بیان کنندگان است و او شما را بر همه چیزی ارشاد کند
و از آیندها و غیوب تمامی اشیا شما را آگاه سازد *

مرا تعجبید کند و طوری بیان حال مرا کند که باعث عزت و مجد
من گردد . نه مانند شما که برخلاف رضا و امر من رفتار کنید
و با و هام باطله در حق من سخن گوید که باعث تذلیل من شوید .
شراب را که خدا فهی از آن کرده است خون من مینامید .
نانی را که هر حیوانی و هر کافری آنرا میخورد گوشت
من میخوانید . و مانند این عقائد باطله در حق من میگویند .
و خدای واحد را که من برای اثبات احدیت و صمدیت او مبعوث شده ام
مانند مشرکان ثالث ثلثه و صاحب اولادش دانسته . تذلیل
احدیت الهی را می کنید . و مرا خوار و ذلیل میسازید . ولی
تعجب شایسته مرا آن پاد قلیط ظاهر کند . و هر چه در حق من گوید
از روی حق و صدق باشد زیرا که از آنکه من از او اخذ کرده
و بشما کفتم او نیز از شما گوید . که مبدء کلی ما بجز از یکی نیست
و هر دو از جانب خدا کویم *

تلا میزد عیسی که از سخنان او در خصوص آمدن خودش بطور

تعبیه و الفاظ گفت به همه افتادند و معانی آن کلمات را از هم دیگر
پرسیدن گرفتند مسیح گفت *

شما غمناک میشوید اما جهان بسبب آمدن یار قلیط شادمان خواهد
گشت . و غمهای شما مبدل به بهجت و شادگامی گردد . این
جهان را انبیا تربیت کردند و چنین الهی که میبایست متولد شود
در چهار شریعت بتوسط آدم و نوح و ابراهیم و موسی بدرجه
عظامت یعنی استخوانی رسید و در زمان من هنگام اکتسای لحم و ولوج
روح شد . و آن مولود جان گرفت و بدین موجب من روح الله شدم
و زمانم از آن چهار پرتری هست . تا آنکه در زمان یار قلیط موعود
مولود بوجود آید و انسان حقیقی تولد یابد . و شریعت او بعلت
تغییر نیافتن موضوع حکم ابدی و دائمی شود . پس بسبب تولد آن مولود
همه غمها یکسو گردد . و جمله تعب و مشقتها که انبیا و اولیا
در تربیت آن مولود اعظم کشیدند فراموش آید . شما نیز غمناک
نشوید چنان نیست که من بکلی از میان رفته باشم بلکه همراه
یار قلیط خواهم بود و شما را خواهم دید و شما مرا نخواهید دید .
دلای شما بسبب آن مولود پالک مسرور گردد . و آن سرور را کسی
از شما دور نتواند کرد که اراده الهیه بر تولد آن مولود تعلق
گرفت . باید بجهان بیاید و بزرگ شود و بمرتبه کمال عقل بسبب
تربتهای ظاهر و باطن با سبب نزدیک و دور جهان را کامل کند .
و شایسته این نماید که عقل عالم اکبر یعنی ❖ سرور ثانی عشر ❖
همراه مسیح که وزیر او است و نیز جان جهان است در این عالم
هویدا گردد . و جمله اشارات کتب مقدسه که بطور صحیح
و راستی نوشته شده است تمامیت پدید کند *

این است مجملی از آیات را تفسیر کردیم . و با همه اجمال سخنان باریک
و لطیف از نمونه آن کلمات آورده شد . که مسیح برای اصحاب
خویش بملاحظات چند بیان فرمود . و وعده بیان آنها را
بیار قلیط داد . و وشی از رشحات قطرات دریای علوم و اسرار

که از آن مدینه علم الهی بواسطه ربانیان و جانشینان سروران
دین پاك با مثال این عبد ناچیز قلیل البضاعه رسیده . این بنده نیز
بجهت نداشتن مجال و یافتن اقبال از جانب دل بر ملال کمی از بسیار
برای یادآوری برادران روحانی در این نامه آوردم . واککنوزا
همینقدر برای ارباب درایت کافی تواند بود *

❖ فارقلیتا ❖

املائی فارقلیتا بفاوایه فارسی در اول وطای و تادر آخر جایز است
واملائی مخصوصی ندارد که معرب شده و در عربی فارقلیط است
و در فارسی یارقلیط و یارقلیت میشود *
لفظ فارقلیط معرب از لفظ یونانی است که بمعنی ❖ احمد و محمد و محمود
و ستوده و مصطفی ❖ و یک ملاحظه بمعنی تسلی دهنده و امداد کننده
و وکیل است *

لفظی که از عبارت عیسی علی نبینا وعلیه السلام در انجورد صادر شد
بلغت عبرانیه است . و عیسی بجزاز عبرانی سخن بلغت دیگر نکفت
که لسان خود و قوم خود بود . و بعد از عیسی که اختلاف
در شعون الصفا کردند . و اختلافات در میان فرقه های عیسویه
پیداشد . و هرج و مرج در دین خدای ظاهر گردید . و اصل
انجیل که بلفظ عیسی بیان شده بود بکلی از میان رفت . چهار کس
که متی و لوقا و مرقس و یوحنا باشند در ضمن تاریخ بعثت و رفتار
عیسی تا روز رفتن از میان آنها کلماتی از عیسی نقل کردند . که بعضی
از آن کلمات از بشریت عیسی بود یعنی نسبت باقتضای عالم جسمانی
داشت . و برخی از جنبه الوهیت که بواسطه روح بر آفتاب روح الهی
میرسید . و حقیقت انجیل همان قسم ثانی بود و آن چهار تاریخ بعلاوه
نامه ها و رساله ها و غیر آنها که بخواریان و معلمان دیگر منسوب گردیده است
بر و زمان در میان ملت عیسویه بانجیل معروف گردید و از راه

مجاز مجموع آنها را انجیل نامیدند و علامت مجاز صحت سلب است بقاعده اصولیه *

چون یوحنا آنچه در حق بشارت اجدی صلوات الله علیه از مسیح شنیده بود در انجیل خود درج کرد و پنهان ننمود . و آن انجیل بدست جاهلان عیسویان صاحبان هوا و شهوات که نام خود شان را معلم گذاشته بودند و بدست یهودان که ظاهرا ایمان بعیسی علیه السلام آورده بودند افساد . و بسبب میولات نفسانی و اسباب و علتها که بعضی از آنها را در این نامه شنیدی بنای هر گونه تغیر و تحریف را گذاشتند . همچنانکه امر و نمونه آن تحریفات را از پروتستانها برأی العین مشاهده میکنی که با وجود طبع و نشر کتب عهدین که بهر زبانی مکرر ترجمه کرده و طبع می نمایند دو ترجمه پیدا نتوانی کرد که با هم مطابق باشند . پس در آن زمان که مردم نادان بودند و نسخه های کتب کمیاب بود و کار در دست یکا نکان افتاده بود به بین چه چیز نمی توانستند بکنند . و الحاصل دامن این سخن را بر چینیم که از مطلب باز نمائیم *

لفظ یونانی پارقلیط ❖ پیرکلو طوس است ❖ و بمعنی ❖ اجد و محمد و محمود و مصطفی ❖ می آید و تحریف کنندگان آنرا در نوشتن ❖ پارا کلیطوس ❖ کردند یعنی تسلی دهنده و معین و ممد و وکیل و بنا بر هر دو معنی مطلب مبرهن است *

❖ ازالة وهم ❖

مخاطبان مسیح در آیات مذ کوره همه بلفظ شما است که اصحاب آنجناب باشند . و دور نیست بعضی از ناقصان توهم کنند که آن اشخاص تا زمان حضرت ختمی مآب زنده نبودند که این بشارتها و وصایای عیسی با آنحضرت راست بیاید . چنانکه همین توهم را میزان الحق در صفحه ❖ ۱۸۷ ❖ بیان کرد *

کسی که ادنا شعور و آگاهی داشته باشد و از سبک وحی و الهامات و کلمات مقدسه اطلاع یابد خواهد دانست . که خصوصیت مورد سخن مانع از عمومیت خطاب نتواند شد . و در کتب حاضرهٔ سماویه از اینگونه تعبیرات لایعد و لایحصی وارد است . و در خود همین آیات مسیح میگوید من بسوی شما خواهم آمد حال آنکه در آخر الزمان خواهد آمد *

اگر از اشتباهکاریهای صاحب کتاب که در میزان الحق آورد بخوایم در این نامه بیاوریم سخن بدرازی کشد . و پس از آشکار بودن حقیقت کار ثمری از ذکر آن تفصیلات برای مان نیست و هو شنیدان جمله آنها را بادنا مل دانند *

در صفحهٔ ❖ ۹۸ ❖ کتابش آیاتی از زبور بدست و دوم در حق مسیح ذکر کرد . که هر که زبور را به بیند خواهد دانست که ظاهراً هیچ ربطی بمسیح ندارد . سخنانی است که داود در مناجات خود گوید و معانی جداگانه دارد و آیات را محرفاً از زبور چنین آورد *

تمامی پیشدگام مرا استهزا میکنند عبوسی بآنها کرده سررامی جنبانند که بنحداوند توکل نمود تا که او راهیابی دهد . چونکه از او محفوظ است . سگان مرا احاطه نمودند . و جماعت اشرار دور مرا گرفتند دستها و پاهایم را سوراخ کردند . اثواب مرا در میان خود قسمت نمودند . و بجهت لباسم قرعه انداختند . و از این قبیل در ذیل کلمات از زبور آورده و بعضی توجیه میکند و حال آنکه عیسی در آن زمان نبود و زبور از زبان داود است مگر آنکه بمناسبت پدری و پسری که میان داود و عیسی بود سخنان داود را از قول عیسی شمارند . یعنی آنچه بر سر میشود بعینه پدر شده است زیرا که اولاد اجزای آیه‌هاست چنانکه از آیات قرآنی نیز استنباط میشود که در دم کسانی که گفتند ملائکه دختران خدا هستند فرمود *

❖ و جعلوا له من عباده جزءاً ان الاثمن لكفورمین ❖

از این جهت است که حضرت خاتم انبیا فرمودند . هیچ پیغمبری را اذیت و جفا آنچنان نکردند که بمن کردند . که يك اشارت بزرگ از این کلام برواقعه کر بلا و شهادت سبط شهید او بود . و بدین جهت آنچه زبور از قول داود در حق مظلومیت خود گفت تعبیر از مظلومیت عیسی تواند بود *

از این جهت است که در مخاطبات قرآنی چون یهودان بحضرت پیغمبر عرض کردند که ما ایمان آورده ایم یا آنچه بر ما نازل گردیده است و حال آنکه انجیل را انکار کردند و آیت کریمه نازل شد و فرمودند *

❖ قل فلم تقتلون انبياء الله من قبل ان كنتم مؤمنين ❖

ای یهودان اگر شما ایمان آوردن کان حقیقی بودید پس چرا پیغمبران خدا را بقتل رسانیدید . با آنکه یهودان آن زمان پیغمبری را نگشته بودند . و بنسب کفنه میزان الحق میبایست اعتراض بحضرت پیغمبری کنند و دعواچی شوند . که نسبت بیجایی بر ما دادی و ما را قاتلان انبیاء الله خواندی . ولی چون از موارد سخن بیشتر از مؤلف آکا، بودند مجال اعتراض را نداشتند . پس اولاد بخطابات پدران و پدران بخطابات اولاد مخاطب میشوند . و این پدری و پسر مدخلیتی بعالم ظاهر تنها ندارد زیرا که ابوت و بنوت معنویه اقوی و محکمتر است *

پس در مخاطبات عیسی مطلق ایمان آوردن کان یا تجنب مقصود است . کسانی که زمان ظهور یار قلیط را دریا بندویا آنکه به بشارت و نام مبارک او ایمان بیاورند *

ظهور اشتباه و وقوع شك در مدلول لفظ شما در آیات مذکوره یوحنا مر خردمندان را روان نخواهد بود . معلوم است مؤلف اسلامیان را بسیار نادان شناخت لکن در غلط بزرگ افتاد *

از متن بشارات یوحنا که از کلام کلمه الله عیسی در انجیل خود آورد
و تمامها عبارات و تفاسیر آنها را شنیدی واضح و آشکار است .
که مقصود از آن بشارات آمدن شخصی است که در میان مردم
قامم باشد و هر چیزی را با آنها بیاموزد . زیرا که روح را جسمانیان
نمی توانند دید و از او نتوانند تعلم جست . که معلم و هادی هر قومی را
از جنس و نسخ آن قوم باید باشد . هر گاه اهل زمین ملائکه می بودند
پیغمبری از ملائکه برای ایشان فرستاده میشد و چون بشر هستند
هدایت کننده ایشان نیز میبایست بشر باشد *

﴿ قل لو كان في الارض ملائكة يمشون مطمئنين ﴾

﴿ لنزلنا عليهم من السماء ملكا رسولا ﴾

پس بسخن تأویل کنندگان نادان اعتماد نباید جست که خواسته
اند آیات مزبور را بطهور روح القدس که میگویند در روز عید المسمین
بر حواریان ظاهر شد تأویل کنند . چنانکه در باب دوم از اعمال
حواریان نوشته اند که این سخن بر فرض تسلیم تنافی و تناقض با بشارات
از پار قلیط ندارد *

عجب است که صاحب کتاب در صفحه ﴿ ۱۸۶ ﴾ میگوید که در هیچ
جایی محمد با لفظ روح القدس نامیده و مخاطب نشده است . و نمیدانم
مقصودش از هیچ چاره چیست هر گاه در اصطلاح و کتب و مؤلفات
خودشان می گوید . راست است همچنان تعبیر و تسمیه نباید در آنها
باشد . و اگر کتب الهیه را بگوید همین آیات یوحنا حاضر است
که آنجناب را بروح القدس نامید با آنکه روح القدس مسدد جله انبیاء بود
ولی بوجوه و رؤس و بکلیت ظاهر نشد مگر در حضرت خاتم رسل
و صاحب ملکوت الهیه . و اگر مقصودش کتب اسلامیان است
که میگوید همچنان سخنی در حق پیغمبر خودشان نگفته اند از راه
بی اطلاعی از کتب و عقائد اسلامیه میگوید . راست است اسلامیان
به تثلیث معتقد نتوانند شد لیکن روح القدس خلقی از روحانیان از یمین
عرش رحمن و مقامی از مقامات حقیقت محمدیه است و از سخنان

سروران دین است که میفرمایند *

﴿ روح القدس فی جنان الصاقورة ﴾

﴿ اول من ذاق من حدا یقما الباکورة ﴾

﴿ فائده ﴾

در کتب آسمانی و تعبیرات بزرگان دین بعضی عبارات هست که معنی اتحاد دو چیز را بیان میفرمایند لکن همچنانکه آن دو چیز را جهت اتحاد هست جهت تعدد و افتراق نیز میباشد و گرنه دو چیز نمیشدند و بدینوجب ناقصان و بی ادراکان خاصه بعضی از عیسویان در امر تثلیث و اتحاد روح القدس با مسیح یا اتحاد آنها با ذات واحد ازل تعالی بخطا و غلط افتادند و از جهة فرقی و تمیز آن دو چیز که متحدان گفته میشوند بی ادراک ماندند *

پس بدانکه دو چیز را که بیکدیگر محل کنند فرضا گویند زید آهن است یا عمرو آتش است از جهة جامعه آنها اتحاد ثابت گردیده اینکه در حقیقت انسان آهن یا آتش شده باشد *

این اتحاد نسبتی را بر هشت گونه تقسیم فرموده اند ﴿ جنسی و نوعی و صنفی و شخصی و اشراقی و فعلی و وصفی ﴾ و هر کدام از این اقسام را تفصیلی از بیان لازم است که این نامه را جای آن نیست و برای نمونه مثالی از بعضی اقسام اتحادات برای تو بیاورم ﴿ محل اشراقی ﴾ مانند اتحاد صورت ظاهره زید در آینه بازید است که صورت را زید خطاب کنیم ﴿ محل فعلی ﴾ مانند اتحاد وکیل با موکل و یکی بودن صدر اعظم با سلطان است اگر گوئیم صدر اعظم پادشاه است اتحاد ذاتی را مقصود نکنیم بلکه افعال و تدبیر و رأی و صوابدید او را بفرق افعال و رأی و تدبیر سلطانی است و اینگونه اتحاد در تعبیرات شایع و ذایع است این است که خدا دوستی انبیا و اولیا را دوستی خود ناهید مودت ایشان را مودت خود ساخت و رضای ایشان را رضای خویش گفت اسف ایشان را اسف خویش خواند دشمنی با ایشان را دشمنی خویش داشت و همچنین جمله اعمال

و افعال که بخدا منسوب میشود در انبیا و مقربان الهی گفته میشود *

نمیدانم اهل کتاب در همین بقیه کتب آسمانی معانی اینگونه اتحادات را فهمیده و دانسته اند که اتحاد فعلی کدام است و اتحاد ذاتی که مستلزم شرك و الحاد است کدام . ومع ذلك در امری تشابه و مانند آن عقاید باطله ظاهر کرده اند یا آنکه این معانی را نفهمیدند از ظاهر الفاظ کتابها بغلط افتاده اند *

اما * حل و صفی * پس چنان است که دو کس مثلا در صفی متفق باشند ولی ذاتا مغایر باشند که آن دو کس را در آن وصف متحد گویند و یکدیگر حل شوند . پس اگر عیسی گوید من موسی و ابراهیم هستم صحیح گفته است و اگر موسی گوید من نوح و آدم هستم راست گفته است که در پیغمبری و تأسیس شریعت و غیر آن متحدند . الحاصل سخن در اتحاد روح القدس با حضرت خاتم الانبیا علیه السلام بود که بدین مقدمات بوجود چند طریق اتحاد آئیناب با روح القدس و با عیسی و جسد انبیا واضح و آشکار است . و آن حقیقت مقدسه در عالم اجسام با طوار تعینات ظاهر گردیده و مقام نفرد و کلیت او نیز منزله از منزل بدرجات نازله جسمانیان است . و مقام روح القدس را در اواخر این کتاب بنخواست خدای خواهی شنید *

* ازالة شبهة *

در خاتمه آیات مزبوره یوحنا که مسیح گفت * من دیگر باشما گفتگو بسیار نکنم زیرا که سلطان این جهان می آید * و معانی آنها را من البدوالی الختم با جهال برای تو گفتیم و دانستی که اهل کتاب از کتب و تفاسیر کتب خود شان بی خبرند . و میزان الحق بعبادت مستره خود خواست تا ویلی دیگر کند و آیات واضحه الدلالات انجیل را بتأویلات بعده نالایق مأول بدارد . این است که در عبارت سلطان اینجهان می آید در صفحه * ۱۸۹ * تهیدات در سخن کرده و خواسته است که رئیس شرور یعنی شیطان را سلطان جهان نماید

بعثت اینکه دید که از تحریف و تأویل در فار قلیط مقصود تمام
 نشد و این عبارت صریح است در آمدن کسی که عیسی امر او را عظیم
 بشمارد . و چنانکه گفت یار قلیط شما را همه چیزی ارشاد و تعلیم
 و راهنمایی میکند میگوید من دیگر با شما سخن زیاد نمیگویم بعثت
 اینکه مالک و صاحب ملکوت زمین که صاحب عزت و سلطان
 است می آید . لهذا چاره کار خود را چنان دید که این عبارت واضح
 در بشارت پیغمبر را بابلئیس رئیس جهان تلبیس تأویل کند .
 باینکه در انجیل نوشته اند که شیطان بسبب آمدن عیسی مقید شد .
 و در همین کتاب از کتب آسمانی گوید که عیسی سرمار یعنی
 شیطان را خواهد کوبید . و باینکه در جاهای بسیار نزدیکی
 ملکوت آسمان را بشارت داده اند . و باینکه شیطان هم در جهان
 بود و خواهد آمد را بشیطان موجود بوجهی معنی نمیتوان کرد
 . و الحاصل هیچ صاحب شعور با انصافی عبارت مذکور را
 ﴿ که سلطان جهان می آید باشد ﴾ به آمدن شیطان که هیچ بمطلب
 مناسبی ندارد خصوصاً بقراین کلمات سابقه و قرینه مقام هرگز تأویل
 نتواند کرد . مگر برادر پسر شیطان باشد و بخواهد تلبیس و اشتباهکاری
 کند یا آنکه خیلی نادان باشد . دلالت آیات یوحنا بر بشارت حضرت
 خاتم الانبیا چنانکه شنیده ی رهوشمندان مستقیم الاثره بغایت
 واضح و آشکار است . و بکمتر تدیری بطلان سخنان بیهوده
 صاحبان تأویل و تضلیل روشن و هویدا است . و این معیار را
 در اینجا ختم کنیم ﴿ والسلام علی من ینصف ربه ﴾

﴿ معیار نهم ﴾

از انجیل یوحنا شاهی دیگر برای منتظر بودن بنی اسرائیل بر ظهور
 پیغمبر موعود پیاوریم اگر چه در انجیلهای دیگر نیز همین
 مطلب موجود است . ولی ترجمه آنها را آشکار تحریف کرده اند

چنانکه بزودی آن تحریفات را خواهی دانست *

در فصل اول یوحنا است ﴿ ۱۹ ﴾ هُنَا مَبِکَهِ یَهُودَانِ فَرِیسَیَانِ
وَلَاوِیَانِ رَا زَیْدِ یَحْیَی فَرَسَنَادَنَدَ کَه اَزَاو سْوَآل کَنَد کَه تُو کیستی
شهادت او چنان شد ﴿ ۲۰ ﴾ اَو اَقْرَار کَرْد وَا نِکَاوَر نِیَاوَرْد
و کَفْتُ مَن مَسِیح نِیَسْتَم ﴿ ۲۱ ﴾ اِیْشَان اَزَاو پَرسیَدَنَد کَه پَس
ا کُنُون تُو کیستی تُو اَبِلِیَا هَستِی کَفْتُ نِی تُو آن پیغمبر هستی کَفْتُ نِی
﴿ ۲۲ ﴾ اَنکاه بوی کَفْتَنَد پَس تُو کیستی کَه بَر فَرَسَتَنَد کَانَ خَوِیش
جَوَاب بِیَرِم دَر حَق خَوِیش چَه مِکَوِی ﴿ ۲۵ ﴾ و اِیْشَان اَزَاو سْوَآل
کَرْدَنَد کَه ا کُنُون ا کَر تُو مَسِیح یَا خُود اَبِلِیَا و یَا خُود اَن پیغمبر نیستی
چَکُونَه نَعْمِید مِکِنِی ﴿ ۲۶ ﴾ یَحْیَی بَا اِیْشَان جَوَاب دَاد و کَفْتُ
مَن بَا تَب نَعْمِید مِکِنَم اَمَا دَر مِیَان شَما کَسِی قَائِم خَوَاهَد شَد کَه شَما
اَو رَا نَخَوَاهِید شَنَآخْت ﴿ ۲۷ ﴾ اَنکَسِی کَه بَعْد اَز مَن خَوَاهَد اَمَد
اَن اَسْتُ کَه پِیش اَز مَن شَدَه اَسْتُ مَن لَایق نِیَسْتَم کَه بِنَد پَاوِش اَو رَا
بَا ز کَنَم *

﴿ ۲۸ ﴾ دَر فَصْل هَقْمِ اَنجیلِ یُوحَنَّا اَسْتُ ﴿ ۲۹ ﴾ بَسْیَارِی اَز جَمَاعَت کَه اَن
سَخَن رَا شَنِیدَنَد کَفْتَنَد کَه تَحْقِیْقاً اِیْن هَمَان پیغمبر اَسْتُ . دِیْکَرَان
کَفْتَنَد اِیْن مَسِیح اَسْتُ اَمَا اَن جَاعَت کَفْتَنَد اَیَا مَسِیح اَز جَلِیلِی اَیْد مَکَر
تُورِیْدَه نَکَفْتُ کَه مَسِیح اَز نَسْلِ دَاوُد وَا ز قَصْبَةِ بَیتِ اَللّٰهِ مَسْکِن دَاوُد
خَوَاهَد اَمَد . اَنکاه دَر مِیَان جَاعَت دَر خُصُوص اَو اَخْتِلَاف پَدَا شَد *

اَز مَطَالَعَةِ قُرْآن مَرْیُورَه اَشْکَاک مِیْشُود کَه بَنی اِسْرَآئِیل اَز رُوی
اَخْبَار کُتُب وَا نَبِیَّای سَلَف مَتَظَر پیغمبری بُوَدَنَد کَه غَیْر اَز مَسِیح بُوَد وَاَن
پیغمبر چنان عَظِیم و مَعْرُوف بُوَد کَه دَر اِیْنکُونَه مَقَامات
مَحْتَاج بَذ کَر نَام هَسَار کُ اَن بَعَلت اَشْتِهَار و بَیْجَهة تَعْظِیم نَبُودَه بِحَرْف
اَشَارَت اَزَاو تَعْبِیر مِکَرْدَنَد . و مِی کَفْتَنَد اِی یَحْیَی حَال کَه تُو مَسِیح
و اَبِلِیَا وَاَن پیغمبر نیستی چَرا نَعْمِید مِکِنِی . و ﴿ ۳۰ ﴾ دَر فَصْل هَقْمِ
نِز پَس اَز اَنکَه حَاضِرَان دَر اَنجَمَن عِیْسِی سَخَن اَو رَا دَر اَمَر دَعْوَت
شَنِیدَنَد اَخْتِلَاف کَرْدَنَد دَر اِیْنکَه اَیَا اَنجِنَاب مَسِیح اَسْتُ و یَا خُود هَمَان

پیغمبر موعود است . و یحیی در فصل اول تمجید آن پیغمبر عظیم
الشان را چنان کرد که او پیش از من موجود شده یعنی اول است و آخر
خواهد آمد و من شایسته بندگی او و باز کردن بند پاپوش او نیستم .
و این سخن را در حق عیسی نگفت زیرا که عیسی در آنوقت حاضر
بود و یحیی او را غسل تعمید داده بود و بیاقت باز کردن بند پاپوش
او را داشت . سهل است که خود مسیح در حق او چنانکه در فصل
هفتم انجیل لوقا است چنان شهادت داد که من بشما میگویم که در میان
زادگان از زنان بزرگتر از یحیی تعمید کننده پیغمبری نیست اما نسبت
بملکوت الهی * یعنی صاحب ملکوت جهان * آنکه کوچکتر
است از او بزرگتر است . و نیز یحیی گفت خواهد آمد و بعد از من
است پس تاویل دیگر در اینجا غلط خواهد بود و این مطلب را
در جای دیگر محقق خواهی یافت *

﴿ در فصل (۲۴) انجیل متی است ﴾

این انجیل ملکوت بر تمامی جهان و جله امتان برای اینکه شهادت را
باشد باید بشارت داده شود و آن زمان آخر خواهد آمد *
اگر از نسخه های قدیمه انجیل در میان میشد تحریف ترجمه ها را
برای انجیلیان بیان میکردم و معلوم میشد که در بشارت آخری یعنی
آن زمان آخر خواهد آمد چه کرده اند *
در فصل نهم لوقا عبارتی است که بقرینه انجیل یوحنا ترجمه را
تغییر داده اند *

آیت ﴿ ۱۹ ﴾ ایشان نیز جواب داده گفتند بعضی تعمید کننده
یحیی و جعی ایلیا و دیگران گفتند از پیغمبران قدیم یکی قیام کرده است
یعنی زنده شده است *

﴿ حکایت ﴾

در سنه (۱۴۸۱) یعنی شش سال پیش از این در حدود ایران از جانب

دولت مأموریتی داشتم درقریه دیکاله ازدهات ارومی مهمان قسیسی
ازنصاری شدم و جمعی از کشیشان و معلمان ازفرقه های عیسویان
که در آنجا هستند در آن انجمن حاضر بودند . سخن ازبشارت
انجیل درحق پیغمبر موعود بعد از عیسی را بمیان آوردند و نخست
انجیل فارسی را خواستم و باب اول و هفتم آنرا باز کرده از آنها جواب
طلبیدم تا کار بمحاضر کردن نسخه های چند از انجیل کشید .
از علمای مسیحیه در آن بزم از قاتولیک وارمنی و کالدانی و نسطوری
و پروتستان بودند . و از جمله انجیلیها که آوردیم انجیلی بود
که در پوست آهو بقم سریانی نوشته شده بود ولی بعضی از جاهای
آن انجیل سقط شده و در ثانی باز در پوست نوشته شده و تمام کرده
بودند که تاریخ آخر انجیل من بور که از او راق تازه او بود فصد
سال تقریباً پیش از آن تاریخ بود و بشارت یوحنا را که پیدا کردیم
معلوم شد که نویسنده آن بکنه سخن برخورده ادات عهد را
✽ که در لفظ آن پیغمبر هستی بود ✽ حذف کرده و نوشسته است
✽ انوبه وت ✽ یعنی پیغمبر نیستی *

در آن بزم یوسف نام را که از معلمان پروتستانی بود و حسن ظنی برادرک
او داشتم حکم و منصف قرار دادیم باآخره اذعان آورد که يك رایحه
از آنچه شما میگوید یعنی منتظر بودن بنی اسرائیل بر پیغمبر معهودی
مفهوم میشود لیکن من باید در این مطلب بدو قنور برکنس امر یکایی
که در آنصفحات رئیس پروتستانها بود مرا جعت کرده و بشما جواب
بدهم . کفتم سالها بتومهلث دادم که جواب این سخن را تو و همه
حاضران از روی انصاف برای من بیاورید و پس از آن تاریخ
بارها با اهل آن مجلس ملاقات کردم و جوابی در این باب از ایشان
نتوانستم پیدا کنم *

میزان الحق پروتستانی بشارت جناب یحیی را که در خصوص حضرت
ختمی مآب گفت و در معیار گذشته از انجیل آوردیم . که آنجناب
گفت بعد از من کسی خواهد آمد که من لایق باز کردن بنده پاپوش
او نیستم و او پیش از من است . و در دیگر انجیلها نیز بیان مضمونها
از یحیی دارد کرده اند در صفحه ﴿ ۱۹۳ ﴾ خواسته است آنها را
تأویل بعیسی نماید و گفته است نهایت محمدی در انجیلها نیز غلط کرده
و خلاف بیان نموده اند . و پس از آنکه جواب این سخن را در معیار
سابق فهمیدی و تأویلات آنها را از قبیل اجتهاد در مقابل
نصوص مشاهده کردی و حکم کلام شمعون پطرس را که در باب
سیم نامه دوم خود در خصوص آنگونه تأویل کشد کان دانستی .
غلط کوینی و غلط کاری را بهر کدام طرف که ادراک و انصاف
تو تصدیق نماید منسوب بدار *

اما آیتی که از انجیل یوحنا بآن تمسک بسته و گفت که بآن دلیل
مقصود از آن کلمات عیسی است بشهادت بداهت چنانکه گفتیم
عبارت مزبور از الحاقیات در اصل و ترجمه ها است . بعلم
اینکه عبارت بعد از من خواهد آمد و در میان شما خواهند بود
که مطابق بشارت عیسی در حق یار قلیط است . و بقرینه تعبد یافتن
عیسی از یحیی و موجود بودن مسیح در هنگام گفتن یحیی این کلمات را
و صاحب وحی جدا گانه بودن یحیی و سایر رفتارهای یحیی در حق
عیسی و بقواعد الهیه که ما را در دست است . هیچ اشتباهی
در الحاق بودن فقرات ﴿ ۴۹ ﴾ و ﴿ ۳۰ ﴾ فصل اول
یوحنا نخواهد بود *

اما اینکه خود اعتراض آورده و خود بجواب خود خویش را ساکت
کرده و گفت . اگر کسی گوید که در این صورت که مسیح در آن
وقت موجود بوده پس نسبت باو یحیی بچه طریق میتواند گفت
که بعد از من خواهد آمد . جواب این است که یحیی این مضمون را
در باره تعلیم دادن مسیح گفته است چنانکه بعد از آنکه یحیی تبلیغ

رسالت خود را تمام کرد مسیح خروج نموده تعلیم و بیچاره نمودن شروع ساخت . معلوم است این بیچاره از معنی نبوت و رسالت و از اطوار دعوت و تعلیم آگاهی نداشته است سهل است که از انجیل خود شان نیز بوجهی مطلع نبوده است . فی خطا کفتم از انجیل حاضر خوب اطلاع دارد زیرا که سرمایه کارشان آن است لکن هدایت و ارشاد کردن براه باطل را آیین چنان است که نخست در اصل کتب تصرف کنند و کم گذارند و بیفرایند پس از آن ترجمه ها را بعبارتهایی که موافق دلخواه است بنیاورند و آنکا اگر مقصود تمام نشود بتأویلات پردازند و با همه اینها در هنگامیکه آنگونه هدایت اقتضا کنند کتب مصدقه خود را نیز فراموش سازند زیرا که مقصود باید بدست بیاید *

الحاصل جواب او را که بر سؤال خود آورد بفهمیم ﴿اولا﴾ راست است یحیی صاحب وحی جدا گانه بود و مسیح او را بسیار تنجید کرد و خود صاحب دعوت بود و عیسی واسطه دعوت او نبود یعنی مردم را پس از توحید به نبوت عیسی دعوت نمیکرد همانا وحی الهی باو میرسید . ومع ذلك صاحب شریعت مؤسسه نبود یعنی مطابق آن شریعت بود که عیسی بآن میکرد و در اینحال بودن چند پیغمبر در یکزمان معمول و متداول بوده است و بالعکس هرگاه دو پیغمبر صاحب وحی بایستی در یکزمان باشند بجز یکی از ایشان ناطق نتواند بود . زیرا که شریعت بجز یکی نتواند شد این است که عیسی گفت اگر من از میان شما روم فار قلیط بسوی شما نخواهد آمد ﴿ثانیا﴾ از جواب او بر اعتراض خویش چنان معلوم شد که مسیح مادامیکه یحیی حی بود تعلیم نکرد و دعوت نمود و معجزات نیسارورد . و حال آنکه این سخن بقاعد مذکوره غلط است و مؤلف باوصف آگاهی از دعوت و معجزات مسیح در زمان یحیی اسلامیان را بقلع منسوب داشت ! *

﴿در انجیل لوقا﴾ که از ابتدای ظهور امر مسیح گرفته

و تعلیمات و دعوت‌ها و مواعظ او را تا فصل هفتم بیان کرده است
 ❖ در آیت شانزدهم فصل مزبور گوید ❖ و بر همه آنها زعب غالب شد
 و شکر خدای را بجای آوردند و گفتند که در میان ما پیغمبر بزرگی
 ظاهر شده است و خدا نظر لطف خود را بسوی قوم خود انداخت
 (۱۷) گفتگوهایی که در این خصوص شد بولا یاقی که در تمامی
 یهودا و اطراف آن بود منتشر گردید (۱۸) و تلامیذ یحیی
 از جمله این وقایع بآن جناب آگاهی دادند (۱۹) یحیی نیز
 دو کس از شاگردان خود را نزد خود خواسته آنها را نزد عیسی
 فرستاد و گفت پرسید آن کسی که خواهد آمد تو هستی یا آنکه
 منتظر یکی دیگر باشیم (۲۰) آن دو کس نزد عیسی آمده
 و گفتند که ما را یحیی تعهد کننده بسوی تو فرستاد و گفت آن کسی
 که خواهد آمد تو هستی یا آنکه انتظار او را داشته باشیم (۲۱) و همان
 در آن ساعت چند کس را از مرض و علت وارواح شریره شفاداده
 و چند کس نابینا را بینا کرد (۲۲) پس عیسی جواب داده بایشان گفت
 بروید و از آنچه دیده و شنیدید یحیی را آگاهی دهید که نابینان
 بینا میشوند • و زمین گیران راه میروند • و مجذومان از علت پاک
 میگردند • و کران شنوایی میکسیرند و مردگان زندگی مییابند •
 و بیچارگان را انجیل آموخته میشود • یعنی یحیی از این کارها
 میداند که من دعوی آنچنانی ندارم و بکار بشارت و تعلیم پرداخته
 مقدمات کار را ترتیب میدهم • و اینها همه از ترجمه‌هایی است
 که پروستانها کرده و در اطراف جهان منتشر داشته اند و مع ذلك
 میگوید عیسی با وجود یحیی تعلیم نکرد و سخن نگفت و معجزات نمود *
 پس برای شخص هوشمند در الحاقی بودن فقرات (۲۹)
 و (۳۰) فصل اول انجیل یوحنا که مؤلف بد آنگونه جواب
 ناصواب که منافق با آیات مذکوره انجیل لوقا است میخواهد تأویل
 کند شک و اشتباهی باقی نماند *
 اگر بخواهیم در جمله سخنان میزان الحقیقیات مفصله آورده

حقیقت کار را آشکار کنیم بذکر دلائل از خارج محتاج نیستیم و سرایای
کتاب مذکور از این قاش است که ذکر شد و نمونه آنرا در همین نامه
باله مشاهده کردی *

در انجیل اوفای * پس از مخیره یحیی با عیسی که رسولان او بسوی
او برگشتند میگوید عیسی شروع کرد بتعجید نمودن از یحیی و بیان
او صافی و مقامات او . و بقدر هفت و هشت آیت مفصله در آفتاب
آورد و گفت جله مردم بشنیدن این سخنان اقرار بعد الت الهیه
کرده بممودیت یحیی تعجید گرفتند . و پس از این سخنان باز شروع
بتفصیل دعوتها و تعلیمات و معجزات عیسی مینماید *

نمیدانم لمن مقسال و حدود سخن و قرآن حایسه برای تو ظاهر کرد
که یحیی پیغمبری بود که بی تو وسط عیسی بامر دعوت و تعلیم و مقتضیات
نبوت قائم بود . و آنکه بعد از من گفت خواهد آمد غیر از عیسی
بود . یا آنکه باز تعصب اعصاب و عروقی ترا فرا گرفته تمجید
در قبول این سخن داری . ولی ما را بجز از بیان حقیقت کار تکلفی
نیست . ما راستی نوشتیم و راستی خواندیم و اگر چشم تو نایبنا و احول
باشد بر من حرجی نیست . عیسی بدان جلالت شان که نایبایان را
بناسا کردی و کران را شنوا نمودی انکار و عنساد منکران را چاره
نتوانست کرد *

چون دانستی که یحیی علیه السلام در زمان حضرت مسیحی
حی و حاضر بود و بامر نبوت و دعوت قائم و در زبان عیسی مجید
و معظم گردید . و در میان آن دو پیغمبر جلیل الشان مخبرات واقع
شد و عیسی نیز در آن حال دعوت و تعلیم میکرد . و یحیی در آن
وقت بشارت از آمدن بزرگواری میداد چنانکه در معیار گذشته شنیدی
و ذبلا عبارت انجیل را نیز تبرکات میشنوی . پس بدایت و ادراک
منصفانه خویش مراجعت کن و به بین که اگر مقصود از شخص
مبشر و موعود که در حق او می گفت من شایسته بر بندگی او نیستم
بعد از من خواهد آمد و پیش از من هست . چنانچه مسیح

علیه السلام بودی آیا عبارت بعد از من خواهد آمد را میگفتی با آنکه خود بمسح غسل تعمید داد و زرداو ایلچی فرستاد . و گذشتنه از این اگر میدیدی که او همان یغیبر موعود و منتظر است التزام خدمت او را نمیکردی . و در بزرگ تلامیذ و اصحاب او نمی آمدی . و مردم را بسوی او نمی خواندی . و حضور در خدمت او را مقسم نمی شمردی . و خاک پای او را نمی بوسیدی . چه میکوبی ای مدعی وداعیه جوی دین داری این معانی را تصور کن و سخن را دانسته بیا *

﴿ مزن بی تأمل بگفتاردم * نگو کوی اگر دیر کوی چه غم ﴾
 ﴿ در آیت هقم ﴾ از فصل اول انجیل مرقس بشارت نبی متظر و صاحب ملکوت را از قول یحیی گوید . در هنگام وعظ می گفت که بعد از من بسیار توانا تر از من کسی خواهد آمد که من سزاوار آن نیستم که خم شده دوال نعلین او را باز کنم *
 ﴿ این همان نعلین است که عرش الهی بدان زینت گرفت ﴾

﴿ پایان سخن ﴾

در خصوص بشارات از کتب آسمانی در حق حضرت خاتم الانبیا علیه السلام علماء اسلام تألیفات بسیار نوشته اند . و اکثر آنها را بعثت نیازمند نبودن ملل اسلامی در اثبات حقیقت دین خویش بر آنها مطبوع و منتشر نکرده اند . و آنچه طبع و نشر داشته اند معدودی از آنها است . و اگر موازنه بشود با اخباری که انجیلیان از تورات در حق تصدیق عیسی دارند البته ده مساوی آن بشارات که در حق مسیح از تورات بشارات توریة و انجیل در خصوص حضرت ختمی مآب خواهد بود . اکنون موازنه حال منکران عیسی با منکران آنحضرت بر عقل دراک هوشمندان باید کرد و از ایشان تصدیق باید خواست *
 آنچه این عبد عاجز از بشارات و سایر مطالب در این نامه آوردم

یکی بود از بسیاران و نمونه بود برای یاد آوری دل‌های پاک . بعلت
اینکه این نامه را با سلوب دیگر تألیفات نوشتم . و اگر باور کنی
بی مسوده نوشتم . و با همه گرفتاریها و پریشانی که مرا بود قادر
بر تفصیل نکاری نبودم و از خود ستایی ننکاشتم . و مع ذلك
امید وارم که در نزد دانشمندان موقع قبول یابد . و نواقص آنرا
به همه جهت باین توجه خویش تکمیل نمایند . و مرا بصداق
نیت و خلوص عقیدت خود که دارم بر حجت یاد کنند *

﴿ مناجات ﴾

﴿ الهی ﴾ آنان که ترا یافتند چه کم کردند و آنانکه ترا کم کردند چه یافتند *
﴿ الهی ﴾ دین تو استوار است ما را بر آن استواری ده و راه تو مستقیم است
ما را در آن راستکار کن . ﴿ الهی ﴾ دوستان تو از تو گویند و از تو شنوند
ما را نیز چنان کن که از ایشان شنویم و از ایشان گوئیم . ﴿ الهی ﴾
دل‌های دوستانت بمشاهدات تو خرم است . دل‌های ما را بیدار ایشان
خرسند فرمای . ﴿ الهی ﴾ ما خاکیم ما را بکرم خویش به بخشای
و از این تاریکی ما را بروشنایی ابدی برسان . ﴿ الهی ﴾ تو بخشاینده
و مهربانی بر ما آیین کن که در ما کفایتی *

﴿ چه کنم باهشت خاکی جز آنکه بیا هرزم ﴾

﴿ بسمه العلی الاعلی ﴾

﴿ میزان پنجمین از میزان الموازین ﴾

مطالعه این نامه را ندانستم که بکدامین نظر تا با پنجاه رسانیدی .
امیدوارم که از روی آگاهی و ترك آیین عنساد و لجاج و فراموشی
از قواعد افس و عادات تأمل در این سخنان پاك از آلائش ناراستی كردی
و حقیقت كار را دریافتی و از زندان تاریکی رهایاب گشتی و راه

خدا شناسی سراغ گرفتی * ﴿ و علی الله قصد السبیل ﴾
برای اتمام بیانات مقصوده در این نامه را بسیاری خدا و یاران خدا
در خصوص معجزات و وحی و الهام آسمانی و ستایش از قرآن الهی
و از سایر اطوار دین مبین اسلام بر حسب کنجایش حال و سعت مقدرت
ده معیار استوار یساوریم . و این جمله پنجاه معیار را ستین را
که در طی پنج میزان مرتب شد بجای اساس پنجاهه ایمانیان دانسته
در عید الخمسین خدا شناسی و یگانه پرستی عیشها کنیم و جشنها
نماییم و بابرادران ایمانی باغیای رسم معاینه پردازیم *

﴿ اخوانا علی سرر متقابلین ﴾

﴿ معیار نخستین ﴾

میزان الحق بر و ستانی از روی آیین خویش در صفحه (۲۲۷)
سخن از اوصاف پیغمبری آورده و چند آیت از قرآن که هرگز بر مدعای
او دلالت تواند داشت ذکر کرده و در صفحه (۲۲۹) میگوید
از این آیات مفهوم میگردد که محمد هیچ معجزه ظاهر نکرده و بظاهر

ساختن هم قادر نبوده است . و ما نخست از کار معجزه های مسیحی سخن بیاوریم تا بحقیق معجزات پیغمبری که جهان پر از معجزه های آن مالک ملک و ملوکوتست بسپرد ازیم . و حقیقت حال را مشاهده کنیم *

صاحب کتاب در اول کتاب خود گفت که وحی و الهام را علامت چنان است که در مدلولات و مضامین آن کتاب آسمانی اختلاف و تناقض پیدا نشود . و اختلافات ظاهره از انجیل و تورات ایشان را قدری در میراثهای گذشته بجهة نمونه دانستی . اکنون در خصوص معجزات مسیحی که در تمامی انجیل خود شان نقل کرده اند به بینیم در انجیل چه گفت *

﴿ در فصل شانزدهم انجیل متی ﴾ در آیت چهارم است که بعد از خواستن فریسیان و صادوقیان معجزات و علامات را از مسیح چنان گفت * نسل شیطان و زنازاده علامت میخواهد اما برای او * یعنی عیسی * علامت دیگر بجز از علامت یونان پیغمبر * یعنی یونس بن متی * علامت دیگر داده نخواهد شد *

از این عبارات مسیح آشکار است که گفت من قادر بر آوردن علامات و معجزات نیستم مگر يك معجزی که پس از مصلوب شدن من ظاهر شود و با اعتقاد عیسی پرستان مرا بکشند و بقرم گذارند . و همچنین که یونان پیغمبر که ذوالنون یونس باشد سه روز در شکم ماهی مبتلا ماند من نیز سه روز در بطن ماهی خالک مانده و آنکاه بیرون آمده سر با فلاك میکشیم . و چون نکره در سیاق نفی افاده عمومیت را کند و بمدلول ظاهر وجدان نیز واضح است که باین عبارت عیسی در تحت انحصار ظهور معجزات را از خود نفی کرد مگر يك معجزه را که آن هم بعد از ممات بود و آنهم معجزه خود نبوده قدرت نمایی خدا بود و آن هم در صورتی است که این سخن بدرجه ثبوت رسیده باشد که همچنان چیزی واقع گردید *

﴿ در نهایت فصل سیزدهم متی است ﴾ برای او معجزت میکشیدند

ولی عیسی بابشان گفت که هیچ پیغمبری بی قدر و بی اعتبار نیست
مگر در وطن خود و در خانه خود . و بجهت بی ایمان بودن ایشان عیسی
چندان معجزاتی برایشان ظاهر نکرد ❖ در فصل هشتم انجیل
مرقس ❖ نوشت که فریسیان معجز آسمانی از عیسی خواستند
و او را امتحان کردند و او آهی از دل برآورد و گفت چرا این نسل
معجزه میخواهند حقا بشما میگویم که بر این نسل معجزه و علامت ظاهر
نخواهد شد ❖ در چهارمین فصل انجیل مزمور است ❖

آنکه عیسی از جانب روح یعنی بامر روح القدس بهجرا رفت
که از شیطان امتحان گیرد چهل شبانه روزی روزه گرفت و اگاه بنهایت
گرسنه شد . گمراه کننده نزد وی آمد و گفت اگر پسر خدا
هستی امر کن این سنگها همه نان شوند . لیکن او جواب داد و گفت
نوشته شده است که انسان بنان تنها سیر نمی شود فقط باهر کلامی
که از انسان خدا جاری گردد نیز سیر شود . و این فقرات مفصلی است
تا آنکه بجای میرساند که شیطان بعیسی گفت خورت را از بالای
بام بزیر پنداز که نوشته شده است او بر ملکها امر کند و در بالای
دستهای خود شان ترا بردارند و پای تو بسنگ نخورد . عیسی باو
گفت همچنین باز نوشته شده است که خدای پروردگار را امتحان
نکنی . تا آنکه شیطان او را بر بالای کوه بلندی بر جله مملکتها
و ملکوت زمین را باو ظاهر کرد و او را امر بسجده خود نمود . و عیسی
او را طرد کرده و گفت بخدای پروردگار باید سجده کرد و باوتنها باید
عبادت نمود که چنین نوشته شده است . آنکه شیطان از وی
دست کشید و ملکها آمده خدمت او را میکردند . که این عبارات
آخری را ملخصا آوردم *

از عبارات مذکوره بنسبتی خالص مسیح علیه السلام ظاهر است
که محل امتحان یافتن از شیطان بودی و روزه گرفتن و بندت
گرسنه میشدی و سجده و عبادت خود را بر خدای واحد تعالی
مخصوص میداشتی و جای نبودن امتحان کردن خدای باظهار

قدرت خویش از کتب آسمانی بیان میکردی *

چون فقرات مزبوره را دانستی در اطوار انبیا و اولیا درست تدبیر
نمای و بقواعد توحیدیه و مقتضیات حدود بندگی و بنسبگان را
ملاحظه کن . و بدان که خدای هیچ گاهی و بهیچ طوری و در هیچ
امری تابع هواها و خواهشهای مخلوقات خود نشود و اگر بشود
خدا نیست و نیز کار جهان را سراسر تباهی رسد *

❖ ولواتبع الحق اهواءهم لفسدت السموات والارض ❖

انبیا و اولیا که مظاهر ارادات و اوامر الهیه هستند و اتصاف
باوصاف الهیه دارند ایشان نیز بوجهی تابع آراء فاسد، و هواهای
نفسانیه از رعیت نشوند که اساس کار خدایی براینگونه گذاشته
شده است *

❖ ولن ترضی عنك اليهود ولا النصارى حتى تنبع ملتهم ❖

صاحب کتاب رانمی دانم چه چیز واداشت براینکه کلمات صریحه عیسی را
که در خصوص قادر نبودن خود باظهار مطلق معجزات گفت تأویل
و توجیه کند . و طوری هم تأویل کند که اهل دانش غلط بودن
آنگونه تأویل را از برای آنچنان کلامی بقاعده علم تصدیق نمایند .
و از آنطرف در همچنان مقامی همان تأویل کننده از روی هواپرستی
و اتباع ابالسه آیاتی از قرآنی بیاورد که نه لفظ آنرا فهمیده است
و نه معنی آنرا دانسته و نه از مورد آن آگاهی بسته و نه از نکات
و اشارات آن بوی برده است . راستی از جنس اینگونه جسات آنها
که در راه کراهی کشند سخت عجبنا می آید . اینک دو آیتی که صاحب
کتاب بر مدهای خویش کواه آورد

❖ واقسموا بالله جهد ايمانهم لئن جاءتهم آية ليؤمنن بها ❖

❖ قل انما الآيات عند الله وما يشعركم انها انجات لا يؤمنون ❖

❖ ما عندی ما تستعجلون به ان الحكم الا لله يقص الحق وهو خير ❖

❖ الفاصلین قل لو ان عندی ما تستعجلون به لقضی الامر بینی و بینکم ❖

آیتهای مذکوره بر مدهای صاحب کتاب دلالتی ندارد سهل است

که مرده هوشمند شهادت دادن آیات را در وجود آیات الهیه در نزد
آن آیه الله اعظم صلی الله علیه و سلم آشکار بیند که فرمود آیات در نزد
خدا است همچنانکه عیسی گفت این اعمال از من نیست *

مؤلف سخن عیسی را که گفت مرا معجزی داده نشده است الخ
تأویل میکند بر اینکه معجز خاصی از او خواستند و می خواستند او را
امتحان کنند آن معجز مخصوص را انکار کرد. و با اینکه این تأویل را
که از مدلول لفظ خارج است در اینجا روایت کرده است در آیت
کریمه لا اقل این قدر توجیه را نیز جایز ندانسته بتکلفات میخواهد
از مدلول ظاهر برگردانیده بمقصود خویش تأویل کند *

الحاصل بمذلول قواعد الهیه و کلمات بزرگان و اعتراف خود مؤلف
انبیا و اولیا در مقام امتحان جوئی اغلب معجزات نیاورند. و سر
و حکمت این کار در نزد اهل حق واضح است این است که عیسی
گفت من معجز ندارم نه اینکه تنهائی آورد بل انکار از قدرت خود بر مطلق
معجزه کرد *

اما ﴿آیت نخستین﴾ که در سوره انعام است از اول آیات معلوم میشود
که در حق مشرکان نازل گردید. و مورد آن چنان است
که مشرکان گفتند اگر معجزاتی را که ما می خواهیم بیاوری ایمان
آوریم. و گفتند که اگر کو صفارا بر از طلای احمر کنی و مرده های
ما را زنده کنی و ملائکه آسمان را بر ما بنمایی بر تو ایمان بیاوریم.
و بتدای بسو کنند شدید خود شان قسم یاد کردند که اگر یکی
از اینها بشود البته ایمان خواهیم آورد. لهذا فرمود بکوی ای مظهر
آیات من که بتحقیق جمله آیات در نزد خدا است که آن نزد خدا
حقیقت من است که خدا را نزد مکانی نیز از دل حبیب خویش نیست.
پس از آن فرمود آیا شما را آکا، نساخت از اینکه در هنگام ظهور
معجزه ایمان نخواهند آورد *

بعد از آن در آیت بعد میفرماید دلها و دیده های آنها را بر میگردانیم
همچنانکه در مره اول ﴿که معجزه ها آوردی و شق القمر کردی

و آنها ﴿ ایمان نیاوردند و آنها را در طغیانهای خود شان ترك
مینماییم و در سر کرد گانی طغیان بسر برند *

و دلیل بر اینکه کفار قریش معجزات مخصوصه مذکوره را خواستند
همان ذیل آیت کریمه است که میفرماید *

﴿ ولوانزلنا اليهم الملائكة وكلهم الموتى وحشرنا عليهم كل شيء ﴾

﴿ قبلا ما كانوا ليوثنوا الا ان يشاء الله ولكن اكثرهم يجهلون ﴾

و اما آیت دوم كه صدر آن را ترك نموده و آورده است آن نیز

در جواب کفار و بت پرستان قریش است . که گفتند اگر او پیغمبری

از جانب خدا است عذابی بر ما نازل کند و در این باب استعجال میکردند

این است که وحی الهی رسید که *

﴿ قل انى على بيئته من ربى وكذبتم به ما عندى ﴾ تا آخر آیه .

و آیات دیگر نیز در همان صفحه و بعد از آن نقل کرده است که معجزات

مخصوصه خواست کفار از متن آیات واضح است و همان لفظ آیات را

در اینجا برای ذکر بیآوریم *

از آنجمله آیاتی است که بعد از آیت تحدی بعدم اقتدار جن و انس

از آوردن مانند قرآن چنانکه بزودی تفصیل آنرا مبحث نوی فرمود *

﴿ وقالوا لن نؤمن لك حتى تفجر لنا من الارض ينبوعا . او تكون لك

جنة من نخيل وعنب تفجر الانهار خلا لها تفجيرا او تسقط السماء

كازمعت علينا كسفا او تأتي بالله والملائكة قبيلا . او يكون لك بيت

من زخرف او ترقي في السماء ولن نؤمن لرقيك حتى تنزل علينا كتابا

نقرؤه . قل سبحان ربى هل كنت الا بشرا رسولا ﴾ *

چون کفار که از نسل شریر یعنی شیطان و مانند آن بودند با آنگونه

تعبیرات معجزه ها خواستند آن آیت الله علی الاطلاق بامر الهی

فرمود ﴿ سبحان ربى ﴾ مژه است خدای من از اینکه من او را

باملائکه بر زمین بیاورم . با آنکه خدا را تابع خیالات و خواهشهای

شما کنم . یا خود حبیب او بیرو اوهام و هواهای شما گردد .

مگر من بجز از رسالت و بشریت اظهار مدعایی در حق خود

بشما کردم *

از آیات مذکوره اهل ادراک حقیقت حال را معاینه کنند و همان عبارت
 ﴿ کما زعمت ﴾ دلیل واضح است بر اینکه اظهار آنگونه آیات
 و معجزات را از کارهای دیگر و معجزاتی که دیده بودند استدلال کرده
 بودند که دعوی قدرت بر اظهار آنها را دارد . و بدین سبب از روی
 امتحان و مکابره آن معجزات را در مقابل تحدی دوا هر قرآن خواستند . یعنی
 پس از آنکه فرمودند اگر تمامی جن و انس یعنی مخلوقات فیهانی
 و آشکاری و وحشی و مدنی و همین جن و انس معروف از اکنون
 تا قیام قیامت جمع بشوند . مانند قرآن را نتوانند آورد و آنکا ،
 که عجز خود را در این کار مشاهده کردند و خواستند که بمخالطه
 و خلط محبت همچنانکه در هر زمانی کفار و منکران را پیشه و آیین است
 قوت آن تحدی را که در خصوص آن معجزه عظیمه و آیت قدیمه دارد درکند
 با آنگونه سخنان بشکند آنگونه معجزات خواستن را آغاز کردند .
 و جواب رد شنیدند چنانکه از مسیح شنیده بودند *

﴿ والله متم نوره ولو کره المشرکون ﴾

پس واضح است که معجزات تابع خیالات و امتحانات نتواند بود . و خدا
 و مقربان خدا که در نزد خدا هستند و جلّه آیات و آثار الهیه در نزد
 ایشان است هرگز بهواها و میولات نفسانیه که جاهلان و منکران راست
 رفتار نتوانند کرد . این است که بحضرت خاتم رسل و متبوع جزو و کل فرمود
 ﴿ ولا تتبع اهلوا هم ﴾ و آنحضرت فرمودند ﴿ ان اتبع الا ما یوحی
 الی ﴾ و در خاتمه این آیات که شنیدی فرمود ﴿ قل سبحان ربی هل کنت
 الالبشر ﴾ رسولاً ﴿ منزله است پروردگار من آیامن بجز بشر
 رسول هستم . و در آیت دیگر فرمود ﴿ ما کنت بدعا
 من الرسل ﴾ نمی بینی که مسیح در هنگامیکه باعتقاد مسیحیان مظلوما
 بر سر دار بر آورده شد یهودان میگفتند ای یارای خواند و میگوید ای
 ایلیا چرا مرا ترکه نمودی چرا مرا نجات نمیدهی به پیغم ایلیا یا بنیادی
 او میرسد . و عیسی خدا را میخواند و اگر میخواست از دست یهودان

استخلاص هم می یافت او و یامانند او را بدار نمی توانستند کشید .
 و در آن حال نیز قدرت بر هر گونه رهایی از دست آنها و بر هلاک
 نمودن آنها داشت و توانا بود ولیک از جانب خدا مأذون نبود و اراده الله
 بر آن متعلق نشده بود . پس مانند یهودان نباید گفت که چرا
 معجزی که مادر نظر داشتیم عیسی یا خاتم انبیاء نیامورد . و چرا
 گفتند که بجز علامت یونس بن متی معجزه بر من داده نشده است
 یا آنکه آیات و معجزات در نزد خدا است *

در خصوص معجزات و اظهار و عدم اظهار آن و بیان معجزه حقه
 که از جانب خدا است و آنچه بسحر و شعبده و با استعمال علوم چهارگانه
 که لیمیا و سیمیا و ریمیا و همیا است آورده میشود . و در تحقیق
 اطوار و اوضاع و حقایق و صور و ظواهر و بواسطه این امور
 که از جانب خدای قادر حکیم در مظاهر نورانی و ظلماتیه گذاشته
 شده است . و همچنین اخبار از مغیبات و تصرف در مکونات
 که بریاضات حقانیه و یا شیطانیه میشود . و در خصوص سایر مفرقات
 بر این مطلب بزرگ در نزد علماء امت پیغمبر که در حق ایشان فرمودند
 ﴿ علماء امتی گانبیاء بنی اسرائیل ﴾ یا ﴿ افضل من انبیاء بنی اسرائیل ﴾
 تحقیقات عجیبه و بیانات بسیار بلند توانی یافت و نمونه آن بیانات در کتب
 و مؤلفات اسلامی موجود است و طالبان را طریق رجوع بر آنها
 مفتوح است *

حقایق امور و تحقیقات این مطلب را یعنی اطوار معجزات انبیا و اولیا
 و آنچه مشابه معجزه و خرق عادت از شیطانان ظاهر میشود کسی
 تواند دانست که از اهل وحی و شهود اخذ کرده و از سر خلقت
 موجودات آکا، و مبادی و نهاییات مصنوعات را دانسته باشد . و ما را
 باینکه در این مقام دست رسایی نیست و این نامه را اساس بر اختصار
 است و نیز شرح و بسط آوردن در این مطلب در بیرون از موضوع سخن
 خواهد بود همانا اشارت بر نوع سخن بنحو اجمال برای ارباب الباب
 کفایت کند *

بر مستعان خدا جوی و خداشناس که آینه های ادراک ایشان مطالب
و بیانات الهیه را با مستقامت بینند صافی هویدا است که اهل عناد و لجاج
بعزت ناراستی و اعوجاج که در مرا یای دلهای ایشان است
مطالب صحیح و بیانات حقه و هجرات باهرات الهیه را ناراست
و معوج بینند *

عیسویان این معنی را در بقیه کتب آسمانی از اطوار کفار اقوام
و متکرران ملل که با انبیاء عظام در قر و ن ماضیه داشتند توانند فهمید .
و از طوایف یهود که در انکار عیسی و بشارتهای عیسی و کرامات
و هجرات عیسی بجه گونه جحود آوردند و اصرار کردند و تأویل
نمودند نیک توانند دید *

چشم بداندیش که برکنده باد * عیب نماید هنرش در نظر *
از همین یک سخن صاحب کتاب که در حق هجرات باهرات حضرت
فخر رسل علیه الصلوٰۃ والسلام آورد معیار جهل و بی انصافی را
آشکارا توانی دانست *

الحاصل صاحب کتاب و امثال او همچنانکه از هیچ جای در امر دین
خدایی آگاه نیستند . از معنی نبوت و رسالت و از اقتضایات مقام عبودیت
بندگان حقیقی و از اسرار مخاطبات دوستان و یکانکان و از نکات
عالم وصل و اتصال نیز بویی نبرده اند . پس چگونه توانند قدم
بمیدان تحقیق در امر دین گذارند بکدام وحی و الهام اتصال
آوردند و از کدام روح القدس برشدند و یا زبرد شد کان بروح القدس
فهمیدند *

ماخذ سخنان ناقص و ابتر آنها بجز از خیالات و توهمات خودشان
تواند بود . حال انجیل و تورات ایشان را معلوم کردی و عدم اتصال
سند آنها را که بقیه از احادیث حواریان و یا علمای مجهولواحوال
است بجای محکم اساسی دانستی . ومع ذلك بی وجود مبین و تفسیر
کننده که از جانب خدا مخصوص و منصوص باشد کلمات الهامی

و کتب آسمانی را صاحبان هوا و شهوات تفسیر نتوانند کرد و تاویل کنندگان که بکفته شمعون الصفا در کتب آسمانی دخل و تصرف کنند مسموع القول در امر تأویل و تفسیر نتوانند بود *

حال معجزات ظاهره از حضرت سرور کائنات در نزد خرد مندان هوشیار بکمتر تدبری معلوم است . و در اثبات این مطلب کواهی بهتر از مقابله بالمثل که عیسویان در خصوص معجزات عیسی دارند اکنون را لازم نداریم . سند روایات ملت اسلام اتصال بزمان ظهور معجزات از خاتم انبیا علیه وعلیه السلام داشته و محکمتر از سند روایات عیسویان است که معلمان دروغگوی دست تفسیر در کتب و روایات آنها نهاده اند و متن کتب آنها که بمنزله کتب احادیث اسلامیان توانستی بشود . یعنی هرگاه بی تحریف و تغیر با اتصال سند بدست ما میرسیدی شاهد بر پریشان کویی ایشان است . و اگر انصافی بدهند حقیقت کار را چه در خصوص معجزات باهرات و چه در وقوع بشارات از مسیح و از جمله انبیا در حق پیغمبر آخر الزمان و چه در ظهور آنحضرت در زمانیکه بت پرستی و کفر و شرک و جهالت جهان را فرا گرفته بود و چه در مقهور داشتن آن صاحب الملك و الملکوت بت پرستان و کفار را باظهار معجزات و معجزه باقیه و قاهره خود و شکستن شوکت کفر و ظلمت را بسبب جهادی که پیغمبران گذشته از آن خبر داده بودند و چه در نهادن ناموس بزرگ و شریعت استوار در روی زمین و چه در راستی و درستی او و اطوار و آداب آن صاحب خلق عظیم و همچنین جمله احکام خداشناسی و خداپرستی و یگانگی خدا را از آنمظهر کلی خدای آشکارا مشاهده میکنند *

وجود پاک آن مخاطب لولای سرپای معجز بودی . و اگر نصاری یعنی عیسویان در انکار این کار لجاج و عناد کنند کار تازه نکرده اند ❖ ولیست باول قاروره کسرت فی الاسلام ❖

❖ فان کذبوک فقد کذب رسل من قبلک جاء بالبینات و از بر و کتاب المنبر ❖

متابعان هوا و پیروان نفس شیر که از ظلمت زادند و در ظلمت بزرگ
شدند همواره در تکذیب اهل حق بوده اند زیرا که تاریکی دشمن
روشنایی است چنانکه تورات نوشت *

﴿ معیار دوم ﴾

سید بزرگواریکه مصداق علماء امتی افضل من انبیاء بنی اسرائیل در عهد
خویش و مظهر آیات بینات و مبین علوم ظاهر و باطن بودی در رساله حجة
البالغه که در سنه (۱۲۵۸) هجری در ارض اقدس کربلا در خصوص
تعیین دین حق در جواب مکتوب سید محمد بن سید حسن حسینی
نوشته اند و رساله بسیار مختصری است و عربی و فارسی او را طبع
کرده اند . در این مطلب حاضر باختصار اشعار فرمودند که بیما ترجمه
آن را می نگاریم زیرا که عبارت بزرگان دین را اثری مخصوص در دل
تواند بود *

﴿ وفیکم والا فالحدیث مخلق * وعنکم والا فالحدیث کاذب ﴾
مفیر مایند و اما سخن شما که از قول شیخ نصرانی گفتید که پس
از آن یا مولانا آغاز کرد ﴿ یعنی آن شیخ که میخواست سید محمد را
هدایت براه تنصیر کند ﴾ بدکر مہجرات عیسی علیہ السلام تا آخر
کلام شما . پس این کار چنان است که آن شیخ نصرانی گفته است
و تحقیق روح الله عیسی از اولوالعزم از پیغمبران مرسل بودی
و او را در نزد خدای شایست عظیم و قدری است جلیل و او اشرف
انبیا است . پس از چهار کس از اولوالعزم و او مثل قائم است از آل محمد
﴿ یعنی از دوازده سروری که از نسل اسماعیل مرثه ایشان
ببراهیم داده شد ﴾ و او سچی و موجود است و با آسمان چهارم بالا رفته
در بیت المعمور جای گرفت . و او از حاملان عرش است و از بعض
ظهورات او بینا کردن نابینایان و شناساندن مبروصین و برانگیختن آیدن
زمین گیران و زنده کردن مردگان است . و مقام آن جناب بالاتر

و بزرگتر از اینها است و بالاتر از آن است که قصاری گویند و ما گوئیم .
 ولیک دشواری بشناسایی شایسته او را نشناختند و او را توصیف بغير صفت
 او کردند و بعلامت دیگر علامت از او آوردند گاهی او را بخدای موصوف
 داشتند و گاهی ابن الالهش گفتند و گاهی او را یکی از تعینات خدا
 دانستند . و مانند اینها از سخنان مزخرف در حق او ذکر کردند .
 مگر کسانی که تابعان شمعون الصفا شدند و آنجناب را بدینگونه توصیف
 کردند . که او بنده خدا و رسول خدا و روح خدا است که بریم آفر
 القا کرد و مثال او در نزد خدای مانند آدم است که آفر از خاک آفرید
 و او را گفت ﴿ کن ﴾ و او موجود و متکون شد و او علیه السلام در فخر
 و در شرف بالاتر از آن است که ما گوئیم و جمله گویند کان از طبقه
 رعیت گویند و این امر واضح است و شکی در آن نیست و شبهه بر آن
 وارد نیاید . ولیکن عیسی است تکاف نمیکنند از اینکه نبوت او نبوت نبوت
 محمدی علیه الصلوٰة والسلام نسخ بشود و او یکی از رعیتها و امت
 آنحضرت باشد *

﴿ لن يستکف المسیح ان یکون عبد الله ﴾

سخن شیخ نصرانی که گفت و اما محمد پس هجرات نیاورد بل بشمشیر
 آمد . ولیکن هجرتی از او نقل شده است اما چگونه هجرتی
 که یا از قبیل خیرهایی بود که اظهار آنها ممکن بود بیک حیل که قوه
 بشریه از عهد آن برمی آید و یا آنکه از خیرهایی بود که شهود دخال داشت
 و یا آنکه از اموری بود که محال است آوردن آنها و عقل آنها را بعید میداند
 مانند ﴿ انشقاق قر ﴾ که حکایت کرده اند و همه اینها بطوری است
 که اعتماد بآن نمیتوان کرد * پس این سخنان شیخ مزبور کلامی است
 باطل و مخفی است بحث و زائل . اما اینکه گفت محمد علیه
 الصلوٰة والسلام هجرات نیاورد بل بشمشیر آمد کدام هجرت است هویدا
 و آشکار تر از قرآنی که اگر جن و انس بر آن اجتماع کنند مانند آن را
 نتوانند آورد . اگر چه همه آنها معاونت همدیگر را نمایند و کدام
 هجرت بود عیسی را که نساوی با این هجرت کنند کجا مانده که اقویتر

از آن باشد . پیدا است که ابراه آگه و ابرص را بساهست که راه
 شبهه باز میکرد که اطباء ما هر آنرا توانند کرد . مانند احیاء اموات که اتفاق
 افتاده است از بعض اطباء که مرده تازه را زنده کرده اند . اگر چه
 آنچه بمعجزه عیسی آورد احیاء میت کهنه بود لکن شبهات را بکلی بر نمی
 دارد مگر بقراین دیگر بخلاف قرآن که همان حروف والفاظی است
 که هر کس از عرب آنرا استعمال میکنند و کثرت الدور را نیست .
 و چیزی است که برلسان جاری است ماده و مایه آن هوا است و صورت
 آن تقطیع حروف است و ضم بعضی از آنها بر بعض دیگر و این سهلترین
 انجیزها است که برای هر کسی باشد . ومع ذلك کلام آورد آن رسول
 خدای يك تألیف و ترکیبی را که عاجز نمود تمامی جهان را از آوردن
 مانند آن و تحدی کرد برایشان و گفت ﴿فأتوا بسوره من مثله﴾ که اگر
 بیاورند بسبب آن نبوتش باطل شود و حجتش منقطع گردد باوصف
 این احدی نتوانست یکسوره از مانند آنرا بیاورد یا آنکه جاری سازد کلام
 خود را بر آن مسلك . بعلم اینکه قرآن هرگز شبیه و مانند بکلام مخلوقات
 نشود . نه بکلام مشورایشان و نه منظوم ایشان و نه خطبایشان
 و نه مانند آنها را از اطوار کلامهایی که استعمال میکنند زیرا که قرآن
 مانند انسان است هر گاه کسی توانست خلقی مانند انسان
 بیاورد قادر بر آوردن يك سوره از مثل آن تواند شد . و چون نتوانستند
 والی الابد نیز قادر بر آن نتوانند شد و خدای ایشان را ممکن از این
 کارند داشت . بعلم یقینی و اعتقاد قطعی حقیقی دانستیم و قطع کردیم
 که قرآن معجزه ایست که جمله معجزه هادر نزد آن یست شد .
 و از آوردن مانند آن طبایع و غرائز کنگ آمد . و این معجزی است
 باقی و مستمر است تا روز قیامت . و کدام معجزه از معجزات انبیا است
 که مستمر و باقی باشد بدوام نبوت او . و این کار بجز در پیغمبر مادر هیچکدام
 از پیغمبران بمحصل نیامد . و در این حال انکار معجز بودن آن یا از کمال
 نبودن انصاف و دخول در ظلم و اعتساف است . و یا آنکه از کمی
 ادراک و فهم وضعف معرفت و نادانی بر مواقع اشیا

بعد از این بیانات در بیان شمشیر آوردن آنحضرت اشعار فرموده اند
 • که بعضی از آن بیانات ایشان است آنچه در میزان گذشته
 از من شنیدی ﴿ کان همه آوازه از شه بود ﴾ پس از آن میفرمایند
 پس هرگاه انکار کنی دیگر معجزات آن حضرت را وسعت نیست
 تر از انکار قرآن • زیرا که آن معجزی است آشکارتر • و اگر هر ادواین
 امر تصدیق نکنی پس مانند آن را و یک سوره از مانند آن را بیار •
 و یاری بخواه از همه آنچه بخواهی از انس و جن و ساحران و کاهنان
 و اهل جعفر جامعه و از هر چیزی که امید واری برای حصول این
 مطلب از آن توانی داشت • اگر چنانچه آوردی مانند آن را نبوت
 آن پیغمبر را باطل توانی کرد • و اگر چنانچه مبنای کار بر پیروی کردن
 احتمالات بدینگونه باشد هیچ پیغمبری را نبوتی ثابت نتواند شد و هیچ
 رسولی را شریعتی برقرار نخواهد کردید • پس مطلق دین را باید
 سلام گفت ﴿ و دین و دینداری را بخدای باید سپرد ﴾ و این
 امری است واضح و انکار آن مسکله بر ضروریات و مصادمه
 بر بدیهیات است *

اگر بر پیغمبر مابا بر خواستن بشمشیر را عیب جویند هرگاه از جهت
 این است که نبوت اینگونه اقتضای ندارد • پس از روی تحقیق دانستی
 که پس از اظهار معجزه همین ﴿ یعنی حکم جهاد و جنگ با کفار و اهل
 انکار ﴾ از مقتضیات نبوت است • و گرنه تمامی حدود و تعزیرات و قصاص
 و آنچه بدان ماند باطل میشد و بطلان این ﴿ یعنی بطلان باطل شدن
 احکام مزبوره ﴾ معین است زیرا که در کتب آسمانی است که شریعت
 بدوام آسمان و زمین برقرار خواهد بود ﴿ و اگر از جهة این باشد
 که عیسی شمشیر نکشید پس پیغمبر خدا موسی این کار را کرد • و اگر
 مبنای گاه بر این باشد که هر چه عیسی نکرد بر سایر پیغمبران حجت گردد
 نبوت جله انبیای باطل شود • بعلم اینکه عیسی زن نیز نبود و سایر انبیاء
 از آدم تا بنحاتم همه تزویج کردند • و عیسی را اولاد نبود و جله انبیاء را
 فرزندان و اولاد بودی • و همچنین است سایر احوال و اوضاع •

که مر پیغمبر را منوط نبست اینکه پیغمبر مخصوصی کار مخصوصی را بجای
 بیاورد یا فعل خاصی را ترک نماید زیرا که اقتضاء ان انبیا و مصالح
 رعیت و مانند آنها با اختلاف خواهد بود . بلکه منوط در پیغمبری
 آن است که بتحقیق برسد ادعای نبوت و خرق عادت که با تعدی مقرون
 باشد . ولی احکام قتل و نهب و اسیر کردن و قصاص و اقامه
 حدود بجهة جنایات و معاصی معلومه و تعزیرات و تنایم این امور
 از اقتضاءات پیغمبری است و از فروع نبوت است که بی آنها برپا نشود
 و قائم نگردد . و گاهی بعضی از انبیا بر حسب مصالح رعیت خودشان
 مأمور و مکلف شوند یا آوردن جمله آن امور همچنانکه ابراهیم
 و موسی و پیغمبر ما علیه و علیهم السلام کردند . و گاهی مصلحت
 در آوردن بعضی از آن امور و ترک بعضی دیگر باشد همچنانکه
 یحیی و عیسی علیهما السلام نمودند *

اما سخن شیخ نصرانی که گفت هجرات پیغمبر ما یا از قبیل آن امور بود
 که بیک حلیتی که قوه بشریه از عهده آن توانستی برآید ممکن بودی
 آورده شود . ندانم کدام یک از هجرات را مقصود کرده که مقصودش
 قرآن است کدام حلیت در حور بشریت از عهده آوردن مانند آن برآید .
 پس چرا آن حلیت را بکار نبردند و نمیزدند و مانند آن را نیاوردند و خلاصی
 از ذلت و خواری نجستند و عار و شتر را از خود برنداشتند . و از دادن
 جزیه بدست خود بحالت ذلت ❀ که بطریقی مخصوص که علامت
 ذلت بود میدادند ❀ رهایی نیافتند . و اگر از آن هجرات سایه
 نداشتن آن حضرت را مقصود دارد که در هنگام ایستادن
 در آفتاب سایه از آن جسد انور نیفتادی . با تسبیح کردن سنگ ریزه
 در دست مبارک او را . و با ناله کردن درخت خشک شده از فراق
 آنحضرت را . و با تأثیر کردن پای شریفش در سنگ خار و نمادند
 اثر آن در دریا گرم و خالص و کل را . و یا ارتفاع و بلند نمودن آنحضرت را
 از هر کسی که با او ایستادندی که بر حسب انظار واقفان با آنحضرت
 . آنحضرت بلندتر از همه بودند . حتی مرغان هوا از بالای سر مبارک

ایشان نمیکدشتندی ﴿ زیرا که آن حاکم بر جمله کائنات بهترین آدمیان است که در توریة گفت انسان را بصورت خود بیافرینم که بر جله طيور و حیوانات و جنبند کان در روی زمین و دریا و هوا حکومت و سلطنت نماید . و رعیت را نمی رسد که برتری بر حاکم خویش گیرد ﴿ و ما من دابة فی الارض و لا طائر یطیر بچناحیه الا امم امثالکم ﴿ و یا جو شیدن آب از چاه خشک را که آب آن فرو رفته بود بسبب آب دهان مبارک آنحضرت که با آن چاه انداختند . و یا شکافته شدن ایوان کسری در شب ولادت او را . و یا خوا موش شدن آتشکده فارس . و فرو رفتن دریاچه ساوه را در آن هنگام و یا مانند آنها را . معجزاتی که هرگز آنها را احصا نتوان کرد و احدی را استقصای آنها ممکن نیست . پس کدام حیلتی است در خور قوه بشریه که در این امور مذکوره هست . و در معجزاتی که موسی و عیسی آوردند آن حیلتهای نتواند بود *

﴿ مالکم کیف تحکمون ﴾

تاکی با حق و راستی عناد میکنید و از حق و راستی دوری میورزید

﴿ کانهم جرمستغفرة فرت من قسورة ﴾

و اما سخن شیخ نصرانی . که در خصوص معجزات گفت که یا از قبیل محال است که عقل آنرا بعید می شمارد مانند ﴿ شق القمر ﴾ کدام محال است در انشقاق قر و بدو نیم شدن آن . هر گاه از جهت این است که خرق و التیام روانیست پس این مطلب را در بسیاری از مباحث خودمان مبرهن داشتیم که این هر دو در فلك جائز تواند بود . و بر فرض عدم امکان از انشقاق قر خرق و التیامی لازم نخواهد آمد . که ستاره قوه ایست متألف و مراض شده بر جسم فلك و تمیز و سوا شدن این قوه موجب خرق و التیام نخواهد شد *

و این مطلب را از روی تحقیق در بسیاری از کتب و رساله ها و مباحثات خویش مبین و مبرهن داشته ایم هر کس بخواهد رجوع بآنها نماید . که مرا با وجود کثرت اشغالی که دارم و بعثت بلبل یال

وزجات سفر بسبب حل وارتحال که مر اہست زیادہ برآنچہ آوردہ وسعت
مقال نیست . ولی در آنچہ گفته شد علیل را شفا است وتشنہ را
سیرابی است *

﴿ واللہ بقول الحق وهو یهدی السبیل ﴾

واکر از جهت این است کہ نصاری و یہود در کتب خود شان
آرا ننوشتند و در دفترهای خود درج نکردند . اگرچہ این یکی
دلیل بر محال بودن مطلب نیست . پس میگویم کہ سابقا برای تو بیان
کردیم ایشان محو کردند و برداشتند از کتب سماویہ آنچیزی را کہ دلالت
بر نبوت پیغمبر ما وجانشینی جانشینان و اولاد او ﴿ کہ دوازده
سرور موعود در توریہ است ﴾ داشت . و در این حال چگونه
مینوشتند وثابت میکردند معجزات وآیات و بینات او را . کہ ہرگز
منکر معاند نمیکوید و ذکر نمیکند چیز را کہ خصم او بسبب
آن غالب شود . و اما تصدیق کنندگان نبوت او پس حقا ننوشتند
و گفتند و واضح نمودند . و اینک کتب تواریح مطالعہ نمای
ونکہ کن تا آنکہ عیانامشاہدہ کنی . ونیز در قرآن مذکور است
واکر وقوع نداشتی پس چرا انکار بر آنحضرت نیاوردند ﴿ لا واللہ ﴾
اگر میتوانستند انکار میکردند ولکن بسکہ امر ظاہر بود نتوانستند
منکر شوند * این است بعضی از کلمات مبارکہ آن بزرگوار
کہ از ذریت طاہرہ سروران دین است و سمنی ﴿ سرور ہفتمین ﴾
از دوازده سرور مبشر در کتب سماویہ کہ عالمترین علمای امت
باک در عہد خویش وصاحب دو دست مجلد تألیف ومظہر آیات
و کرامات بودند . وجہ مناسب گفت عبد الباقی افندی موصلی
رحمۃ اللہ علیہ قطعہ را کہ در حق آنجناب در محفل عالی ایشان
بداہۃ انشاد کرد *

﴿ او یززل الروح ابن مریم حاکما ﴾ فی امة المختار جد القاسم ﴿
﴿ وبہا ابن موسی والجواد حقیدہ ﴾ وبہا ابن موسی الکاظم ابن القاسم ﴿
چون سخن بدینجا کشید کلام دیگر از آنجناب را کہ در کتاب مذکور

در خصوص پیغمبری راستین و دروغین دستور العمل ادراک و تصدیق و تکذیب تواند بود آورده اند در طی معیار دیگر ترجمه کنیم . زیرا که کلام ملوک ملوک کلام است *

﴿ معیار سیم ﴾

﴿ تنبیه ﴾ بدانکه هرگاه کسی ادعای نبوت کند باینکه مبعوث از جانب خدا است از دو حال بیرون نیست . یا این است که برورد کار خود را تو صیغ می کند بصفات کمالیه و تنزیه یتناید او را از اوصاف نقیصه امکانیه . و ثابت میکند بر او سیجانه محاسن افعال را و تنزیه می سازد او را از قبایح اعمال . و نیز او خود از سلسله شریفه معروفه است و مری است کریم الاخلاق و طیب الاعراق . مؤتمر است ﴿ یعنی بجای آورنده او امر است ﴾ بد آنچه امر میکند . و منتهی ﴿ و ترك كنده است ﴾ چیزهایی را که از آن نهی میکند . بشریعت خود عامل است . و عابد است برورد کار خود را و زاهد و تارك است غیر از خدا را . رضای او را طالب است و بمولای خود راغب . و یا آنکه باین طورها نیست بل خدای خود را بصفات امکان موصوف میدارد . و از عیوب و نقصان تنزیهش نمیکند بلکه ثابت میکند بر او جهل و کم و کیف و حدود و قرانات و اوضاع و اتصال و انفصال و حرکت و سکون و دیگر صفات امکان را . و نیز خود مؤتمر نیست بد آن چیزی که امر میکند و منتهی نیست از آنچه نهی یتناید . پس هرگاه قسم ثانی است واجب آید تکذیب او اگر چه از خوارق عادات چندان بیارود که بجز خدای شماره آن را کسی نتواند . ﴿ چنانکه مسیح در فصل سیزدهم انجیل مرقس گفت زیرا که مسیحان دروغگوی و خبر دهندگان کاذب ظاهر خواهند شد و علامات و معجزات خواهند آورد بطوری که اگر ممکن میشد بر کزیدگان را نیز گمراه

میکردند اما حذر کنید که پیش از وقت بشما کفتم ❖
 و لازم است حکم کردن بر اینکه آنگونه خارق عادات سحر است
 و شعبه است و مخاریق و حیلها و تمویهات است . که از استعمال
 علم سیما و لیلیا و ریمیا و هیما آورده میشود . زیرا که ادعای او دلیل
 بر بطلان او است . و آنگونه توصیف او پروردگار خود را دلیل
 بر کذب او است . بعد از آن ترك نکردن او منهیات خود را و عامل
 نشدن او بر آنچه در شریعت خویش است دلیل است بر عدم وثوق
 او بر آن . پس شکی نیست در اینکه او کذاب و خبیث است .
 و جایز نیست التفات کردن بر او و اعتماد آوردن بر او و بر سخن او .
 و اعتنا نمودن بچیزی از مرام او . و لازم نگرفته است که این مرد
 جامع باشد جمله اوصافی را که در وجه ثانی کفتم . بل هرگاه يك
 خصلت از آنها در او باشد در لزوم اجتناب کردن از او و اعراض
 جستن از او و التفات نکردن بر او کفایت کند . زیرا که دعوی او را
 دلالت مستقله بر ابطال او هست . و هرگاه از قسم نخستین باشد پس
 موجود بودن صفات حسنه در او و سمات و علامات حقّه برای او
 در تصدیق نبوت و رسالت او کافی نخواهد بود بل باوصف اینها
 ناچار از امتحان و اختبار کردن او است باظهار معجزات و آوردن
 خارق عادات تا آنکه از جانب خدا بودن او معلوم گردد و دانسته
 شود که خدا او را فرستاده است . بعلم اینکه در اخلاق و آداب
 او و توصیف او و خدای را چیزی نیست که منافی نبوت او باشد
 و در اینحال واجب است اختبار او با آیات بینات و دلالات ظاهرات .
 و عطفالبه خرق عادات اگر چه بزرگ و عظیم باشد . زیرا که آن را
 از پیش خود نمی آورد بلکه بقوة الهیه که پروردگار او بوی
 عطا کند ظاهر سازد بل فاعل آن خدای سبحانه است ❖ چنانکه
 عیسی گفت که این کارها از من نیست بل عامل آنها ربی است
 که مرا فرستاد ❖ و خدای را هیچ چیز از امکان درمانده نتواند
 کرد اگر چه عظیم و جلیل و دشوار باشد . پس هرگاه اقتراح

و مطالبه کنند از او خرق عادت را و آوردن بکمجنه را و او بیاورد
 آن را بی آنکه حبلت و چاره بکار برد یا آنکه تفکر و تدبر و طلب
 مهلت نماید و بمحض خواست و اقتراح آن را بیاورد و مقرون بتجدی
 نماید * یعنی بگوید که این پرهان پیغمبری من است و اگر تصدیق
 ندارید مانند آن را بیاورید * پس شك و ریبی در این نیست که او
 از جانب خدا است . و کسی که آنرا آورد پیغمبر خدا است
 که خدای دروغگوی را تصدیق نکند و اغرا بر باطل نماید . زیرا
 که هرگاه او از جانب خدای نباشد و در آنحال چیزی که دلالت
 بر بطلان او کند موجود نکرده لازم آید که خدای اغرا بر باطل کرده
 مخلوق خود را مسمول و مسر خود گذاشته باشد و آنها را بجهت
 انداخته باشد و مر خدا براهر کز این کارها جایز نتواند بود *
 و اگر گوئیم که احتمال سحر در همپیمان مقامی برای ردع و منع کافی
 تواند بود . میگوئیم پس در این حال باچه چیز تمیز داده شود
 که این احتمال در هر حال جاری گردد . و لازم آید که خدای
 سبحانه بندگان خود را در حیرت و گمراهی گذارد . و الحاصل
 هرگاه آن شخص ادعای نبوت را کرد و خارق عادات را آورد و بتجدی
 مقرونش داشت و کسی بمقام معارضت نتوانست بر آید . لازم است
 که قطع و حکم کرده شود بر اینکه صاحب آن خارق عادت همان
 پیغمبر خدا است بقینا و بلا شك . و آنچه از خارق عادات آورد
 بی شبهه سحر و خیانت نیست *

در باب این قاعده کلیه را و بر خدای شا کر باش . و بسوی راه حق
 سلوئ نمای اگر طالب آن هستی . که بتحقیق برای تو در این مختصر
 برای اثبات نبوت محمد علیه الصلاه والسلام بیان کردم سهلترین راهها
 و واضحترین و اشکارا ترین طرق را . و اگر انصافی بدهی
 و کوش بداری در حالتیکه شاهد و بینا باشی در این مطلب هرگز
 محتاج بچیز دیگر نخواهی بود . پس بیک بفهم آنچه را که بسوی تو
 القا کردیم *

❖ والله خلیفتی علیک ❖

این است بعضی از بیانات آن بزرگوار که در رساله حجة البالغة در امر ادیان باختصار نوشته اند و ما آنرا تبرکا خواستیم در این نامه بیاوریم . و هر کس جوابی مزید بصبرت باشد بر رساله مذکوره رجوع نماید *

❖ معیار چهارم ❖

مرده و شیار و خردمند از مطالعه این دو معیار که از کلمات مقدسه عالم اسلام بترجمه آوردیم دستور العمل دین و عقاید خویش را برآستی تواند گرفت . و حال انجیل و توراته حاضر و پریشان گویی آنها و نسبتهای نالایق آنها را که بمقام الوهیت و بندگان خاص و بفرمان پاك داده اند معلوم کرده عظمت قرآن و جلالت شان آن برهان الهی را بادیده روشن و دل پاك از آلائش مشاهد تواند کرد . و تواند دانست که بجز دین اسلام در نزد خدای دینی نتواند بود *

❖ ان الدین عند الله الاسلام ❖

چهار فایده وجه چاره که اگر وضع این مختصر اقتضا میداشت و مخاطب من که یک روی جمعیت پروستانی با حالت انکار است کوشش نمومیداشت . و من گذشته از موانع دیگر متنوع از بیان بعضی از مطالب و اسرار دین در این نامه نمیبودم بیاری دوستان خدای از اطوار ظاهر و باطن اسلام و آداب اسلام و شرف اسلام و نتیجه اسلام مجلی در اینجا برای تو بیان میکردم *

❖ مدح توحیف است بازندانیان ❖ گویم اندر جمیع روحانیان ❖ میخواهی از امر قرآن برای نمونه در اینجا اشارتی بیاوریم . ولیك نه از اطوار فصاحت الفاظ و معانی و بیان و جزالت کلمات آن که علمای اسلام کتابهای بسیار در این خصوصها نوشته اند . ولی آنچه من برای برادران روحانی عرض خواهم کرد از عالم روحانیان است و کوش

روحانی که منظر توجه روح القدس تواند بود شایسته استماع اسرار
 کلام الهی خواهد شد پس براستی بشنو تا مستقیم شوی *

﴿ ان الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم الملائكة ﴾

خیال نکنی که ملائکه یاروح القدس تنها بخواران مسیح وایمان
 آورند کان با آنجناب نازل میشدند یا آنکه تنها ایشان را تسدید
 و تأیید میکردند که اگر مراتب خلقت و طبقات سلسله های وجود
 و تفاوت نبودن در آفرینش خدای و سایر اطوار این مطلب را بخوبی که
 علمای دین مبین نوشته اند ملاحظه نمایی و بقیه می خواهی

دانست که وجود تو چگونه کوهرا کرانها است که بآنکه وکل آلوده اش
 کردی • و دل تو چگونه آینه جهان دناست که برک آرایش
 جهان مکرش داشتی • روح القدس و ملائکه آسمانها
 و علویات را احاطه کرده اند و تواز ایشان فاضلی • يك كوشه از آینه را
 پاك از كدورات كن تا نمونه جلال پاكان را مشاهده نمایی *

﴿ ان الملائكة لخدامنا وخدام محبتنا ﴾

﴿ حکمت عرشیه ﴾

درمیران نخستین دانستی که مخلوق نخستین و تعین اول واسطه کبری
 و نبی مطلق و مبعوث شده برکافه مخلوقات است • و رحمت کلیه
 کبری خدا است که خدا با او فرمود ﴿ وما ارسلناك الا رحمة للعالمين ﴾

و چون قرآن در آن عالم سرمدی یعنی هنگام هست شدن آن تعین اول
 که وجودش مقدم بر زمان و زمانیات است نازل بر آن وجود مقدس شد •

پس از آن خدای انسان را یعنی حقایق انسانی را نازل کرد
 بعالمهای پایین که قدرت خویش را بر آنها و از آنها بنماید • و آسمان
 و صفات خود و ادله حکمتهای خود را بر آنها آشکار کند • و چون
 آنها را هادی و راهنمای همراه آمد یعنی نبی مطلق و صاحب ولایت
 مطلقه برای بشارت و انذار با ایشان بود آن صاحب الزبانتین

که نور الله فی المغربین والمشرقین است والواقف علی الطنجین . در منزل
نخستین آنها که عالم انوار شد قرآن را که نیز بعالم آنها نازل گردید
برای ایشان بیان و تعلیم فرمود . و قرآن در آن عالم انوار نوری
بود لامع و ضیائی بود ساطع . در هیئت انسانی کامل الشخص
و در دست خویش عصائی از نور داشت . و اهل آن عالم جمله بدین حال
وصفت بودند . و قرآن ایشان از نسخ خودشان بود . پس بتعلیم
لسان الهی قرآن را و بیان قرآن را شناختند . و فهمیدند بقدریکه
استعداد داشتند و بهر گونه که قابلیت ایشان اقتضا کرد . پس از آن عالم
بعالم ارواح نازل شدند و نبی مطلق و کتاب مهمین نیز بعالم ارواح آمدند .
و تا این عالم معنی آیت کریمه ﴿ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحَنَا مِنْ أَنْ نَرْسِلَ مِنْكَ
بِرَأْسِ مَنْ نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِنَا ﴾ تا آنکه آن روح جمله ارواح مکتب الهی را
که نیز روحانی بود برای آنها تلاوت فرمود و بیان کرد و تعلیم
نمود *

﴿ الرحمن علم القرآن خلق الإنسان علمه البيان ﴾
آن مظهر رحانیت الهیه بتعلیم قرآن خلقی دیگر باقریدن خدای
واحد که بجز او در وجود مؤثری نیست و بر آن معلم الهی ماخلقت
اذ خلقت تواند گفت در انسان در وجود انسانی ظاهر فرمودی و بیان را
بر او تعلیم و یاد میدادی که انسان را مالک و مملک گرداند و مقصود
خدای را از آفرینش انسان آشکار سازد *
این است معنی قرآن که « مجزه آن واسطه نخستین الهی است اگر یک
نادانی تصور در الفاظ همین آیت مبارکه نماید دور نیست بگوید .
﴿ علم القرآن ﴾ نمی یابستی پیش از ﴿ خلق الإنسان ﴾ باشد زیرا که تعلیم
قرآن فرع بر خلقت انسان است . و الحاصل تدبر در معنی مذکور نموده
بعالم ارواح مناسبت جوی و درست بفهم که مقصود من از این تفسیر
در آیت کریمه چه بود ﴿ وما هو بالهزل ﴾

پس از آنکه اهل عالم ارواح حسب الاستعداد نصیب خود را از علم
کتاب برداشتند . در منزل سیم رسیدند یعنی بعالم اشباح و عالم ذر

دویم آمدند در آنجا نیز نبی مطلق علیه الصلوة والسلام قرآن را برای
 آنها بیان فرمود . و قرآن در این عالم نوری بود سبز برك اهل آن
 عالم چنانکه در عالم دویم نور اصفر بودی . و پس از این عالم انسان
 بکون ناری در مرتبه چهارم نازل گردید و قرآن در آن عالم نور احمر بود .
 که از شدت صفای حورت چشم را خیره میداشت تا آنکه بعالم کون
 مائی آمدند و قرآن نیز برك آن عالم نوری بود . لامع تا بعالم خالك و جهان
 صورت و مثال آمدند . و آن حقایق کامله در این خالك تیره که آخر
 منازل است مستور و مودوع شدند . و قرآن در این عالم برك نور
 اخضر و مایل بسپاهی ظاهر گردید *

* سپاهی گردانی نور ذاتست * بناریکی درون آجیات است *
 و چون هر مرتبه از مراتب را که قرآن طی میکرد مراتب اولی
 در باطن مییافت . و همان ظهور آخری پیدا و ظاهر بود . این است
 که قرآن را شش بطن و شش باطن در این مرتبه آخری موجود گردید *
 چون در آن هنگام که انسان بعالم تباری رسید و معنی آیت کریمه * لقد
 خلقنا الانسان فی احسن تقویم ثم ردناه اسفل سافلین * تمام شد
 آن عالم تباری نیز در کمال استقامت بود و کواکب در شرف خود شان
 بودند . و طالع دنیا سرطان بود . و در آنوقت آفتاب در وسط
 السماء بود و هنگام ظهر بود و مقام ظهور الهی بود . و جله اهل
 آن عالم در آن محشر حاضر و قائم بودند . تا آنکه بقدر غریز عالم
 از حرکت افلاك و گردش کواکب ویشی گرفتن شب ظلمانی پر روز
 روشن و تحقق اقالیم و حصول بعد کامل از خط استوا . تغییر در خلقت
 انسانی حاصل آمد . و آن فطرت باک آرایش پذیرفت و متبدل
 شد . و در او ظاهر گردید اطوار اختلاف و ایلاف و خفا و ظهور
 و قوت و ضعف و مرض و صحت و لاغری و فربهی و کوچکی و بزرگی .
 و همه اینها بر آن خلقت بسبب مشتهیات و خواهشهای ظاهری
 آنها راه یافت اگرچه برخلاف خواهشهای حقیقه آنها بودی .
 و بدینوجب عرضها را حکم غالبیت در ایشان ظاهر آمد و آنگونه

امراض مختلفه در ایشان ممکن شد . و در آن حال قرآن عظیم
 ایشان برای هدایت و ارشاد در قالب الفاظ و عبارات و حروف و کلمات
 و اوضاع و دلالات چنانکه توان دید لباس ظهور را پوشید . زیرا
 که بجهانیان را در آن حال آلودگی یارای تحمل از نور اقدس و فیض
 مقدس لطف الله علی العالمین و خیرة الله فی السموات و الارضین علیه
 الصلوة و السلام نبودى . بعلم اینکه اضحلال و تباهی در آن صورت
 بوجود ایشان راه مییافت و ممکن نبود که آن نبی مطلق بغير صورة
 عالم ایشان ظاهر گردد . زیرا که حکمت الهیه باطل می کردید مانند
 اینکه نطفه را قابلیت تحمل ظهور روح نیست مگر از پس پرده و از وراء
 حجاب . و بدین جهات آن هادی کل هر دو وحی الهی را از پس
 پرده بجهانیان میبایستی برساند . این است که قرآن نیز از پس پرده
 بر حسب اقتضای زمان و مکان متشعب و متفرع گردید بر ❖ صحف
 آدم و صحف نوح و صحف ابراهیم و توریة موسی و انجیل عیسی ❖
 بطوریکه طبایع اهل هر زمانی در اقتضایات حال و لسان مقتضی

میشد *

تا آنکه نور الهی آشکار شد و ظهور حق پدیدار آمد و بنیه جهان
 نصبح گرفت . بحدیکه تحمل ظهور آن نور اقدس و نبی اعظم
 صلی الله علیه و آله و اصحابه و سلم را توانستی کرد . و قرآن نیز
 نازل گردید با او چنانکه می بینی بالفاظ و عبارات و اشارات
 و تلویحات که بر حسب اقتضای عالم قشور و ظواهر است .

و در این مقام قرآن را هفت بطن و هفت باطن پیدا کردید *

و اما آنچه مفسرین در میان ظاهر الفاظ و معانی و اطوار فصاحت
 و موارد کلام و حد و د و قرانات آن که در کتابهای تفسیر نوشته اند
 و از بسیاری آنچه در همین تفسیر ظاهری است عدد آنها بشماره نیاید .
 پس تمامی آنها بقدر افهام و مدارک خودشان و بر حسب استعدادی
 که داشته اند بیان کرده اند . و گرنه امر قرآن عظیم است پس
 قرآن قدیم چنان نیست که مخصوص بوجهی باشد و دیگر وجه را

شامل نکردد و یا آنکه اختصاص بقومی تنها داشته باشد . و یا آنکه اختصاص بحالتی تنها داشته باشد . و یا آنکه اختصاص بوقت وزمانی یا اهل و مکانی داشته باشد . زیرا که کلام خدای همیشه زنده است و مانند درخت میوه دار پاکیزه در هر آن ثمر میدهد بآذن خدای تعالی و سخن خدای را هر که و تباهی روی ندهد *

❖ لایاتیه الباطل من بین یدیه و لا من خلفه تنزیل من حکیم حید ❖
ای برادران من این سخنان باریک را که از قلم من میخوانید از من نیست بل از مکاشفات ایمانیان و از فیض روح قدسی است که روشنائی بر روی از لمعات انوار الهیه بواسطه ایشانم بغیر استحقاق رسیده است . و محض اشارت بر آن مقامات عالیه نمونه کمی برای شما در اینجا آوردم اگر استعداد دارید و خواهان هستید اینک کتب و رسائل مقدسه که علمای دین مانوشته و بیان میفرمایند . خصوصاً کتب شرح القصیده که از قلم سید سید بزرگوار مولانا الحاج سید کاظم اجل الله شانه شرف ترقیم یافت و در شرح بدی که ذیلا میشنوی در امر قرآن قدیم بعضی از اسرار را بیان فرمود *

❖ هذا الزبور و ذلك التوریه و الـ * انجیل بل هذا القرآن المنزل ❖
قرآن یعنی همین الفاظ و آیات پاک نوری بود از انوار قدس در تحت حجاب واحدیت و آن قدیم و سر قدیم است . و این همان نقطه نورانیة الهیه است که در جله عوالم و مقامات ظاهر و هویدا گردید *

❖ قد طاشت النقطة فی الدائرة * ولم تزل فی ذاتها حائرة ❖
❖ محجوبة الأدرک عنها بها * منها لها جراحة ناظرة ❖
❖ سمت علی الاشیاء حتی لقد * فوضت الدنیا مع الآخره ❖

چون اهل این جهان تاریک بجز از عالم محسوسات ادراک معنیهای باریک و لطیف را نتوانند کرد . برای ظهور آن نور قدیم الهی در قالب الفاظ مثالی بیاوریم که مطلب را با ادراک ما نزدیک نماید . نمی بینی درخت میوه دار بزرگی را که شاخ و برگ و میوه های آن را تعجب آورد از آن حصه نخم است که در حال نخستین آن شاخ و برگ و ثمر را در آن توانی دید .

کمی بینی ماست و پنبه و روغن و سرشیر و اقسام آنچه از شیر حاصل
کردد چگونه در غیب شیر بود . ملاحظه کن پنهان بودن صورت
انسانی را در باطن نباتات و اوراق و برگها و میوه ها و درختها و حیوانات
و طعامها و در آنچه در دهان تو بجهت خوراک است و در کیلوس
و کیوس و در عروق و در کها و در اعضا و اجزای تو تا آنکه متنی شود
و نطفه در رحم مادر گردد و نطفه علقه و علقه مضغه پس عظام
شود پس از آن بمقام اسکلت است و رسد و آنکه بعد از ظهور در این
صورت های گوناگون آن صورت الهیه پدید آید *

﴿ قَبِّلْ بَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴾

الحاصل اگر در این نامه بخواهیم کمی از اوصاف و مقامات کلمات
الهییه بیان کنیم نه ما را یارای چنان بیان است و نه زمان را اقتضای
آن و نه اهل را استعدادی بد آن گونه مشهود است *

ای گروه پروتستان و ای برادران هونهای نفسانی چرا زحمت کشیده
بیهوده اتلاف زندگانی را در تالیف کردن آن گونه کتابها میکنید .
پولها خرج کرده کتب آنچنانی را طبع مینمایید و بجای مردم میدهید .
و اکتفا بر اینها نکرده ضعفها را تطبیع بمال دنیوی مینمایید .
معلمان و واعظان در اطراف می کارید بفیضال اینکه یکعوام بیچاره را
غرور دهید و سکول بزنید و بطریق خویش داخل کنید . چرا
مینویسید و ترجمه میکنید این گونه کتابها را که مایه رسوایی خودتان
است . اعتقاد شما مگر این نیست که محمد بن عبدالله قرآن را خود
ساخت و آوردن مانند آن بسی آسان است . و میدانید که اعظم
معجزات که اسلامیان بدان توسل جویند قرآن است . و میدانید
که اهل این زمان داناتر و عالمتر و با قدرت تر از قریظهای گذشته است .
و میدانید که مردم بندهای درهم و دینار هستند . و می بینید
که دشمن ملت اسلام خیر از شما همه جای دنیا را فرا گرفته است .
چرا از بهر شکست دل من بسته صنی « یار از طرفی و روزگار از طرفی »
بدین همت که شما هستید و اکنون در عرض مدت پانصد سال تقریباً

در همه جای دنیا بروز کرده و بهر ملتی دستی یافته آید . پس چرا
اتفاق نمیکند بر اینکه چاره کار را یکدفعه نمایند . ملت‌های مختلفه را
جمع آوری کنید و استعانت از آنها جویید یاری بخوایید از عرب
و از غیر عرب فصحا را انجمن سازید پول بریزید يك سوره تنها از مانند
قرآن بیاورید . و دروغ آن پیغمبر را ظاهر سازید و حجت اسلام را
باطل دارید و نفس اسلامیان را قطع کنید . و دین محمدی را
رسوا نمایند . و همینکه ابن کار شما صورت گرفت یقین بدانید
اول کسی که شما را تصدیق کند فصحا و بلغا خواهند بود و سایرین
بالتبع تابع خواهند شد *

چرا همت نمیکند جان عالم را فارغ نمی سازید شمس چرا یکدفعه
بدین راه آسان مردم را بهدایت نمی رسانید جهان را يك کله و يك
کله بان نمی سازید . لکن این نکته را هم بشما بگوئیم که کله بانها
نمی گذارند شما کوسفتان ایشان را بدزدید *

ای اهل ادراک دلیل این کتاب نویس را در ابطال امر قرآن به بیند
که مینویسد مزدار نام گفته است که ممکن است کسی مانند قرآن
کلامی بیاورد . حال آنکه هر تد بودن مزدار و اعتقادات سخیفه
اورا که میگفته است خدای راد روغ کوی و کذب و مانند آن
جایز است خود میداند . و میداند که این تجویز گذشته از اینکه
مفید بحال او نیست لازم نکرده است که بمنزدار نسبت داده شود بل
خود او و برادران او مانند ابن سخن را نیز توانست گفت ولی گفتن
ناکردن دوناست . و مانند این است که مثل من کسی بگوید
من نیز مانند مسیح مرده را زنده کنم یا آنکه مانند کلیم جویی را
از درها سازم و از سنگ خاره چشمه ها جاری سازم لکن کووی
و چگونه ؟ *

میگوید فلان انگلیسی گفته است که مقامات حریری و مقامات
همدانی افصح از قرآنت . و مانند این سخنان که هیچ خردمندی
در مقام انصاف و حق شناسی تکلم با آنگونه سخنان را جایز نتواند

دیدخواست در فصاحت و اعجاز قرآنی که حال آنرا باجماله دانستی
راه ابطال پیدا کند *

الحاصل آن کلام خون آلود الهی که لباس بالابوش نبوت خاتم
الانبیاء علیه السلام است از یک هزار و دویست و هشتاد و هفت سال
پیش تا امر و زبندای فصیح و آشکار بمسامع جهان و جهانیان میرساند
و تحدی میکند که من برهان محکم و مجز باهر بر آن صاحب ملکوت جهاتم
که عیسی و یحیی مژده نزدیکی آن را آوردند • هرگاه انکار از این
معنی دارد بدجله جهانیان از جنی و انسی و از پیدا و پنهانی اتفاق
کنند و معاونت بهمیدیکر نمایند و يك سوره کوچکی ازماندم یاور بد
و چون نتوانستید والی الابد بدوام ملك خدای نیز نخواهید آورد
و مقتصدز نخواهید شد • پس از بیروی هواها و شهوات نفسانیة
خویش اعراض کنید و از یعت و تبعیت بشر بدوری جوید •
و بیاید بسوی من که شما را در راه راست خدای بمقامات عالیه
برسانم • و بیاید بسوی شریعت حقّه و آیین محکم اسلام و آن
اتفاق و زحمات را که در مذاهب مختلفه خویش دارید باتفاق
با اسلامیان در دین پاك اسلام تبدیل نماید • که بسبب این اتفاق
شما با ایشان دین خدای قوت گیرد و استحكام پذیرد • ادیان مختلفه
بت پرستان و مذاهب متنوعه مشرکان از روی زمین برداشته شود •
بی دینان و ملحدان را بازار کراهی و اضلال کساد گردد • جاهلان
و نادانان علم دین بیاموزند • و بعلمت این همراهی شما با اسلامیان
علی التدریج کار توحید و خدا شناسی و خدا پرستی بالا گیرد و علی
التدریج اسباب ترویج شریعت حقّه فراهم آید • و ظلمات و تاریکیها
مبدل بروشنایی و نورانیت شود • ملکوت خدای چنانکه
در آسمانهاست در اقطار ربع مسکون انتشار و اشتهار یابد • و مورد تحسین
خدای و آفرین مقربان او شوید • و اگر باوصف دانستن شما حقیقت
دین اسلام و راستی شرع محمدی را از روی هوا و هوس و بمقتضیات
عادات و طبایع ناراست خویش مخالفت بیاورید و اعراض نماید

وذر و وبال دیگر گمراهان جهان و جمله بت پرستان و بی دینان
و جاهلان براوزار انکار و کفران شما افزوده شود . ومع ذلك
از این مخالفت و انکار شما و از اصرار شما در عناد و لجاج خویش
منبری بر حال من و بر حال اسلام و اسلامیان و برخسندای اسلامیان
نیز متصور نخواهد بود *

﴿ ومن كفر فان الله غني عن العالمين ﴾

﴿ معيار بحجم ﴾

اما اینکه میزان حق پروتستانی در تفسیر آیت کریمه ﴿ اقربت
الساعة واشق الهمر ﴾ و غیر آن وقوف و اطلاعات خود را بیان
کرد و خواست بگوید که در قرآن از معجزات نبویه مذکور نگردیده است
و این آیات دلالت بر وقوع معجزات نداد . پس سخنی است منافی با انصاف
و موافق با بی اطلاعی . در صفحه (۲۳۲) شروع بتحقیق کرد
و در تفسیر آیات مذکوره تحقیقات خود را بجای آورد . و منزه کار
در این است که عبارت کشاف را بتغییر و نامم ذکر کرد و پنداشت
که آنچه در تفسیر اینجها کرده اند در تفسیر آیات قرآنی هم باید بکار
برد . و ما عبارت کشاف را تنها در اینجا نقل کنیم و باقی سخن را با دراک
هوشمندان محول داریم که تطویل کلام در این مقام برای امثال مؤلف
زاید است ﴿ ترجمه عبارت زنجشیری در کشاف چنان است ﴾
که از بعضی مردمان روایت شده است که معنی آن چنان است
که ماه در روز قیامت بدو نیم شود و قول خدای تعالی ﴿ وان
يروا آية يعرضوا ويقولوا سحر مستمر ﴾ آن سخن را مردود مینماید
و کافی است در رد بر آن قرائت حدیثه که و قد انشق الهمر گفته است .
یعنی ساعت نزدیک شد و از علامات نزدیکی آن این است که بتحقیق
ماه بدو نیم شد چنانکه کوی ﴿ اقبل الامير قد جاء البشير بقدمه ﴾
امیر می آید و بتحقیق مرده دهنده بدویم او آمد . و از حدیثه روایت

شد که او در مداین خطبه خواند و گفت آگاه باشید که قیامت نزدیک
گرددید و بدوستی که ماه در عهد پیغمبر شما بدو نیم شد . تمام شد ترجمه
زنجشیری . اکنون اگر کسی بخواهد رجوع به سارات میزان
الحق مذکور نماید و به بند چه میگوید و بفهمد چه القا میکنند *
ترجمه ظاهری و تحت اللفظی آیت کریمه و ما بعد آیات آشکار میگوید
که مقصود از شق القمر همانا معجز حضرت خاتم الانبیاء است
و بهیچ وجه دلالت بر انشقاق قر در روز قیامت نتواند داشت .
زیرا که در تالی آیت است که میفرماید ﴿ و ان یروا آیه یعرضوا
و یقولوا سحر مستر ﴾ در روز قیامت اگر از جانب خدای همچنان
آیتی ظاهر گردد چنان میدانم که اعراض و انکار نتواند کرد و لب
بکفسار ناصواب نتوانند کشود و خدا را شتم بآوردن سحر مستر
نتوانند ساخت . نمی دانم با اعتقاد من که جله خردمندان را نیز در
این عقیدت با خود شریک میدانم چنان است . و اگر پروتستانها
و ریفقان ایشان برخلاف ما گویند جواب آنها با خدای توانا است
و ما را بجز این نیست که این سخن زور ایشان را نیز بسار سخنان ایشان
عطف کنیم و این مصراع را که در غیر این موضع است بخوانیم *

﴿ کاین هم بر سر نمازهای رستان ﴾

بامزه تر این است که میگوید اگر بالفرض قبول کنیم که شق القمر
بوقوع آمده است در آن حال نیز معجزه محمد نخواهد بود زیرا که نه در
خود آیت و نه من بعد گفته شده است که این امر بوسیله وجهت
محمد و وقوع یافت تا آخر سخنان او که باقتضای خیالات خویش
گفته است *

کاش یکی از این مردی برسد که ترا با بین پروتستانی خودت سو کند
میدهم هرگاه در قرآن میگفت که محمد علیه السلام شق القمر کرد
و واضح و آشکار این معجزه دیگر معجزات آنحضرت را بتعداد میاورد
آیا بیوت او را تصدیق مینمودی و میگفتی که چون صریح گفتند
که شق القمر و معراج و سایه نداشتن و تأثیر نکردن اثر بای مبارک او در خاک

و ربك وجا كردن آن در سنگ خاره و مانند آنها مجزات آنحضرت است
و باید قبول کرد . شخص ترا که مؤلف آنگونه میزان الحقیق
هستی نمیدانم لکن از روی یقین شهادت میدهم بر اینکه کفار بدیدن
آن آیات واضح و بدیدن معجزه بودن خود قرآن جمود و انکار کردند .
کفار این زمان بشنیدن سخن از آن مجزات چگونه ایمان آورند
مگر آنکه عنایت غیبیه آنها را هدایت کند . و روح قدسی
بدلهای ایشان بدمد و پرده را از دلهای ایشان بردارد و چشم و گوش
ایشان شنوا و بینا گردد پس از آنکه کور و کر بودند *

﴿ صم بکم عی فهم لایرجعون ﴾

در خصوص آیت کریمه ﴿ و مارمیت اذ رمیت ولكن الله رمی ﴾
تفصیل دیگر در ذیل آیت مزبوره آورد که پس ظاهر است که از چنین
الفاظ غیر معینه نزد عاقلان و عارفان معجزه محمد ثابت نخواهد شد .
نهایت بنابر مضمون احادیث مفسرین می نویسند که در غزوہ بدر یا حنین
محمد بک مشت ربك گرفته بطرف لشکر کفار انداخته است چنانچه
چشمهای ایشان از ربك پر شده آنها هرگز نتوانستند فاش یافته بودند . و میگویند
که آیت مزبوره اشارت بدین واقعه دارد لکن با احادیث مارا چه کار
مباحثه ما با قرآن است و بیان معجزه با تفصیل و تعیین از قرآن خواسته ایم
نه از احادیث . تا آخر سخن او که بر این بنیان سست خویش
متفرع ساخته است *

و در صفحه (٢٣٣) نیز مانند این سخن را آورد که میبایست
در قرآن یکی یکی مجزات نبویه را بشمارد چنانکه مجزات موسی
و عیسی و حواریان و غیرهم در توبه و انجیل بتفصیل بیان
شده است *

اگر چه با وجود معین بودن حال انجیل و توبه محتاج بتفصیل دادن در
این مطلب نیستیم ولی اینقدر را برای برادران ایمانی یاد آور شویم .
که این بیچاره از وضع انجیلهای خودشان غافل شده اند و ندانسته اند
که اگر انجیل حاضر را معتبر و صحیح توانیم دانست بمتره احادیث اسلام

تواند بود . و همان متن عبارات واسم مؤلفین آنها که با آنها سیاهی
با انجیلها و نامه ها و رساله ها و غیر ذلک است شاهد صدق بر این
مطلب است . و واضح است که * متی و لوقا و مرقس و یوحنا *
و دیگران آنها را در بیان سرگذشت عیسی و تاریخ احوال و اطوار آنجناب
نوشته اند . اقلانجیل مریم و عیسی را که از جمله هفتاد و هفت انجیل
منسوبه با آنجناب و حواریان و تلامذ و دعوت کنندگان راستین
و دروغین بود و در میان این عیسویان بکلی متروک و غیر مصدق است
می آورند و استشهاده میگردند باز و بجهی در این گونه اعتراض
میتوانستند داشت *

* در همین انجیل لوقا در فصل نهم * نوشته اند که عیسی بدوازده
حواری امر کرد که بدهکده ها رفته انجیل را بایشان یاد دهند و تبشیر
نمایند . و نیز هنگامیکه یحیی شاهکردان خود را نزد مسیح فرستاد
و از حال او خبر گرفت آنجناب در جواب رسولان یحیی گفت . انجیل را
به یمنویان وعظ میکنیم . و در جاهای بسیار از انجیل حاضر از اینمقلوه
سخنان وارد است . پس واضح است که انجیل آسمانی و انجیلی که مسیح
آنها را تعلیم میکرد یا شاگردان را برای تعلیم آن مأمور میداشت غیر این
انجیلها و نامه ها و رساله ها و غیر ذلک است . که بالاتفاق جمله آنها بعد
از مسیح علیه السلام نوشته شده است . و یقینا در آن انجیل
که عیسی را بود بیان احوالات حاضره خود مسیح با هجرات او نبود
مگر بعضی از خطابات الهیه و وعده های که در خصوص او و ایمان
آوردگان با آنجناب بود . و اخبار از گذشته و آینده و از قصص انبیای
سلف و انداز از ترک دین و شریعت . و مواعظ و نصایح و آداب
و احکام ظاهریه و باطنیه . و اطوار شریعت و تهذیب نفس و نهی
از قبیح اعمال و بیان مشکلات آن قوم . و الحاصل جمله آنچیزی
که بر حسب اقتضای اهل و زمان و وضع امور اسباب اصلاح امت توانستی
بشود در انجیل اصل بودی . و این سخن را هیچ منصف آگاهی
انکار نتواند کرد *

خیال نکنی که علمای اسلامیان از اطوار ارم و کتب منزله برانیا و رسل آگاهی ندارند که اگر بخواهند حرفا بحرف از آغاز ایجاد عالم بشری تا کنون اسامی کتب و پیغمبرانی را که صاحبان کتبها بودند و اطوار امتهای ایشان و آنچه را که بمران کتبها آورده اند برای تو بیان کنند *

والحاصل کلیه کتبها که بصاحبان شریعت مؤسسه نازل گردید و بیشتر اشعار بر آنها در بحث نسخ شریعت گردید * شش کتاب است * که اینها اصول کتب سماویه است و آنچه بدیگر انبیا که تابعان اولی الشرایع بودند نازل گردید یکصد و چهارده و یک روایت یکصد و سیزده کتاب است که نوشته اند . تمامی آنها توابع صحف و کتب است که بر صاحبان شرایع مؤسسه نازل شده است که ایشان * آدم و نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد * علیهم السلامند و قرآن اصل واس واسطی است برای صحف و کتب مزبوره چنانکه بیانی از این مطلب را شنیدی *

بالجمله سخن در بیان معجزات هابود که باید کتب آسمانی معجزات صاحب کتاب را بشمارد . و هیچ عاقلی این سخن را نمیکوید که پیغمبر حاضر معجزات بیاورد و کتابی که از جانب خدای یا از جانب پدر یا و میرسد مشتمل باشد بر بیان همان معجزات که بی دربی از او ظاهر میشود . باین معنی که خدا یا پسر خدا بگوید که ای پیغمبر من تو فلان روز فلان مرده را باین تفصیل زنده کردی . یا پسر کوید من در فلان وقت و در فلان مکان فلان نابینا را بینا نمودم . از اینگونه سخنان مرا حیرت آید ظاهر قالب و قیافت و وضع یال و کوبال و نطق و مقال این طایفه رایعنی منکران دین مبین را که می بینی و میشنوی و قعی و عظمی در مرحله نخستین از ایشان مشاهده مینمایی . و چون تأمل کنی و تعقل ورزی همانا قالب انسانی را دارند و بس . بعینه حکایت آن نسناس است . که زیر کانش کلماتی چند یاد دادند و متاع تاجر بیچاره را بردند و آن حیوان را ترک نمودند . و هر چه تاجر گفت این خدام

تو بجا رفتند آن حیوان همان سخن خود را مکرر می داشت که • ببرند
و به پیشند پسندیدند بردارند نه پسندیدند بیاورند *
این بیچارگان بهمان تفصیل که مبین کردید کلماتی از گذشتهگان بدست
آورده و نام آن را انجیل و توریة گذاشته اند • و بقول خواجه
نصیرالدین آنقدر گفته اند که گویا بر خود شان نیز مشتبه شده است •
و هر مطلبی که بمان می آید فی الفور تسک بهمان امام زاده ساخته
خود شان میگویند • و با آن سخنان مجعوله بدیشان خود شان
در مطالب واهی خویش دلیل میگویند • که در فلان ایة فلان انجیل
یا فلان ایة فلان نامه فلان معلم عیسوی گفته شده است • که خدا
بر سه گونه است مثلا • اسم است و فعل است و حرف زیرا که کلمات
بر سه قسم است • گاهی خدا را جسم کنند گاهی که بترا سازند
گاهی بدار کنند گاهی شراب میمانند و مخمورند و گاهی نان میکنند
و هضم میدهند گاهی خدا را پسر یوسف بنجار میسازند گاهی تواید
او را در آخور میگویند • و الحاصل از پریشانی ایشان پریشانی پیدا شد
و پریشان نوشتم و عذر از برادران میخواهم که مرا املات نکنند
که آخر شب است و اول صبح *

﴿ اطفأ السراج فقد طلع الصبح ﴾

جان کلام این است که بیرون ماندگان از خانه اسلام در آغاز دین
و عقاید خود شان که شناختن خدای سبحانه و توحید او تعالی است
در غلط مانده اند • چنانکه در بدایان این نامه اشعار کردیم و چون
در بیان کج هستند بناچار بنا نیز کج خواهد بود • این است که در امر
توحید تفکر و تدبر بسیار باید کرد و خدا را باید شناخت • تا آنکه
اطوار بعث رسل و انزال کتب و اصدار معجزات و جلاله اوضاع دین
و آیین دانسته شود • و از این است که بزرگان دین مبین فرمودند *
﴿ اول الدین معرفة و کمال معرفة التوحید ﴾ •

﴿ کلمة توحید ﴾

اول چیزی که صاحب ملکوت آسمان و زمین فانی و خاتم پیغمبران و حامل هیئت الهیه بر تمامی موجودات حبیب خدا و عبد خدا • بجهانباز را دعوت بر آن فرمود و برای اثبات و استتقرار آن دعوت هر گونه محنت و اذیتها را از جهال و معاندین تحمل نمود و غلبه الاثر چنانکه مقرر بود شمشیر جهاد و قتال را بر آنها نهاد همسانا کلمه توحید بود که فرمود *

﴿ قُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ تَقْلُوبًا ﴾

گاش معنی همین کلمه طیبه را میفهمیدی و بی بحقائق و ارواح میبردی • و بیانات اهل حق را درک مینمودی با جرات گویم که بیانات در این کلمه مبارکه از چند وجه است • ﴿ یکی ﴾ در ترتیب حروف و کلمات این کلمه است و در آوردن استثنا و خصوص همین هیئت تألیفیه و تعیین جزء مقدر که آیا موجود است یا ممکن و یا مستحق للعباده و یا غیر اینها • ﴿ دوم ﴾ در خصوص حروف این کلمه است و بیان بودن حروف آن بعد معین که دوازده است • ﴿ سیم ﴾ در بیان اصول این حروف در این کلمه طیبه است که آن سه حرف است (ل ه و) و باقی دیگر تکرار آن سه حرف است و بیان اینکه علت آن چیست و وجه آن کدام است و تکرر هر کدام بطور مخصوص از چه راه است • ﴿ چهارم ﴾ در بیان فرق مابین لا اله الا الله و لا اله الا هو • ﴿ پنجم ﴾ در بیان باطن و سر این کلمه مقدسه است • ﴿ ششم ﴾ در بیان ظاهر ظاهر آن است • ﴿ هفتم ﴾ در تأویل آن است • ﴿ هشتم ﴾ در باطن باطن و سر سر آن است • ﴿ نهم ﴾ در خصوص حقیقت لام و سر آن و حقیقت الف و اطوار آن است • ﴿ دهم ﴾ در بیان لفظ جلاله الله و آنچه متعلق بر آن است و آنچه بدان اضافه داده شود • و در این کلمه طیبه مباحث دیگر هست که نیز متفرع بر بحثهای مذکوره است و این اوراق را کنجایش بستان و تفصیل آنها نیست *

﴿ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴾

بالجمله معجزات عیسی بجز از راه روایات از بعضی از اصحاب آنجناب
بایزمان نرسید که حال آنها و حال روایات آنها نیز هنوز موقع صحت
تواند یافت . و سخنان بسیار در خصوص خود ایشان و روایتهایی
که کرده اند هست . و در خصوص وسایط و سند های روایتهای
ایشان از هزار و هشتصد و هفتاد و سال پیش از این تا ایتز مان
و در خصوص نسخه های اصلیه آنها که هیچکدام از نوشتهجات
ایشان در دست نیست . و در خصوص اصلاحات و تصحیحات
که در زمان سلاطین عیسویه در قرنهای نزدیک به عیسی برای برداشتن
اختلافات و دیگر مقاصد و منظورات که داشتند کردند . و همچنین
در باب ترجمه های آنها خصوصا در ترجمه های پروستانها که باتفاق
بجمله عیسویان و اسلامیان محل وثوق و اعتماد نتوانند بود .
و در خصوص انجیلیهایی که پنهان کرده اند بعلمت اینکه
اختلافات عظیمه در میان آنها و باین انجیلها پیدا بود و در سایر
اطوار و اوضاع این انجیلها و فروعات آنها که قدر قلیلی از آنها را
در این نامه برای نمونه شنیدی آنقدر راه گفتگو باز است که یکی
از این اعتراضات تنها در موثق نبودن آن روایات کافی است .
عجب از این است که در معجزات عیسی باینگونه روایات در این مدت
طولانی با آنهمه انقلابات و با وجود داخل شدن مملان دروغ کوی
و مسیحان کاذب در میان ملل عیسویه و با وجود دشمنی مانند یهود
که غالب و قاهر و محیل و تباه کننده دین خدای بودند و بد انگونه
اختلال ظاهری و باطنی انداختن را در طریق و کتب عیسی اقتدار
داشتند . چنانکه در حق شخص مسیح از هر گونه فساد کوتاهی
نکردند . با همه این تفصیل باید اعتماد آورد و خبر های مرسل
و منقطع السند کذابی را باید قبول کرد . و از اینطرف معجزات باهرات
خاتم پیغمبران را که همان آداب و شریعت طاهره او و اطوار توحید
و پسانات خدا شناسی . و اوامر و نواهی او بی برهانی از خارج
بزرگترین دلائل و براهین بر حقیقت آنحضرت و راستی شریعت

طاهره و مستقیقه و دائمه اوست . و جمله آن معجزات بائصال شد
از ثقات و معتدین یابند در این زمان نزدیک بی وقوع صدمات
و انقلابات بدست ما رسیده است باید انکار کرد و دلیل بر انکار را چنان
باید آورد که چون طائفه نو ظهور پروتستانی یامانند آنها بعضی
از رسائل مزوبه از معلمان مجهول الاحوال یا خود معلوم الاحوال را
انجیل نامیده اند . و معجزات مسیح یکان یکان در آن انجیل مشروح
و تبیین شده است و قرآن اسلامیان که بمزله انجیل است مانند انجیل
معجزات محمدی را علیه السلام بدانگونه تفصیل بیان نکرد . پس
معجزات حضرت محمد را باید انکار کرد بعلم اینکه کتب آسمانی باید
معجزات پیغمبر صاحب همان کتب را باید تعداد نماید چنانکه
انجیل معجزات مسیح را مذکور میدارد *

نمیدانم تصور میکنی سخنان مزور اینها را و بفهمی آنچه را که با جلال
رای تو میگویم یا آنکه محتاج بتفصیل و شرح و بسط هستی *
آیات بیثبات و معجزات باهرات که از حضرت فخر انبیا خلاصه
موجودات علیه السلام و از خلفای راشدین و آل طاهرین و اصحاب
کبار و مؤمنین و متقیان و علمای اعلام و رؤسای شریعت مقدسه
آن قادرترین مخلوقات . در هر جزء زمان و در عهد و اوان ظاهر
کردید و ظاهر است و ظاهر خواهد شد . در نزد اهل بصیرت
و ایمان کالشمس فی رابعة النهار واضح و آشکار است . و اما نسل
شریر و زنازاد کان چنانکه مسیح گفت علامات و معجزات آسمانی را
نخواهند دید و قبول نخواهند کرد و ایمان نخواهند آورد *

جواب این سخنان پروتستانی را در خصوص معجزات عیسی بهودان
چه گونه میگویند مؤلف از آنها بایستی درست تعلیم گیرد و در انکار
خود بر معجزات پیغمبر ما بر اطلاعات خویش بفراید *

در خصوص معجزات در این مختصر زیاده بر این سخن را محتاج نیستیم .
در قرآن عظیم الشان مجعلا و مفصلا بعضی از آیات و معجزات بیان
شد . و در احادیث که بسی معتبر از احادیث انجیلیان است

بمنفصل آمد . واکر از هجرات دیگر انبیا چیزی باقی نماند
مکر روایات و حکایات بحمدالله تعالی اعظم هجرات بنمیسر ما
علیه الصلوة والسلام حاضر و موجود و وحی و ناطق است *

﴿ میفرمایند ﴾

وان كنتم فی ریب مما نزلنا علی عبدنا فأتوا بسورة من مثله وادعوا
شهداءكم من دون الله ان كنتم صادقين *
قل لئن اجتمعت الانس والجن علی ان یأتوا بمثل هذا القرآن
لایأتون بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهیرا *
ان هذا القرآن یهدی للی هی اقوم ویبشر المؤمنین الذین یمملون
الصالحات ان لهم اجرا کبیرا *

﴿ معیار ششم ﴾

بروستان صاحب کتاب یحیی دیگر در این مقام آورد که ضعفی
نادان را بلکه مغرور دارد و حاصل آنکلام پشیمان است که اخبار
قبل الوقوع دو قرآن نیست . و تحقیقات غیر منصفانه خود را
متمهی میسازد بر اینکه در حکام وقوع سستی و ضعف در لشکر اسلام
در غزوات آیاتی را که دلالت بر غلبه اسلامیان میکرد میاوردی
که بد آن سبب دل آنها را قوی گرداند همچنانکه هر جنگجوی
لشکر کشی از این گونه تدبیرها در هنگام قتال و جدال بکار میرد *
این مطلب نیز راجع بمطلب هجرات است و ندانستن سبب و کتاب
و الهامات الهیه و یا خود هواهای نفسانی آنها را بنوشتن و گفتن
این گونه سخنان و ادداشت . اخبار قبل الوقوع باجالات و از کارهای
عنده در قرآن است . و بمنفصل در احادیث معتبره و صحیحیه که جهت
صحت آنها را گفتیم مندرج است . اقتضای حکمت خدا و اسرار الهیه
و مصالح تکمیلات و سنت امتحان و اختبار در تدبیر از منته و اعصار
در مخاطبات خدای بایمهبران خویش چنان بودی . که از امور معظمه

و یا از واقعیاتی که در اظهار آن حکمتی ملحوظ بودی با جمال یا تفصیلی که نیز یکجهت ابهامی داشتی اخبار میدادند . همچنین که در توریة و انجیل حاضر نمونه آنها پیدا است . نه اینکه خدای تعالی جمله آینده ها و وقایع از منتهی مستقبلیه را یکبار به تعداد بیاورد و مشروح دارد که در اینحال حکمت خدای باطل میشدی و سنت امتحان بندگان که بزرگترین وسائل برای تکمیل انسان است تباه میشستی . آیاتمی بینید در میان اقوام و ملتها و طوایف اهل ادیان و مذاهب چه قدرها اختلاف و تباین پدید شد . و نبود مگر از تأویلاتی که در کلمات و الهامات خدای کردند . بسبب اینکه بیانات الهامیه ممکن نیست بغیر آنطورها یعنی غیر قابل تأویل بطور مطلق بوده باشد . *

ای پروتستان برای تو مثالی از کلمات انجیل بیاورم بلکه از این نمونه بویی از عالم معانی بمشام تو برسد . *

* در آخر فصل انجیل یوحنا * عیسی در حق یوحنا به پطرس گفت که اگر من بخواهم که او تا آمدن من باقی بماند تو را چه کار است . و این سخن را برخلاف مقصود فهمید که یوحنا نخواهد مرد . آنکه این مطلب در میان برادران شایع گردید . *

* پیلی * نام پروتستان کتابی در خصوص اسناد نوشته و آنکتاب را در سنه (۱۸۵۰) میلادی چاپ کرده اند در صفحه (۳۲۳) میگوید . غلط دوم که بقدمای مسیحیه منسوب است این است . که آنها امیدوار بر نزدیکی قیامت بودند و من يك فطیر دیگر قبل از اعتراض بیاورم و آن این است که رب ما در حق یوحنا به پطرس گفت . تا آخر فقرات انجیل که در آن کتاب گفته است و اثبات سهو و غلط را بر حواریان و تلامذ عیسی کرده است . *

الحاصل سخن بسیار داریم لکن مقام تنك است و اقبال بر سخن گویند بسبب موانع و مشاغل ناموجود و در آنچه نوشتیم از باب الباب را کفایت خواهد بود . *

سخنی را که مکرر گفتیم بیاد دار که ادراک هر چیزی را مدرک یعنی آلت ادراک از جنس آن مدرک باید باشد. کلام الهی را گوش الهی میشوند و دلی که منزل تجلیات الهیه است میفهمد *

﴿ ثم ذرهم فی خوضهم یلعون ﴾

اما اینکه گفت بجهت قوی داشتند دلها در هنگام جنگ آفات آورده میشود این سخن نیز ظاهر البطالانست. زیرا که اگر چنانچه پیغمبر بر حق مأمور بجهاد و جدال شود و وحی آسمانی وعده فتح و نصرت را بر او دهد بجز جاهلان و برادران شیروان وحی واقع و آن الهام صحیح الوقوع را بد آنگونه تأویلات ناشایست و توجیهات نالایق تأویل نیسازند *

مکر از توریة خود ثانی آگاهی ندارید که در جاهای بسیار از اینگونه اخبار داله بر فتح و نصرت داده شد مکر در فصل (۲۶) سفر لاویان به بنی اسرائیل گفته نشد که بردشمان غلبه خواهید کرد و در پیشروی شما از شمشیر شمارا فتند و پنج کس از شما صد کس از آنها را غلبه کنند و صد کس از شما هاده هزار کس از آنها را مغلوب سازند و نیز دشمنان شما در مقابل شما از ضرب شمشیر شمارا فتند و اکنون اگر کسی بگوید که موسی خود اینهارا ساخت که دلهای بنی اسرائیل را قوی دارد و در جنگ مستقیم شوند و جواب صاحب کتاب چیست هر چه از روی انصاف در جواب گویند همانا جواب اسلامیان نیز خواهد بود *

در مغلوبیت روم و غالب شدن آنها در ثانی که در آیات قرآنی خبر داده شد میگوید و از روی خورده بینی یعنی حدسیات بود و جواب این سخن نیز از مراجعت بکتاب مصدق خود شان که از آنگونه اخبار بسیار آورده است واضح تواند شد و از عیسی که معجزات خواستند و گفت ﴿ بر من معجزه داده نشده است مگر علامت ذوالنون یونس ﴾ در آنجا گفت که شما قراین استدلال بر صافی هوا و خوبی آن بیاورند می خواهید کرد یعنی اگر معجزات بیاورم و از آنسده

خبردهم خواهیمد گفت که از روی خورده بینی وحد سیات است *
ومع ذلك قرآن عظیم الشان از مغیبات و از وقوعات آینده بخسوی
خبرداد که هیچ خردمند صاحب ادراک آنها را بر حد سیات محمول
ن تواند داشت *

یکی در هنگام فتح مکه معظمه است که يك سال پیش آیت کریمه نازل
شد وتفصیل آن در کتب توارینخ واحادیث وتفسیرها مضبوط است
میفرماید ﴿لندخلن المسجد الحرام ان شاء الله امنین محلقین رؤسکم
ومقصرین لا تخافون﴾ هر آینه بخواست خدای البتہ بر مسجد الحرام
داخل میشوید و سرهای خود را امیرا شید یعنی اعمال حج را
بجای آوردید وحلق وتقصیر میکنید پس از آنکه در سال اول محرم
شدید *

در آیت دیگر از فتح خیبر خبر داد جال آنکه نظر بظاهر اسباب
فتح خیبر از تمتعات بودی . و از غنائم بسیار که از آنجا بدست مؤمنان
رسید وآیت و معجزه که در آن غزوه برای مؤمنین ظاهر گردید که
عبارت از کیفیت فتح خیبر است پس از مایوس شدن اصحاب از تسخیر
آن قلعه های استوار آگاه داشت *

چنانکه تفصیل این وقعه در نزد تاریخ شناسان جهان واضح است
که چون کار بر اسلامیان سخت شد حضرت پیغمبر فرمودند
﴿لا عطين ال ایه غذا رجلا یحب الله ورسوله و یحب الله ورسوله﴾
و در آن روز حبیب خدای و حبیب رسول خدای یعنی علی ابن ابی طالب علیه
الرحمة والسلام در آن جای حاضر نبودندی تا آنکه فر داشت *
اصحاب کرام منتظر بودند که لواء فتح ونصرت را کدام سعادتمند
حامل خواهد بود . که ناگاه آنحضرت از راه رسید و در چشم
مبارک ایشان رمعی بود . و از آب دهان مقدس نبوی شفا یافت و برق
اسلام بر دوش پاک نهاد . و بدان تفصیلی که شنیده در خیبر را
که عظمت و بزرگی آن رامیدانی از جای بر کنند و بر هوا انداخت
که چون بر زمین آمد قلعه های خیبر بزلا له افتاد . و آنسگاه مصراع

باب را آن باب مدینه حکمت و علم بقوت ید الهی گرفت و در میان خندق در هوا ایستاد . و لشکر اسلام را بد آنسوی گذار داد . این است آن علامت آسمانی که بر کرامت رسول خدای از آن سرور ظاهر گردید *

﴿ چنانکه میفرماید ﴾

﴿ لقد رضى الله عن المؤمنين اذ يبايعونك تحت الشجرة فعلم ما في قلوبهم فأنزل السكينة عليهم وأثابهم فتحا قريبا ومغانم كثيرة يأخذونها وكان الله عزيزا حكيما وعدكم الله مغنم كثيرة تأخذونها فعجل لكم هذه وكف ايدي الناس عنكم ولتكون آية للمؤمنين ويهديكم صراطا مستقيما * آيات بر مؤمنين که موجب هدایت آنها بصراط مستقیم گردید همان تفصیل فتح است چنانکه اشارت بر آن کردیم . و اینکه فرمود و کف ایدي الناس عنكم مقصود همسو کردن اهل خیر است که طایفه بنی نضله و بنی اسد بودند *

در آیت دیگر در خصوص قافله شام و حجاز بود که فرمود ﴿ واذيعدكم الله احدى الطائفتين اذها لكم وتودون ان غير ذات الشوكة تكون لكم ويريد الله ان يحق الحق بكلماته ويقطع دابر الكافرين ﴾ که غیر ذات شوکه قافله شام بودی و آن وعده الهیه در حق آنها انجام یافت *

در آیت کریمه ﴿ الم غلبت الروم في اذنى الارض وهم من بعد غلبهم سيغلبون في بضع سنين لله الا هم من قبل ومن بعد و يومئذ يفرح المؤمنون بنصر الله ينصر من يشاء وهو العزيز الرحيم ﴾ تصریح فرمود . بر اینکه روم در ادنای ارض یعنی در زمین عرب مغلوب شدند . و پس از آن در ننگ زمانی بر فرس غالب آیند . چون فرس در آن زمان محوسی بودند و رومیان عیسوی بودند و مغلوب شدن اینها بمشركان نمیکرد رسید خوشحالی کرده مؤمنان گفتند که شما و عیسویان اهل کتاب هستید و ما و فارسین ایمان هستیم و کتاب نداریم و بزودی ما . نیز بر شما غالب خواهیم شد چنانکه برادران ما بر دران شما غالب آمدند . و آنکه که اسلامیان را اندوه

پیدا شد آیت کریمه نازل گردید که ﴿من بعد غلبهم یسفلون﴾ تا آنکه فرمود
 ﴿و یومئذ یفرح المؤمنون﴾ و چون آیه نازل شد ابن ابی خلف نام
 که از مشرکان بود بحضرت صدیق خلیفه نخستین تعرض جست
 که این کذب است و بیابان و کروگان بشدیم . که اگر این کار ناسه سال
 دیگر واقع شده نفر شترماده من بنودهم و کر نه تو بمن عطا کن .
 صدیق بحضرت پیغمبری عرضه داشت که اینگونه گفتگوی کروگان
 با ابن ابی خلف داریم . فرمودند معنی بضع سنین از سه سال تازه سال است
 و بدینوجب آئینجاب بر یکصد نفر شترماده نه ساله با پسر ابن خلف
 رهام بست . و او پس از برکشتن از غزوۀ احد فوت کرد و در سال
 هفتم غلبه رومیان بر فارسین اتفاق افتاد . و خلیفه صدیق از وارثان
 ابن ابی خلف شتر را گرفت و با مر پیغمبری آنها را تصدق کرد *
 و از اینگونه آیات که در آن زمان دلالت آنها بر اخبار آئینه قریب
 الوقوع آشکار بود و اکنون نیز در نزد اهل ادراک و آگاهی
 آشکار است در قرآن عظیم الشان موجود . و همچنین از خبرهای
 کاتبه و وقایع عظیمه در آن کلام مجز نظام لایعده ولا یحصی است *
 ﴿وعد الله الذین آمنوا منکم و عملوا الصالحات لیستخلفنهم فی الارض
 کما استخلف الذین من قبلهم ولیکن لهم دینه الذی ار نضی لهم
 ولیبدلنهم من بعد خوفهم انما یعدون فی لایمشر کون فی شیء﴾ *
 همچنین که تمامی این کارها بعد از حضرت خاتم انبیا بوقوع
 پیوست و خلیفه ها و جانشینان آنحضرت در زمین بقول مطلق استخلاف
 یافتند مانند جانشینان انبیای اولی العزم و صاحبان ولایت و سلطنت
 الهیه . و برقرار و استوار کرد دینی را که هر نضی است برای ایشان
 تا آخر ترجه آیات . و اگر کسی در خصوص مجزات و آتانی
 که دلالت بر اخبار از امور آینده دارد آگاهی کامل را طالب باشد
 رجوع بکتابهای مفصله و تواریح مضبوطه که در بیان مجزات خاتم انبیا
 و جانشینان آنحضرت است نماید . و علی الاجمال باید دانست که مجز
 از اهل عناد و لجاج احدی از خرد مندان در حقیقت اسلام و کلیه مجزات

حضرت فخر امام علیه الصلوة والسلام نمیتواند انکار بیاورد *
 ﴿ قَدْتِینَ الرِّشْدَ مِنَ الْغَى ﴾

﴿ معیار حقیم ﴾

میزان الحق در او آخر سخنان خویش آیاتی چند از قرآن
 که در خصوص اطوار بهشت و دوزخ و مانند آنها است آورده و گفت
 که بهشت محمدیان مجازی و جسمانی است . بدان طریق که هر لذت
 و عیش و عشرت نفسانی و جسمانی که قلب انسان میل بآن کند
 در آنجا یافت میشود . و واضح است که امید بچنین بهشت دادن
 آدمی را از تلاش بای قلب و نیکی افکار باز داشته یخواهشهای نفسانی
 قوت و قدرت میدهد . و اینگونه بهشت لایق تقدس خداوندی
 نیست . و در این مقام شرح و بسط میدهد سخنان خود را که بعضی
 از روی بی اطلاعی از اطوار الهامات و بیانات الهیه و بی خبری از موارد
 کلام و رموز مخاطب و مدلولات ظاهر الفاظ در همان آیات و غفلت
 از معانی حقیقه و روحانیه آنها آورده است *

و همچنین در ابطال امر قرآن عظیم الشان در فصل (۱) و (۳)
 کتاب مزبور عنواناتی چند آورده به بیانات ناقصه و نادر است
 خویش استدلالات بر مطالب خود بنماید که اغلب آنها از قبیل
 سخنانی است که بعینها بر خود او مردود است *

اگر چه همان بیاناتی که در این آخرین میزان در خصوص معجز بودن
 الفاظ و کلمات قرآنی که جهان و جهاتیان از او ردن مانند آن عاجز
 هستند و بودند و خواهند بود گفته شده . جواب تمامی اراضات او است
 و با وصف آن محتاج به هیچ گونه جوابی خاصه بر منکر معاند نتوانیم شد .
 ولی در بیان این مطالب که گفت آیات مزبوره لایق و سزاوار
 بحث نیست و تقاضای دل آدمی را رفع نمیسازد و برای فهمیدن کلیه
 مقصود مجملات قدریکه لازم است در این معیار بیاوریم *

بدانکه مطابق بودن احکامی بخند یا بعضی از قصه های انجیل
که در شریعت اسلام و در کلام الهی است با کتاب ظالموت و کبرا
وانجیل مسیح در نزد هیچ صاحب ادراکی اسباب ظن و قدح
بر شریعت طاهره یا آنچنان کلامی که بطور اعجاز دعوت براه خدای
میکند نتواند بود . اگر ظالموت و کبرا یعنی شرح مسنا و مجموع
شرح و متن یا انجیل عیسای سخن موافق با الهامات الهیه بنایورند نباید
آنها را بمحض انتساب بطایفه یهودان یا فرقه از عیسویان مردود
بداریم که این شیوه خفایت و شعار اهل شعور نیست *

بدانکه مسنا گابی است مشتمل بر روایات مختلفه از یهود و شرحهای
کتب مقدسه باعتقاد آنهاست که میگویند از جانب خدای در کوه
طور توریة بموسی داده شد و این روایات نیز با و اعطا گردید .
وموسی بهرون تعلیم کرد و بنوشع و البعازار آموخت و از ایشان
بانبیا رسید . و بنایب رسید یهودا حق دوش ~~یعنی مقدس~~ * و او
در قرن دوم میلاد مسیح در مدت چهل سال آن کتاب را تألیف کرد
که اکنون در نزد یهود معمول و معظم است . و این کتاب مسنا را دو شرح
نوشته یکی را در بیت المقدس در قرن سیم و دیگری را در بابل در قرن ششم
از میلاد عیسوی و نام این شرحها را * کبرا * نامیدند یعنی گال
که مقصودشان گال یافتن توریة است بسبب آنها و چون متن و شرح
در یکجا مجموع و منضم شد آنرا * ظالموت * گویند *

این کتابها را نصاری در نهایت دشمن میدارند و عمده سبب در این
دشمنی علاوه بر دلائلی که در این مطلب دارند این است که شمعون
نامی که میگویند صلیب مسیح را او برداشت و بدست او گرفتار
شد در طریق روایت و سلسله شد آن روایاتی که ماخذ کتابها است
واقع بوده است *

بدین سبب نباید يك کلمه از آن کتابها اعتقاد آورد . و چون
چگونگی بهشت و فرشتگان و سؤال قبر و هفت طبقه بودن جهنم و خبر
اعراف و شهادت دادن اعضای انسانی در روز قیامت بر گناهان

بنی آدم و همچنین آداب غسل و تیمم در جایی که آب نباشد و روزه
 داوی . و تبیین خیط ایض از خیط اسود که برای روزه و نماز صحیح
 وقت قرار داده شده است . و همچنین بعضی از حکایات و قصص
 انبیا که عیسویان بآنها معتقد نیستند و در قرآن تصریح بر آنها شده .
 و مانند اینها که در اسلام مسلم شده در کتابهای مذکوره یهودان
 نیز هست . پس باید قرآن و اسلام را انکار ~~کرد~~ بعلت آنکه
 باخیالات و اوهام ماموافقت نکردند و با کتابهای یهودان که مارا
 با آنها عداوت و دشمنی هست موافق آوردند *
 حالا بیاید بهمچنان مردمان مطلب حالی کنید و از معانی و ادواح
 الهامات نیز بایشان تعلیم نمایید . همین عناد و لجاح است که هر گونه
 فساد و تباهی را در روی زمین و در هر قرن از قرون در میان طوایف و ملل
 احداث کرد . و همان استنکار ظلمت مر نور را موجب ساری بودن
 کدورتها و نادانیها و مرضهای ظاهری و باطنی در جمله جهانیان
 شد و دین الهی مستور ماند و راه خدا متروک و انبیا و اولیا محجوب
 و مظلوم و مقهور شدند . ~~اگر~~ این گونه عنادها و انکارها نمیبود
 و پرده های بی انصافی و اعتساف را بر چهره متعصود الهی نمی کشیدند .
 و کار را بجای نمی رسانیدند که چهار ~~را~~ شرك و الحاد و جهالت فرا گیرد
 رحمة للعالمین را یا بشمشیر چه کار بود . به بینید و آگاهی جویند
 از وضع زمان جاهلیت که بعد از مسیح چها کردند . یهودان
 آنگونه کتابها را در مقابل عیسویان با اخبار و روایات صحیح و مزوج
 کرده موافق اوهام و افکار ناقصه خودشان تألیف کردند .
 عیسویان و علما در و غنکوی و کراه کنندگان یامید ریاست
 و بزرگیها علم دعوت را برافراشتند . و در آن میان بعناد یهودان
 شریعت را برهم زده آیین دیگر نهادند . و انجیلها ساختند و نامها
 نوشتند و هنگامها بر پا کردند . مجوسان در این بین که این اختلاف
 عظیم را در میان اهل کتاب دیدند برقص در آمدند و خشنودیهسا
 کردند . و از آنطرف مشرکان و بت پرستان و دیگر طوایف غیر

کتابه آنهمه هرج و مرج آنها را دیده آیین باطل خویش را استوار داشتند . تا کار بجایی رسید که از دین و شریعت بجز از اسم چیز دیگر باقی نماند . و آنکه هنگام پیداشدن ملکوت آسمان بر حسب بشارت یحیی و عیسی رسید و ناچار از شکستن شوکت باطل بشمشیر شد *

﴿ فوق الحق و بطل ما کاتوا یعملون ﴾

﴿ پطرس وصی عیسی در رساله خود میگوید ﴾ همچنانکه در میان قوم پیغمبران دروغگوی بودند در میان شما نیز معلمان دروغگوی خواهند بود که حتی عیسی را انکار کرده عقاید باطله مستحق برافت را به پنهانی ادخال کنند و برخوردشان هلاک عاجل را بیاورند و جمعی بیرو طریقهای مضرت آمیز آنها شوند و شما را از روی طمع با سخنان ساخته خودشان بجای امتعه گذارند *

منبای ~~کار~~ اسلام در امر دین بمخاصمه و عناد شخصانی نیست . و معلومست که در کتب و روایات اهل کتاب بل در کتب دیگر اهل ادیان سخنان حق و صواب هست که موافق با الهامات الهیه است . پس جمله آنها را مصدق و مقبول باید داشت . و آنچه را که مخالف با آیین توحید حقیقی و نالایق بحضرت احدیت و مقربان درگاه الهی است که بهوهای نفسانی و از آنار و حیهای شیطانی است چنانکه میفرمایند ﴿ وان الشیاطین لیوحون الی اولیائهم ﴾ جمله آنها را مردود و غیر مقبول باید دانست *

﴿ کلام ربانی ﴾

لزم تناسب مدرک را بامدرک اساس ادراک خویش کن و از این یک باب هزار دراز علم را بر روی خویش کشوده دار *

کلام قدیم الهی که بتوسط خلیفه الله علی العالمین پیغمبر مبعوث بر هدایت جمله کائنات در میان امت ودیعت الهیه است . بلسان فصیح احکام دین مبین را بیان میکند . و اطوار و آداب شریعت مقدسه را

توضیح میفاید و از اطوار دنیا و عقی و از اوضاع بهشت و دوزخ آگاهی میدهد *

يك كفه جامعه سخن میگوید و شنوندگان بلغتهای گوناگون هر کسی بلسان خویش معانی آنرا درك نمایند و اهل ادراك را در این معنی عجب افزاید *

آنچه در ﴿ باب دوم ﴾ از اعمال حواریان از انجیل در عید الخمسین شنیدی که روح القدس بواسطه لسان آتش محبت از اثر آواز آسمانی مجمع حواریان را اطاطه کرد . و آنها را بر نمود و بسخن گفتن آغاز کردند . و هر کس از حاضران سخنان ایشان را می شنید و حیران و عجبناك میکردید . و در این باب سخنان می گفتند و بیگانگان استهزا میکردند و نسبت مستی را بایشان میدادند . بجهله اینها ظهوری بود از آیات قرآنی که در آن زمان بحواریان مسیحی جلوه کر شد *

﴿ هر دم بلباس دگر آن ماه برآید ﴾ ای برادران چرا چشم بلك روحانی را باز نمی کنید که حال منکران قرآن را و استهزا کنندگان بر آن را مشاهده نمایند . و بدانند که اینان همان استهزا کنندگان بروح القدس و حواریان هستند که اکنون بلباس دیگر بیرون آمده اند همچنانکه روح القدس و صدای آسمانی بظهور دیگر درآمد *

این است معنی آنچه انجیل گفت که بسیاری از پیشی گرفتگان واپس روند و بسی از عقب ماندگان پیشی گیرند *

﴿ حضرت علی میفرماید ﴾

لنبلبن بلبسة و لنغر بن غریلة و لنساطن سوط القدس حتی یصیر استقلالکم اعلامکم و اعلامکم اسفلکم و لیسبقن سابقون کانوا قد قهر و ایاقصر من قاصرون کانوا قد سبقوا *

مکتول نشوری که اینها عیسی و انجیل و حواریان را بطاهر افطه تصدیق کردند که موسائیان نیز به سخن در حق کایم خدای اذعان

آوردند *

﴿ وكل يدعى وصلا بليلي * ويلي لا تغفلهم بذاكا ﴾

الحاصل چون (میزان الحق) سخن از بیانات قرآنی که در خصوص بهشت و دوزخ و مانند آنها است بمیان آورد و لازم بود از اطوار معانی کلام الهی شرحی در این نامه آورده شود . لیکن حیف از آن معانی است که بکوش مستمع بی انصاف برسد و موجب مزید حیرانی و جهالت او گردد بل بر تمسخر خویش بیفزاید . مع هذا برای نمونه تنها يك لغت را در خصوص آیتی از آن کلام حی و قیوم برای تویساوریم تا آنکه بدانی روح القدس از منطق حواریان چگونه بیانات گوناگون را آشکار کرد *

بیچاره مؤلف از اسلامیان شنیده که قرآن هفت یا هفتاد معنی باطنی دارد . و چنان دانست که اگر يك معنی را بکیریم معانی دیگر غیر مقصود خواهد بود . و ما سابقا اشعاری بر این مطلب ~~کردیم~~ و اکنون نیز کیفیت ذو وجوه بودن آرا کفیم . واضح است که جمله معانی غیر متاهیه قرآن که کلیات آن بر حسب طبقات موجودات هفت و بلا حفظ ظهور اطوار عشره در هفت هفتاد شود مقصود است و اگر اینگونه نباشد کلام حی و قیوم نیست *

اگر چنانچه آیتی در حق يك قوم و یا يك امری نازل گردد و بعد آن قوم بمیرد و یا آن امر بانجام رسد و آن آیت بسبب تمام شدن آن قوم یا گذشتن آن امر بلامعنی و بلا حکم بماند . قرآن حی و قیوم نخواهد بود . ولیکن قرآن حی است و شجره طیه الهیه است که اول آن بر آخر آن جاری است *

﴿ تؤتی الکها کل حین یاذن ربها ﴾

در آیت کریمه ﴿ والسماء رفعها ووضع المیزان ﴾ يك معنی ظاهری تحت اللفظی برای اهل ظاهر است که آنها بجز از لفظ را نمی فهمند زیرا که کفیم تناسب در میان مصدرک بامدرک لازم است ولی در نزد اهل حقیقت و روحانیان قواعدی در تفسیر قرآن هست که آن را

عوام اسلامیان بدون تعلیم ندانند تاچه رسد بآیاتی که از لفظ ولغت و حدود کلمات آن آگاهی ندارند . و نمی دانند اطوار آنرا از محکم و متشابه و مطلق و مقید و خاص و عام و مجمل و مفصل و اضممار و اظهار و ککایات و اشعارات و حقایق و مجازات و مقدمات و مؤخرات و منقطع و معطوف و حرفی را که بجای حرف دیگری است و الفاظ عمومی که معانی مخصوصه از آن مقصود است و بالعکس . و مطالب و مقاصد ی را که بعضی از آنها در یک سوره است و بعضی دیگر در سوره دیگر . و اطوار نسخ و منسوخ و آیاتی که نیمه از آنها منسوخ است و باقی آن غنبر منسوخ . و آیاتی که نصف آنها خطاب بقومی است و نصف دیگر بدیگران . و آیاتی که از قبیل *یاک اعنی واسمعی* یا جاری است . و آیاتی که لفظ آن برای قومی وارد است و معنی آن برای اقوام دیگر و آیهایی که لفظ آنها مفرد و معنی جمع است و بالعکس . و آیاتی که مخصوصا در حق یک سرور از سروران دین و آیاتی که عمومیت بر دیگر جانشینان پیغمبر دارد . و آیاتی که در حق ظالمان و منکران و اطوار آنها تا هنگام ظهور دولت حق و آمدن قائم آل محمد و مسیح کلمه الله و مانند آنها که تمامادر ظاهر امور جاری است *

پس نمی دایم باین حال حقایق و ارواح را همچنان کسی باوجود کوش عتادی که همراه او باشد چگونه خواهد فهمید . مگر آنکه کوش حیوانی را فروخته و کوش مناسب بادراله حقایق و ارواح الهیه بیسورد *

﴿ و السماء رفعها ﴾ *سماء یک* معنی حقیق آسمان پیغمبری و فلاك نبوت مطلقه مخاطب لولا . واسطه ایجاد افلاک است علیه الصلوة والسلام . خدایتعالی باقتضای مصالح بسیار و اجرای آیین اختیار و امتحان آن آسمان نبوت الهیه را از میان مردم برداشت و برتری داد . زیرا که عالم بشری عالم ادنا و مقام نقصان کرفت آفتاب بود که بجهت تکمیل جهان آن ملکوت آسمان چنانکه بینی و مسیح مرده آنرا دادند در عالم بشری ظاهر آمد *

﴿ از بشری رسته بود باز برای بشد ﴾
 ﴿ تا بکمال آورد پایه نقصان گرفت ﴾
 ﴿ و وضع میزان ﴾ در این جهان میزان دو کفه کتاب الله و عترت را
 گذاشت و بامر خدای سبحانه جهانیان را مأمور بر ترازو بستن بر آن
 میزان و مراجمت کردن بآن فرمود و فرمود *
 ﴿ انی تارک فیکم الثقلین کتاب الله و عترتی ﴾
 ﴿ ان نضلوا بعدی ما ان تمسکتم بهما ﴾
 مقصود از عترت و اهل بیت همان اسرورهای بشارت داده شده بر ابراهیم
 است چنانکه پیشتر بیان آن را شنیدی . و اگر دل آگاه داری امر اسلام
 بسی آشکار است *
 این وجه یکی از وجوه معانی آیت قرآنی است که بجهة نمونه آوردیم
 و اگر مؤلف را استعداد شنیدن بودی در معنی آیاتی که برای بیان
 انههار از بعضه بهشتی وارد گردیده است بیانات نفوذ باریک را
 میا وردیم *
 ﴿ خدا فرمود ﴾
 مثل الجنة التي وعد المتقون فیها انههار من ماء غیر آسن و انههار
 من لبن لم یتغیر طعمه و انههار من خمر لذة للشاربین و انههار من عسل مصفی
 و لهم فیها من کل الثمرات و مغفرة من ربهم *
 میگوید این آیات منافی باشان خدایی است و همه لذات جسمانی است
 که انسان را از سلوک حقیقی باز میدارد *
 کاش این بیچاره اقلاصدر آیت کریمه را بنظر میا وردی که میفرماید
 ﴿ مثل الجنة التي وعد المتقون ﴾ که چون خطاب ظاهر با جسمانیان است
 باعلا درجه بیان از عالم جسمانیان برای بهشت مثال آوردند .
 و پس از آن فرمودند ﴿ و مغفرة من ربهم ﴾ با آنکه در بهشت کما نیست
 و بدین کلام اشارت بمعنی باریکی آوردند . و اگر بخوایم یکی یکی آیات را
 در اینجا تفسیر کنیم و ظاهر و باطن آنرا بشدرا درک خود و مستمعان آن بیان
 نمایم دفترهای بسیار باید بنویسیم و مقدمات چند ترتیب دهیم .
 و جنت را بدو قسم کرده هم بیان احوال جنت دنیا را که قرارگاه پدر ما آدم

علیه السلام بود چنانکه در باب دوم سفر تکوین در خصوص آن گفت که خدا جنت عدن را در فلان جای کاشت و آدم را که آفریده بود در آنجا گذاشت. و نیز بیان حال جنت آخرت را بیاوریم ولی از وجوه باطنی در آنها مزبوره که مثال جنت موعوده است مجملی برای برادران ایمانی مذکور داریم اگر چه یسکانه را نصیبی از ادراک آن معانی نباشد *

﴿ چهار نهر ﴾ در طبق چهار نهر دنیا است که در توریة در ذیل ذکر بهشت آدم علی نبینا وعلیه السلام تعداد کرد *

﴿ چهار نهر ﴾ معنوی و روحانی از چهار رکن قبه ﴿ بسم الله الرحمن الرحیم ﴾ جاری میشود بجریان روحانی *

﴿ نهر نخستین ﴾ ماء خالص غیر آسن از میم بسم جاری است و در زمین بهشت شعبها از آن منشعب گردیده و حوضها پر شده است *

﴿ نهر دوم ﴾ ابن یعنی شیر کو را که طعم آن تغییر نیافته است و در اصل فطرت باقی است از هاء الله جاری است *

﴿ نهر سیم ﴾ خراست لذة للشاربین که از میم رحمن جاری است *

﴿ نهر چهارم ﴾ عسل مصفی از میم رحیم جاری است *

عرش خدای سبحانه که بر جایت خود بر آن استوا و استیلا دارد از چهار نور که مبداء جلله انوارند ترکیب شده است ﴿ نور ابض و نور اصفر و نور احمر و نور اخضر ﴾ که تمامی الوان اصولا و فروما از آن چهار حکایت آوردند و مظهریت جستند. کلهها و ریاحین خاکیان را که در گلستانها و صحراها بینی از نهایات آثار آن کلههای معنوی است *

﴿ قوس الله ﴾ که در هنگام نصفه هوا با مدن باران و میل آفتاب از وسط السماء بواسطه انعکاس آفتاب در آینه هوا بر حسب موقع ظاهر شود از همان چهار رنگ که از عرش با آفتاب رسید و در شعاع آفتاب غیر مرئی شد در آن قوس ظاهر آید *

حاملان چهار رکن عرش خدای که مصدر آثار چهار کافه اطوار خلقیه است یعنی ﴿ خلق و رزق و موت و حیوة ﴾ چهار ملاک است. جبرائیل و میکائیل و عزرائیل و اسرافیل *

در قبه مقدسه ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ سه ملاک رئیس است
وقبه عرش را که مجل و محل اجتماع آثار آن قبه مقدسه است چهار رئیس
میباشد بتفصیلی که ذیلا می نگاریم *

﴿ رئیس اول ﴾ روح القدس است که سروران دین در حق آن
فرمودند روح القدس فی جنان الصاقوره اول من ذاق من حداثتنا
الباکوره *

﴿ رئیس ثانی ﴾ روح من امر الله است که در قرآن فرمود
﴿ یسئلونک عن الروح قل الروح من امر ربی ﴾ *

﴿ رئیس ثالث ﴾ نفس الله است که عیسی گفت ﴿ ولا اعلم ما فی نفسك ﴾
هنگامیکه خدای فرمود یا عیسی تو گفتی که مرا و مادر مرا دو خدای
قرار دهید بغیر خدای تعالی عیسی گفت اگر گفته باشم تو دانسته
باشی که تو بر آنچه در ذات من هست عالمی و من دانایستم بر چیزی
که در نفس تست . و سابقا معنی نفس الله و روح الله و ذات الله و بیت الله
و مانند آنها را بیان کرده ایم . و این نفس مقامش بالاتر از روح است *

﴿ رئیس رابع ﴾ روح علی ملائکه الحجب است که بیان این
ارکان و رؤسای آنها و شرح اطوار و مناسبات و مقامات آنها در این
مختصر مناسب نیست . و در کتب علمای اسلام و بزرگان دینی مبین
مبین است . و مخفی نمائد که رئیس کل و زعیم جله رؤسای اربعه
مذکوره روح القدس است که نخستین موجود از روحانیان از عین
عرش است و اول کسی است که میوه نور را از باغ اولیا در جنان
صاقوره یعنی اعلی درجه بهشت چشید *

﴿ چهار نهری ﴾ که خدای بهشت خود را بد آنها مثل داشت در جله
عوالم غیبیه و شهودیه بظهورات مختلفه و اطوار غیر متاهیه ظاهر
کردید . بعلم اینکه بهشت خدای ظهور مقامات و علامات
الهیه است که در تمامی موجودات بر حسب استعداد مراتب آنها
جلوه کر کردید *

﴿ و مقامات و علامات التي لا تعطیل لها فی کل مکان يعرف بها من عرفك ﴾

همچنانکه ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ که اسم اعظم الهی است در هر عالمی از عوالم وجود لفظاً و معنایاً و ذاتاً و صفة باطوار کونا کون ظاهر گردد انهار جاریه از کلمات چهار گانه آن نیز بتعدد مراتب موجودات و اطوار افراد کائنات تعدد خواهد داشت .
و همین چهار است که سر آن در موجودات و اشیاء جاری و با همه جای ساری گردید *

ارکان عرش و حاملان عرش و الوان ارکان عرش که مبدأ جله انوار و روشنائیها و اصل همه الوان و رنگها است . چهار است *
بیت المعمور که در محاذات عرش رحمانی و مظهر آثار فیوضات ربانیه است و مکان روح الله عیسی است . مربع الارکانست *
خانه کعبه که مطاف آدم ابوالبشر در محل آن شد و بتعلیم جبرائیل اعمال و مناسک حج را با آداب اسلام در آنجا بجای آورد و آن صفی الله در صفا و مرتبه در مروه ایستادند و در عرفات همدیگر را شناختند . و آن خانه بدست خلیل الرحمن ابوالانبیاء والمرسلین و اسمعیل پدر پیغمبر آخر الزمان بنا کرده شد . و اکنون قبله اسلامیان و مطاف طوایف ایمانیانست .
مربع الارکان است . و آن خانه خدا در محاذات بیت المعمور است *
اساس دینی خدا که اسلام است . کلمات چهار گانه است که از ﴿ تسبیح و تحمید و تهلیل و تکبیر ﴾ خدای آگاهی دهد * سبحان الله *
والحمد لله * و لا اله الا الله * والله اکبر *

ارکان دین و ایمان حقیقی چهار است ﴿ توحید * و نبوت *
و ولایت * و تولای و تبرای ﴾ لا اله الا الله * محمد رسول الله * خلفاء رسول الله اولیاء الله * اولی من والوا و اعادی من عادوا *
همچنین است اطوار ظاهریه که در این عالم جسمانی است مانند چهار بودن عناصر * و چهار بودن طبایع * و چهار بودن فصول سال *
و چهار بودن کلیات رباع * که صبا و جنوب است و دبور و شمال *
توحید خدای سبحانه بر چهار گونه است که ذیلا مینگارم *
﴿ توحید ذات ﴾ از آیت کریمه ﴿ لا یغخذ والیهین اثین انما هو اله واحد ﴾ *

﴿ توحید صفات ﴾ لیس کثله شیء وهو السمع البصر *
 ﴿ توحید افعال ﴾ هو الذی خلقکم ثم رزقکم ثم یمیتکم ثم یحییکم
 هل من شرکائکم من یفعل من ذلکم من شیء سبحانه وتعالی
 عما یشرکون *

﴿ توحید عبادت ﴾ فمن کان یرجو لقاء ربه فلیعمل عملاً صالحاً
 ولا یشرک بعبادة ربه احداً *

راهبی از راهبان نصاری نجران ازین باتفاق زن راهبه خدمت
 ﴿ سرور هفتمین ابو ابراهیم موسی روحی له الفداء ﴾ آمد و برای
 شرفیابی از حضرت ایشان استبدان کرد و بفردای آنروز رخصت
 قبول یافت . پس بخدمت آنجناب رسید و از مسائل و مطالبی که داشت
 سؤال کرد و آخر چیزی که پرسید این بود . که خبرده مرا از چهار
 حرفی که در آسمان است و از تفسیر کننده آنها و از چهار حرفی
 که بر زمین نازل شده است . فرمودند چهار حرف اولی ﴿ بقاءم
 آل محمد ﴾ نازل گردد و تفسیر کننده آنها اوست و نازل شود برا و آنچه
 بر پیغمبران نازل نکردید . و اما چهار حرف دومی را برای تو بیان
 کنم پس ﴿ نخستین آنها ﴾ لا اله الا الله است باقی ﴿ و دومی
 آنها ﴾ محمد رسول الله است مختصاً ﴿ و سیمین از آنها ﴾ خلفا
 و اولاد پیغمبر است ﴿ و چهارمین آنها ﴾ ایمان آورندگان و تابعان
 ایشان است . که ایشان از ما هستند و ما از رسول خدا و رسول الله
 از خدای سبحانه است . پس راهب بهمان چهار کلمه ایمان آورد
 و شهادت داد و در حق مؤمنان بطهارت و پائی کواهی کرد و گفت .

وانهم المطهرون المستبدلون ولکم عاقبة الله والحمد لله رب العالمین *
 پس آنجناب ایمان او را پذیرفت و یکدست لباس مر آن راهب را خلعت
 داد . یعنی جبه از خز باقیمت و پیراهنی از پارچه قوهی و یک طبلسان
 و یک پیکمه و یک کلاه سر که در حدیث بعبارت قلنسوه وارد است .
 آنکا نماز پیشین را بجای آوردند و مر راهب را فرمود خسته نمای
 عرض کرد اختفت فی سابعی . و چون کتاب حدیث را حاضر

نداشتم حدیث را تماما در اینجا نیاورده اکتفا بر محل شاهد کردم *
 و از این فقره آخری واضح است که امر خسته در میان خواص عیسویان
 معمول بوده است اگر چه بعثت تغییر دادن معلمان دروغگوی
 که در شریعت موسی و عیسی بدعتها نهادند متروک شده بود *

الحاصل بیان جمله * اطوار نهرهای چهارگانه که برای بهشت جسمانی
 از اطوار انهار جسمانیان مثال آورده شد در این مختصر نخواهد
 گنجید . و جمله * این انهار در هر مقامی از مقامات مثالی از برای
 بهشت خدایی است که در حق آن فرمودند *

﴿ فیها ما لا عین رأّت ولا اذن سمعت ولا خطر علی قلب بشر ﴾
 پس بهشت خدا را منحصر بیک گونه بهشت نباید کرد . که هشت
 درجه بهشت در عالم جسم است و مطابق عالمهای هشتگانه که انسان
 مختصر از آن عوالم است و آنها . فؤاد است . و عقل . و نفس .
 و روح . و طبیعت . و ماده . و مثال . و جسم *
 چون اهل دوزخ را از مرتبه فؤاد که آیه الله است نصیبی نیست
 و فؤاد در دوزخ معذب خواهد شد این است که طبقات جهنم
 هفت گونه شد اعاذ بالله منها *

و این تفصیل در سلسله عرضیه در مقام اجسام است و اگر نه از مراتب
 سلسله های طولیه نه ماها توانیم فهمید و نه بیان آنرا توانیم کرد
 و بهشت آنجا از ادراک حواس ظاهره و باطنه ماها بالاتر است .
 بعثت اینکه آن عوالم ربوبیت است نسبت به عالم ظاهر و مقام مؤثر را
 آثار درک نکنند . که میان مدرک و مدرك از وجود مناسبتی
 ناچار است . و آنچه در عوالم سفلیه دیده شود از قبیل حکایت و نمونه
 خواهد بود . و بیان سلسله طولیه و عرضیه را باجمال در معیار
 ششم از میزان اول آوردیم و در کتب مفصّله ایمانیان بتفصیل
 آن آگاهی توانی یافت . ولیکن اینقدر باید دانست که همان انهار
 از بعثه در عوالم طولیه نیز موجود خواهد بود بعثت اینکه معطی
 فاقد نتواند شد و این مطالب در حکمت الهیه مبرهن است ولی انهار

هر مقامی از نسخ آنجا است .
 بالجملة معنی آیات را هر کسی بقدر ادراك خویش و در خور استعداد
 حواس خود تواند فهمید . و بافتهای مختلفه و زبانهای گوناگون
 سر ملك و ملكوت و جبروت را و اطوار احكام ناسوت را از يك كلام
 بیان میفرماید و منكر انش امتهرا میکنند و نسبت صرع و مستی
 بوی دهند *

﴿ ونزل من القرآن ما هو شفاء ورحمة ﴾

﴿ للمؤمنين ولا يزيد الظالمين الا خسارا ﴾

برادر من تو که از عالم اجسامی و هنوز تکمیل نشدی چون خدای
 بخواند مثلی از بهشت برای تو بیاورد بجز اینکه از عالم ادراك تو سخن
 گوید راهی نیست . و اگر غیر این باشد خلاف حکمت خواهد بود .
 همانا مانند تکلمات پدر است بلا تشبیه که با طفل خویش کند و او را بزبان
 او و بانداز ادراك او تطلیف و تربیت نماید و از عالم او با او رفتار و گفتار
 آورد . چون بخواند او را رفتار آموزد دست او را گرفته
 بلمحه و حالت او را ﴿ تی تی پانی ﴾ گوید و چون قدری
 بزرگ شود خواست که او را بتعلیم علوم و فنون ترغیب نماید بوعده ها
 و امید واریها از عالم او سخن گوید و لبها سهای رنگین بوی وعده کند
 و بوی پوشاند پول میدهد و خواهشهای ناقصانه او را تماما
 اجرا میکند *

طفل شیر خواره که هنوز دندان نیاورد و قوای او قوت نکرده
 غذاهای لطیفه را نتواند خورد . مادر او غذاها را ترجمه کند یعنی
 شیر نموده موافق طبع و قوای او سازد و بوی دهد *

﴿ كلم الناس على قدر عقولهم ﴾ و ما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه
 پیغمبران و اولیا بمنزله پدران و مادران جهانند و رفتار ایشان باجهانیان
 مانند رفتار آباء و امهات و مرضعات با طفل باشد . این است که اقوام
 و امم در فهمیدن مقصود از بیانات و رفتارهای انبیا و اولیا قاصر
 مانندند . و اهل تلبیس برای ابطال دین و شریعت که باقتضای مصالح

و حکمتهایی که بعضی از آنها را شنیدی مطلق العنان در اغوا و اضلال بودند هر گونه فساد و تباهی را در میان آن ناقصان شایع و ذایع کردند . و آنها را ضایع و گمراه نمودند و بدین خانه رنگین دنیا آنها را مغرور داشتند *

❁ همه اندر زمن بتو این است ❁ که توفیقی و خانه رنگین است ❁ پس مر خرد مندان را پو شنیده نیست که بیانات الهامیه الهیه در احسن ترتیب و اکمل بیان بجز در قرآن عظیم الشان پیدا نخواهد شد . و اگر بخوایم از سخنان ناشایست و نسبتهای غیر لایق و مجعولاتی که از روی هواها و شرارتها در کتب متداوله در دست یهودان و عیسویان دروغین مندرج کرده اند بتفصیل در این نامه بیاوریم سخن بدرازی کشد . اگر چه برخی از آن پیشتر مذکور شد . ولی زاید نیست که فقرات دیگر را که اکنون در نظر داریم بخواه اجمال در اینجا بیاوریم . تا معلوم گردد که آیا آن کتابها شایسته خدایی خدا هستند . و مناسبت بعالم وحی و الهام آسمانی دارند . یا آنکه بعضی از روی هواها و شرارت برادران شریر کتابهای مقدسه را با آن قالب ریخته و آورده اند . پس در معیار دیگر مجملی از آنها را بنکاریم *

❁ معیار هشتم ❁

❁ در معیار سیم از میزان سیم ❁ حکایت نسبت زنا کردن لوط علیه السلام را با دختران خود در حالت مستی شنیدی و اولاد آوردن آنها از پدر خودشان را از توریة شنیدی و میدانی که ممنوع بودن شراب نیز خصوصاً افراط آن در همین انجیل و توریة مصرح است و لوط را بطرس وصی عیسی در رساله (۲) خود چنان تمجید کرد . که لوط صالحی که از معاشرت شهواتناک فاجران بیزار است و چست آن مرد صالح که در میان آنها بود و کردارهای حرام آنها را میدید و می شنید همه روزه بر خود جفا کشید .

عاشق شدن داود علیه السلام که صاحب زبور است بر زن اور یا نام
و آوردن اورا بنخانه اش و زنا کردن با او . و سهل است شوهر اورا
بمعکه جنگ بیک بهانه فرستادن و بسر عسکر در جزو نوشتن که این
مرد را بکشتن بده . و کشته شدن آن بیچاره بحیله داود الهیاذ بالله
مفصلا در معیار مذکور مذکور شد . نیز در آنجا از توریة حکایت
بت پرستی و ارتداد سلیمان علیه السلام را و مخالفت اورا با امر خدای و ناپای
دل اورا که با کمال بی شرمی نوشته اند ذکر نمودیم *

﴿ در فصل فہم سفر تکوین توریة است ﴾ نوح شراب خورد
و مست شد و در چادر خود برهنه خوابید و حام عورتین پدرش را
دیدہ، برادرانش گفت سام و یافت پوشاکی برده عقب عقب رفته
اورا ستر عورت کردند . نوح از خوار افاق یافت و از این تفصیل
آگاهی جست آنکہ کنعان پسر حام را لعنت کرد و گفت او شدہ بندگان
برادرانش باد . و سام را دعا کرد و گفت کنعان مرا اورا بنده باد و ما تنہا این
سخن را در حق یافت گفت این است ملخص آنچه در فصل مزبور آورده اند *
عجب است کہ گاہ را حام کرد و کنعان پسر او ملعون و مطرود
و بنده شد خوب عدالتی است آفرین بر اینکونہ پیغمبر میداتم این
توریہ نویس چرا یک نکته دیگر را علاوه بر مقال نکرد کہ این دعا و نفرین
نوح در حالت خمار بود و کرنہ پسر را بکنشہ پدر نمیگفتی . و این
همان نوح است کہ در انجیل خودشان از قول بطرس اورا واعظ
را ستکاری نامیدہ است عجب را ستکاری و عدالت است آری شایستہ
خدایی آنکونہ خدایی کہ اینان فہمیدہ اند اینکونہ گاہہا است
و آنچنان پیغمبران است *

﴿ در فصل دوازدهم سفر مذکور است ﴾ کہ چون ابراہیم
علیہ السلام نزدیک بمصر شد بر زن خود سارہ گفت کہ تو زن خو بروی
زیبا هستی و میداتم اگر مصریان بدانند کہ تو زن من هستی بطمع تو مرا
میکشند تو بگوی کہ من خواہر ابراہیم هستم مصریان اورا دیدند
و بیادشہ خبر بردند و سارہ را بیادشہ بحریم سرای خویش برد . و با ابراہیم

بخطرات او محبتها کرد و خدا بجهت زن ابراهیم بر پادشاه و خانه او بلاهای
 بزرگ انداخت و پادشاه از او دست برداشته بایراهم تسلیم کرد *
 به بیند چه میکنند و الهامات الهیه را چگونه میدانند . آیاماند
 این کار را از شخص بی عاری که فی الجمله ناموس و غیرت داشته باشد
 میتوان روا دید . حال آنکه ابراهیم علیه السلام از پیغمبران اولو
 العزم است و خلیل خداوند غیور توانا است . عجب است که ابراهیم
 ساره را بدر و غکویی امر کرد و او نیز دروغ گفت . و مانند این
 دروغ را بایراهم و ساره در جای دیگر نسبت داده اند چنانکه در سفر
 مذکور در فصل بیستم است که ابراهیم بسمت ایل جنوب رفته
 در مابین سور و قانس سکنه کرد و در جرار اقامه نمود و در حق ساره گفت
 که این خواهر من است . ملک جرار را فرستاد و ساره را از او گرفت .
 و شبانگاه خدای در خواب بر ملک آمد و گفت بجهت این زن که گرفتی
 خواهی مرد یعنی مرگ ترا دریابد زیرا که او زن شوهر دار است .
 تا آنکه ساره را بایراهم پس داد و ملک ابراهیم را مخیر کرد
 که در هر جای از ملک او بخواهد بنشیند . و ساره گفت اینک هزار
 مثقال نقره به برادر تو دادم . و در ضمن این تفصیل است که چون
 ملک از ابراهیم پرسید چرا دروغ گفتید که این خواهر تست ابراهیم
 گفت از ترس اینکه مبادا او را از دست من بگیرند این دروغ را گفتم
 و نیز این خواهر مادری من است *

حالا خبر ندارید از کتابی که ولیم اسمیت نام پروتستان در شرح
 احوال انبیا از آدم تا یعقوب علیهما السلام نوشته و در سنه (۱۸۴۸)
 عیسوی آن کتاب را که بزبان اردو است در هندوستان چاپ کرده
 اند . و چه من خرافات در آن کتاب در حق انبیا نوشته است که آدم
 توبه نکرد . و حال ابراهیم تا هفتاد سال معلوم نبود بعات اینک
 در میان بت پرستان نشو و نما کرد و زیادهای عمر او با آنها گذشت .
 و معلوم میشود که پدر و مادر او خدای حق را نمی شناسند .
 و دور نیست که خود او نیز ستایش بت را میکرد . تا وقتیکه خدا

بر او ظاهر شد و او را از انبای زمان منتخب داشت و او را به بندگی خویش مخصوص داشت *

در فقره ابراهیم و ساره میگوید بساهست که ابراهیم چون در دفعه اولی انکار از زوجه خود کرد در پیش خود گفت که دیگر همچنان کاهی را نخواهم کرد لکن بار دیگر بدام شیطان افتاد بعزت غفلت خود که حاصل داشت *

مؤلف مزبور در آن کتاب نوشته است که ممکن نیست ابراهیم در نکاح کردن ها جر کاهکار نباشد . زیرا که او خوب میدانست سخن مسیح را که در انجیل است که خدای مردم را ذکور و انثا آفرید و بدین جهت است که مرد پدر و مادر خود را ترك میکند و بر زوجه خود انصاف میجوید و هر دو جسد واحد شوند *

این مؤلف فراموش کرد که کاهی دیگر بکردن ابراهیم بگذارد . زیرا که او مانند اینکه قول مسیح را میدانست قول کلیم را نیز که هر توریة است میدانست . که میگوید * خواهر خود را خواه از پدرت باشد و خواه از مادرت در خانه تو متولد باشد یاد را خارج بزی قبول نکن * و نیز میگوید هر کس تزویج کند با خواهر خود که دختر پدرش باشد یا خواهر خویش را که دختر مادرش باشد و صورت آنها را بیند یعنی زدیگی با آنها کند . پس عاری است بزرگ و هر دو یعنی مرد و زن در پیش روی قوم خود شان باید بقتل برسند . بجهت اینکه عورت برادر خود را کشف کرد پس گاه آنها بر سر آنها وارد شود *

یعنی کردن هر دو را باید زد و همچنین موسی گفت ملعون است کسی که با خواهر پدری و یا مادری خود بخوابد . مؤلف مذکور را نمی داند چرا از این گاه فراموشی آورده در آنجا ذکر نکرد . که بکلی جله پیغمبران را که از نسل ابراهیم هستند العیاذ بالله اولاد زنا کنند . و آیین بی دینی را اساس محکمی بگذارد . این کتابها را که سلفهای اینها مغشوش کرده مضامین شرك و ناپاکیها را

در آنها مندرج داشته و نام آنها را کتب مقدسه گذاشته کفایت
در اجرای مقاصد و مفاسد نکرد . کذشتگان بنیان را
ساختند و آنقدر بیکه توانستند کردند . و اینان اکنون تکمیل آن بنا را
می کنند *

✽ در میزان سیم ✽ کیفیت نسبت زنا کردن لوط را باد خنزان
خود و تولد مواب را از دختر بزرگ و تولد موایسان . از او و زاییده
شدن بن عمی از دختر کوچک و پدر شدن او بر عمانیان شنیدی .
اکنون در نسب بعضی از انبیا نظر کنیم و بدانیم که از کتب مقدسه
چگونه تقدیس انساب پیغمبران را میکنند *

✽ در آغاز انجیل متی ✽ که میگوید کتاب نسل عیسی مسیح بن داود بن
ابراهیم است . وجد داود را عوید می شمارد و مادر عوید را عوث
موایه است . پس جده بزرگ داود از آنگونه نسل زنایی که پیغمبری
یاد خنر خود در حال مستی کرده باشد خواهد بود . و نیز در آن فصل
نسب مسیح رجعم بن سلیمان بن داود را آورد . که این رجعم را
نیز مادر عمانیه بود چنانکه در ✽ فصل چهاردهم ✽ سفر ملوک
اول از توریة است . پس نسب عیسی مسیح العباد بالله از دو جهة
منتهی با اولاد زنا تواند شد . با آنکه موایسان و عمانیان بنص توریة
داخل جماعت الهیه نتوانند شد . چنانکه در سفر استنا است یعنی
توریة منی و در فصل (۲۳) که هر کس عمانی و موایی باشد داخل
جماعت رب نخواهد شد . تاده دهر نیز داخل جماعت رب
نخواهد شد *

یعنی الی الابد این حکم در حق ایشان جاری است . و چون
واضح است که در نسب نامه خصوصاً در نسب مسیحیه بنص انجیل
انساب مادری معتبر است . بعلم اینکه اگر مسیح از طرف مادر اتصال
بداود و اسحق و ابراهیم نداشته باشد او را مسیح بن داود
بن اسحق بن ابراهیم نمیتوانیم گفت . و از کتب آسمانی
بر حقیقت او استدلال نتوانیم کرد . چنانکه رهان بزرگ عبسویان

در این مقام همین کیفیت ترتیب تناسل آنجناب است . و در
❁ فصل اول انجیل متی ❁ تضریح بآن کرد . و صاحب میزان
الحق در صفحه (۱۷۹) و (۱۸۰) شرح و بسط در این
مطلب داده و میگوید . خدا بآبراهیم گفت که عهد خود را با اسحق
و ذریت او ثابت میکنم . یعنی آن پیغمبر بزرگ و رهاننده موعود
از اولاد اسحق ظهور خواهد یافت نه از اولاد اسماعیل . پس
انتساب مادری عیسی بدآود و اسحق این همه شرافت را برای
او آورد و اینگونه انتساب معتبر شد . فعلی هذا موایبان و عثمانیان
داخل در نسب مسیح شوند و داخل در جماعت رب شوند بطوریکه
کشفته شد . بلکه داخل در نسب پسران خدا شدند که داود
و سلیمان نیز با اعتقاد اینها پسران خدا بودند نهایت عیسی ابن الله
وحید است *

سبحان الله چگونه شد که آنگونه نسل زنا که توریة الی الابد دخول
آنها را در جماعت الهیه انکار کرد داخل بر آن جماعت مقدسه شدند .
بلکه پدر جماعت الله شد . بلکه پدر خدای شدند . بلکه خدای خود
داخل در آن جماعت زنازاده شد نعوذ بالله تعالی من هذه العقاید .
❁ در فصل (۲۶) سفر نکون ❁ مانند همان نسبتی را که در حق
آبراهیم علیه السلام در فقره انکار او زوجه خویش را گفت با اسحق
علیه السلام داد . و ولیم اسمت در کتاب خود در شرح این فقره گوید .
ایمان اسحق نیز لغزش و سستی پذیرفت زیرا که زن خود را خواهر خود
گفت . پس از آن گوید افسوس دارم که این مقربان در نزد خدای
محتاج وعظ و نصیحت بوده اند . و در آنجاها سخنان شایسته بعالم
خود آورده است که مرا از ذکر آنها شرم آید *

❁ در فصل بیست و هفتم تکوین است ❁ اسحق در حال پیری و پائینی
عیسوی پسر بزرگ خود را خواست و گفت پیر شده ام و نمیدانم کی خواهم
مرد . بصحرا برو و شکار بکن طعامی بدخواه من ترتیب نمای
که بیش از مرگ بخورم و در حق تو دعای خیر کنم . مادر یعقوب

ایستاد را شنید و او را فرستاد و از کله دو بزغاله آورد و آنهار اطعمای
 ترتیب داد و از لباسهای عیسو و یعقوب پوشاند . و چون کردن و دستهای
 یعقوب بر خلاف برادرش موی دار و پشیمین نبود از پوست بزغاله ها پوشاند
 که اسحق را بغلط بیندازد و یعقوب را از عیسو باز نشناسد . و دعای
 خیر را که مقصود نبوت و مبارکی و سروری بود در حق او کند .
 و الحاصل اسحق را فریب دادند و آن دعای خیر را از دست او گرفتند
 و بدان دعا برکت زمین و آسمان . و فراوانی کندم و شراب و مخدومی
 و مطاعی در میان طوایف و اقوام مر یعقوب را مسلم گردید .
 و از جمله دعا های پدرش این بود که تو مولای برادرانت باشی .
 و پسران مادرت برای تو در کوع کنند . لغت کنند کان بر تو ملامت
 شوند و مبارک کنند کان تو مبارک باشند . تا آنکه عیسو از شکار
 باز آمد و در آنجا شرح و بسط در فریب خوردن اسحق میدهد .
 و آنرا بسیار متحیر شد و گفت برادرت بحیثیت آن دعا را از من
 گرفت . عیسو التماس کرد که بمن هم دعا بکن مگر برای من از آن
 دعا چیزی نماند . تا آخر حکایت آنها که در اینجا بطور خلاصه
 آوردیم و اگر کسی بخواهد رجوع بکتاب مذکور نماید *

در فصل بیست و نهم سفر مذکور است که یعقوب بدختر کوچک
 لابان پس از مخیر کردن او و یعقوب را در تزویج دو دختر خویش اظهار
 میل کرد و برای مهریه راحیل که دختر کوچک بود هفت سال اجیر
 شد . بعلت اینکه لابان بوی گفت که بجهت برادری بامن لازم
 نکرفته است که بجانا بر من خدمت کنی . آنرا یعقوب بجهت
 محبتی که بر راحیل داشت هفت سال را مانند اندک زمانی
 بخدمت بسر آورد . و زوجه خود را از لابان خواست عروسی
 و ضیافت کردند و شبانگاه بجای دختر کوچک که خوب روی و زیبا بود
 لیا دختر بزرگ را که نازبسا بودی و سستی و ضعف در پشیمان
 او بود بوی داد . و یعقوب با او خوابید و چون بامداد شد و دید
 بجایش کرده اند بلابان گفت این چه کار بود که در حق من کردی .

چرا فریم دادی مگر من بجهت راحیل خدمت نکردم . لابان گفت
منافی با قانون مملکت است که دختر بزرگ در خانه بماند و کوچک شوهر
کند . تا آنکه مجدداً هفت ساله اجیر شد راحیل را نیز گرفت
و هر دو خواهر را جمع کرد . و حال آنکه جمع بین الاختین بلکه
نص انجیل تعدد ازواج نیز غیر جایز بودی *

پروست‌ها عذرهای عجیب از این کارها می‌گویند چنانکه
﴿ وایم است ﴾ در آنجا گوید که از این فقره استدلال بر جواز تعدد
ازواج نمیتوان کرد بعلم اینکه این کار بامر خدا و برضای یعقوب نشد *

﴿ عذر بدتر ز گناهش نکرید ﴾

نمیدانم از کتب آسمانی این طائفه و از الهامات مقدسه آنها چیزی
می‌فهمی یا آنکه سر بر آفرین و تحسین باید جنبانید *

﴿ سر بجنبان که جای تحسین است ﴾

اگر چه هر گاه بخواهیم اینگونه تفصیل ناشایسته و مزخرفات از کلام را
یکان یکان بیاوریم . باید کتب عهد عتیق و جدید را بعد از بیرون
آوردن کلمات معدوده بسیار کمی از آنها را بالتمام نقل کرده عمر
عزیز را صرف بیانات آنها کنیم . با آنکه باعتقاد خودشان بعد از
اصلاحات و تصحیحات بسیار که در اصلها و ترجمه‌های آنها کرده‌اند
باینحال مانده است *

﴿ خوب شد که فصدش کردند ﴾ زهی بی شرمی که این گونه
کلمات را نام از الهام و وحی بگذاری . و قرآن بدان جلالت شان
و کلامی بدان پاکی و تقدس را مورد طعن و تعرض نالایق بسازی *
از بی شرمی ابلیس نباید تعجب کرد که در مقابل امر خدای استکبار
آورد . و با استدلال برخواست ﴿ خلقتی من نار و خلقته من طین ﴾
گفت و اطاعت نکرد . که سخن او بظاهر بسی برتری بر سخنان بعضی
از طوایف خدای نشناس تواند داشت *

و الحاصل باز صفت اینکه سخن بدرازی می‌کشد باز فقراتی چند از کتب
مقدسه ایشان بیاوریم تا بدانی که تمثیل قرآنی از بهشت با نهار و هار گانه

معلومه شایسته بخدای خداوند است . یا یهوده سخنان پدان
 درازی لایق بعالم وحی پاك والهام مقدس الهی است . پس
 بکوش انسانی از خلاصه های آیات توریة و انجیل که از روی ترجمه های
 خود حضرات پروستانها و برادران ایشان است عجمی از مفصل
 و کمی از بسیار را بشنوید *

﴿ در فصل سی و یکم سفر تکوین است ﴾
 ﴿ راحیل ﴾ در هنگامیکه پدرش لابان برای تراشیدن بشم کوشندگان
 خویش رقت بنهای پدر خود را دزدید ﴿ و یعقوب ﴾ با هر چه
 او را بودی برداشته بی خبر از ﴿ لابان ﴾ فرار کرد و روز سیم لابان
 فرار کردن او را دانست و برادران خود را برداشته هفت روز راه در عقب
 او شتافت . و بوی رسید و گفت چه کار بود که تو کردی بمن
 خیر نداده آمدی من که ترا با سرود و سرور و دف و طنبور روانه
 میکردم در این کار احق کردی . و نکذاشتی من دختران و پسران
 خود را ببوسم میتوانم در حق شما بدی کنم لکن خدای پدران
 شما شب دوشین بمن گفت مبادا سخن خوب و باید به یعقوب بگویی .
 چرا خدایان مرا در دیدی و یعقوب نمیدانست که زنش آنها را
 دزدیده است پس لابان هر چه در چادرها کشت خداها را پیدان نکرد .
 بعلت اینکه راحیل آنها را در زیر خود پنهان کرده بود *

و از مفهوم فقرات ﴿ فصل سی و پنجم ﴾ از سفر مذکور معلوم است
 که زن یعقوب علیه السلام آن اصنام را برای ستایش و عبادت خویش
 دزدیده بود یعنی علاوه بر بت پرستی دروغگوی بودی . و هم
 یعقوب پیغمبر خدای از خانه خود نیز خبر نداشت . با آنکه میدانست
 برای مصلحت یا خواطر زوجه خویش دروغ گفت *

﴿ در فصل سی و دوم از سفر خروج توریة است ﴾ هر و ن امر
 کرد بحضور کردن زینت قوم و آنها جلّه زنهارا آوردند و کوسله رای
 آنها ساخت . بنقصی که این حکایت در حق سامری است نسبت آن را
 بهرون داده اند . با آنکه جلالت شان هرون و صاحب نبوت و ولایت

بودن اود در جاهای بسیار از کتب سماویة خودشان مصرحت *
 ﴿ در زبور (۱۰۵) است ﴾ فرستاد بنده خود موسی
 و بر کزیده خود هرون را ﴿ و در زبور بعد از آن است ﴾
 و هرون قدیس رب . و مخاطبات الهیه در آیات سفر اعداد با هرون
 در نزد آگاهان از آنها واضح است *

﴿ در فصل ثانی از سفر خروج است ﴾ غضب موسی بر خدای
 شدید شد ﴿ تا آنکه گوید ﴾ از پیغمبری استعفا کرد بعد از آن
 خدا بروی پشت غضبناک کردید *

﴿ شمسون ﴾ نام که یکی از پیغمبران بنی اسرائیل بودی و در جاهای
 چند از توریة از نبوت او خبر داده اند که از جمله آنها
 ﴿ آیت (۴) و (۵) از فصل (۱۳) سفر القضاة است ﴾

﴿ اکنون حذر کن از شراب و مسکر نخور و چیز ناپاک نخور زیرا
 که اینک بارور شده پسری خواهی آورد که نباید تیغ بسراو بخورد
 زیرا که او از رحم مادر رسول نذیر خواهد شد و اسرائیل را از دست
 فلسطیان نجات خواهد داد ﴾ همچنین پیغمبری بر وایت توریة
 که در فصل شانزدهم همان سفر مذکور است بفره رفت . و در آنجا
 بایک زن زنا کار جمع شد . و نیز در صحرای سورا ق زنی بود دلایل
 نام شمسون بوی عاشق شد . و نزد او معرفت کافران از اهل فلسطین
 بدلیلا گفتند از او پیرس که چگونه فلسطیان بروی دست یابند و او را
 می بندند بطوریکه نتواند بکشد . و او را وعده پول بی اندازه
 دادند . شمسون چند بار بدروغی یک چیزی گفت و آنها او را
 بدانگونه بستند و او بقوت خدایی که داشت همه ریشها و بندها را
 باره میکرد . تا آنکه رفیقه او دلایلا اصرار کرد و او را باینکه
 آورد که تود عوی محبت بامن داری و دل تو بامن نیست و سه بار
 دروغ بن گفتی و آتزن چند روز او را آرام نداد . تا آنکه او را
 از آن سر آگاهی بخشید که اگر سر مرا ترا شیدند قوت من میرود

و مانند سایر مردمان خواهیم بود . آنسگاه نزد بزرگان مردم
 فلسطین خبر فرستاد و آنها را آگاه ساخت . پس سرشمسון را
 بزبالای زائوی خویش گذاشته او را خواباند و دلاکی خواست
 و هفت زلف از سر او تراشید . بزرگان فلسطین که نقره ها برای
 آن فاجره آورده بودند . بیرون آمده و او را بستند در حالی که او
 نمی دانست خدا از وی دوری جست . و چشمان او را درآورده
 و در زندان کردند و با زنجیرها او را مقول داشتند . و چندی گذشت
 بزرگان قوم برای خدایان خود شان ذبیحه بزرگ قرار دادند
 و قربانیها کردند و بشکرانه برخواستند . و در هنگام شادی
 شمسون پیغمبر را حاضر کردند که برای آنها بازی ورقص
 کند و او را از زندان آوردند که برای آنها بازی ورقص آورد .
 تا آنکه میگوید بستونی که آن خانه را بود راه جست و بر آن تکیه کرد .
 و آن خانه پرازین و مرد بودی و در بالای بام بقدر سه هزار کس
 مرد وزن بودند که بتماشای رقص کردن شمسون جمع شده بودند .
 و موی سر او هم قدری بلند شده بود از خدا درخواست کرد
 که ای خدا این یک بار نیز بر من توانایی ده که انتقام دو چشم خویش را
 از فلسطیان بخواهم . پس دو ستون میانی آن خانه را حرکت
 داده و گفت یا علی غرقش کن من هم پیچتم که ستونها را
 بر انداخت و جله کسانی که در آن خانه و بالای بام بودند و خود
 او هلاک شدند . و شماره هلاک شدگان در آن روز زیاده بر کسانی
 بود که او در مدت عمر خود کشته بود . و او را برادران و خویشان
 وی برداشتند و در قبرستان منوح پدر وی مدفون ساختند و او مدت
 بیست سال در اسرائیل پیغمبری کرد *

نگایان در حق داود که جد مسیح علیه السلام است قانع نشدند بدگر سخنانی
 که در سفر تکوین آوردند . و آنکید کردند سخنان نالایق خود شان را
 بدا نچه در فصل دوازدهم صموئیل ثانی است که آنرا سفر ملوک ثانی نیز
 نامند که خدای بزبان ثائان پیغمبر او را نکند بر و تسبیح نموده که چرا امر

خدایی را تحقیر و عیناً کردی . در نظر گاه من کار زشت را ارتکاب
ورزیدی . اوریای حیثانی را کشتی وزن او را کرفتی وزن خویش
نمودی او را بشمشیر عجمیان کشتی ✽ تا آنکه گفت ✽ بلایی بسر
تو بیا ورم ودر پیش چشم تو زندهای ترا گرفته بکس نزدیک تودهم
که در روشنائی آفتاب بازندهای تو بخوابد . تو پنهانی کردی اما من
این کار را در حضور همه اسرائیلیان در روز روشن خواهم کرد .
داود بنائان گفت بخدای نگاه کردم نائان گفت خدا نیز از نگاه
تو گذشت و هلاک نشوی . لیکن چون در این کار سبب سبب
و شماتت شدی که دشمنان خدا را دست آویز شماتت کشتی بسرت
که متولد شده است خواهد مرد *

گویا ثمره این لغزشهای داود و خطاب و عتاب الهی است که در سلیمان
نیز ظاهر گردید که او زنان از دختران بت پرستان و زنانادگان از موآبیان
و عجمیان واد و میان و صیدانیان و حیثانیان . و آنانی که خدای
بنی اسرائیل را از آمیزش با آنها نهی کرده بود . برخلاف امر
و رضای الهی تزویج کرد . و او را هفتصد زن آزاد و سیصد کنیز
از آن طایفه های مرده بودی و دل او را فریفتند . و سلیمان را
تعلق خاطر بر آنها حاصل آمد و او را در حق خدایان بیگانه خودشان
کراه کردند . و دل او ناپاک شد و تابع خدایان صیدانیان و عجمیان
گردید . و بتخانه های برای صنم موآبی و عجمانی در کوه بیت المقدس
ساخت . و همچنین برای زنان دیگر خویش مانند آن کار را کرد .
و خدای بروی غضبناک شد که چون تو عهد مرا باطل کردی و او امر
و وصایای مرا حفظ نمودی عصای ملک و سلطنت ترا در هم شکستم
و آنرا یکی از بندگان تودهم *

تفصیل داود تا تمام ماند به بنیم الهیاذ بالله زد و خورد خدای باوی بکجا
رسید و چگونه انتقام زن او را را از او کشیدند *

✽ در سفر صموئیل ثانی است ✽ خون پسر بزرگ داود با نامان
خواهر پدری خود بطور اجبار زنا کرد . و او بیرون آمده و فریاد

برآورد و داود شنید و بر او سخت ناکوار آمد و لکن هیچ کدام
متعرض نشد زیرا که آنان را دوست میداشت *

✽ در سفر مذکور در فصل شانزدهم در آیت (۲۲) است ✽
برای ابی شالوم پسر داود که بنای مخالفت با پدر داشت چادری
در سطح پام برپا کردند و ابی شالم داخل شد بر زنان پدرش در پیش روی
بنی اسرائیل و این کیفیت در روز روشن بود که خدا اینگونه گفت
و پس از آن با پدرش جنگ کرد و از بنی اسرائیل بیست هزار کس را کشت
و این جنگ در فصل هجدهم سفر مذکور است *

نمیدانم برای نمونه بیانات از کتب مقدسه اینسان همینقدرها
برای تو کافی است . و یا آنکه این نامه پاك را زیاد تر از این
آلایش بیالایم . اگر شعور باشد تنها یکی از این حکایات
بس است و اگر مزید بصیرت را طالبی اینک کتابهای مقدسه آنها
که بهر زبانی ترجمه کرده اند و بنحیلات خودشان نشر اسباب
هدایت را نموده اند *

پس هرگاه مرد خدا شناس موحد از روی بصیرت و ادراک در کتب
عهد عتیق و جدید تأمل کند . و بیانات و عقاید اهل کتاب
و پروتستانها را معلوم نماید در تشخیص دین خدای و تعیین آیین
الهی هیچ محتاج بزجت از خارج نخواهد بود *

در آشنای بیانات از این کتاب مستطاب بعضی آیات و مطالب انجیل را
که هرگز شایسته بخداوندی خدای توحید باری تعالی و مناسب حال انبیا
و حواریان نتواند بود شنیدی . و اگر خود همان انجیل را بخوانی
البته آگاهی کامل از آیین ادراک آنها حاصل توانی کرد . خصوصاً
در حق بی ادراکی و نقصان حواریان و تلامذع عیسی سخنانی آورد ه اند
که در قواعد و عقاید اهل توحید هرگز روا نتواند بود ✽ بولوس ✽
نام که نامه های او را جزو اعظم انجیل حاضر کرده اند و بقدر
ثلاث انجیل تقریباً رساله های او است و او خود صاحب رأی بود .
که بی اذن خدای نیز گاهی در سر ریخت مداخله داشتی . چنانکه

در ﴿ باب هفتم ﴾ رساله اولی که بقونسطوسیان نوشت و تصریح
 کرد که امر از خدا ندارم و حکم نهی از طلاقرا بکمان بیان
 نمود و گفت که ظن من این است . و همین ﴿ پولوس ﴾ است
 که در خصوص ختنه سخن رامشبه گفت و امت را بغلط انداخت .
 تا آنکه عهد خدای را باطل شد و بدعت ابدی در جای میثاق ابدی الهی
 که با ابراهیم و اولاد و ذریت او داشت استوار گردید . و این
 پولوس است مقدس عیسویان و بنده مسیح موهومی ایشان .
 که در حق وصی نخستین واعلم و افضل در میان جمله عیسویان تعرضات
 آورد . و در نامه خود که جزو انجیل است در ﴿ باب دوم ﴾
 بغلاطیان مینویسد که بجهت استحقاق پطرس یعنی ﴿ شمعون الصفا ﴾
 بر تکیه رو تو بیخ رو بروی چیزه شدم و مقاومت با او کردم . که بیش
 از آمدن بعضی کسان از جانب یعقوب بازند یقان معاشرت داشت
 و چون آنها آمدند از ختنه شدگان ترسیده از زند یقان دوری جست .
 و دیگر یهودان نیز با او مدارا میکردند . همچنانکه ﴿ برناباس ﴾ نیز
 از مدارای آنها کول خورد . ولی چون باقتضای حقیقت انجیل
 رفتار ناراست و غیر مستقیمانه آنها را دیدم در حضور همه به پطرس
 شمعون گفتم که اگر تو با وصف یهودیت مانند زند یقان رفتار کرده
 و با آداب یهودان راه نمبروی دیگر چرا زند یقان را مجبور بر رفتار
 یهودان میکنی . ما بالطبع یهودیان هستیم از نگاهکاران زند یقان
 نیستیم *

﴿ منی در حق پطرس در فصل شانزدهم انجیل خود گوید ﴾ مسیح
 بوی گفت دور شو از من ای شیطان تو اسباب لغزش و معثر
 من هستی تو کارهایی را که از خدا است نمیدانی تو کار مردم را
 میفهمی *

این خواریان که اقدم و افضل واعلم و اعدل ایشان پطرس بود .
 باعتقاد عیسویان و بقول پروتستانی چنانکه در میزان الحقی خودشان
 نیز نوشتند و دلایلها آوردند پیغمبران بودند . بل افضل از موسی و دیگر

پیغمبران بنی اسرائیل بودند . و روح القدس و خسا و پسر خدا
با ایشان یکی شده بود . چنانکه مکر را عیسی گفت همچنانکه
خدا با من یکی شد شما نیز با من یکی شدید و بقاعده حکمت نیز
چنان است که حال عین محل است *

راستی دیگر کسالت آمد و افسردگی غالب شد . از خدای تعالی
درخواست میکنم که ما را . بنکارش و روایت این سخنان نالایق
بمقریان درگاه احدیت و تقدس او نکیرد *

﴿ ربنا لاتزغ قلوبنا بعد اذ هدینا و هب لنا ﴾

﴿ من لدنك رحمة انك انت الوهاب ﴾

چون اکثری از مطالب میزان الحق پروتستانی در ضمن مطالب
و بیاناتی که در این نامه پاك آورديم باندك تأملی واضح شود و بطلان
آن سخنان باطل آشکار گردد . نتواستم که بعضی از سخنان او را
که در نهایت کتابش آورد بعینها در این اوراق بیاورم . و هیچ
سخنی در کتابها و زبانهای ایشان پیدا نتواند شد که جواب آن در این
مختصر نامه بتصریح یا تلویح یا بشارت یافت نشود . که این نامه را
از آثار الهامات حقیقه الهیه که بتوسط الهامات ناطقه بر ما
رسیده است نوشتم و الحمد لله المستعان *

﴿ معیار نهم ﴾

از سخنان منفرقه و پریشان کوی میزان الحق که از روی بی انصافی
و عناد در نهایت آن کتاب گفت . و از احادیث طریقین و فرقه‌های
اسلام و مسائل مختلف فیها بیان کرد . و سخنانی را که شایسته بر اهل
علم و دانش و لایق مرد دین شناس بل مناسب مقام هیچ خردمند
با ادب نیست آورد بهترین است که با غماض بگذریم و مقابله بمثل
نکنیم . بعلمت اینکه شمیر اهل علم برهان ایشانست . و اینک شمیر ما
که کرد نهایی آن سخنان مزور را از بیکر انداخته آنها را اجساد

بلا ارواح کند . اینک عصای موسی که ریسما نهیای ساحران را
فرورد و آنها را دعوت کند بخدای ﴿ ابراهیم و موسی و عیسی و محمد
ابن عبدالله ﴾ و خدای جلله پیغمبران نیک ذات و نیک کردار که از همه
نقایص پاک بودند . ای ساحران که سخنان مزور را در نظر
جاهلان جلوه دادید در آغاز نامه . برای پذیرفتن خاصه و مامه . برادرانه
نصیحتی کردم که بر حال ساحران فرعونی اقتدا جوید . و از تعصب
و عنناد تبرا کنید و بر خدای سجده آورید *

ای مؤلف توهنوز در گرداب اختلافات مذاهب عیسویه در شرف هلاکتی
ترا با اختلاف اسلامیان چه کار . ترا با اخبار و احادیث ایشان چه رجوع *
بجنان تو که کوسفندان اسلام و توحید داخل در کلاه شرک و تثلیث
و بت پرستی و الحاد نشوند . مگر از کوسفندانی که بغلط در میان کلاه
اسلامی که در تحت رعایت شبان اعظم الهی هستند و در انجیل بیان
لفظ آن را شنیده افتاده باشند *

﴿ تا کرزد هر که بیرونی بود ﴾

ای مؤلف محرف توهنوز در استخلاص جان خویش از ورطه
تحریفات انجیل و توریة خودت بی خس و خاشاک تا ویلات و کلبهای
کهنه میکردی . ترا با قرآن و اختلاف قرائتهای آن . یا سخن ضعیفی
که طایفه از اسلام در کم کردن آن گفتند چه کار . بجنان
تو که قرآن را کسی تحریف نتواند کرد اگر تحریف او ممکن بودی
آوردن مانند آن آسانتر بودی و چون نیست پس نیست *

﴿ لایأئنه الباطل من بین یدیه و لا من خلفه تنزیل من حکیم جید ﴾
توهنوز معنی اب و ابن را نفهمیده معصایب این نسبت را در حق مسیح
و در حق خدای مسیح ندانستی . ترا با ای بودن پیغمبر پیغمبران
و واسطه ایجاد لوح و قلم چه کار . اگر عقل و ادراک همراه باشد
این سخن را نتوانی گفت . از روی بی اطلاعی است که چون شنیدی
آنجناب ای بودی چنان فهمیدی که از نقوش و خطوط و السنه و لغات
بایستی آگاه نباشد *

﴿ حفظت شیئا وغابت عنك اشیاء ﴾

کائن اول و موجود نخستین که فرمود ﴿ کنت نبیا و آدم بین الماء و الطین ﴾ در هنگام تولد جسمانی دارای تمامی علوم و خطوط . و مالک ممالک ملک و ملکوت . و عالم بر تمامی اشیاء و کل ذرات بود . چگونه میشود که معطی چیزی آرا فاقد باشد . و چگونه تواند بود که معلولات از غایت پنهان شوند . چگونه میشود که روشنائی و اشعه سراج از غایت غائب کردند . از نامهای آن سوار عقل نخستین که یوحنا در مکاشفاتش احساس وجود باله او را کرد . و در پیراهن خون آلود او که نام آن را کلام الله گویند نوشته شده است این اسماء مبارک است *

﴿ انما رسالتك شاهد او مبشر او نذیر او داعی الی الله باذنه و سراج امنیاء ﴾ جهان ایجاد از بعضی جود او است . شاهد وجود و آفرینش موجودات وجود مقدس او است . علم لوح و قلم جزوی از علوم آن مدینه علم و حکمت خدا است *

﴿ فان من جودك الدنيا و ضررتها ﴾ * و من علومك علم اللوح و القلم * اینکه شنیدی آنجناب امی بود آرا معنی چنان است که خواننده میدانست . و نوشته می خواند . و خدای با آن حبیب خویش عطا فرمود چیزهایی را که مسیح در هنگام بشارت از مقدم او گفت . سلطان این جهان می آید و مرانیست چیزی از آنچه او دارد . و باینکه من کلمه الله ام و روح الله ام . و رسول از اولو العزم و حامل عرش الله اعظم و رکن اقوی در این جهسام . در هنگام موازنه کالات من با آنجناب مالک بر چیزی نیستم *

آینه که حکایت از زید متجلی کند او را بجمال و کمال نماید . واضح است که صورت در آینه را چشم و بر و دست و پای و جمله اعضا مانند زید تواند بود . لیکن اگر آن صورت موحد باشد چون از او پرسند که آیا تو چشم را مالک هستی گویندی . و اگر پرسند که دست داری گوید حاشا . گویند چیزی از زید متجلی در تو هست گوید لا *

﴿ با وجودش زمن آواز نیاید که منم ﴾

هرگاه آن صورت مشرک شود و بگوید آری من نیز کسی هستم و آنچه
 او دارد مرا نیز مسلم است ﴿ کین منم طاووس علین شده ﴾ آنگاه از او پرسند *
 ﴿ بانک طاووسان کنی گوید که لا ﴾ پس نه طاووس خواهد بود الهلا ﴿
 بزبان دیگر گویم . که مالک نبودن زید آینه را در مقام نسبت بذات
 مجلی بخیزی از ذاتیات زید خارج مجلی درست بفهمی *
 قائم بودن هر چیزی با چیز دیگر بیرون از چهار گونه قیام نیست .
 قیام صدوری است . و قیام ظهوری . و قیام تحقیقی که رکنی نیز
 گویند . و قیام عرضی . و سخن در این قیامات بسیار است
 ولی باجال در اینجا بذکر آن پردازیم *

﴿ قیام صدوری ﴾ در میان اثر و مؤثر است یعنی قائم بودن اثر را
 با مؤثر صدوری گویند مانند قیام کلام با متکلم و شعاع با منبر و صورت
 در آینه با شخص مقابل . ولی چنانکه پیشتر گفته شد اثر را بذات مؤثر
 نه در صدور و نه در قیام و نه در بقا و ثبات بوجهی راهی نیست
 پس مؤثر که گوئیم اسم فاعل مؤثر است که مؤثر قریب است . اگر
 در اینحال صورت در آینه دعوی تمامیت و استقلال را کند مؤثر قطع
 توجه و مواجهه از وی کند و او فوراً معدوم گردد *

﴿ ومن یقل منهم انی اله من دونه فذلک ﴾
 ﴿ نجزیه جهنم کذلک نجزی الظالمین ﴾
 ﴿ و قیام ظهوری ﴾ مانند قائم بودن تجلی و اشراق زید است
 باصورت در آینه *

﴿ ظهور تو بمن است و وجود من از تو ﴾
 ﴿ و است تظهر لولای لم اکن لولاک ﴾
 ﴿ قیام تحقیقی ﴾ مانند قائم بودن مرکب است با اجزا چنانکه
 سکنجبین پیدا نشود و محقق نکرد مکر بسر که وانگین *
 ﴿ قیام عرضی ﴾ قائم بودن اعراض است با جواهر و مانند
 قائم بودن الوان است با محل آنها . درست بفهم چه میگویم و این
 سخنهای حکمتی را باز بجه اطفال مدان . این سخنان بکوش

هر کسی نرسد . قدر آنها را بدان و کارهای خدا را ببین . حقیقت
بین دریاب *

کتاب نویس در اعتراض بر اسلامیان سخنی دیگر گفت که بعضی
از آیات توریة و انجیل با مضامین آیات قرآنی منافی و مغایر است .
اگر چه جواب این گونه اعتراضات در تصحیح سند های توریة و انجیل
و بحث تحریف و دیگر دلائل عدم صحت آنها بطور کلیت گفته شد .
که بنابر آن بیانات توریة و انجیل را یکبار دیگر باید تصحیح و اصلاح
حسابی کرد . و چون سخن حقیقت در میان قرآن و آن کتابها
باقی ماند و حال عدم صحت آنها معلوم گردید پس قرآن کلام خدا
و وحی خدا است . مع ذلك کله آن آیات را که از قرآن بلکه از انجیل
آورد . نفهمیده معنی کرد و بغلط افتاد . و آن غلط را منسوب
باختلاف در میان قرآن و انجیل حاضر داشت *

از آنجمله در مکان تولد عیسی است که میگوید در انجیل نوشته اند
در بیت اللحم و در اصطبل یعنی آخور تولد یافت . و قرآن گفت
در زیر درخت خرما با عالم وجود آمد *

به بنیم قرآن و انجیل در این باب چه گفته اند و این مرد چه فهمیده است
قرآن فرمود *

﴿ فاجاءها المخاض الى جذع النخلة قالت ﴾

﴿ ياليتني مت قبل هذا و كنت نسيا منسيا ﴾

در دهنگام ولادت مریم را ناچار کرد بر تنگیه کردن بر درخت خرما بی
و گفت کاش می مردم پیش از این و بکلی از فراموش شدگان میشدم .
یعنی چون حال تولد نزدیک شد در زیر آن درخت این سخن را گفت .
بعثت اینکه بجهة نزدیکی وضع حمل مشاهده نکرد حال شهادت
و سرزنشهای قوم را و آرزوی مرگ را کرد . از بجای این آیت
گرمید استدلال بر وقوع تولد عیسی در آنجا کردی . اگر چه
در واقع مکان ولادت با سعادت روح الهی در زیر درخت نیز باشد
لکن آیت مذکوره صریحا دلالت بر این مطلب ندارد همچنانکه

عبارت این انجیل دلالت صریحه بتولد آنجناب در آخوند دارد . و عبارت مذکوره در ﴿ فصل دوم لوقا ﴾ چنان است *

در هنگامیکه آنها در بیت اللحم بودند مدت جل اوتیام شده بود و پسر پیشتر زاییده شده خود را بدینا آورد و او را بقونداغه بسته در اصطبل خواباند که در خانه برای آنها جای نبود . پس توانیم گفت که در این مطلب نیز کتاب نویس انجیل را غلط معنی کرد و قرآن را نفهمید . و در میان دو غلط اختلاف موهومی در میان قرآن و انجیل ثابت نمود که اگر آن اختلاف و اضحاث ثابت گردد نتیجه عمده نیز از آن حاصل نخواهد شد . و همه اینگونه سخنان وی برای تضابط افهام ضعیفای ناس و مغشوش کردن اذهان مردم عوام از اسلام و غیر اسلام است *

زیاده بر آنچه را که در این اوراق مجتمعا و متفرقا در بیان احقاق حق و از هاق باطل آورده شد . در تطویل ذیل سخن اقبال ندارم . و فی الواقع برای مردم بصیر سعادت مند در آنچه نوشتیم کفایت است *

﴿ من همه راست نوشتم تو اگر راست بخوانی ﴾

﴿ جرم جلاجل نباشد که نوشطر نج ندانی ﴾

﴿ معیار دهم ﴾

معیار آخرین از جمله پنجاه معیار ﴿ میزان الموازین ﴾ است . و ما را در امروز که روز پنجاهم ایام خمین از فصل چهارم سال است عید الخمسین روحانی تواند بود . اینک آخر سال عربی و شمسی است امیدوارم که طالبان آکا ، پس از مطالعه معانی لطیفه و مطالب شریفه . که بقدر قدرت و در خور استعداد خویش از بیانات الهیه آوردم تجسید سال خویش کنند . و عیسوی خداجوی این عید الخمسین معنوی و روحانی را بجای عید الخمسین جسمانی دانسته . و بدین پنجاهه حقیقی تمسک بسته . از پنجاهه بدعتی فراغت گیرد *

از خستادوند سخانه مسئلت كنيم كه روز و ماه و سال مارا بفغلت
و بدبختي نسازد *

* يا محول الحول و الاحوال * حول جالنا الى احسن الحال *

برادر روحاني من از كلمات صحيحه توريه و انجيل . و از بيانات عقليه .
و دلائل فطري . و براهين حكمتي . حال نخستين انساني را دانستي
و فهميدي كه انسان در بدايت حال كه براي مقصود بزرگ الهی
آفریده شده بود بجه مرتبه باقی و درجه درجه طهارت و كمال
و قدرت بود . و چگونه مظهریت اسماء و صفات ربوبیت را داشت
و قادر بر حكومت در عوالم سفليه ایجاد بود . و چون صنایع حكیم
كامل توانا برای اكمال صنع خویش . و اتمام قدرت كامله خود
و برای اینکه عوالم سفليه را بمخلوق مكرم خویش بنماید . و همچنانكه
خود را بوی شناساید شناسایی آفریدگان را نیز در وی پدید كند .
و آنچه را كه در وی بالقوه بود بالفعل نماید و را از مقام جبروت
و ملكوت در مقامات و مراتب سافله تنزل داد . و آن مخلوق مكرم
كه در صورت خدای یعنی باقتضای قدرت كامله خدای تمام و كامل
آفریده شده بود در عوالم بسیار سیر كرد تا به عالم اجسام و مقام نقش
و ارتسام رسید * پس ای برادر چون از آن عالم بالا روی باین جهسان
خاکی آوردی از بیست منزل عبور كردی . و در هر کدام از آن منازل
عالیه باقتضای اسباب و مسببات باطلف حكمت سبحانه توقف
و سكون نمودی . و آیات و علامات و حكمتها و مصالحی كه در آن عوالم
بود همه را یاد گرفتی . تا آنكه منتهی به عناصر كشتی طبایع چاركانه
در تو كار كرد و اجزای تو بعضی در بعض دیگر مضطرب و درهم
شد و این مقام آخرین مرتبه نزول تو در سفر خویش ~~كرد~~ دید *

از این مقام تراندای باز گشت رسید . صعود كردی . و در نبات استخوان
یافتی و در حیوات و میوه ها شدی پس در غذاها آمدی و ازها شده
گذشته از شل کیلوس و تعین کیوس صاف و خالص گردیدی .
و آنكه از صلب پدر و پستان مادر بیرون آمدی و نطفه تو بتدریج

معلوم صورت تقدیر پذیرفت . و رباح چهار گانه بدستیاری چهار
ملک یعنی ﴿ دبور و جنوب و صبا و شمال ﴾ بتصرف ﴿ جبرائیل
و میکائیل و اسرافیل و عزرائیل ﴾ بر تو وزیدن گرفت قوای اربعه
از ﴿ جاذبه و هاضمه و دافعه و ماسکه ﴾ که مطابق با ﴿ هوا
و آتش و آب و خاک ﴾ از جهت طبیعت است برای تو حاصل و مقدر شد
تا آنکه بمقام نخستین از آخر عوالم سه گانه رسیدی . و ناسوتی
شدی پس از آنکه ملکوتی و جبروتی بودی . و در این مقام که باین
دنای پست رسیدی نسیان از عوالم علویه آوردی . و فراموش
کردی عهد و موثقی آلهیه را *

﴿ عهد ها کرده ایم باشه خویش ﴾ هیچ از آن عهد ها وفا نکنیم ﴿
﴿ بزرگان دین چنان میفرمایند ﴾

آنچه را که در عالم ملکوت و جبروت میدانستی یا آنکه یاد گرفته
بودی و جمله احوال و اوضاع آن عوالم را و همه علوم و معارف
و اسرار و حقایق و انوار را فراموش نمودی . و این فراموشی
یا بجهت مخالطت اعراض و غرایب مفسده بود که ترا فاسد کرد .
و آنها همه از عالم اجسام و کدورات بر تو پیوست . یا آنکه از صدمات
در رحم مادر و یا از راه عدم التفات تو بر مراتب عالیه خود و یا خود
بسبب حکمت هایی که در فراموش ساختن تو مر آنها را بود .
تا آنکه امر معیشت تو در حال شیر خوارگی و هنگام فطام و ایام
صباوت تو اتمام پذیرد و بحد تمیز و مرا هفت برسی *

پس در آن حال بساهست که از عالم دوم یعنی عالم ملکوت بویی بری
و بد آنجا اتصال جوئی . و در آن مقام خدای تعالی انبیا و رسل
و جانشینان ایشان را محض از روی رأفت و رحمت خویش بسوی تو
فرستد . که ترا بسوی عهد نخستین که در عالم اول باوی بستی دعوت
کنند . که نظرا از بیگانه باز گیر . و التفات باین خانه رنگین مکن
و باز گرد بسوی خدا هم چنانکه از آنجا آمدی *

﴿ فاسر با هلك بقطع من السيل ولا يلتفت ﴾

﴿ منكم احسد و امضوا حيث تؤمرون ﴾

هرگاه در اینحال امر خدای را اجابت آوردی . و پیرو داعی حق
 شدی و اطاعت امر را و را کردی سعادتمند گشتی *

﴿ قل ان كنتم تحبون الله فاتبعوني يحببكم الله ويغفر لكم ذنوبكم ﴾
 ﴿ داعی حق و نبی مطلق ﴾ در هر زمانی از هر زمانی که خواهد
 میفرماید . اگر خدای را دوست دارید تبعیت از من جوید و تابع
 و متأسی بر من شوید . تا آنکه خدای شما را دوست و محبوب دارد .
 و گاهان شما را که از عوالم اعراض و جسمانیات همراه دارید بواسطه
 من بیا هر زد . و بر خستاتش تبدیل سازد *

﴿ لقد كان لكم في رسول الله اسوة حسنة ﴾ تا آنکه بعلم این ناسی
 گاهان من که شماها و اعراض شماها است بحسنات مبدل شوند .
 و اولاد صالح من باشید . که وجودات امت اعمال آن واسطه کبری
 و نبی مطلق خدا است چنانکه در این مقامات بعضی از بیان را در این
 نامه شنیدی . و چون دانستی که در مقابل انوار ظلمات را نیز سلطنت
 ظاهریه داده شد . و هر نوری را ظلی است مقابل و هر حق را باطلی است
 بر آن مسائل . و هر آنچیزی که در خزان علویه هست در خزان
 سفلیه نیز بحکمت الهیه موجود است . و در مقابل ملائکه مؤکین
 بر هدایات و علوم حقه . شیاطین مؤکین بر خرنده های شرور
 و تلبیسات هست . و مانند انبیا و اولیا و علماء حقه . رؤسای شرور
 و ابالسه یعنی شیاطین انسی و دعوت کنندگان دروغین چنانکه احوال
 بعضی از آنها را با جمال شنیدی در هر زمانی با تسلط تمام جهسات را فرا
 گرفته اند . زیرا که اکنون در این عالم ناسوت تا یوم موعود و هنگام
 ظهور ملکوت کلیه خدای بطور اکل در جمله جهان . سلطنت
 و استیلای ظاهری بر رؤسای باطل نیز داده شد . لهذا در امر دین
 خویش با بصیرت و هو شیاری باش . و اهل تلبیس را بشناس .
 و تدبر و تمق در کار دین و امر باز گشت بسوی رب العالمین بکن .
 و بر خدای اعتماد بسیار این تن خاکی را زبونی ده . دل خویش را
 که جایگاه خدا است مقدس دار *

﴿ دشمن جان تن است خاکش دار ﴾

﴿ کعبه حق دل است پاکش دار ﴾

این نکته را فراموش نکن * که در امر دین بی راهنمای و راهبری که از جانب خدای باشد بمقصود نتوانی رسید . و این راه باریک را در این شب ظلماتی تاریک بی روشنائی جلال هادیان طریق الهی باخر نتوانی برد . و این همه زنگ آرایش و کدورات عالم ناسوت را بی واسطه شفاعت شفعی از آینه دل خویش نتوانی زدود . و تا بطواف خانه مربع الأركان دین مبین اسلام که در قرای مبارکه الهیه است . بتوسط قرای ظاهره که سیرتودر آنها مقرر است فائز نگردی . خدا را زیارت نتوانی کرد . و بخطاب ﴿ سیر و افیها لبائی و ایما آمین ﴾ عامل نتوانی شد . و نادست ارادت بدامن پاکان نرسائی ازمایش جهانت تباه کند . و ابالسه و شیاطین ترا گمراه سازند *

﴿ و زنوا بالقسطاس المستقیم ولا تبخسوا الناس ﴾

﴿ اشیائهم ولا تعثوا فی الارض مفسدین ﴾

در اینجا سخن را پایان آوریم که سخن خدای بهترین سخنها است * والحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی محمد وآله و صحبه و علی المؤمنین المسلمین الیهم و الجارین علی منوالهم * و تنبره الیهم من اعداء الدین . و منکری آیات الله فی کل حسین . والله حسبنا و نعم الوکیل . و نسئل الله حسن الخاتمة . و شفاعة محمد شفیع المذنبین . و الحشر تحت لواء آل الله الطاهرین آمین *

و اتفق الفراغ لمنشیها الحفیر ﴿ نجف علی بن حسن علی ﴾

التبریزی بحروسه قسطنطنیه . فی الیوم الثامن

والعشرین من شهر ذی الحجة الحرام من شهر

سنة (۱۲۸۷) حامدا مصلیا مستغفرا *

﴿ والسلام ﴾

قد طبع فی دار الطباعة العامرة فی (۱۲) جمادی الاولی من سنة (۱۲۸۸)

CALL No. { ۴۱۷۰ ACC. No. ۱۲۴۴۸
 AUTHOR مخفی
 TITLE میزان الموازین

۱۲۴۴۸
 Acc. No. ۴۱۷۰
 Book No. ۲۹۷
 مخفی
 میزان الموازین

Borrower's No.	Issue Date	Borrower's No.	Issued AT THE TIME

MAULANA AZAD LIBRARY ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:—

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 Paise per volume per day for general books kept over - due.

